

Contents

Articles

Prezentare generală	1
Plante medicinale	1
Listă de plante medicinale	34
Listă de plante medicinale	34
Abiu	66
<i>Abrus precatorius</i>	68
<i>Acacia catechu</i>	69
<i>Acacia senegal</i>	71
<i>Acokanthera abyssinica</i>	73
<i>Aconitum ferox</i>	74
<i>Aconitum napellus</i>	75
Afin	76
Agriș	79
Albăstrea	81
Aloe vera	83
Amărâla	85
Anason	87
<i>Anemone ranunculoides</i>	88
Angelică	89
Anghinare	90
Arborele de cacao	93
<i>Armurariu</i>	96
Arnica	97
Arnică	98
Bambus	99
Brad argintiu	100
Brusture	102
Bobornic	105
Boz	107
Brândușă de toamnă	109
Busuioc	111
Cartof	114

Cătină albă	117
Cerențel	120
Chimion	122
Cicoare	123
Cimbrișor de câmp	127
Ciuboțica cucului	128
Ciulin	129
Ciumăfaie	131
Coadă-calului	133
Coadă șoricelului	135
Coadă racului	137
Coriandru	139
Crețișoară	141
Crețușcă	143
Crușin	144
Curcuma	146
Cânepă indiană	147
Călin (plantă)	151
Cătină de garduri	153
Dafin	155
Dracilă	158
Dumbravnic	159
Efedra	160
Feciorică	161
Fenicul	162
Floarea patimilor	164
Gălbenele	166
Gențiană	169
Ghimpe	170
Ghințură	171
Ghințură galbenă	173
Hamei	175
Hasmațuchi	177
Iarbă mare	178
Ienupăr	180
In	182
Ipcărigea	184
Isop	185

Izmă bună	187
Jneapăn	189
Lavandula	191
Lemn dulce	193
Liliac (plantă)	195
Limba mielului	196
Lumânărică	197
Măceș	199
Măghiran	202
Măselariță	203
Mătrăgună	204
Merișor (plantă)	205
Mur	207
Mușchi de piatră	209
Mușetel	211
Muștar alb	214
Muștar negru	215
Nalbă mare	216
<i>Nufăr alb</i>	218
<i>Nufăr galben</i>	220
Obligeană	221
Osul iepurelui	223
Panseluță	225
Papaya	227
Păpădie	229
Pătlagină	231
Pătlăgeaua roșie	234
Pătrunjel	236
Pir (plantă)	237
Plămânărică	239
Păducel	241
Pelin	242
Podbal	243
Popilnic	244
Porumbar	245
Răchitan	247
Răcovină	248
Roiba	250

Roiniță	252
Rostopască	254
Rozmarin	256
Roșcov	257
Rușcuță de primăvară	260
Salvie	262
Săpunăriță	264
Scai vânat	266
Schinduf	268
Schinel	270
Soc	272
Soc negru	274
Spilcuță	275
Stejar	276
Sunătoare	279
Sulfină	281
Șovârv	283
Talpa găștii	284
Tătăneasă	285
Tei	287
Traista-ciobanului	289
Țintaură	290
Trei-frați-pătați	292
Troscot	294
Turița mare	296
Unguraș (plantă)	298
Urzică	300
Valeriană	302
Viola (gen de plante)	305
Viță de vie	307
Volbură	312
Vâsc european	314
Zămoșită	316
Denumiri dacice de plante medicinale	318
Denumiri dacice de plante medicinale	318

References

Article Sources and Contributors	325
Image Sources, Licenses and Contributors	329

Article Licenses

Licență	344
---------	-----

Prezentare generală

Plante medicinale

Plantele medicinale sunt specii vegetale, cultivate sau spontane, care prin compoziția lor chimică au proprietăți farmaceutice și sunt folosite în terapia umană și veterinară.

Valoarea terapeutică a plantelor medicinale

Valoarea terapeutică a plantelor medicinale are la bază relația dintre structura chimică a substanțelor active, numite și principii active, și acțiunea lor farmacodinamică pe care o exercită asupra elementelor reactive ale organismului. Faptul că majoritatea plantelor medicinale au o compoziție chimică complexă începând de la 2-3 compuși până la 30-40 substanțe chimice identificate în unele plante, cum ar fi speciile genurilor *Digitalis*, *Vinca Claviceps*, *Papaver* etc., explică și proprietățile farmacodinamice multiple ale uneia și aceiași plante. Lucrurile se complică atunci când avem de-a face cu amestecuri de plante cunoscute sub denumirea de "ceaiuri medicinale" sau "specii medicinale" sau amestecuri de tincturi, de pulberi de plante, sau alte forme farmaceutice complexe.

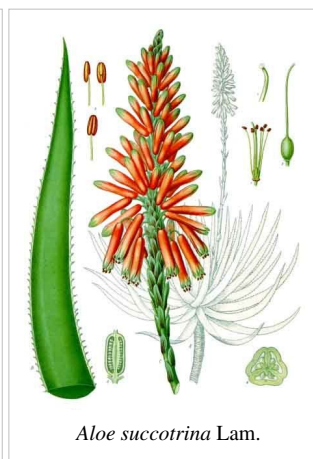
Principalele plante medicinale

Lista următoare cuprinde **principalele plante medicinale** ordonate alfabetic

↑ 0-9 A B C D E F G H I J K L M N O P Q R S T U V W X Y Z ↓

A

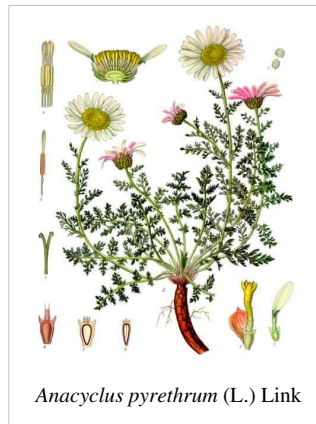

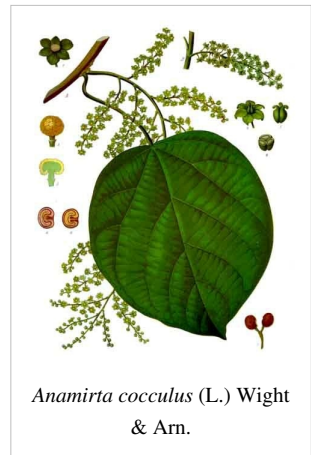
Althaea officinalis L.

Anacardium occidentale L.

Anacyclus pyrethrum (L.) Link

Anamirta cocculus (L.) Wight
& Arn.

Angelica archangelica L.

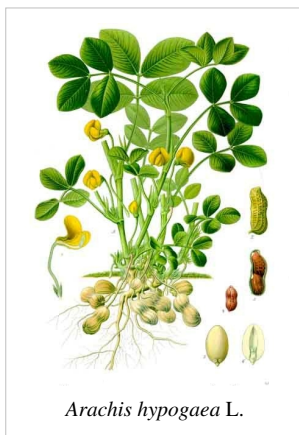
Anthemis arvensis L.

Anthemis cotula L.

Anthriscus sylvestris (L.) Hoffm.

Arachis hypogaea L.

Arctostaphylos uva-ursi (L.)
Spreng.

Areca catechu L.

Arnebia densiflora Ledeb.

- Afin
- Albăstrea
- Amăreală
- Anason
- Angelică
- Anghinare
- Ardei rosu
- Armurariu
- Arnică

↑ 0-9 A B C D E F G H I J K L M N O P Q R S T U V W X Y Z ↓

B

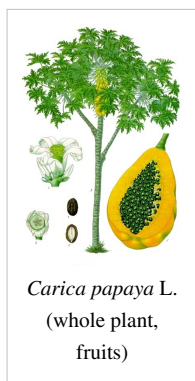

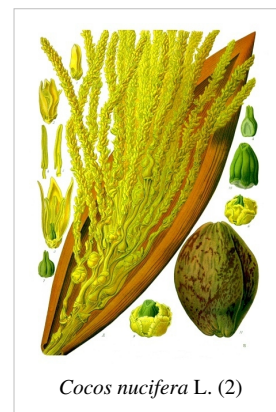
- Brândușă de toamnă
- Brusture
- Busuioc

↑ 0→ A B C D E F G H I J K L M N O P Q R S T U V W X Y Z ↓

C

Cola acuminata (P.Beauv.)
Schott & Endl.

Colchicum autumnale L.

Commiphora myrrha (Nees)
Engl.

Conium maculatum L.

Convallaria majalis L.

Convolvulus scammonia L.

Copaifera officinalis (Jacq.) L.

Coriandrum sativum L.

Crocus sativus L.

Croton eluteria (L.) Sw. (1)

Croton eluteria (L.) Sw. (2)

Croton tiglium L.

Cuminum cyminum L.

Curcuma longa L.

Curcuma zedoaria (Christm.)
Roscoe

Cydonia oblonga Mill.

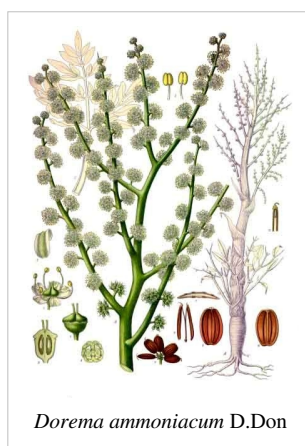

Cytisus scoparius (L.) Link

- Călin
- Castan sălbatic
- Cătină
- Cereșel
- Chimen
- Cicoare
- Cimbrișor de câmp
- Cimbru
- Cireș
- Ciuboșica cucului
- Ciulin
- Ciumăfaie
- Coacăz negru
- Coadă calului
- Coadă racului
- Coadă șoricelului
- Coriandru
- Crețșoară
- Crețușcă
- Crușin

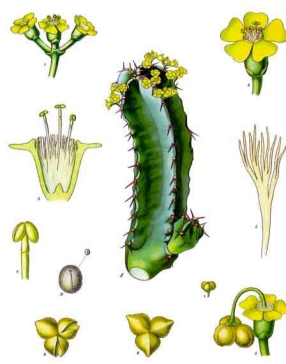
↑ 0-9 A B C D E F G H I J K L M N O P Q R S T U V W X Y Z ↓

D

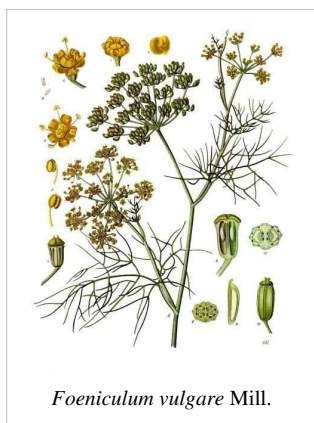
- Degețel roșu
- Dovleac
- Dracilă
- Dud

↑ 0-9 A B C D E F G H I J K L M N O P Q R S T U V W X Y Z ↓

E*Elaeis guineensis* Jacq.*Elettaria cardamomum* (L.)
Maton*Elymus repens* (L.) Desv. ex
Nevski*Erythroxylum coca* Lam.*Eucalyptus globulus* Labill.*Euphorbia resinifera* O.Berg &
C.F.Schmidt

↑ 0-9 A B C D E F G H I J K L M N O P Q R S T U V W X Y Z ↓

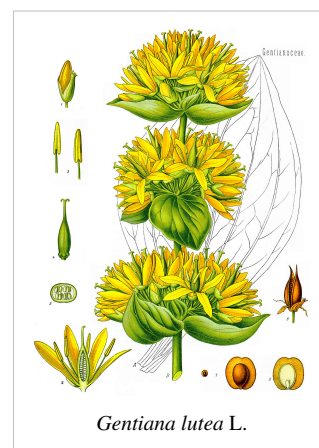
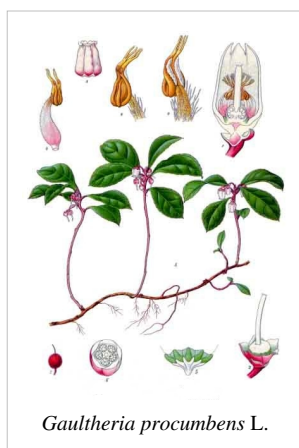
F*Fagus sylvatica* L.*Ferula gummosa* Boiss.*Ferula foetida* Regel*Ficus elastica* Roxb. ex
Hornem.

- Fasole
- Feciorică
- Fenicul
- Fragă de pădure
- Frasin

↑ 0-9 A B C D E F G H I J K L M N O P Q R S T U V W X Y Z ↓

G

- Gălbenele
- Ghimpe

- Ghințură

↑ 0-9 A B C D E F G H I J K L M N O P Q R S T U V W X Y Z ↓

H

- Hamei
- Hrean

↑ 0-9 A B C D E F G H I J K L M N O P Q R S T U V W X Y Z ↓

I

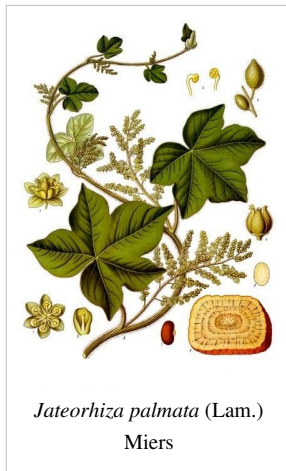

- Iarbă mare
- Ienupăr
- In
- Ipcărigea
- Isop
- Izmă

↑ 0-9 A B C D E F G H I J K L M N O P Q R S T U V W X Y Z ↓

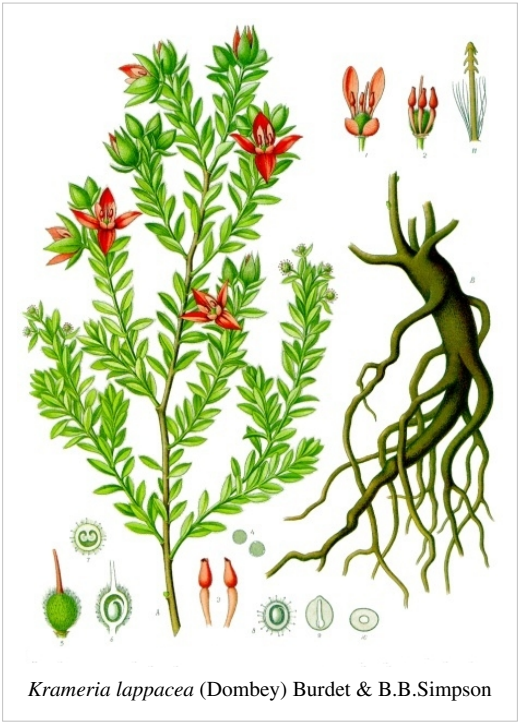
J

- Jaleş
- Jneapăn

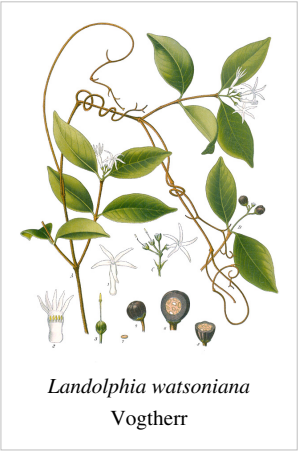
↑ 0-9 A B C D E F G H I J K L M N O P Q R S T U V W X Y Z ↓

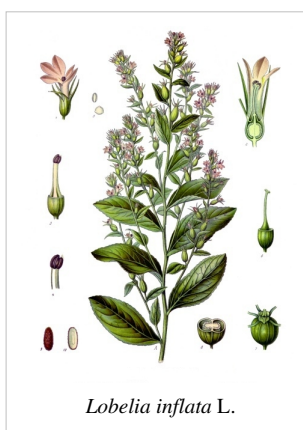
K

↑ 0-9 A B C D E F G H I J K L M N O P Q R S T U V W X Y Z ↓

L

- Lăcrămioară
- Lemn dulce
- Levănțică
- Limba mielului
- Lumânărica pământului
- Lumânărică

↑ 0-9 A B C D E F G H I J K L M N O P Q R S T U V W X Y Z ↓

M

Manihot glaziovii Müll.Arg.

Marrubium vulgare L.

Matelea denticulata (Vahl)
Fontella & E.A.Schwarz

Matricaria recutita L.

Melaleuca leucadendra (L.) L.

Melilotus officinalis Lam.

Melissa officinalis L.

Mentha piperita L.

Mentha spicata L. var. *crispata*
Schrad.

Menyanthes trifoliata L.

Myristica fragrans Houtt.

Myroxylon balsamum (L.)
Harms var. *balsamum*

- Măceș
- Mac
- Magheran
- Mărul lupului
- Măselariță
- Mătăciune
- Mătrăgună
- Merișor
- Mesteacăn
- Molotru galben
- Mur
- Mușetel
- Muștar negru

↑ 0-9 A B C D E F G H I J K L M N O P Q R S T U V W X Y Z ↓

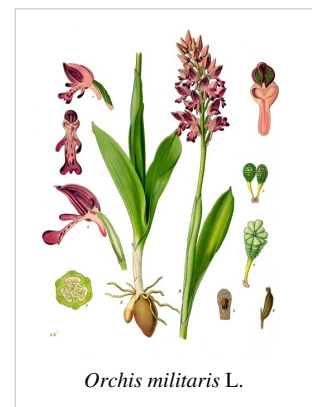
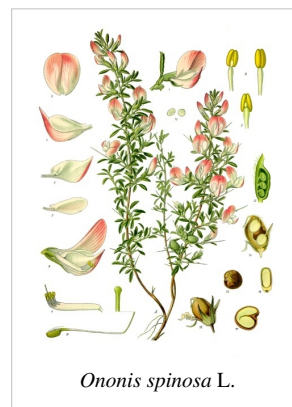
N

- Nalbă de pădure
- Nalbă mare
- Nuc

↑ 0-9 A B C D E F G H I J K L M N O P Q R S T U V W X Y Z ↓

O

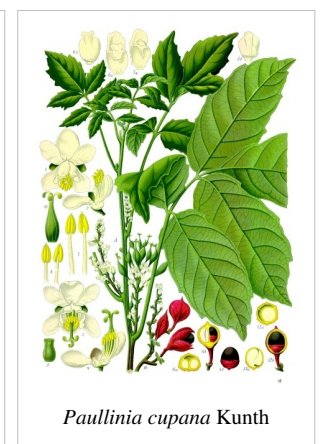

- Obligeană
- Odolean
- Omag
- Osul iepurelui

↑ 0-9 A B C D E F G H I J K L M N O P Q R S T U V W X Y Z ↓

P

Payena leeri (Teijsm. & Binn.)
Kurz

Peucedanum ostruthium (L.) W.
D. J. Koch

Physostigma venenosum Balf.

Picea abies (L.) H. Karst.

Pilocarpus pennatifolius Lem.

Pimenta dioica (L.) Merr.

Pimpinella anisum L.

Pimpinella saxifraga L.

Pinus nigra Arnold

Pinus sylvestris L.

Piper angustifolium Lam.

Piper cubeba L.f.

Piper nigrum L.

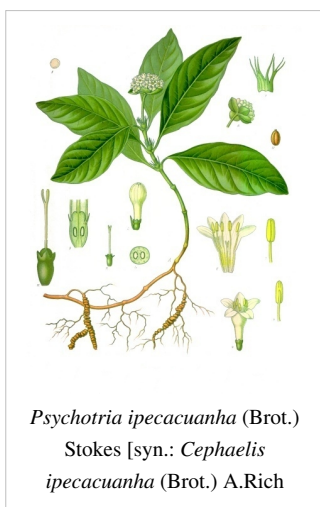
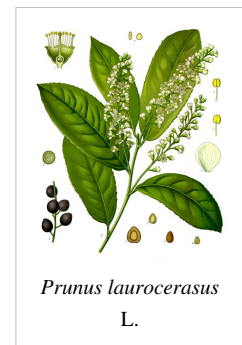
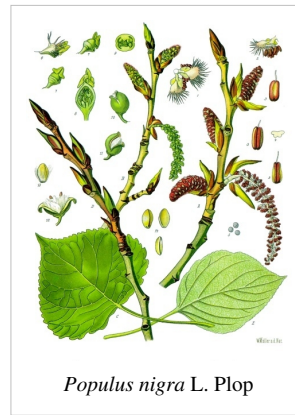
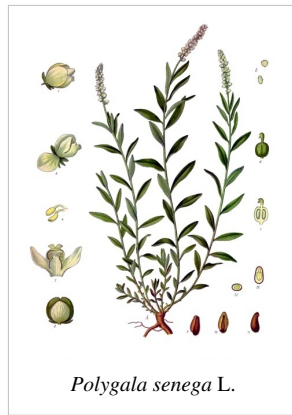
Piscidia piscipula (L.) Sarg.

Pistacia lentiscus L.

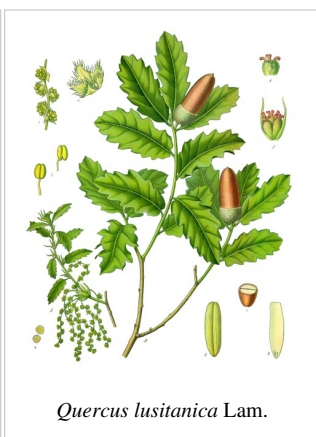
Platanthera bifolia (L.) Rich.

- Păducel
- Păpădie
- Pătlagină
- Pelin
- Pin
- Pir
- Plămânărică
- Plop negru
- Podbal
- Pojarniță
- Porumb
- Porumbar

↑ 0-9 A B C D E F G H I J K L M N O P Q R S T U V W X Y Z ↓

Q

↑ 0-9 A B C D E F G H I J K L M N O P Q R S T U V W X Y Z ↓

R

- Răchitan
- Revent
- Roibă
- Roiniță
- Rostopască
- Roscuță de primăvară

↑ 0-9 A B C D E F G H I J K L M N O P Q R S T U V W X Y Z ↓

S

- Salcie
- Salvie
- Săpunariță
- Scai vânat
- Schinel
- Zmeur
- Soc
- Stejar
- Sulfină
- Sunătoare

↑ 0-9 A B C D E F G H I J K L M N O P Q R S T U V W X Y Z ↓

Ş

- Şovârv

↑ 0-9 A B C D E F G H I J K L M N O P Q R S T U V W X Y Z ↓

T

Tamarindus indica L.

Tanacetum cinerariifolium
(Trevir.) Sch.Bip.

Tanacetum coccineum
(Willd.) Grierson [syn.:
Chrysanthemum Marschallii
Aschers

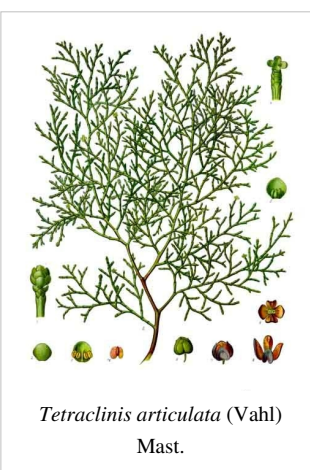
Tanacetum coccineum
(Willd.) Grierson [syn.:
Chrysanthemum roseum Web.
& Mohr.

Tanacetum parthenium (L.)
Sch.Bip.

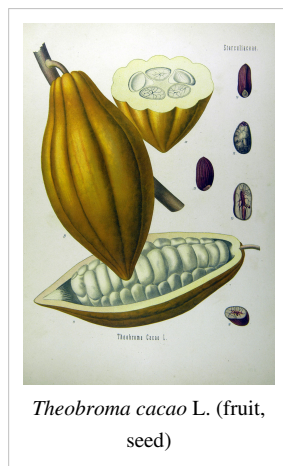
Taraxacum officinale Weber
ex F.H.Wigg.

Tetraclinis articulata (Vahl)
Mast.

Theobroma cacao L. (leaf,
flower)

Theobroma cacao L. (fruit,
seed)

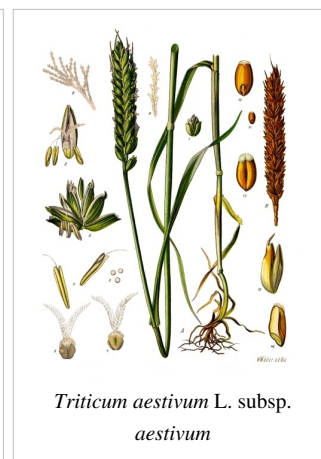
Thymus serpyllum L.

Thymus vulgaris L.

Tilia cordata Mill.

- Talpa găștei
- Tătăneasă
- Tei
- Traista ciobanului
- Trei frați pătați
- Trifoiște
- Troscot
- Turiță mare

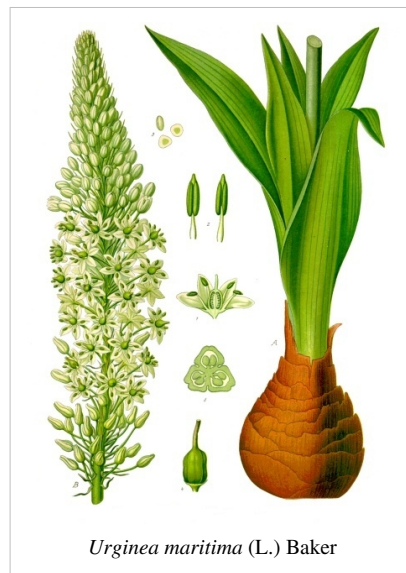
↑ 0-9 A B C D E F G H I J K L M N O P Q R S T U V W X Y Z ↓

T

- Țintaură

↑ 0-9 A B C D E F G H I J K L M N O P Q R S T U V W X Y Z ↓

U

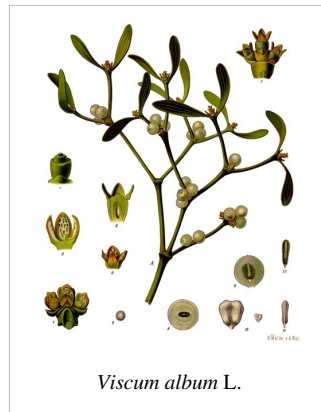

- Unguraș
- Urzică
- Urzică moartă
- Usturoi

↑ 0-9 A B C D E F G H I J K L M N O P Q R S T U V W X Y Z ↓

V

- Valeriană
- Verigariu
- Vâsc
- Volbură

↑ 0-9 A B C D E F G H I J K L M N O P Q R S T U V W X Y Z ↓

W

↑ 0-9 A B C D E F G H I J K L M N O P Q R S T U V W X Y Z ↓

Z

- Zămoșită
- Zmeur

Vezi și

- Listă de denumiri dacice de plante medicinale
- Listă de plante toxice

Bibliografie

- Ion I. Băra, Petre Gh. Tarhon, Florin Floria - *Plantele - izvor de sănătate*, Chișinău, «Știința», 1993
- Illustrationes in:
Franz Eugen Koehler:
Koehlers Medizinal-Pflanzen in naturgetreuen Abbildungen und kurz erläuterndem Texte
(1883-1914) Gera - Germania
- Gr. Constantinescu, *Să ne cunoaștem plantele medicinale*, Editura medicală, București, 1986.

Legături externe

- Reguli și norme tehnice specifice privind calitatea semințelor și materialului săditor de plante cu destinație medicinală și aromatică, produse și comercializate pe teritoriul României ^[1] (ORDIN Nr. 564 din 29.08.2003 /Anexa nr. 1)
- Wikia are un wiki despre: Plante medicinale

References

- [1] [http://www.incs.ro/anexa_1\(564\).htm](http://www.incs.ro/anexa_1(564).htm)

Listă de plante medicinale

Listă de plante medicinale

Plantele medicinale sunt specii vegetale, cultivate sau spontane, care prin compoziția lor chimică au proprietăți farmaceutice și sunt folosite în terapia umană și veterinară.

Valoarea terapeutică a plantelor medicinale

Valoarea terapeutică a plantelor medicinale are la bază relația dintre structura chimică a substanțelor active, numite și principii active, și acțiunea lor farmacodinamică pe care o exercită asupra elementelor reactive ale organismului. Faptul că majoritatea plantelor medicinale au o compoziție chimică complexă începând de la 2-3 compuși până la 30-40 substanțe chimice identificate în unele plante, cum ar fi speciile genurilor *Digitalis*, *Vinca Claviceps*, *Papaver* etc., explică și proprietățile farmacodinamice multiple ale uneia și aceiași plante. Lucrurile se complică atunci când avem de-a face cu amestecuri de plante cunoscute sub denumirea de "ceaiuri medicinale" sau "specii medicinale" sau amestecuri de tincturi, de pulberi de plante, sau alte forme farmaceutice complexe.

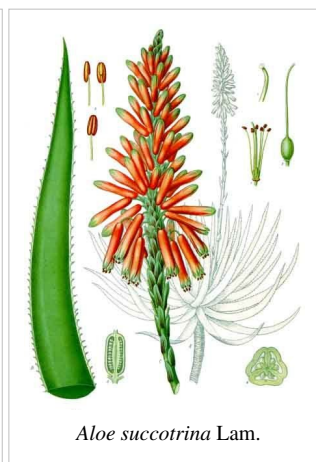
Principalele plante medicinale

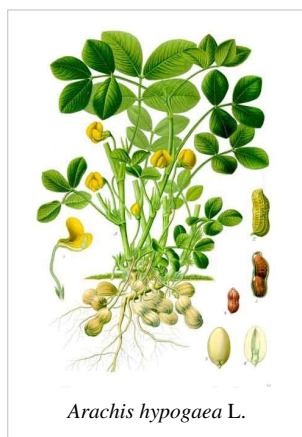
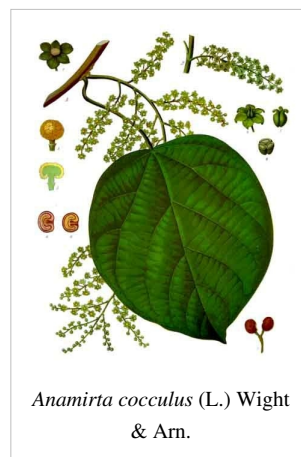
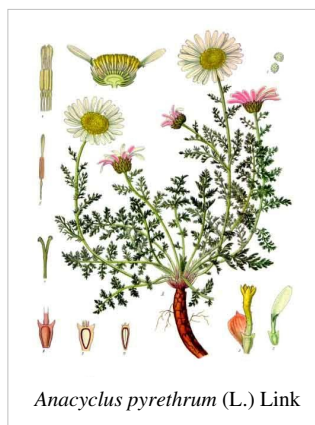
Lista următoare cuprinde **principalele plante medicinale** ordonate alfabetic

↑ 0-9 A B C D E F G H I J K L M N O P Q R S T U V W X Y Z ↓

A

- Afin
- Albăstrea
- Amăreală
- Anason
- Angelică
- Anghinare
- Ardei roșu
- Armurariu
- Arnică

↑ 0-9 A B C D E F G H I J K L M N O P Q R S T U V W X Y Z ↓

B

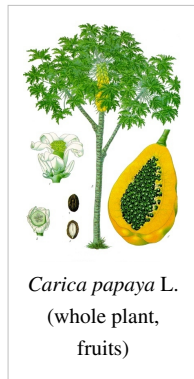
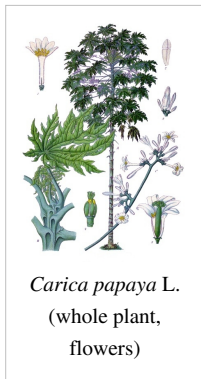

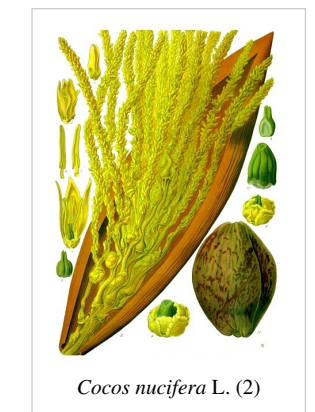
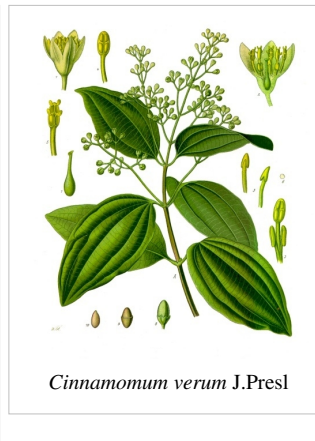
- Brândușă de toamnă
- Brusture
- Busuioc

↑ 0-9 A B C D E F G H I J K L M N O P Q R S T U V W X Y Z ↓

C

Cola acuminata (P.Beauv.)
Schott & Endl.

Colchicum autumnale L.

Commiphora myrrha (Nees)
Engl.

Conium maculatum L.

Convallaria majalis L.

Convolvulus scammonia L.

Copaifera officinalis (Jacq.) L.

Coriandrum sativum L.

Crocus sativus L.

Croton eluteria (L.) Sw. (1)

Croton eluteria (L.) Sw. (2)

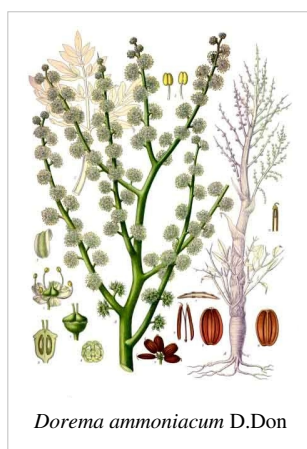
Croton tiglium L.

Cuminum cyminum L.*Curcuma longa* L.*Curcuma zedoaria* (Christm.)
Roscoe*Cydonia oblonga* Mill.*Cytisus scoparius* (L.) Link

- Călin
- Castan sălbatic
- Cătină
- Cereșel
- Chimen
- Cicoare
- Cimbrișor de câmp
- Cîmbriu
- Cireș
- Ciuboșica cucului
- Ciulin
- Ciumăfaie
- Coacăz negru
- Coadă calului
- Coadă racului
- Coadă șoricelului
- Coriandru
- Crețșoară
- Crețușcă
- Crușin

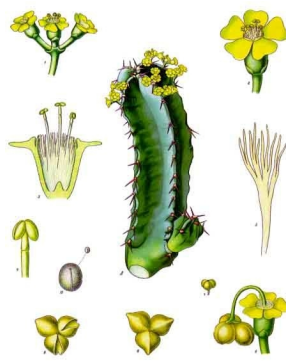
↑ 0-9 A B C D E F G H I J K L M N O P Q R S T U V W X Y Z ↓

D

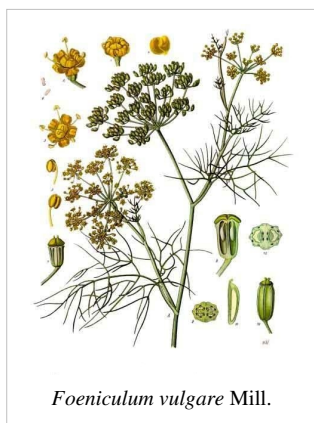
- Degețel roșu
- Dovleac
- Dracilă
- Dud

↑ 0-9 A B C D E F G H I J K L M N O P Q R S T U V W X Y Z ↓

E*Elaeis guineensis* Jacq.*Elettaria cardamomum* (L.)
Maton*Elymus repens* (L.) Desv. ex
Nevski*Erythroxylum coca* Lam.*Eucalyptus globulus* Labill.*Euphorbia resinifera* O.Berg &
C.F.Schmidt

↑ 0-9 A B C D E F G H I J K L M N O P Q R S T U V W X Y Z ↓

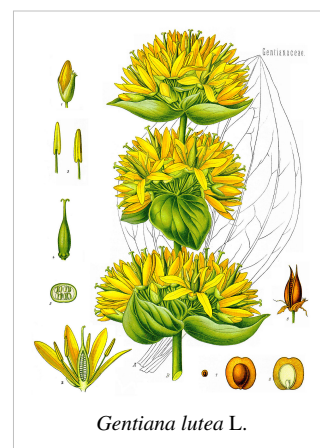
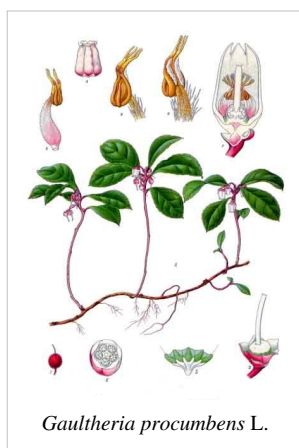
F*Fagus sylvatica* L.*Ferula gummosa* Boiss.*Ferula foetida* Regel*Ficus elastica* Roxb. ex
Hornem.

- Fasole
- Feciorică
- Fenicul
- Fragă de pădure
- Frasin

↑ 0-9 A B C D E F G H I J K L M N O P Q R S T U V W X Y Z ↓

G

- Gălbenele
- Ghimpe

- Ghințură

↑ 0-9 A B C D E F G H I J K L M N O P Q R S T U V W X Y Z ↓

H

- Hamei
- Hrean

↑ 0-9 A B C D E F G H I J K L M N O P Q R S T U V W X Y Z ↓

I

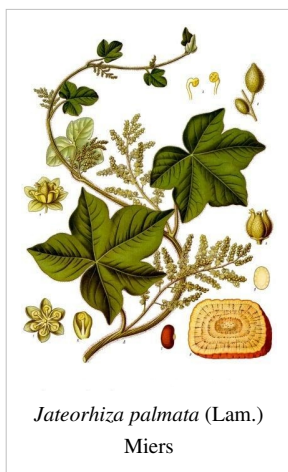

- Iarbă mare
- Ienupăr
- In
- Ipcărigea
- Isop
- Izmă

↑ 0-9 A B C D E F G H I J K L M N O P Q R S T U V W X Y Z ↓

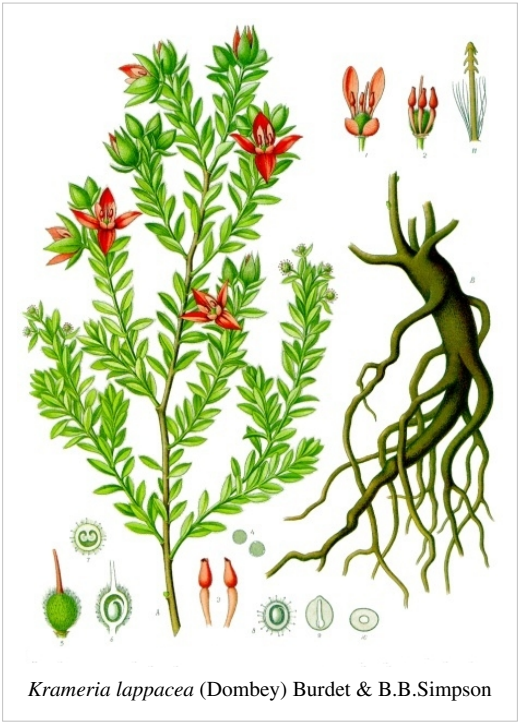
J

- Jaleș
- Jneapăn

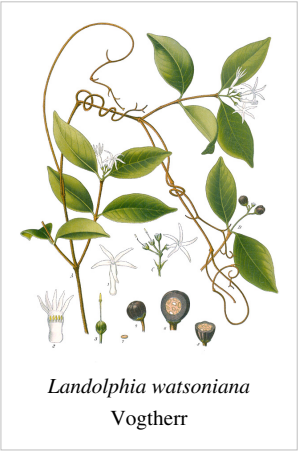
↑ 0-9 A B C D E F G H I J K L M N O P Q R S T U V W X Y Z ↓

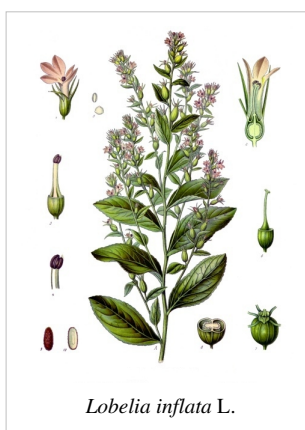
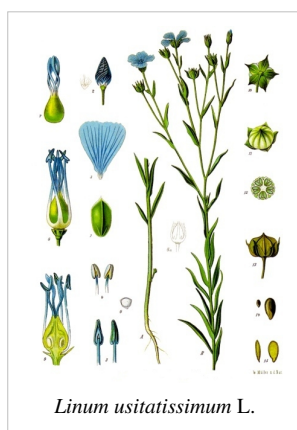
K

↑ 0-9 A B C D E F G H I J K L M N O P Q R S T U V W X Y Z ↓

L

- Lăcrămioară
- Lemn dulce
- Levănțică
- Limba mielului
- Lumânărica pământului
- Lumânărică

↑ 0-9 A B C D E F G H I J K L M N O P Q R S T U V W X Y Z ↓

M

Manihot glaziovii Müll.Arg.

Marrubium vulgare L.

Matelea denticulata (Vahl)
Fontella & E.A.Schwarz

Matricaria recutita L.

Melaleuca leucadendra (L.) L.

Melilotus officinalis Lam.

Melissa officinalis L.

Mentha piperita L.

Mentha spicata L. var. *crispata*
Schrad.

Menyanthes trifoliata L.

Myristica fragrans Houtt.

Myroxylon balsamum (L.)
Harms var. *balsamum*

- Măceș
- Mac
- Magheran
- Mărul lupului
- Măselariță
- Mătăciune
- Mătrăgună
- Merișor
- Mesteacăn
- Molotru galben
- Mur
- Mușetel
- Muștar negru

↑ 0-9 A B C D E F G H I J K L M N O P Q R S T U V W X Y Z ↓

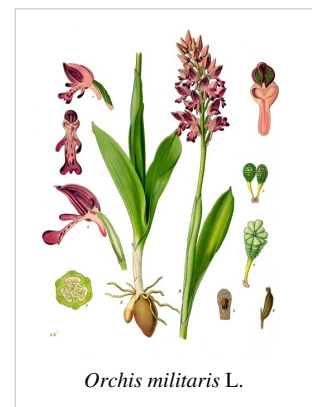
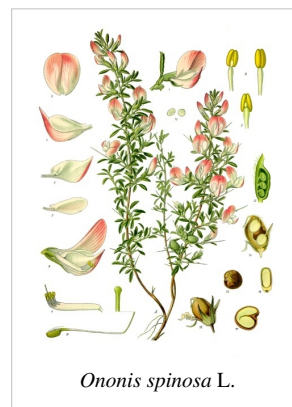
N

- Nalbă de pădure
- Nalbă mare
- Nuc

↑ 0-9 A B C D E F G H I J K L M N O P Q R S T U V W X Y Z ↓

O

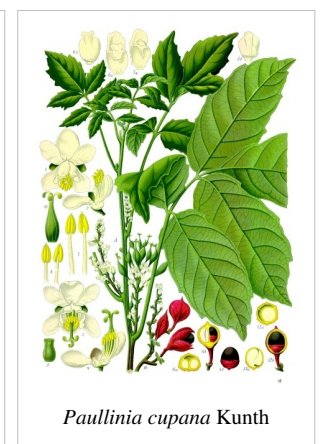

- Obligeană
- Odolean
- Omag
- Osul iepurelui

↑ 0-9 A B C D E F G H I J K L M N O P Q R S T U V W X Y Z ↓

P

Payena leeri (Teijsm. & Binn.)
Kurz

Peucedanum ostruthium (L.) W.
D. J. Koch

Physostigma venenosum Balf.

Picea abies (L.) H. Karst.

Pilocarpus pennatifolius Lem.

Pimenta dioica (L.) Merr.

Pimpinella anisum L.

Pimpinella saxifraga L.

Pinus nigra Arnold

Pinus sylvestris L.

Piper angustifolium Lam.

Piper cubeba L.f.

Piper nigrum L.

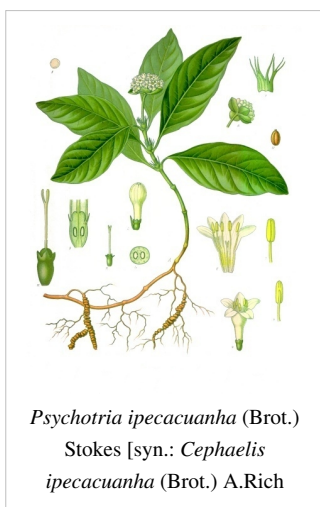
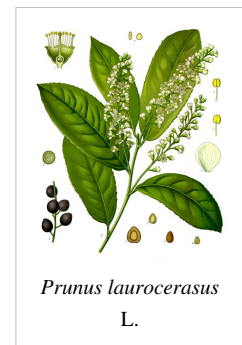
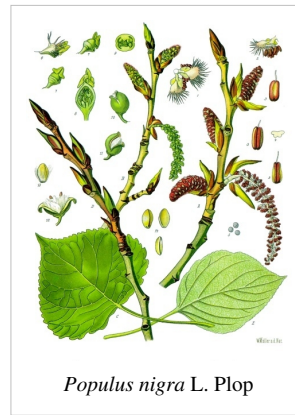
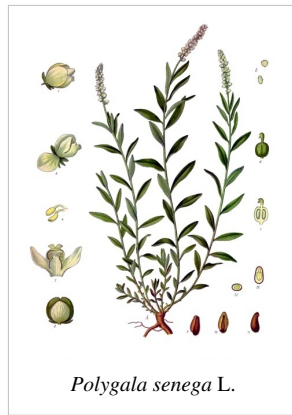
Piscidia piscipula (L.) Sarg.

Pistacia lentiscus L.

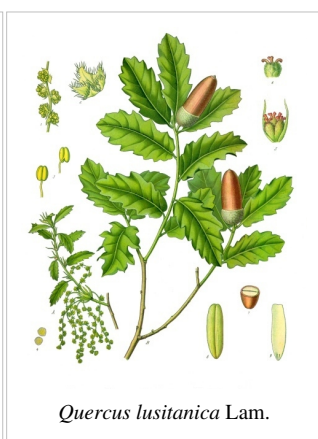
Platanthera bifolia (L.) Rich.

- Păducel
- Păpădie
- Pătlagină
- Pelin
- Pin
- Pir
- Plămânărică
- Plop negru
- Podbal
- Pojarniță
- Porumb
- Porumbar

↑ 0-9 A B C D E F G H I J K L M N O P Q R S T U V W X Y Z ↓

Q

↑ 0-9 A B C D E F G H I J K L M N O P Q R S T U V W X Y Z ↓

R

- Răchitan
- Revent
- Roibă
- Roiniță
- Rostopască
- Roscuță de primăvară

↑ 0-9 A B C D E F G H I J K L M N O P Q R S T U V W X Y Z ↓

S

- Salcie
- Salvie
- Săpunariță
- Scai vânat
- Schinel
- Zmeur
- Soc
- Stejar
- Sulfină
- Sunătoare

↑ 0-9 A B C D E F G H I J K L M N O P Q R S T U V W X Y Z ↓

Ş

- Şovârv

↑ 0-9 A B C D E F G H I J K L M N O P Q R S T U V W X Y Z ↓

T

Tamarindus indica L.

Tanacetum cinerariifolium
(Trevir.) Sch.Bip.

Tanacetum coccineum
(Willd.) Grierson [syn.:
Chrysanthemum Marschallii
Aschers

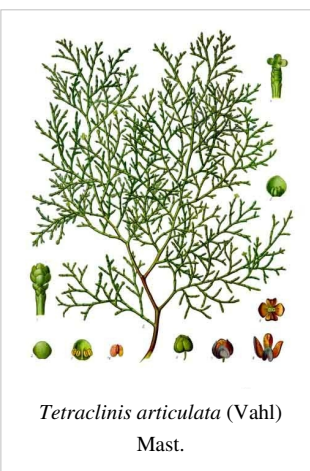
Tanacetum coccineum
(Willd.) Grierson [syn.:
Chrysanthemum roseum Web.
& Mohr.

Tanacetum parthenium (L.)
Sch.Bip.

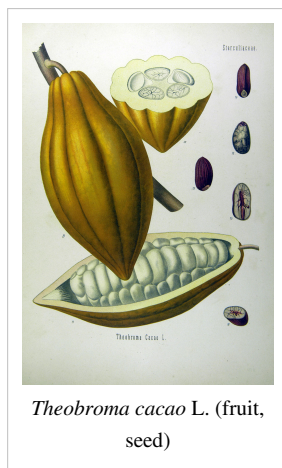
Taraxacum officinale Weber
ex F.H.Wigg.

Tetraclinis articulata (Vahl)
Mast.

Theobroma cacao L. (leaf,
flower)

Theobroma cacao L. (fruit,
seed)

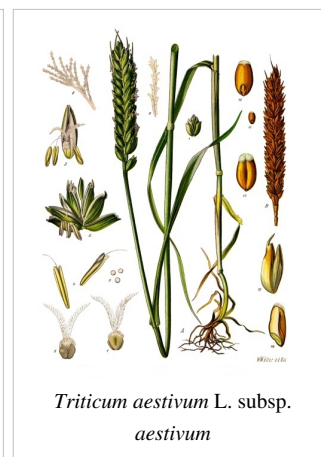
Thymus serpyllum L.

Thymus vulgaris L.

Tilia cordata Mill.

- Talpa găștei
- Tătăneasă
- Tei
- Traista ciobanului
- Trei frați pătați
- Trifoiște
- Troscot
- Turiță mare

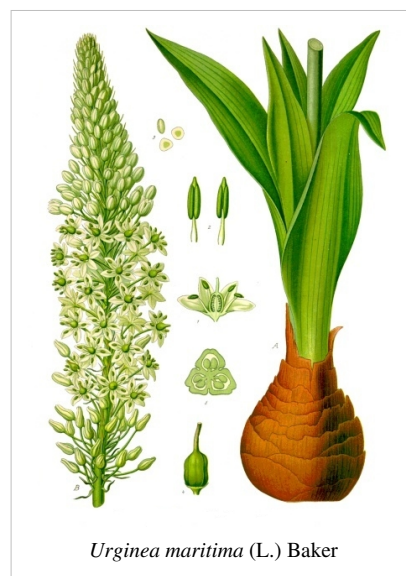
↑ 0-9 A B C D E F G H I J K L M N O P Q R S T U V W X Y Z ↓

T

- Țintaură

↑ 0-9 A B C D E F G H I J K L M N O P Q R S T U V W X Y Z ↓

U

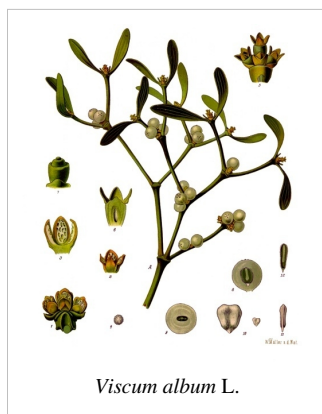

- Unguraș
- Urzică
- Urzică moartă
- Usturoi

↑ 0-9 A B C D E F G H I J K L M N O P Q R S T U V W X Y Z ↓

V

- Valeriană
- Verigariu
- Vâsc
- Volbură

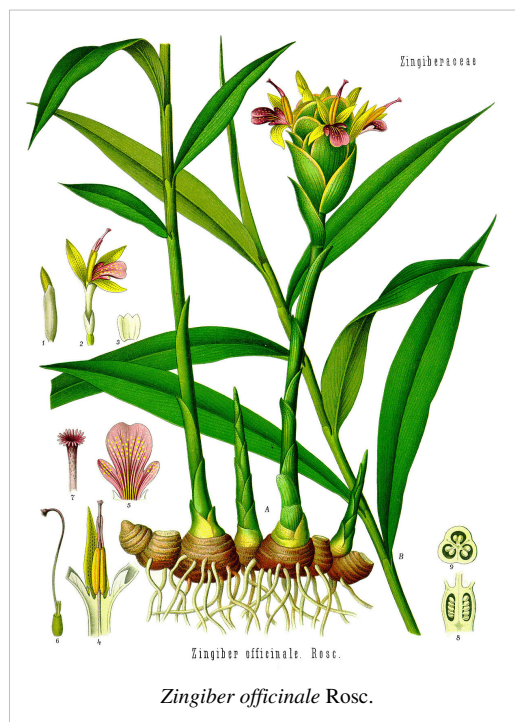
↑ 0-9 A B C D E F G H I J K L M N O P Q R S T U V W X Y Z ↓

W

↑ 0-9 A B C D E F G H I J K L M N O P Q R S T U V W X Y Z ↓

Z

- Zămoșită
- Zmeur

Vezi și

- Listă de denumiri dacice de plante medicinale
- Listă de plante toxice

Bibliografie

- Ion I. Băra, Petre Gh. Tarhon, Florin Floria - *Plantele - izvor de sănătate*, Chișinău, «Știința», 1993
- Illustrationes in:
Franz Eugen Koehler:
Koehlers Medizinal-Pflanzen in naturgetreuen Abbildungen und kurz erläuterndem Texte
(1883-1914) Gera - Germania
- Gr. Constantinescu, *Să ne cunoaștem plantele medicinale*, Editura medicală, București, 1986.

Legături externe

- Reguli și norme tehnice specifice privind calitatea semințelor și materialului săditor de plante cu destinație medicinală și aromatică, produse și comercializate pe teritoriul României ^[1] (ORDIN Nr. 564 din 29.08.2003 /Anexa nr. 1)
- Wikia are un wiki despre: Plante medicinale

Abiu

Abiu 	
	
Abiu	
Clasificare științifică	
Regn:	Plantae
Încrângătură:	Magnoliophyta
Clasă:	Magnoliopsida
Ordin:	Ericales
Familie:	<i>Sapotaceae</i>
Gen:	<i>Pouteria</i>
Specie:	' P. caimito '
Nume binomial	
<i>Pouteria caimito</i> Radlk.	

Abiu (*Pouteria caimito*) este un pom fructifer tropical din familia Sapotaceae și este inrudit cu speciile sapodilla, canistel și mamey.

Caracteristici

Arborele cu coroană piramidală sau sferică are o înălțime de 10 m, dar poate atinge chiar și 35 m în situații favorabile. Scoarța secretă latex de culoare albă sau roșiatică.

Frunzele dispuse alternativ prezintă forme variate, fiind ovale, obovale sau eliptice, și au o lungime de 10-20 cm.

Florile, singulare sau grupate câte 2-5, sunt cilindrice, albe sau verzui, de 4-8 mm și au 4 sau 5 lobi.

Fructul are formă rotundă până la ovală, uneori ușor ascuțită. Fructul, când încă nu este copt, prezintă puf pe coaja, care devine apoi netedă, de culoare galben pal când acesta este copt. Pulpa fructului este albă, translucidă, mucilaginoasă, parfumată, cu textură cremoasă și este descrisă ca având o aromă dulce cu o notă de caramel. În interior se găsesc 1-4 semințe maronii, alungite. Când încă nu este complet copt, fructul are un gust astringent și o consistență gumată, datorită conținutului natural de latex.

Origine și arie de răspândire

Abiu își are originea pe cursul superior al Amazonului. Arborele crește sălbatic pe coastele estice mai joase ale Anzilor din sud-vestul Venezuelei până în Peru. Este întâlnit adesea și în Brazilia, în Pará. De mulți ani crește și în Trinidad.

Cultivare și utilizare

Cel mai adesea, abiu este consumat proaspăt și de preferință răcit. Se taie în două și se scobește cu o linguriță pulpa, evitând contactul pielii cu latexul eliminat. În Columbia se obișnuiește a se unge buzele înainte de consumul fructului, pentru ca latexul să nu se lipească de ele.

În Peru se prepară și înghețată din fructele de abiu.

Lemnul de abiu este dens și tare, fiind valorificat în construcții.

Și în medicină se cunosc aplicații. În Brazilia, pulpa mucilaginoasă este consumată pentru a ameliora tusea, bronșita sau alte afecțiuni pulmonare. Latexul conținut se administrează ca vermifug și purgativ și se aplică pe abcese.

Bibliografie

- Morton, J. 1987. Abiu. p. 406–408. In: Fruits of warm climates. Julia F. Morton, Miami, FL.

Legături externe

- [en](http://www.hort.purdue.edu/newcrop/morton/abiu.html) Abiu at Horticulture and Landscape Architecture|Purdue University ^[1]
- [en](http://www.tradewindsfruit.com/abiu.htm) Abiu at Trade Winds Fruit ^[2]

References

[1] <http://www.hort.purdue.edu/newcrop/morton/abiu.html>

[2] <http://www.tradewindsfruit.com/abiu.htm>

Abrus precatorius

Abrus precatorius
(ochiul crabului)

Clasificare științifică

Regn:	Plantae
Încrengătură:	Magnoliophyta
Clasă:	Magnoliopsida
Ordin:	Fabales
Familie:	Fabaceae
Subfamilie:	Faboideae
Trib:	Abreae
Gen:	<i>Abrus</i>
Specie:	<i>precatorius</i>

Nume binomial

Abrus precatorius
L., 1753

Abrus precatorius, numită și ochiul crabului, este o legumă cu frunze lungi penate. Semințele sunt adesea folosite ca mărgelute și pentru confectionarea de instrumente de percuție. Sămânța este foarte otrăvitoare, dar dacă este înghițită crudă și nesfărâmată nu va produce niciun rău.

Toxina prezentă în *Abrus precatorius*, numită abrină, este foarte apropiată de cea prezentă în ricin. Este o proteină dimerică alcătuită din subunitățile A și B. Intrarea abrinei în celule este facilitată de fixarea lanțului B de anumite proteine transportoare situate la nivelul membranei celulare. În interiorul celulei lanțul A oprește sinteza proteică prin inactivarea subunității 26S al ribozomului. O moleculă de abrină va inactiva până la 1500 ribozomi pe secundă. Simptomele otrăvirii cu abrină sunt identice cu cele ale otrăvirii cu ricină, excepție făcând doza letală care pentru ricină este de aproximativ 75 de ori mai mare decât cea pentru abrină. O cantitate circulantă de abrină de mai puțin de 3 μg (micrograme) poate fi letală.

Semințele de *Abrus precatorius* sunt foarte apreciate în bijuteriile populare pentru culorile lor strălucitoare. O treime din boabă, care conține hilumul (cicatricea de atașare), este neagră, pe când restul este roșu intens, sugerând o buburuză. A face bijuterii cu aceste semințe este periculos deoarece au fost cazuri de moarte în somn prin înghițirea unor semințe foarte mici. În China este considerat de mult timp drept

un simbol al iubirii.

Acacia catechu

Regn:	Plantae
Încrângătură:	Magnoliophyta
Clasă:	Magnoliopsida
Ordin:	Fabales
Familie:	Fabaceae
Subfamilie:	Mimosoideae
Gen:	<i>Acacia</i>
Specie:	<i>catechu</i>
Nume binomial	
<i>Acacia catechu</i> (L.) Willd., Oliv.	

Acacia catechu este un copac foios cu țepi ce crește până la 15m în înălțime. Este denumit și Catechu, Cachou, sau Cutch negru. Este întâlnit în Asia, China, India și zona Oceanului Indian.

Folosit în

Mâncare

Semințele lui sunt o bună sursă de proteine.

Nutreț

Ramuri ale copacului sunt des tăiate pentru capre.

Lemn

Este folosit adesea pentru făcut focul și este considerat foarte valoros în industria de mobilier și accesorii. Are o densitate aproximativă de 0,88 g/cm³.

Alte întrebuințări

Lemnul din miez este folosit la vopsit, tăbăcit pielea, în medicină și este folosit ca regulator vâscos pentru forările de petrol.

Mod de cultivare

Pomul se înmulțește prin semințe, care sunt întâi înmuiate în apă fierbinte. După 6 luni de îngrijire în pepinieră, poate fi mutat afară.

Acacia senegal

Acacia senegal 	
	
Clasificare științifică	
Regn:	Plantae
Încrengătură:	Magnoliophyta
Clasă:	Magnoliopsida
Ordin:	Fabales
Familie:	Fabaceae
Subfamilie:	Mimosoideae
Gen:	<i>Acacia</i>
Specie:	<i>senegal</i>
Nume binomial	
<i>Acacia senegal</i> ((L.) Willd.)	

Acacia senegal este un mic acacia foios mai cunoscut sub numele Rudrasksha, Acacia de cauciuc, Copac arabic de cauciuc, Copac senegalez de cauciuc. Este originar din zona semideșertică a Africii sub Sahara, ca și din Oman, Pakistan și nord-vestul Indiei. Copacii din această specie cresc între 5-12 m, cu un trunchi în diametru de până la 30 cm.

Furaj

Scoarța nouă este utilizată în special ca furaj.

Mâncare

Semințele uscate sunt comestibile.

Cauciuc arabic

Acacia senegal produce cauciuc arabic, care este folosit ca aditiv în mâncare, cosmetică și la meșteșuguri. Cauciucul este selecționat din tăieturile din scoarță, și un singur copac poate produce 200-300 grame. 70% din procentul de cauciuc arabic este produs în Sudan.

Uz medicinal

Cauciucul este folosit pentru tratarea pielii inflamate. Este folosit ca astringent, fiind bun în tratarea sângerării, bronșitei și a unor infecții ale tractului respirator.

Frânghii

Din rădăcinile care sunt aproape de suprafață se fabrică frânghii și corzi foarte rezistente. Și scoarța copacului este folosită în același scop.

Lemn

Lemnul este folosit pentru unelte.

Acokanthera abyssinica

Acokanthera schimperi 	
	
Clasificare științifică	
Regn:	Plantae
Încrengătură:	Magnoliophyta
Clasă:	Magnoliopsida
Ordin:	Gentianales
Familie:	Apocynaceae
Gen:	<i>Acokanthera</i>
Specie:	<i>schimperi</i>
Nume binomial	
<i>Acokanthera schimperi</i> (A.DC.) Oliv.	

Acokanthera abyssinica, cunoscută sub numele de *Acokanthera schimperi* este o plantă medicinală originară din Africa.

Aconitum ferox

Aconitum ferox ⓘ	
	
Clasificare științifică	
Regn:	Plantae
Încrengătură:	Magnoliophyta
Clasă:	Magnoliopsida
Ordin:	Ranunculales
Familie:	Ranunculaceae
Gen:	<i>Aconitum</i>
Specie:	<i>ferox</i>
Nume binomial	
<i>Aconitum ferox</i> Wall. ex Ser. (1823)	

Aconitum ferox este o specie din genul *Aconitum*, familia Ranunculaceae. Este cunoscută și ca aconit indian. Este întâlnit extrem de des în Sandakphu, care este cel mai înalt punct din dealurile Darjeeling.

Aconitum napellus

Aconitum napellus 	
	
Clasificare științifică	
Regn:	Plantae
Încrengătură:	Magnoliophyta
Clasă:	Magnoliopsida
Ordin:	Ranunculales
Familie:	Ranunculaceae
Gen:	<i>Aconitum</i>
Specie:	<i>napellus</i>
Nume binomial	
<i>Aconitum napellus</i> L.	

Aconitum napellus este o specie de omag din familia Ranunculaceae, nativă din vestul și centrul Europei.

Caracteristici

Este o plantă perenă ce crește până la 1m înălțime, cu frunze și tulpini fără "perișori". Frunzele sunt rotunde, 5-10cm diametrul lor, divizate palmat în 5 până la 7 segmente lobate. Florile sunt purpuriu închis, subțiri de forma unor căști de înălțime 1-2cm.

Subspecii

Nouă subspecii sunt acceptate de Flora Europaea:

- *Aconitum napellus* subsp. *napellus*. Anglia sud-vestică.
- *Aconitum napellus* subsp. *corsicum* (Gáyer) W.Seitz. Corsica.
- *Aconitum napellus* subsp. *firmum* (Rchb.) Gáyer. Europa centrală și de est.
- *Aconitum napellus* subsp. *fissurae* (Nyár.) W.Seitz. Balcanii și Rusia sud-vestică

- Aconitum napellus subsp. hians (Rchb.) Gáyer. Europa centrală.
- Aconitum napellus subsp. lusitanicum Rouy. Europa sud-vestică.
- Aconitum napellus subsp. superbum (Fritsch) W.Seitz. Balcanii de vest.
- Aconitum napellus subsp. tauricum (Wulfen) Gáyer. Alpii estici, carpații sudici.
- Aconitum napellus subsp. vulgare (DC.) Rouy & Foucaud. Alpii, Pirineii, Spania de nord.

Plantele native din Asia și America de nord trecute înainte ca A.napellus sunt acum tratate ca specii diferite.

Plantele sunt cultivate în grădini în zonele temperate pentru inflorescențele lor asemănătoare cu niște țepi ce înfloresc la începutul verii și pentru frunzișul lor atractiv.

Utilizare

Ca celelalte specii din gen, este foarte otrăvitoare, generând într-atât de multă otrăvă cardiacă încât să poată fi folosită în timpuri vechi pentru a unge vârful sulițelor și al săgeților.

A fost folosit în etno-medicină în concentrații scăzute în medicina tradițională chineză pentru a trata "răceala", în general "nebunia" și "deficiența Yang".

Aconite este un medicament homeopat făcut din Aconitum napellus.

Afin

Afin 	
	
Vaccinium myrtillus	
Clasificare științifică	
Regn:	Plantae
Încrengătură:	Magnoliophyta
Clasă:	Magnoliopsida
Ordin:	Ericales
Familie:	Ericaceae
Gen:	Vaccinium
Specie:	V. myrtillus

Afinul (nume științific *Vaccinium myrtillus* L., denumire populară: *afin*, *afin de munte*, *afin negru*, *afene*, *asine*, *coacăz*, *merișor de munte*, *pomușoară*.). Afinul american (cranberry, bog-berry, fen-berry etc.) are denumirea latină: *Vaccinium oxycoccus*.

Descrierea speciei

Este un subarbust (arbust mic), stufos, rămuros, cu tulpina de culoare verde, lungă de circa 30-60 cm, cu ramuri anguloase.

Frunzele sunt scurt-pețiolate, mici, ovale, denticulate (crestate pe margine), verzi pe ambele fețe.

Florile sunt verzui roșietice, albe sau rozé cu petalele unite sub formă de clopoțel, dispuse câte 1-2 la axila (subțioara) frunzelor. Înflorește în lunile mai-iunie.

Fructul este numit *afină* și reprezintă o bacă de culoare albastru-închisă sau albastru-brumărie, de formă rotundă, cu diametrul de 0,5 - 0,6 cm, zemoasă, cu suc violaceu, cu gust plăcut dulce acrișor.

Înmulțire

Se poate înmulți prin însămânțare sau prin butași, obținuți din ramurile laterale care se înrădăcinează în turbă cu amestec de nisip. Pentru aceasta trebuie asigurată o umiditate moderată și o temperatură de 18 – 25 °C.

Arealul de răspândire

Crește în regiunile alpine până la altitudinea de 2000-2500 m, mai ales pe versanții umbriți și umezi, prin păduri de conifere, pajiști montane, pe stîncării și pe soluri silicoase.

Fructele afinului

Organe folosite în scopuri medicale

Frunzele și fructele - (*Folia et fructus vaccini myrtilis*).

- *Folium Myrtilli* - frunza
- *Fructus Myrtilli* - fructul

Recoltare

Momentul recoltării

- Frunzele, împreună cu ramurile, se culeg în timpul verii până în toamnă, în perioada mai-septembrie, după care se usucă la umbră împreună cu ramurile, în locuri bine aerisite.
- Fructele se culeg în perioada de maturitate (când sunt bine coapte) în lunile iulie - septembrie, consumându-se fie uscate fie proaspete.

Moduri de recoltare

- Pentru recoltarea afinelor se folosește un „pieptene” alcătuit din sârme de oțel paralele, situate la distanța "D" între ele, fixate într-un mâner, înclinate astfel încât afinele recoltate să se strângă la baza instrumentului (adica spre mâner). Distanța "D" este foarte importantă. Dacă sârmele sunt prea rare, afinele vor cădea printre sârme, dacă sârmele sunt prea dese, vor jumuli și frunze și ramuri, distrugând tufa de afin. Bineînțele sârmele sunt rotunjite la capătul liber.
- Fructele se desprind de frunze prin scufundarea într-un vas cu apă, se zvântă la soare și se așază pe policioare de plasă. Se depozitează în încăperi aerisite, fără praf, încălzite, smochinându-se. Se mută ulterior în pungi sau

săculeți de hârtie.

Principii active

- Frunzele conțin: tanin, arbutină, hidrochinonă, mirtilină, neomirtilină.
- Fructele conțin: tanin, pectine, mirtilină, zaharuri, provitamina A, vitamina C, acizi organici (citric, malic, oxalic, succinic, lactic).

Indicații terapeutice

Frunzele și fructele de afin au proprietăți astringente datorită taninului. Au activitate antibacteriană, modificând favorabil flora patogenă intestinală, și antidiareică.

Se recomandă în diabet (scade zahărul din sânge), gută, enterocolită (colită de fermentație sau de putrefacție), parazitoze intestinale, infecții urinare, uremie, ca antiseptic minor (este bacteriostatic) și diuretic precum și în reumatism, afecțiunile dermatologice, tulburările circulatorii periferice, uretrite, somatite, eczeme, ulcerații cronice sângerânde. Frunzele intră în compoziția ceaiului dietetic.

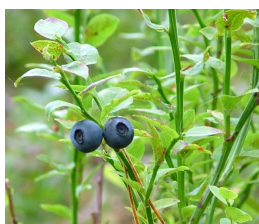
Afinele sunt folosite la obținerea *afinatei*, o băutură alcoolică destul de apreciată, sau la prăjituri și alte dulciuri.

Mod de utilizare

Se pot folosi următoarele preparate:

1. Infuzie din frunze, care se obține din frunze, punând 2 lingurițe la 500 ml apă clocotită. Se beau 2-3 căni de infuzie caldă, fracționat în 3 reprize, în decursul unei zile (1 litru pe zi).
2. Decoct din frunze - 500 ml/zi în trei reprize.
3. Suc de fructe.
4. Decoct de fructe.

Imagini

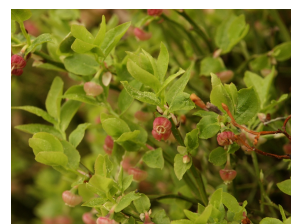
Afin

Afin

Afin

Afin în perioada de înflorire

Vezi și

- Lista fructelor

Bibliografie

- Dicționar plantelor de leac*, Editura Călin , București, 2008, ISBN 978-973-7661-08-1
- Milea Preda, *Dicționar dendrofloricol*, Editura Științifică și Enciclopedică , București, 1989 ISBN 973-23-0033-4

Legături externe

- Afinul (*Vaccinium myrtillus* L.) ^[1]

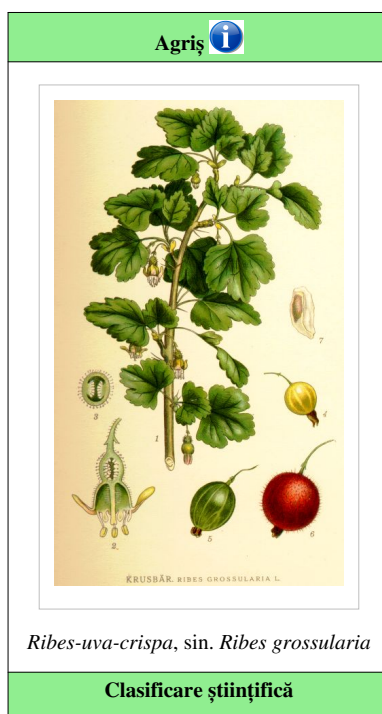
References

[1] <http://selene.ro/articole/afinul>

Agriș

Acest articol se referă la o specie de plante. Pentru alte sensuri, vezi Agriș (dezambiguizare).

Regn:	Plantae
Încrângătură:	Magnoliophyta
Clasă:	Magnoliopsida
Ordin:	Saxifragales
Familie:	Grossulariaceae
Gen:	<i>Ribes</i>
Specie:	<i>Grossularia</i>
Nume binomial	
<i>Ribes uva-crispa</i> L (1753)	

Agrișul (*Ribes uva-crispa*, sin. *Ribes grossularia*) este o specie de plante din familia *Grossulariaceae*. Este un arbust înalt de 60 - 150 cm, cu ramurile arcuite, prevăzute cu ghimpi. Fructul (agrișa) este o bacă falsă, mică, ovoidală sau sferică, de culoare verde, gălbuie sau roșiatică, cu multe semințe, cu gust dulce-acrișor. Se cultivă în regiuni deluroase. Se consumă în stare proaspătă sau în industria alimentară.

În scopuri medicinale se folosește fructul recoltat când este copt.^[1]

Componenți principali

Acizi: malic, citric, tartric; vitaminele A, B1, B2, C și P; săruri minerale: sodiu, calciu, fosfor, potasiu și fier.^[1]

Proprietăți

- antigutos
- diuretic
- laxativ^[1]

Vezi și

- Lista fructelor

Note

[1] *Terapia naturistă* (pag. 80), Ecaterina D, Răducanu D. Ed. Științifică București 1992

Agriș

Albăstrea

Centaurea cyanus 	
	
Clasificare științifică	
Regn:	Plantae
Încrengătură:	Magnoliophyta
Clasă:	Magnoliopsida
Ordin:	Asterales
Familie:	Asteraceae
Gen:	<i>Centaurea</i>
Specie:	<i>"C. cyanus"</i>
Nume binomial	
<i>"Centaurea cyanus"</i> L., 1753	

Albăstreaua (*Centaurea cyanus*) este o specie de plante erbacee anuală, erectă, înaltă de 0,5—1 m, cu peri pe organele aeriene din familia Asteraceae, ce crește în Europa.

Denumiri populare

Albăstreaua este denumită și albăstrică, albăstriță, vinețea, vinețică, (reg.) ghioc, zglăvoc, floarea-grâului, floarea-paiului, clopoțel, floare-vânăță, floarea paiului, iarba frigurilor, măturice, tătaișă vânăță^[1].

Numele de „Albăstreă” este uneori eronat folosit și pentru Cicoare.

Caractere morfologice

- **Tulpina** este verde, muchiată, simplă sau ramificată^[2].
- **Frunzele** sunt alterne, liniare, lungi până la 8—9 cm și înguste doar de 4—9 mm, alburii datorită perilor mătăsoși^[2].
- **Florile** sunt albastre, grupate în antodii globuloase terminale; deși toate sunt tubuloase, ele sînt diferențiate și anume 7—12 marginale, sterile, cu formă de pâlnie și alte numeroase interne, fertile, mai mici, și cu nuanțe spre violaceu^[2]. Florile sunt dispuse mai multe la un loc, formând un capitul, înconjurat de bractee de culoare verde, cu marginile acoperite cu dințișori bruni. Florile marginale sunt mai de dimensiuni mai mari, având forma unei pâlnii cu 5 dinți. Florile centrale sunt mai mici.
- **Fructele** sunt mici achene (3 mm), cu papus^[2].

Compoziție chimică

Compoziție chimică: poliene (centaur X), poliene (centaur Y); substanțe amare: centaurina (cnicina); un glicozid: ciorina, mucilagii, tanin, un antocian glicozidic: cianina, antocianidine, săruri de potasiu și mangan^[2].

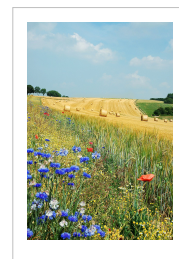
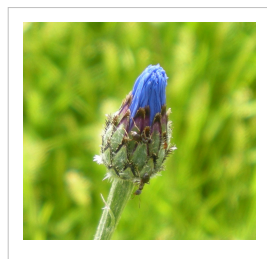
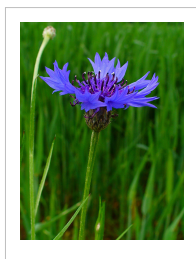
Substanțele active importante: centaurina, pelargonină, cianină, tanin^[1].

Utilizare

Albăstrelele se folosesc, în principal, în tratamentele legate de inflamațiile ochilor, în conjunctivite, în inflamații ale ploapelor^[1].

Preparatele din albăstrele se folosesc și ca diuretic.

Potrivit specialiștilor, produsul terapeutic pe bază de albăstrele, acționează pe trei direcții: calmant, diuretic, astringent^[1].

Note

- [1] *Dicționar plantelor de leac*, Editura Călin , București, 2008, ISBN 978-973-766-08-1
[2] Albastrele (*Centaurea cyanus* L.) (<http://selene.ro/articole/albastrele>) accesat 2010-03-19

Bibliografie

- *Dicționar plantelor de leac*, Editura Călin , București, 2008, ISBN 978-973-7661-08-1

Legături externe

- [ro](http://selene.ro/articole/albastrele) Albastrele (*Centaurea cyanus* L.) (<http://selene.ro/articole/albastrele>)
- [en](http://rbg-web2.rbge.org.uk/cgi-bin/nph-readbtreetree.pl/feout?FAMILY_XREF=&GENUS_XREF=Centaurea&SPECIES_XREF=cyanus&TAXON_NAME_XREF=&RANK=) Flora Europaea: *Centaurea cyanus* (http://rbg-web2.rbge.org.uk/cgi-bin/nph-readbtreetree.pl/feout?FAMILY_XREF=&GENUS_XREF=Centaurea&SPECIES_XREF=cyanus&TAXON_NAME_XREF=&RANK=)
- [en](http://www.ukbap.org.uk/UKPlans.aspx?ID=198) UK Biodiversity Action Plan: *Centaurea cyanus* (<http://www.ukbap.org.uk/UKPlans.aspx?ID=198>)

Aloe vera

Aloe vera

A. vera creșcută în Arubal; în medalion, detaliu al florii.

Clasificare științifică

Regn:	Plantae
Încrângătură:	Magnoliophyta
Clasă:	Liliopsida
Ordin:	Asparagales
Familie:	Asphodelaceae
Gen:	<i>Aloe</i>
Specie:	<i>A. vera</i>

Nume binomial

Aloe vera
(L.) Burm.f.

Aloe vera este o specie de plantă suculentă originară din Africa de Sud, Madagascar și peninsula Arabică. Specia nu prezintă populații naturale, deși alte *aloe* sunt prezente în Africa de nord.^[1] Specia este adesea folosită în fitoterapie de la începutul secolului I e.n., fiind menționată în Noul Testament (Ioan 19:39 *Și a venit și Nicodim, cel care venise la El mai înainte noaptea, aducând ca la o sută de litre de amestec de smirnă și aloe....*).^[2] Totuși, nu este clar dacă termenul *aloe* descris în Biblie se referă la *A. vera*. Extractele de *A. vera* sunt folosite pe scară largă în cosmetică și medicina alternativă, susținându-se că au proprietăți de reîntinerire, vindecare sau analgezice.^{[3][4][5]} Nu există, însă, dovezi științifice clare ale eficienței sau ale siguranței folosirii de extract de *A. vera* în scopuri cosmetice sau medicale, iar dovezile care apar sunt adesea contrazise de alte studii.^{[6][7][8][9]} Există doar câteva dovezi preliminare că extractele de *A. vera* ar putea fi utile în tratamentul diabetului și în cazul nivelului ridicat de lipide în organismul uman.^[8] Aceste efecte pozitive par a se datora prezenței unor compuși cum ar fi manan, antrachinonă și lectine.^{[8][10][11]}

Note

- [1] Akinyele BO, Odiyi AC (2007) Comparative study of the vegetative morphology and the existing taxonomic status of *Aloe vera* L. *Journal of Plant Sciences* 2(5):558–563.
- [2] „Ioan 19:39 (<http://www.crestinism-ortodox.ro/html/index.html>)”. *crestinism-ortodox.ro*. . Accesat la 2008-10-28.
- [3] „Forever Living Website (<http://www.foreverliving.com/>)”. . Accesat la 2008-06-23.
- [4] „Miracle of Aloe (<http://www.miracleofaloe.com/>)”. . Accesat la 2008-06-23.
- [5] „Aloe Vera Australia (<http://www.aloevera.com.au/>)”. . Accesat la 2008-06-23.
- [6] Ernst E (November 2000). „Adverse effects of herbal drugs in dermatology”. *The British journal of dermatology* **143** (5): 923–9. doi: 10.1046/j.1365-2133.2000.03822.x (<http://dx.doi.org/10.1046/j.1365-2133.2000.03822.x>). PMID 11069498 (<http://www.ncbi.nlm.nih.gov/pubmed/11069498>).
- [7] Marshall JM (2000) *Aloe vera* gel: what is the evidence? *Pharm J* **244**:360–362.
- [8] Boudreau MD, Beland FA (April 2006). „An evaluation of the biological and toxicological properties of *Aloe barbadensis* (miller), *Aloe vera*”. *Journal of environmental science and health. Part C, Environmental carcinogenesis & ecotoxicology reviews* **24** (1): 103–54. doi: 10.1080/10590500600614303 (<http://dx.doi.org/10.1080/10590500600614303>). PMID 16690538 (<http://www.ncbi.nlm.nih.gov/pubmed/16690538>).
- [9] Vogler BK, Ernst E (October 1999). „Aloe vera: a systematic review of its clinical effectiveness (<http://openurl.ingenta.com/content/nlm?genre=article&issn=0960-1643&volume=49&issue=447&spage=823&aulast=Vogler>)”. *The British journal of general practice : the journal of the Royal College of General Practitioners* **49** (447): 823–8. PMID 10885091 (<http://www.ncbi.nlm.nih.gov/pubmed/10885091>). PMC 1313538 (<http://www.pubmedcentral.nih.gov/articlerender.fcgi?tool=pmcentrez&artid=1313538>). .
- [10] King GK, Yates KM, Greenlee PG, *et al* (1995). „The effect of Acemannan Immunostimulant in combination with surgery and radiation therapy on spontaneous canine and feline fibrosarcomas”. *Journal of the American Animal Hospital Association* **31** (5): 439–47. PMID 8542364 (<http://www.ncbi.nlm.nih.gov/pubmed/8542364>).
- [11] Eshun K, He Q (2004). „Aloe vera: a valuable ingredient for the food, pharmaceutical and cosmetic industries—a review”. *Critical reviews in food science and nutrition* **44** (2): 91–6. PMID 15116756 (<http://www.ncbi.nlm.nih.gov/pubmed/15116756>).

Legături externe

- Aloe vera, planta sănătății (<http://www.evz.ro/detalii/stiri/aloe-vera-planta-sanatatii-970407.html>), 8 martie 2012, Liviu Cojan, *Evenimentul zilei*

Amărala

Polygala

Polygala vulgaris

Clasificare științifică

Regn:

Plantae

Încrengătură:

Magnoliophyta

Clasă:

Magnoliopsida

Ordin:

Fabales

Familie:

Polygalaceae

Gen:

Polygala

Nume binomial

Polygala

L.

Polygala L., (cunoscut și sub numele de **poligală**, **amăreală**, **șopârliță**, **șerpăriță** sau **șerpântă**), este un gen de plante originar din Europa, Africa de Sud, Australia. Genul *Polygala*, aparținând familiei Polygalaceae, cuprinde aproximativ 500 specii de plante perene, erbacee, arbuști sau semiarbuști.

Specii

Specii de poligală

- *Polygala alba*
- *Polygala alpestris*
- *Polygala amara*
- *Polygala amarella*
- *Polygala apopetala*
- *Polygala arillata*
- *Polygala calcarea*
- *Polygala chamaebuxus*
- *Polygala comosa*
- *Polygala cowellii*
- *Polygala lutea*
- *Polygala major*
- *Polygala myrtifolia*
- *Polygala nicaeensis*
- *Polygala paucifolia*
- *Polygala senega*
- *Polygala serpyllifolia*
- *Polygala tenuifolia*
- *Polygala vayredae*
- *Polygala virgata*
- *Polygala vulgaris*

Anason

Anason 	
	
Anason	
Clasificare științifică	
Regn:	Plantae
Încrângătură:	Magnoliophyta
Clasă:	Magnoliopsida
Ordin:	Apiales
Familie:	Apiaceae
Gen:	<i>Pimpinella</i>
Nume binomial	
<i>Pimpinella anisum</i>	
L.	

Anasonul (*Pimpinella anisum*) este o plantă medicinală, aparținând familiei *Apiaceae*, foarte des utilizată.

Descriere

Anasonul este o plantă anuală aromatică, erbacee, putând atinge o înălțime de 60 - 80 cm. Perioada de înflorire este iunie - septembrie. Frunzele sunt puține și rare. Florile mici și albe sunt produse în umbele dense. Fructele sunt mici și verzui, și pot fi culese de la sfârșitul lui august până la sfârșitul lui septembrie.

Caracteristici

- Rădăcina este pivotantă, relativ slab dezvoltată.
- Tulpina este erectă, glabră, striată, ramificată în partea superioară, ramificațiile terminându-se cu inflorescențe.
- Frunzele sunt diferențiate după etaj; cele 2—3 frunze inferioare dispuse altern sunt întregi, lung pețiolate, ovate, cu margine dințată; cele superioare de asemenea puține, sesile, de 2—3 ori penat sectate, cu foliole liniar lanceolate.

- Florile sunt dispuse în 7—15 umbele compuse, fără involucru, cu câte 5—15 flori, lipsite de caliciu, 5 petale albe ciliate pe margine, în vârf cu un lobușor îndoit spre interior, lungi de 1—5 mm.
- Fructele sunt diachene mărunte, ovoide, cu jumătățile greu separabile, cu câte 5 coaste puțin proeminente, de culoare mai deschisă.

Utilizări

Anasonul, ca plantă medicinală, are multe proprietăți, multe dintre care sunt neconfirmate:

- Se folosește la tratarea anumitor afecțiuni digestive (în special ale intestinului) și respiratorii;
- Afecțiuni ale căilor urinare;
- Slab efect laxativ.

Legături externe

- Anasonul (www.medicina-naturista.ro)^[1]
- Anason (Pimpinella anisum L.)^[2]

References

[1] <http://www.medicina-naturista.ro/plante/plante-medicinale-de-la-a-la-l/anasonul.html>

[2] <http://selene.ro/articole/anason>

Anemone ranunculoides

Anemone ranunculoides este o floare solitară cu tulpina aeriană neramificată și o tulpină subterană de tipul rizom, care dă naștere la tulpinile aeriene neramificate.

Descrierea plantei

La baza acestei plante se găsesc 3 bractee sesile (fără pețiol), care sunt palmat-sectate. În ceea ce privește floarea, aceasta este hermafrodită (bisexuată) cu simetrie actinomorfa sau radiară, prezentând un înveliș simplu. Perigonul este petaloid alcătuit din 5 tepale libere (dialitepal); androceul florii este dialistemon, fiind alcătuit din numeroase stamine libere. Gineceul este apocarp, aflat în poziție superioară față de receptacul și compus din numeroase carpele libere, care dau naștere la fructul "polinuculă".

Angelică

Angelica (*Angelica archangelica*) este o plantă erbacee din familia *Apiaceae* (*Umbelliferae*).

Alte denumiri: *Angelica officinalis*, *Archangelica officinalis*.

Denumiri populare: anghelică, angelină, antonică, buciniș, cucută mare.

Descriere botanică

Plantă erbacee cu rizom gros, napiform, din care pornesc rădăcini adventive lungi. Tulpina robustă, cilindrică, striată fin (până la 300 cm). Frunze mari, lungi (60–90 cm), cu teacă mare, umflată și striată. Flori alb-verzui, grupate în umbеле mari, globuloase. Fructe diachene elipsoidale. Răspândire: spontană în etajul montan și subalpin. Preferă locuri umede și stâncoase.

Părți utilizate

Planta trebuie uscată imediat după recoltare! Este utilizabilă doar timp de un an după recoltare! Rizomii cu rădăcini se recoltează la sfârșitul verii – începutul toamnei (lunile august, septembrie, octombrie în al doilea an de cultură) sau primăvara (martie-aprilie). Frunzele se recoltează în lunile iunie – iulie. Tulpinile tinere: iunie, iulie. Florile și fructele: iulie.

Legături externe

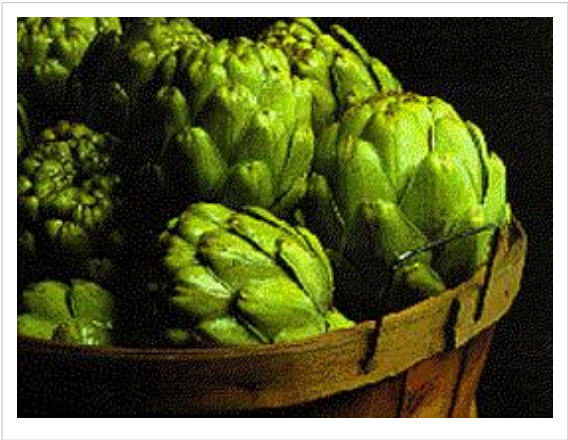
- *Angelica archangelica* L. { *A. officinalis* Mnch. } ^[1]

References

[1] <http://selene.ro/articole/angelica>

Anghinare

Anghinare ⓘ

Anghinare gata pentru preparare

Clasificare științifică

Regn:	Plantae
Încrengătură:	Magnoliophyta
Clasă:	Magnoliopsida
Ordin:	Asterales
Familie:	Asteraceae
Gen:	Cynara
Specie:	<i>"C. scolymus"</i>

Nume binomial

"Cynara scolymus"
L., 1753

Anghinarea (*Cynara scolymus*) este o specie de plante erbacee perenă, din familia compozitelor, genul Cynara, care înflorește vara—toamna, originară din regiunea mediteraneeană, cultivându-se pentru solzii cărnosi ai inflorescenței și pentru receptaculii florali care sunt comestibili.

Caractere morfologice

- **Tulpina** este dreaptă și ramificată.
- **Frunzele** sunt mari spinoase, de culoare verde-albicioasă pe dos.
- **Florile** sunt roșii-violacee dispuse în capitule mari (circa 14 cm lățime), receptacul mărit și cărnos, comestibil, sepale late, îngroșate, la bază fără spini^[1].

Înmulțire

Înmulțirea se face prin însămânțare, în răsadnițe semicalde, în februarie, iar în aprilie se plantează afară sau prin divizare, după înflorire. Cer un sol bogat, luto-humos, poziție însorită. Iarna se protejează de ger^[1].

Substanțe active importante

Anghinare conține cinarină, oxidaze, polifenoli, flavone, vitaminele A, B, C, mangan, fosfor, fier, lipide, zaharuri^[2].

Utilizare

Anghinarea se folosește în gastronomie, în terapii, dar poate fi întâlnită și ca plantă ornamentală^[2]. Bulbul florii , se folosește cu un succes aparte în Spania și Italia în gastronomie. În Sicilia, în Italia, există chiar o sărbătoare închinată anghinarii , unde se mănâncă doar mâncăruri preparate cu anghinare, zeci de tipuri de preparare. În Spania, și mai ales în regiunea de Navarra , perioada recoltării bulbului de anghinare și a altor verdeturi ale aceluiași anotimp se consideră sărbătoare a regiunii de Navarra , iar toate mâncărurile preparate în restaurante și în casele din Navarra se fac cu respectivele verdeturi , printre care anghinarea este un ingredient principal.

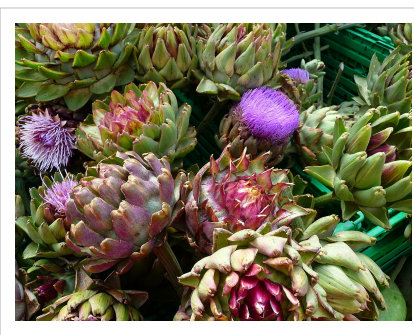
Anghinarea are un conținut ridicat de ulei, care poate fi folosit drept combustibil-alternativă, pentru centralele termice^[3].

În medicina naturistă, la prepararea produselor naturale pe bază de anghinare, se utilizează rădăcinile de anghinare și frunzele de anghinare. Toate aceste produse sunt considerate remedii naturale excelente în tratarea și vindecarea diverselor afecțiuni ca de exemplu: afecțiuni hepatice, afecțiuni ale circulației sangvine și afecțiuni renale.

De asemenea, anghinarea mai poate fi consumată și în stare proaspătă, fiind astfel apreciată pentru efectele ei vindecătoare în tratarea diareei cronice în special, precum și în tratarea diabetului, hemoroizilor, vomismentelor și migrenelor.

Preparatele naturale din anghinare ajută la vindecarea constipației (sucul de anghinare), afecțiunilor ficatului (ceai de anghinare), reumatismului (ceai de anghinare).

Galerie imagini

Note

- [1] Milea Preda - *Dicționar dendrofloricol*, Editura științifică și enciclopedică, București - 1989, pag. 163
- [2] *Dicționar plantelor de leac*, Editura Călin, București, 2008, ISBN 978-973-7661-08-1
- [3] Deprecierea euro a tras în jos afacerile lui Poienaru (<http://www.zf.ro/companii/deprecierea-euro-a-tras-in-jos-afacerile-lui-poienu-4560107/>), 17.06.2009, zf.ro, accesat la 9 aprilie 2010

Bibliografie

- Academia Republicii Populare Române, *Dicționar enciclopedic român*, Editura Politică, București, 1962-1966

Legături externe

- Istoria anghinarei (<http://whatscookingamerica.net/History/ArtichokeHistory.htm>)
- Anghinarea în rețetele cu paste-pentru vegetarieni (http://www.knowingfood.com/vege/artichoke_vege_spaghetti.html)
- Developed from Cardoon? (<http://www.cliffordawright.com/history/artichoke.html>)
- Vegetable Research and Information Center (University of California) (<http://vric.ucdavis.edu/selectnewcrop.artichoke.htm>)
- Commercial Vegetable Production Guide (Oregon State University) (<http://oregonstate.edu/Dept/NWREC/artichgl.html>)
- Cultivation, Uses and Recipes (<http://www.botanical.com/botanical/mgmh/a/artic068.html>)
- Cooking For Engineers: Grilled Artichokes (<http://www.cookingforengineers.com/recipe.php?id=111&title=Grilled+Artichokes>) - fotografii care prezintă modul în care se prepară anghinarea.
- Tratamente naturiste cu anghinare (<http://www.sanatatecuplante.ro/plante-medicinale/a/anghinarea.html>)
- Anghinarea (*Cynara scolymus* – Fam. Compositae) (<http://www.medicina-naturista.ro/plante/plante-medicinale-de-la-a-la-l/anghinarea.html>)
- Anghinare (selene.ro) (<http://selene.ro/articole/anghinare>)

Arborele de cacao

Regn Plantae 	
	
Arborele de cacao	
Clasificare științifică	
Regn:	Plantae
Încrengătură:	(Magnoliophyta)
Clasă:	(Magnoliopsida)
Subclasă:	Rosidae
Ordin:	Malvales
Familie:	Malvaceae
Gen:	<i>Theobroma</i>
Specie:	<i>Theobroma C.</i>
Nume binomial	
<i>Theobroma cacao</i> L.	

Arborele de cacao (*Theobroma cacao*) aparține genului *Theobroma*, familia Malvaceae. Acest gen cuprinde 20 de specii de arbuști ce ating 4-5 m înălțime, cu frunza verde tot timpul anului, care cresc în pădurile tropicale din America latină. Denumirea științifică a plantei a fost dată de naturalistul suedez Carl von Linné.

Descriere

Semințele din fructele arborelui de cacao conțin teobromină și într-o concentrație mai redusă cofeină. De asemenea florile cresc direct din trunchi și nu pe ramuri, ca la alți arbori

[Wikipedia:Citarea_surselor](#).

Istoria cultivării

Cultivarea și utilizarea arborelui de cacao a fost timpurie și extinsă în Mezoamerica. Vase ceramice cu reziduri de la prepararea băuturilor din cacao au fost găsite la situri arheologice datând din perioada timpurie a culturii mezoamericane (1900-900 î.Hr.). De exemplu, un astfel de vas a fost găsit la un sit arheologic olmec de pe Coasta Golfului din Veracruz, Mexic, acesta atestă prepararea băuturilor din cacao la popoarele pre-olmece încă din 1750 î.Hr.^[1] Pe coasta Pacificului de la Chiapas, Mexic, un sit arheologic Mokaya oferă dovezi că băuturile din cacao datau chiar mai devreme, de la 1900 î.Hr.^[1]

Cultivare

Cacao este cultivată pe aproximativ 69,000 km² în toată lumea.^[2] Conform Organizației pentru Alimentație și Agricultură (FAO), primele 20 de țări producătoare de cacao în anul 2005 au fost, după cum urmează:^[3]

Flori de cacao

Semințe de cacao în fruct sau Pocha

Plantație tânără de cacao

Loc, Țară	Valuare (înmulțit cu \$1,000*)	Producție (Tone)
1 Côte d'Ivoire	1,024,339	1,330,000
2 Ghana	566,852	736,000
3 Indonezia	469,810	610,000
4 Nigeria	281,886	366,000
5 Brazilia	164,644	213,774
6 Camerun	138,632	180,000

7	 Ecuador	105,652	137,178
8	 Columbia	42,589	55,298
9	 Mexic	37,281	48,405
10	 Papua Noua Guinee	32,733	42,500
11	 Malaezia	25,742	33,423
12	 Republica Dominicană	24,646	32,000
13	 Peru	21,950	28,500
14	 Venezuela	13,093	17,000
15	 Sierra Leone	8,472	11,000
16	 Togo	6,547	8,500
17	 India	6,161	8,000
18	 Filipine	4,352	5,650
19	Republica Congo	4,336	5,630
20	 Insulele Solomon	3,851	5,000

*Conform prețurilor internaționale din 1999–2001

Referințe

- [1] Terry G. Powis, W. Jeffrey Hurst, María del Carmen Rodríguez, Ponciano Ortíz C., Michael Blake, David Cheetham, Michael D. Coe & John G. Hodgson (December 2007). „Oldest chocolate in the New World (<http://antiquity.ac.uk/projgall/powis/index.html>)”. *Antiquity* **81** (314). ISSN 0003-598X (<http://worldcat.org/issn/0003-598X>). . Accesat la 2011-02-15.
- [2] http://findarticles.com/p/articles/mi_m1134/is_6_112/ai_105371465/pg_3/CBS Interactive Business Network
- [3] FAO.org (<http://www.fao.org/es/ess/top/commodity.html?lang=en&item=661&year=2005>)

Bibliografie

- Coe, Sophie D. (1994). *America's First Cuisines*. Austin: University of Texas Press. ISBN 0-292-71155-7
- Coe, Sophie D.; and Michael D. Coe (1996). *The True History of Chocolate*. London: Thames & Hudson. ISBN 0-500-01693-3
- Dienhart, John M. (1997). „The Mayan Languages- A Comparative Vocabulary (<http://maya.hum.sdu.dk/proto-forms/cacao.pdf>)” (electronic version (PDF)). Odense University. Accesat la 2007-02-14.
- McNeil, Cameron (editor) (2006). *Chocolate in Mesoamerica: A Cultural History of Cacao*. Gainesville: University of Florida Press. ISBN 0-8130-2953-8
- Bergmann, John (1969). „The Distribution of Cacao Cultivation in Pre-Columbian America”. *Annals of the Association of American Geographers* **59**: 85–96. doi: 10.1111/j.1467-8306.1969.tb00659.x (<http://dx.doi.org/10.1111/j.1467-8306.1969.tb00659.x>).
- Motamayor, J. C. et al.; Risterucci, AM; Lopez, PA; Ortiz, CF; Moreno, A; Lanaud, C (2002). „Cacao domestication I: the origin of the cacao cultivated by the Mayas”. *Heredity* **89** (5): 380–386. doi: 10.1038/sj.hdy.6800156 (<http://dx.doi.org/10.1038/sj.hdy.6800156>). PMID 12399997 (<http://www.ncbi.nlm.nih.gov/pubmed/12399997>).
- A. Frison, M. Diekman and D. Nowell (2000). *Cacao* (http://www.bioversityinternational.org/Publications/pubfile.asp?ID_PUB=360). FAO / IPGRI Technical Guidelines for the Safe Movement of Germplasm No. 20. ACRI - FAO - IPGRI
- A.B. Eskes and Y. Efron, editors (2006). *Global Approaches to Cocoa Germplasm Utilization and Conservation* (http://www.bioversityinternational.org/Publications/pubfile.asp?ID_PUB=1172). CFC - ICCO - IPGRI

Legături externe

- World Cocoa Foundation (<http://www.worldcocoafoundation.org>) - Supporting Sustainable Cocoa Farming
- The food of the Gods (<http://www.gutenberg.org/etext/16035>) – the nature, growth, cultivation, manufacture and history of Cocoa, by Brandon Head, from Project Gutenberg
- Malaysian Cacao Board (<http://www.koko.gov.my/lkm/>)

Armurariu

<i>Silybum marianum</i> 	
	
Silybum marianum (Ciulinul laptelui)	
Clasificare științifică	
Regn:	Plantae
Încrengătură:	Magnoliophyta
Clasă:	Magnoliopsida
Ordin:	Asterales
Familie:	Asteraceae
Gen:	<i>Silybum</i>
Specie:	<i>marianum</i>
Nume binomial	
<i>Silybum marianum</i> L.	

Armurariul (*Silybum marianum* sau *ciulinul laptelui*) este o plantă din familia Asteraceae. Inițial nativă în Europa de Sud și Asia, se găsește astăzi în toată lumea. În România crește mai ales în zonele calde și însorite, precum Dobrogea. Semințele (fructele) sunt folosite în scopuri medicinale - din cauza conținutului de silimarină (hepatoprotector).

Arnica

Arnica 	
	
<i>Arnica chamissonis</i>	
Clasificare științifică	
Regn:	Plantae
Încrengătură:	Magnoliophyta
Clasă:	Magnoliopsida
Ordin:	Asterales
Familie:	Asteraceae
Gen:	<i>"Arnica"</i> L., 1753
Specii	
Listă specii	

Arnica este un gen de plante din familia Asteraceae, ordinul Asterales.

Caractere morfologice

- Tulpina
- Frunza
- Florile
- Semințele

Note

Arnica

Arnica montana 	
	
Clasificare științifică	
Regn:	Plantae
Încrângătură:	Magnoliophyta
Clasă:	Magnoliopsida
Ordin:	Asterales
Gen:	'Arnica'
Specie:	"A. montana"
Nume binomial	
"Arnica montana" L.	

Arnica crește în regiunile de munte, împodobind pășunile cu florile ei galbene-aurii. Poporul o mai numește podbal de munte, carul-pădurilor, cujda sau carul-zânelor. De la această plantă se folosesc florile - *flores arnicae* - mai rar planta întreagă și rădăcina. Ele conțin ulei volatil, colina, alcoolii triterpenici, substanțe colorante de natură carotinoidică. Din florile acestei plante se prepară un ceai care se folosește sub formă de gargară în laringită și răgușeală.

Mai ales din florile de arnică se prepară o tinctură care, diluată cu apă, în proporție de 10-20 g la 100 g apă, se utilizează ca pansament ca antiseptic și cicatrizant al rănilor. În amestec cu apă de plumb această tinctură are proprietatea de a decongestiona umflăturile și loviturile. La un litru de apă de plumb se pun 100 g tinctură, cu care se fac comprese ce se aplică pe locurile umflate sau lovite. Infuzia 4%, sub formă de comprese, înviorează tenurile palide. Cu avizul medicului se pot folosi intern, ca stimulent nervin, 25-50 picături de tinctură (care se procură de la farmacie), dimineața și seara, în amestec cu apă îndulcită, cu zahăr sau ceai. În general, nu se recomandă a se lua intern, deoarece provoacă gastro-enterite, ridică tensiunea arterială, iar în cantități prea mari, paralizează centrii nervoși.

Bambus

Bambușii sunt un grup de plante exotice arborescente perene din familia *Poaceae*, subfamilia *Bambusoideae*, genul *Bambuseae*. Există în jur de 1000 de specii de bambuși. Bambusul este cunoscut și ca „arborele de fier”.

Tulpinile bambușilor mai mari sunt goale pe dinăuntru.

Dintre toate plantele cunoscute pe pământ, bambușii sunt plantele arborescente care cresc cel mai repede (până la 1 metru pe zi).

Bambușii au mare semnificație economică și culturală în Asia de est și sud-est. Pot fi găsiți și în Africa subecuatorială și în Americi (sud-estul Statelor Unite, sudul Argentinei și Chile-ului).

Cu toate că unii bambuși înfloresc în fiecare an, majoritatea speciilor înfloresc mai rar. Unele specii înfloresc la intervale de până la 60 sau chiar 120 de ani. Odată ce un bambus a înflorit, planta va intra în declin și de cele mai multe ori va muri.

Întrebuințări

Lujerii de bambus sunt comestibili și sunt folosiți în mai multe bucătării, de ex. chinezească, japoneză etc. Dar așa-numitul „bambus gigantic” conține cianură, deci nu poate fi consumat.

Bambusul este folosit în medicina tradițională chinezească pentru tratarea infecțiilor.

În construcții, bambusul este folosit pentru construirea schelelor sau pentru parchet (dar trebuie tratat cu soluții speciale sau ținut foarte uscat căci altfel va fi repede infestat de insecte).

Alte întrebuințări ale bambușilor sunt: pentru construcția de garduri, poduri, toalete, bastoane, canoe, mobilă, jucării, pălării, instrumente muzicale etc.

Fibrele de bambus sunt folosite în metoda tradițională chinezească de fabricație a hârtiei. Hârtie de înaltă calitate este actualmente fabricată în cantități reduse, dar hârtia folosită drept „bani” care sunt arși în cultura chineză (ca morții să nu ducă lipsă de nimic) este deseori făcută din fibre de bambus.

La fel, fibrele de bambus pot fi folosite și în fabricarea firelor sau țesăturilor textile.

Lemnul de bambus ascuțit era folosit mai demult pentru tatuat în Japonia, Hawaii etc.

În Vietnam, China, Japonia etc. bambusul este folosit deseori pentru manufactura pipelor.

Multe temple japoneze (mai mult șintoiste, dar și unele budhiste) au crânguri de bambus ca apărare împotriva „duhurilor rele”.

Oamenii din India au bambusul aproape toată viața lângă ei. Ombilicul li se taie cu unelte din bambus, sunt puși în leagăne de bambus, când sunt mari lucrează cu unelte de bambus și pe schele de bambus, la bătrânețe au toaie de bambus iar când mor sunt puși în sicrie de bambus.

Bambus

Legende

Oamenii unor culturi asiatice, de ex. în Insulele Andaman și Filipine, credeau că omenirea a apărut dintr-o tulpină de bambus.

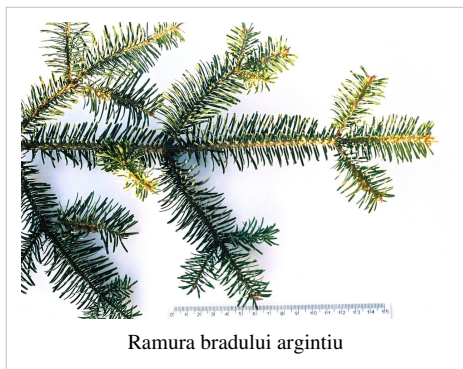
Alte aspecte

Mlădițele de bambus și frunzele sunt sursa principală de alimentare a ursului panda (*Ailuropoda melanoleuca*).

Brad argintiu

Brad argintiu ⓘ	
Stare de conservare: Risc scăzut (lc)	
	
Clasificare științifică	
Regn:	Plantae
Încrengătură:	Pinophyta
Clasă:	Pinopsida
Ordin:	Pinales
Familie:	Pinaceae
Gen:	' Abies '
Specie:	"A. alba"
Nume binomial	
"Abies alba"	

Abies alba (brad) este un brad originar din Europa, din Munții Pirinei la nord de Normandia, în est Munții Alpi și Munții Carpați, și în sud până în sudul Italiei și nordul Serbiei, unde s-a integrat alături de apropiatul brad bulgar. Este un masiv conifer (verde tot timpul) crescând până la 40-50 m (rar 60 m) înălțime cu diametrul trunchiului de până la 1,5 m. Cel mai mare copac măsurat a fost de 68 m înălțime și avea o grosime a trunchiului de 3,8 m. Se întâlnește la altitudini între 300-1700 m (în general peste 500 m), pe munți unde precipitațiile depășesc 1000 mm.

Ramura bradului argintiu

Frunzele sale sunt ca acele aplatizate, 1,8-3 cm lungime și 2 mm lățime cu 0,5 mm grosime, de un verde închis deasupra și cu 2 benzi lungi albe destomate dedesubt. Vârful frunzei este de obicei un pic crenelat. Conurile au o lungime între 9-17cm și 3-4 lățime, cu aproximativ 150-200 de solzi, fiecare solz având bractee ...(?)/exserted bract și 2 semințe înaripate, se dezintegrează când se maturizează spre a elibera semințele.

Bradul argintiu este o componentă importantă a pădurii de brazi argintii din zona calcaroasă Dinaric în vestul Peninsulei Balcanice.

Este înrudit de aproape cu bradul bulgar (*Abies borisiiregis*) în continuare în sud în Peninsula Balcanică și cu bradul sicilian (*A. nebrodensis*), fiind diferit de aceștia și alți brazi euro-mediteraneeni prin frunzișul răsfirat, cu frunzele împrăștiate în toate direcțiile. Unii botaniști tratează bradul bulgăresc și bradul sicilian ca varietăți ale bradului argintiu ca și *A. alba* var. *acutifolia* și respectiv *A. alba* var. *nebrodensis*.

Bradul argintiu este prima specie folosită ca pom de Crăciun, dar a fost în mare parte înlocuit cu Bradul Nordmann (care are un frunziș mai dens, mai atractiv), molidul norvegian (mult mai ieftin de crescut) și alte specii. Lemnul este moale și alb, folosit pentru construcție generală și producerea /manufacturarea hârtiei.

Legături externe

- Bradul argintiu (*Abies alba*)^[1]

References

- [1] <http://selene.ro/articole/bradul>

Brusture

Brusture 	
	
Brusture	
Clasificare științifică	
Regn:	Plantae
Încrengătură:	Magnoliophyta
Clasă:	Magnoliopsida
Ordin:	Asterales
Familie:	Asteraceae
Gen:	<i>Arctium</i>
Specie:	<i>A. lappa</i>
Nume binomial	
<i>Arctium lappa</i> L.	

Brusturele (*Arctium lappa*) este o plantă erbacee bienală din familia *Asteraceae*, cultivată în grădini pentru rădăcinile sale comestibile sau întâlnită frecvent ca buruiană.

Descriere

Brusturele este oarecum înalt, putând ajunge până la 2 metri înălțime. Are frunze mari, alternate, frunzele bazale care apar în primul an de vegetație, triunghiulare, ovate sau cordate, cu marginile întregi, cu un pețiol lung, tomentoase pe partea inferioară.

Florile sunt tubulate de culoare mov-violet, cu antere și stamine concrescute și grupate în calatidii globulare, care formează un corimb. Acestea apar la mijlocul verii. Calatidiile sunt înconjurare de un involucru format din numeroase bractee, fiecare curbată sub forma unui cârlig, permițând să se agațe de blana animalelor și să fie cărate pe distanțe mari. Fructele sunt achene; cu o lungime de cca 6 mm, comprimate, cu papusuri scurte.

Rizomul este scurt, cărnos, continuat cu o rădăcina pivotantă lungă de până la 50 cm lungime, de culoare brun-cenușie. Tulpina este cilindrică, cu șanțuri longitudinale, ramificată, acoperită cu peri.

Origine și distribuție

Specia este nativă regiunilor temperate ale lumii vechi, din Scandinavia până la Marea Mediterană, și din Arhipelagul Britanic până în Rusia, iar din Orientul Mijlociu până în China și Japonia, inclusiv India. A fost naturalizată aproape pretutindeni și poate fi găsită mai ales în zonele cu soluri bogate în azot. Este considerată o plantă ruderală (crește pe terenuri necultivate, lunci, câmpuri, margini de drum). Este deseori cultivată în Japonia, unde oferă numele unui tip special de construcție.

Cultivare

Preferă solurile lucrute, bogate în humus, complet însoțite. Brusturele este foarte sensibil la îngrășămintele pe bază de azot. Înmulțirea se face direct prin semințe, în timpul verii. Recolta are loc la trei până la cinci luni de la însămânțare, toamna târziu, moment după care rădăcinile devin prea fibroase.

Compoziție chimică

Rădăcina conține inulină, acid palmitic, steric și cofeic, ulei volatil, vitamine din complexul B, nitrat de potasiu, steroli, hormoni vegetali, taninuri și mucilagii. Frunzele conțin fitoncide, arctiină și lapanol.

Utilizare culinară

Brusturele era utilizat în Evul Mediu drept legumă, dar acum este rar folosit, cu excepția bucătăriei japoneze, unde este numit *gobō* (牛蒡 sau ゴボウ), bucătăriei coreene, unde este numit *ueong* (우엉), și bucătăriilor italiene și portugheze, unde se numește *bardana*. Plantele sunt cultivate pentru rădăcinile lor, care pot ajunge până la un metru lungime și un diametru de 2 centimetri.

Tulpinile imature, care vor avea flori, pot fi culese de asemenea primăvara târziu, înainte de apariția florilor. Gustul este asemănător anghinarei, aceste două plante fiind înrudite.

În a doua jumătate a secolului al XX-lea, brusturele a fost recunoscut internațional datorită creșterii popularității dietelor

macrobiotice, care susțin consumarea plantei. Rădăcina conține o cantitate considerabilă de fibre dietetice *gobō* (GDF, 6g per 100g), calciu, potasiu, aminoacizi^[1] și are un număr mic de calorii. Conține polifenoli, care cauzează culoarea închisă la suprafață și gustul pământos, prin formarea de complexe tanin-fier.

Rădăcina este foarte crocantă și are o aromă dulce, slabă, puțin pământoasă, care poate fi redusă prin menținerea bucăților tăiate în apă pentru circa 10 minute. Combinația cu carnea de porc în supă miso (tonjiru) și takikomi gohan (pilaf japonez) este considerată delicioasă.

Un fel de mâncare japonez este *kinpira gobō*, rădăcini de brusture și morcov tăiate julienne, stropite cu sos de soia, zahăr, mirin și/sau sake și ulei de susan. O altă mâncare este makizushi de brusture (sushi umplut cu rădăcină de

Fel de mâncare japonez, *kinpira gobō*, format din *gobō* (rădăcină de brusture) și *ninjin* (morcov) sotate, alături de *kiriboshi daikon* sotat

brusture murată; rădăcina de brusture este de obicei colorată artificial în portocaliu, pentru a semăna cu morcovul).

Utilizare în medicina tradițională

Naturaliștii populari consideră brusturele uscat ca fiind un agent diuretic, diaforetic și purificator al sângelui, deasemenea ajută la eliminarea toxinelor renale și hepatice. Semințele de brusture sunt utilizate în medicina tradițională chineză, sub numele de *niupangzi* (chineză 牛蒡子; pinyin: niúpángzi).

Referințe

- [1] ゴボウの皮はむかないのが“新常識” (06/01/19) - ニュー
ス - nikkei BPnet (<http://www.nikkeibp.co.jp/wcs/leaf/CID/onair/kenkou/plus/419412>)

Inflorescență

Bibliografie

- *Flora ilustrată a României* - Ciocîrlan V.
- *Plante medicinale* -Teleuță A., Colțun M. ,Mihălcescu C., Ciocîrlan N.. Chișinău : Litera internațional ,2008 ISBN 978-9975-74-009-8 CZU 615.322 P70

Legături externe

- [en](http://www.botanical.com/botanical/mgmh/b/burdock87.html) A modern herbal, burdock (<http://www.botanical.com/botanical/mgmh/b/burdock87.html>)
- [en](http://www.pfaf.org/user/Plant.aspx?LatinName=Arctium+lappa) Plants for a future ([http://www.pfaf.org/user/Plant.aspx?LatinName=Arctium lappa](http://www.pfaf.org/user/Plant.aspx?LatinName=Arctium+lappa))
- [en](http://libproject.hkbu.edu.hk/was40/detail?lang=en&channelid=1288&searchword=herb_id=D00675) Arctium lappa L. (http://libproject.hkbu.edu.hk/was40/detail?lang=en&channelid=1288&searchword=herb_id=D00675)

Bobornic

Bobornic

Clasificare științifică
Regn: Plantae Ordin: Lamiales Familie: Scrophulariaceae Gen: 'Veronica' Specie: <i>"V. beccabunga"</i>
Nume binomial
<i>"Veronica beccabunga"</i> L.

Bobornicul (*Veronica beccabunga* - L.) este o plantă ierboasă cu rizom din familia Plantaginaceae.

Descriere

Morfologia

Tulpina este fistuloasă cilindrică, cu frunze eliptice, cărnoase, pețiolate, dințate, opuse. Florile au patru petale albastre, foarte rar roze sau albe, grupate în raceme la baza frunzelor din partea superioară a tulpinii. Bobornicul înflorește din luna mai până în august. Fructul este o capsulă.

Răspândire

Bobornicul crește pe lângă ape, izvoare, în locuri umede și mlăștinoase, prin bălți, până în regiunea subalpină.

Utilizare

Se folosește partea aeriană a plantei înflorite (*Veronicae beccabungae herba*) care este bogată în ulei volatil, aucubină și substanțe amare. Frunzele, în medicina populară tradițională, se aplicau pe tăieturi și răni, dar se folosea și decoctul^[1]. Planta este recomandată pentru acțiunea ei antiinflamatorie și diuretică.

Note

[1] I. Băra, P. Tarhon, F. Floria - *Plantele, izvor de sănătate*, Chișinău, «Știința», 1993

Referințe

Acest articol conține text din Encyclopædia Britannica 1911, o publicație aparținând domeniului public.

Legături externe

- Dan Paunescu - Bobornic (http://www.terapii-naturiste.com/plante/plante_medicinale/Bobornic.htm)
- en USDA Plants Profile (<http://www.plants.usda.gov/java/profile?symbol=VEBE>)
- en GRIN Species Profile (<http://www.ars-grin.gov/cgi-bin/npgs/html/taxon.pl?80218>)

Boz

Pentru alte sensuri, vezi Boz (dezambiguizare).

European Dwarf Elder

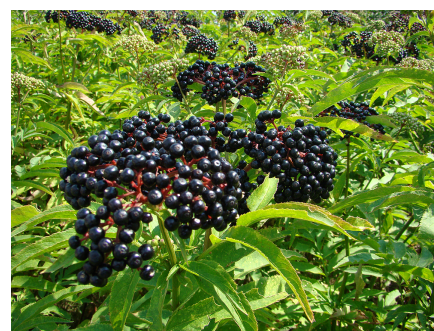
Clasificare științifică
Regn: Plantae
Ordin: Dipsacales
Familie: Adoxaceae
Gen: 'Sambucus'
Specie: " <i>S. ebulus</i> "
Nume binomial
<i>"Sambucus ebulus"</i>

Bozul (*Sambucus ebulus* - L.) este o plantă medicinală din familia Adoxaceae, genul Sambucus (soc).

Descriere

Bozul este o plantă robustă. Tulpina este ierbace, cu frunze penat-sectate, care au un miros neplăcut. Florile bozului au culoarea albă și sunt grupate în formă de umbrelă. Înflorește în luna iunie-august. Fructele sunt bace de culoare neagră și au un miros neplăcut.

Răspândire

Crește în locuri necultivate, la marginea ogoarelor, de-a lungul drumurilor și șanțurilor, pe lângă garduri.

Utilizare

Planta este recoltată și se folosește mai ales rădăcina, dar și fructele și florile (*Sambuci ebuli radix, flos et fructus*). Rădăcina conține hemaglutinine, principii amare și saponozide. Florile sunt bogate în glucide, flavone, fitosteroli, acizi grași și triterpene. Fructele conțin antocianozide, acid tartric, acid malic^[1].

Infuzia, decoctul (10%), extractul - toate au proprietăți diuretice, antireumatice, laxative, antiseptice, purgative, antialergice, antiinflamatoare, antitusive, sudorifice.

Bozul este o plantă foarte utilizată pentru calitățile ei farmaceutice.

Note

[1] http://www.dr.dorindragos.ro/plante_b.html

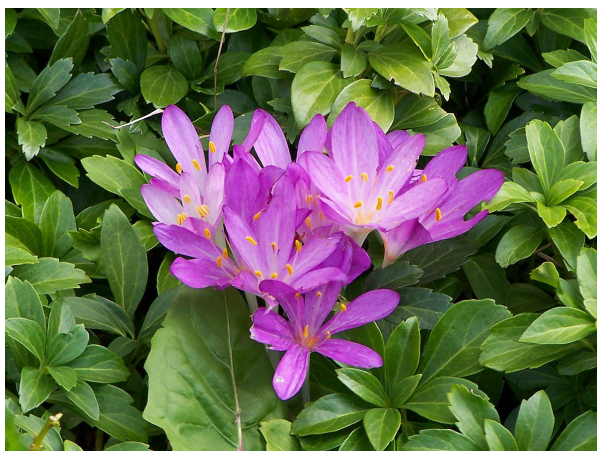
Referințe

- I. Băra, P. Tarhon, F. Floria - *Plantele, izvor de sănătate*, Chișinău, «Știința», 1993, pag. 75

Legături externe

- Bozul (*sambucus ebulus*) (http://www.sfatulmedicului.ro/plante-medicinale/bozul-sambucus-ebulus_14477) la Sfatul Medicului
- Grieve, 'A Modern Herbal' (1931) (<http://botanical.com/botanical/mgmh/e/elder05.html>)

Brândușă de toamnă

Brândușă de toamnă 	
	
Clasificare științifică	
Regn:	Plantae
Încrângătură:	Magnoliophyta
Clasă:	Liliopsida
Ordin:	Liliales
Familie:	Colchicaceae
Gen:	<i>Colchicum</i>
Specie:	<i>C. autumnale</i>
Nume binomial	
<i>Colchicum autumnale</i> L.	

Brândușă de toamnă (*Colchicum autumnale*) este o plantă relativ mică, toxică, care crește pe câmp, pășuni. Ea aparține de familia *Colchicaceae*, iar substanța activă, colchicina, este folosită în medicină.

Toate părțile plantei conțin toxina, care are efect după două până la șase ore, simptomele de intoxicație manifestându-se la început prin senzație arsuri la nivelul gurii. Urmează greutăți de deglutiție, senzație de vomă, vomități și diaree cu sânge, la copii chiar paralizia centrului respirator și moarte.

Prezentare

Plantă erbacee, toxică, înaltă de 10-13 cm, cu frunze mari alungite și flori liliachii, care înfloresc toamna. Fructul este o capsulă lungă care ajunge la maturitate în primăvara următoare, de culoare brună, ce se deschide prin trei valve și conține numeroase semințe. Brândușa de toamnă, fiind una din cele mai toxice plante de la noi astfel încât intoxicația poate să survină nu numai ingerării de flori sau semințe, ci și în urma consumării laptelui de oi și capre care s-au hrănit cu frunzele acestei plante. De obicei vacile nu se ating de această plantă. În scopuri medicinale se utilizează doar semințele recoltate la deplina lor maturitate, acestea având o formă sferică cu diametrul de 1-2 mm, de culoare negricios-violacee, cu suprafața punctat reticulară, fără miros și cu un gust amar și iute. Capsulele se recoltează când au o culoare albă cu un început de brun spre vârf, în luna august.

Componenții principali

Alcaloizi :

- colchicina
- tricolchicozida
- demecolcina

Brândușă de toamnă

Proprietăți

- antigutoase
- anticanceroase
- antireumatice
- antiinflamatoare
- analgezice

Indicații

Semințele brândușei de toamnă se folosesc în industria chimico-farmaceutică pentru extragerea alcaloizilor activi sub raport terapeutic.

Bibliografie

- *Terapia Naturistă*, Ecaterina Dumitru, Răducanu Dumitru, Editura Științifică București 1992

Busuioc

Busuioc 	
	
Frunze proaspete de busuioc	
Clasificare științifică	
Regn:	Plantae
Încrengătură:	Magnoliophyta
Clasă:	Magnoliopsida
Ordin:	Lamiales
Familie:	Lamiaceae
Gen:	<i>Ocimum</i>
Specie:	<i>basilicum</i>
Nume binomial	
<i>Ocimum basilicum</i> L.	

Busuiocul (*Ocimum basilicum*) este o plantă din genul *Ocimum*, familia Lamiaceae. Este o plantă ierboasă originară din Asia tropicală.

Atinge între 20-60 cm înălțime, având frunzele de culoare verde deschis, mătasoase, cu lungimi cuprinse între 1,5-5 cm și late de circa 1-3 cm. Florile sunt de culoare albă, aranjate într-o terminație numită racem. În mod neobișnuit pentru familia Lamiaceae, cele patru stamine și pistilul nu emerg de sub marginea superioară a corolei, ci se sprijină pe cea inferioară. După polenizarea entomofilică (adică polenizare cu ajutorul insectelor)^[1], corola cade și ulterior se dezvoltă patru achene^[2] în interiorul calixului bilabial. Planta are un gust asemănător cu al anasonului (numit și anis)^[3], având un miros puternic dulceag-înțepător. Busuiocul este foarte sensibil la frig, el crescând bine în condiții de căldură și umezeală. În timp ce varietățile comune de busuioc sunt plante anuale, alte varietăți, cum ar fi busuiocul albastru african și busuiocul sacru thailandez, sunt perene.

Termenul de *busuioc* provine din limba greacă, βασιλεὺς (*basileus*) însemnând „rege”, despre această plantă spunându-se că a crescut pe locul unde Împărații Constantin și Elena au descoperit Sfânta Cruce. Dicționarul Englez Oxford menționează unele speculații conform cărora busuiocul ar fi fost folosit la „câteva unguente sau medicamente regale”. Busuiocul este în continuare considerat „regele mirodeniilor” de mulți bucătari și autori de cărți

gastronomice.

Busuioc, planta

Frunze de busuioc uscate.

În mod obișnuit, se recomandă ca busuiocul să fie folosit în stare proaspătă. În cazul rețetelor culinare de mâncăruri preparate termic, adăugarea busuiocului se face, de obicei, la finalul preparării pentru a nu i se distruge aroma. Ținut în pungi de plastic, poate fi păstrat proaspăt fie în frigider, pentru o perioadă scurtă, fie în congelator, pentru mai mult timp, după ce în prealabil a fost opărit puțin. Așezați frunze proaspete într-un borcan uscat, adăugați puțină sare și apoi acoperiți cu ulei de măsline. Planta uscată își pierde mare parte din aromă, ceea ce rămâne având un gust foarte diferit, cu iz slab de iarbă proaspăt tăiată.

Rețetele cu specific mediteraneeen și asiatic folosesc în mod frecvent busuiocul. În cazul bucătăriei mediteraneene, aroma este completată de roșii. Busuiocul este unul dintre ingredientele principale ale sosului pesto, o specialitate italiană din ulei și plante aromate, provenind din orașul Genova. Celelalte două ingrediente sunt uleiul de măsline și semințele de pin. Cele mai folosite specialități de busuioc mediteraneeen sunt „Genovese”, „Volănașe purpurii”, „Mamut”, „Scorțișoară”, „Lămâie”, „Glob”, și „Albastru african”.

Bucătăria chineză folosește specialități de busuioc proaspăt sau uscat pentru supe și alte feluri de mâncare. În Taiwan, bucătarii adaugă busuioc proaspăt unei supe-cremă (羹湯; gēngtāng) sau frunze de busuioc fierte în ulei la pui prăjit.

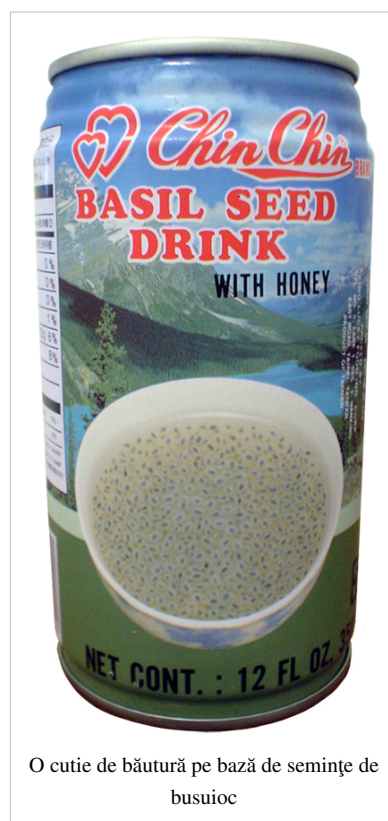
Busuiocul este gătit câteodată cu fructe proaspete sau adăugat în gemuri de fructe și sosuri — de obicei cu căpșuni, dar și cu zmeură sau prune. Se consideră că busuiocul cu frunza plată folosit în bucătăria vietnameză, care are o aromă ușor diferită, este mai potrivit pentru felurile de mâncare cu fructe.

Atunci când sunt înmuiate în apă, unele varietăți de semințe de busuioc devin gelatinoase, și se folosesc în băuturi asiatice sau deserturi precum falooda sau șerbetul. Aceste semințe sunt cunoscute sub numele de *sabja*, *subja*, *takmaria*, *tukmaria*, sau semințe *falooda*. Semințele se mai folosesc și în Ayurveda, sistemul medicinal tradițional al Indiei.

Alte specii de busuioc

Alte specii, inclusiv aparținând familiei *Ocimum*, sunt cultivate în multe regiuni ale Asiei. Cele mai multe specii asiatice de busuioc au o aromă asemănătoare cuișoarelor, în general mai puternică decât cea a busuiocului mediteranean. În China, specia locală este numită 九層塔 (*jiǔcéngtǎ*; literalmente „pagoda cu nouă nivele”), în timp ce varietățile importate sunt denumite 羅勒 (*luólè*) or 巴西里 (*bāxīlǐ*).

Busuiocul lămâios are un puternic miros de lămâie și o aromă foarte diferită de cea a celorlalte varietăți, deoarece conține o substanță chimică numită citral. Este folosit la scară largă în Indonezia, unde este numit *kemangi* și este servit crud, împreună cu varză crudă, fasole verde și castraveți, ca acompaniament pentru pește prăjit sau rață. Florile sale, desfăcute, sunt un condiment apreciat pentru salată.

O cutie de băutură pe bază de semințe de busuioc

Componente chimice

Diferitele varietăți de busuioc au arome diferite datorită faptului că planta conține un număr variabil de uleiuri esențiale (numite și uleiuri volatile sau uleiuri eterice), care sunt combinate în diferite proporții pentru diferite soiuri. Aromă puternică de cuișoare a busuiocului dulce este dată de eugenol, care e aceeași substanță chimică prezentă și în cuișoare. Aromă de lămâie a busuiocului lămâios și a celui „limă”^[4] este dată de faptul că aceste două soiuri au un conținut mai mare de citral, care produce aceste efecte la mai multe plante, incluzând menta-lămâie și limonen, dând și coji de lămâie aromă-i specifică. Busuiocul albastru african are o puternică aromă camforată, datorită proporției mari de camfor și de camfen. Busuiocul-licorice conține anetol^[5], substanță chimică ce face ca anasonul să amintească de *Glycyrrhiza glabra*^[6] și să justifice numele de busuioc-anason.

Alte substanțe chimice care participă la producerea aromelor distincte ale multor soiuri de busuioc, în funcție de proporția în care se găsesc în fiecare specie specifică, sunt:

- cinamat (același compus ca în scorțișoară)
- citronelol (același compus găsit în geranium, trandafir)
- geraniol^[7] (ca în geranium)
- linalol (o aromă florală prezentă și în coriandru)
- metil-cavicol (care dă aroma tarhonului)
- mircen (dafin, mirt)
- pinen (care, după cum spune și numele, este substanța ce dă aroma uleiului de pin)
- ocimen
- terpineol

Tratamente naturale pe bază de busuioc

Busuiocul (*Ocimum basilicum*) reprezintă un remediu natural pentru tratarea și vindecarea diverselor afecțiuni: bronșită, afecțiuni gastrointestinale, febră, gută, dureri de stomac. Infuzia preparată din frunze de busuioc se recomandă în cazul în care pacientul suferă de crampe, infecții urinare, dureri de cap, laringită, faringită, gripă, vomă, fiind și un excelent stimulator al poftei de mâncare. [Wikipedia: Citarea surselor](#) Consumul zilnic al acestei infuzii ajută și la tratarea și vindecarea cefaleei, colicilor intestinale, ulcerului gastric, colitelor de fermentație. [Wikipedia: Citarea surselor](#)

Înțepăturile de insecte, rănilor și eczemele se pot trata prin aplicarea unor comprese cu frunze de busuioc sau cu tinctură de busuioc. De asemenea, pentru stimularea poftei de mâncare se recomandă a se administra vin de busuioc. [Wikipedia: Citarea surselor](#)

Note

[1] <http://dexonline.ro/search.php?lexemId=89855>

[2] <http://dexonline.ro/search.php?cuv=achena>

[3] <http://ro.wikipedia.org/wiki/Anason>

[4] http://en.wikipedia.org/wiki/Lime_%28fruit%29

[5] Definiție: anetol | DEX online (<http://dexonline.ro/search.php?cuv=anetol>)

[6] http://it.wikipedia.org/wiki/Glycyrrhiza_glabra

[7] Definiție: geraniol | DEX online (<http://dexonline.ro/search.php?cuv=geraniol>)

[1]

Bibliografie

- Florentin Crăciun, Mircea Alexan, Carmen Alexan - *Ghidul plantelor medicinale uzuale*, Editura științifică, București 1992, pag. 98

Legături externe

- Paginile lui Gernot Katzer (http://www.uni-graz.at/~katzer/engl/Ocim_bas.html) explică folosirea busuiocului în bucătăriile europene și asiatice
- Tratamente naturale pe baza de busuioc (<http://www.sanatatecuplante.ro/plante-medicinale/b/busuiocul.html>)

References

[1] <http://webcache.googleusercontent.com/>

Cartof

Cartof 	
	
Clasificare științifică	
Regn:	Plantae
Încrengătură:	Magnoliophyta
Clasă:	Magnoliopsida
Subclasă:	Asteridae
Ordin:	Solanales
Familie:	Solanaceae
Gen:	<i>Solanum</i>
Specie:	<i>S. tuberosum</i>
Nume binomial	
<i>Solanum tuberosum</i> L.	

Cartoful (*Solanum tuberosum*) este o plantă erbacee din familia solanaceelor, cu flori albe sau violete și tulpini subterane terminate cu tuberculi de formă rotundă, ovală sau alungită. Planta este cultivată pentru acești tuberculi care sunt comestibili, bogați în amidon, motiv pentru care sunt folosiți în alimentație, dar și ca furaj.

Cartofii sunt originari din America de Sud, din regiunea Munților Anzi. În perioada precolumbiană, în zonele aflate azi în Chile, Peru, Ecuador și Columbia, se cultivau circa 200 de specii de cartof. După orez, grâu și porumb, cartofii reprezintă a patra sursă de energie alimentară.

Etimologie

În limba română, „cartof” derivă din germanul *Kartoffel*, cuvânt care derivă prin intermediul limbii italiene din latinescul *tuber* („umflătură”).

Istorie

Pentru detalii, vezi: Istoria cartofului în Europa și Istoria cartofului în imperiul incaș.

Cartoful a fost descoperit în Peru, de către spanioli, cam pe la 1530 și introdus, puțin după aceea, în Spania și în Italia.

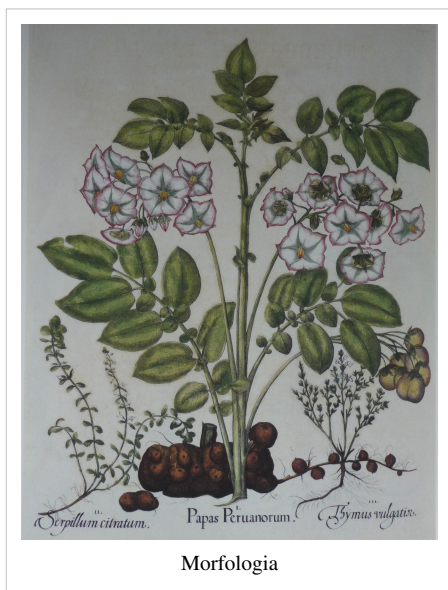
Portretul lui Parmentier

Originar din Chiloë, arhipelag al Pacificului, la sud de Chile, *Patata* incașilor a fost importată în Spania și în țările din sudul Europei către 1540. Patruzeci de ani mai târziu, amiralul englez Raleigh o introduce în Insulele Britanice și în Țările de Jos. În vremea aceea, cartoful trecea drept toxic pentru om, riscând să-i dea lepra, și nu servea decât la hrănirea vitelor.

Un farmacist al armatelor franceze, prizonier în Germania, îl descoperă la fiecare masă în gamela lui. Întors în Franța, în 1763 „spițerul Armatelor”, Antoine-Augustin Parmentier, se încumetă să facă tot posibilul ca leguma să fie adoptată în Franța, încercând să găsească un leac al foametei. Însă, o violentă opoziție se declanșează și, în anumite provincii, se interzice cultivarea „plantei dăunătoare”. Parmentier a izbutit, totuși, să-i convingă pe Franklin, pe Lavoisier și pe rege, care își împodobește butoniera cu flori de cartofi.^[1]

Planta nu era apreciată în Franța decât pentru calitățile ei ornamentale. În secolul al XVIII-lea, Parmentier s-a străduit s-o introducă în alimentație și nu fără greutate: primii cartofi aveau un gust acru. Parmentier a perfecționat metodele de semănat și a înmulțit speciile, ceea ce, în cele din urmă, i-a permis să obțină varietăți cunoscute în zilele noastre. Totuși, populația rămânea neîncrezătoare. În 1771, Academia de Medicină din Paris conchide că tuberculul e nedăunător și recomandă folosirea sa.

Pentru a trezi interesul, chibzuit susținut de Ludovic al XVI-lea, Parmentier a recurs la numeroase subterfugii. El a intervenit pentru plantarea de terenuri cu cartofi la periferia Parisului (astăzi cartierele la Porte Maillot și Grenelle) și „a pus să fie păzite în mod ostentativ ziua, ca să îndemne populația să le fure noaptea”.^[2]

Morfologia

Conținut

Cartofii conțin amidon, vitamina C, fibre, proteine și mult potasiu.^[3]

Cartoful conține glicoalcaloizi, cum ar fi solanina și cianina. Acești alcaloizi, care protejează planta, se găsesc în special în frunze, germeni, vârstari și fructe.^[4] Expunerea la lumină, deteriorarea fizică și îmbătrânirea cresc conținutul de glicoalcaloizi din tuberculi,^[5] concentrațiile lor puternice aflându-se imediat sub piele. Gătirea la temperaturi de peste 170 °C distruge parțial aceste substanțe. Glicoalcaloizii pot produce dureri de cap, diaree, crampe iar în cazuri severe coma sau decesul, ceea ce se întâmplă însă foarte rar. Expunerea la lumină produce înverzire prin sinteză de clorofilă, aceasta indicând cazurile în care tuberculii devin mai toxici; totuși acest indicator nu este sigur, deoarece înverzirea și acumularea de glicoalcaloizi se pot petrece una fără cealaltă.

În România

În România se cultivă în special următoarele soiuri de cartofi:^[6]

Soiuri timpurii

- Gloria 'N' D Sc 1988
- Ostara X 1981

Soiuri semitimpurii

- Semenik R 17 O 1976
- Sucevița R 12 O 1982
- Adretta D A 1978
- Koretta D A 1989
- Anosta 'N' NL Sc 1989
- Concorde 'N' NL Sc 1989
- Timate 'N' NL Sc 1991

Soiuri semitârzii

- Cașin R 17 O 1991
- Mureșan R 17 O 1984
- Super R 17 O 1979
- Nicola 'N' D A 1985
- Roxy 'N' D Sc 1988
- Sante 'N' NL Sc 1989
- Desiree X 1965

Soiuri târzii

- Manuela D A 1976
- Eba NL Sc 1973
- Procura 'N' NL Sc 1976

Flori de cartof

Note

- [1] *Tratamentul bolilor prin legume, fructe și cereale*, Jean Valnet, editura CERES, București 1991, pp. 102.
- [2] *Tratamentul bolilor prin legume, fructe și cereale*, Jean Valnet, editura CERES, București 1991, pp. 97.
- [3] Prof.dr. Martijn B. Katan (2008:93) *Wat is nu gezond? Fabels en feiten over voeding*. Uitgeverij Bert Bakker, Amsterdam, a VI-a imprimare.
- [4] „Tomato-like Fruit on Potato Plants (<http://www.ipm.iastate.edu/ipm/hortnews/2004/7-2-2004/tomatopotato.html>)”. Iowa State University. . Accesat la 8 January 2009.
- [5] „Greening of potatoes (<http://www.foodscience.afisc.csiro.au/spuds.htm>)”. Food Science Australia. 2005. . Accesat la 15 November 2008.
- [6] <http://domino.kappa.ro/mj/superlex.nsf/306bbcb26e37b8a4c225655600784f6b/5de147c098be2a84c125633d00368d34?OpenDocument>

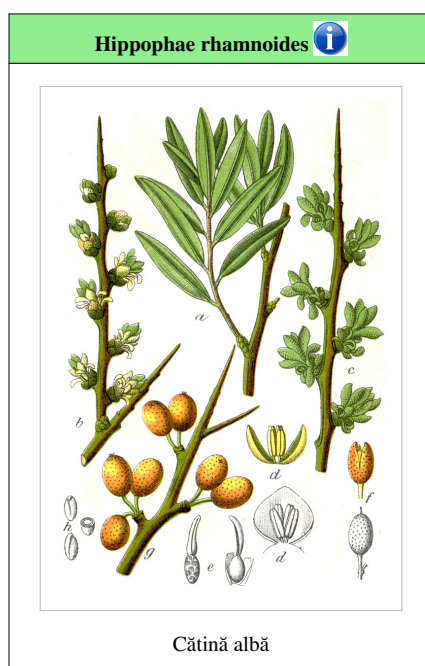
Legături externe

- [en](http://www.cambridge.org/us/books/kipple/potatoes.htm) Cartoful (<http://www.cambridge.org/us/books/kipple/potatoes.htm>) în *The Cambridge World History of Food*
- [en](http://www.potato2008.org/en/world/index.html) Potato world (<http://www.potato2008.org/en/world/index.html>)
- Cartofi în Grădinile Tuileries (http://www.gradinamea.ro/Cartofi_in_Gradinile_Tuileries_5436_545_1.html), GrădinaMea.ro
- „Cartoful, la noi și în lume” (<http://www.agro-business.ro/cartoful-la-noi-si-in-lume/2010/01/31/>), Agro-Business
- „Jurnalul unui cartof” (<http://www.gustos.ro/articole/newsletter-gustos-ro/jurnalul-unui-cartof.html>), gustos.ro
- Cum te ajută cartofii să scapi de obiceiurile alimentare proaste (<http://www.cotidianul.ro/cum-te-ajuta-cartofii-sa-scapi-de-obiceiurile-alimentare-proaste-154381/>), 10 august 2011, Adela Constantinescu, *Cotidianul*

Cătină albă

Pentru alte sensuri, vezi Cătină (dezambiguizare).

Clasificare științifică	
Regn:	Plantae
Încrângătură:	Magnoliophyta
Clasă:	Magnoliopsida
Ordin:	Rosales
Familie:	Elaeagnaceae
Gen:	'Hippophae'
Specie:	<i>H. rhamnoides</i>
Nume binomial	
<i>Hippophae rhamnoides</i> L.	

Cătina albă, cunoscută în unele părți și sub numele de **cătina de rău** sau simplu **cătina** (nume științific *Hippophaë rhamnoides* L.), este un arbust foarte ramificat și spinos care crește în România începând din nisipurile și pietrișurile litorale până în regiunile muntoase, alcătuind uneori crânguri și tufișuri destul de întinse.

Cătina albă se utilizează deopotrivă în industria alimentară, în silvicultură, în farmacie dar și ca plantă ornamentală. Fructul de cătină conține de două ori mai multă vitamina C decât măcesul și de 10 ori mai mult decât citricele. În fructele coapte conținutul depășește 400-800 mg la 100 g suc proaspăt. Alte vitamine prezente în fruct sunt A, B1, B2, B6, B9, E, K, P, F. Mai regăsim celuloza, betacaroten (într-un procent net superior celui din pulpa de morcov), microelemente ca fosfor, calciu, magneziu, potasiu, fier și sodiu, uleiuri complexe, etc.

Descrierea speciei

Frunzele sunt întregi, liniar-lanceolate, de culoare verde-cenușie pe fața superioară și albicios-argintie pe cea inferioară. Florile, dioice, sunt mici și apar înaintea frunzelor; cele masculine, sesile, au 2 sepale și 4 stamine, iar cele femele sunt scurt pediculate și au 2 sepale. Fructele sunt ovoide sau globuloase, lungi de 5-10 mm și late de 4-8 mm, de culoare verde la început și galben-portocalie la completa lor maturitate.

Planta crește până la 2-5 m, are scoarța brun-închis care se transformă în ritidon brăzdat. Face lujeri anuali solzoși, cenușu-argintii, ramuri laterale cu spini numeroși și puternici, cu muguri mici, păroși, cu gust amarui. Frunzele sunt lanceolate, de până la 6 cm lungime, cu nervură mediană evidentă. Face flori unisexual-dioice, galben-ruginii, cele masculine grupate în fluorescențe globulare, iar cele feminine în raceme. Face fructe "false", drupe de 6-8 mm, ovoide, cărnoase, portocalii cu un sâmbure foarte tare. Fructele pot rămâne peste iarnă pe ramuri. Arbustul fructifică numai 4-5 ani și lăstărește în fiecare an foarte puternic.

Fructul conține:

- substanță uscată (15-20%)
- zaharuri (0,05-0,5%)
- acizi organici (1,5-4%)
- pectine (0,14-0,5)
- polifenoli și tananți, flavonoide (1,8%)
- celuloză (0,9%)
- proteine (1,2%)
- ulei deosebit de complex (8-12%)
- β -caroten (3,5-10%)

- microelemente (dintre care amintim fosforul 194,4 mg% , calciu 211,8 mg%, magneziu 186,1 mg % , potasiu 165,1%, sodiu 2,8 mg%, fier 13,84mg%)
- vitamine liposolubile (vitamina A <380mg% , vitamina E 16 mg%, vitamina F 8mg%, vitamina D 20mg%)
- vitamine hidrosolubile (vitamina C, vitamina P, vitamina K, vitamina B₁-B₉ cantitatea lor variază între 360-2500mg/100g fruct)
- 18 amino acizi esențiali
- acizi grași esențiali (80-90%)

Dintre acizi esențiali amintim: acidul oleic (1%), acid linoilei (3%), acid pantotenic (1,5%), acid palmitoleic (1%), acid heptadecanoic (1%), acid erucic (1%), acid succinic, acid malic, acid maleiuc, acid ascorbic, α și β cation, lichen , criptoxantină, zeaxantină, taraxantină, fitofluină, kantofilă, tocoferoli, fitosteroli, ect. Semințele mai conțin acizi grași nesaturați (cu legături duble sau triple) cum ar fi: acidul linoleic și linolenic.

Frunzele și scoarța arbustului are conținut mai mare de sitosterol și tocoferol. După cum bine se știe vitaminele liposolubile sunt instabile în mediu acid, iar vitaminele hidrosolubile sunt instabile în mediu alcalin. Păstrarea acestor vitamine se explică prin existența unor membrane unidirecționale. De aceea majoritatea preparatelor nu au același conținut ridicat în vitamine ca fructul în sine.

Întrebuințări

Se întrebuințează numai fructele mature (*Fructus Hippophaë*) atât în stare proaspătă, cât și uscată; se recoltează imediat după coacerea lor și până la lăsarea primului ger; în stare crudă u gust acru-astringent. Principii active : vitaminele B₁, B₂, C, PP, carotenoide, acid folic. Acțiune farmacologică : tonifiant general, datorită complexului vitaminic pe care-l conține.

Fructele de cătină sunt utilizate atât în scopuri terapeutice în hipo- și avitaminoze, în anemie și convalescență, cât și în scopuri alimentare sub formă de sucuri, siropuri, marmeladă etc. Se poate utiliza și infuzia 2-3%, folosind 2-3 ceaiuri pe zi.

Datorită compoziției și prezenței vitaminelor, fructele de cătină se utilizează în prevenirea răcelilor. Infuzia de cătină este recunoscută în principal pentru efectul său asupra bolilor de ficat și lipsei de vitamine în organism. Dacă în infuzia de cătină se adaugă și câteva fructe de măceș va rezulta un ceai vitaminizant.

Vinul de cătină poate fi considerat un remediu natural, deoarece ajută organismul vitaminizându-l, având în același timp și o acțiune tonică.

Galerie foto

Bibliografie

- Florentin Crăciun, Mircea Alexan, Carmen Alexan - „*Ghidul plantelor medicinale uzuale*”, Editura științifică, București 1992, pag. 118
- Ing. Ștefan Manea „*Cătină și ulei de cătină*”

Legături externe

- Cătină, o plantă-minune ^[1], 4 martie 2012, Liviu Cojan, *Evenimentul zilei*
- Cătină, una dintre cele mai rentabile plantații ^[2], 17 Iulie 2007, *România liberă*
- Efectele benefice ale sucului de cătină ^[3], natlife.ro
- Cătină ^[4], selene.ro
- Tratamente naturale folosind cătină ^[5], sanatatecuplante.ro

References

- [1] <http://www.evz.ro/detalii/stiri/catina-o-planta-minune-969589.html>
- [2] <http://www.romanialibera.ro/bani-afaceri/companii/catina-una-dintre-cele-mai-rentabile-plantatii-101243.html>
- [3] <http://www.natlife.ro/2011/10/sucul-de-catina-sanatate-curata/>
- [4] <http://selene.ro/articole/catina>
- [5] <http://www.sanatatecuplante.ro/plante-medicinale/c/catina.html>

Cerențel

Wood Avens 	
	
Clasificare științifică	
Regn:	Plantae
Încrengătură:	Magnoliophyta
Clasă:	Magnoliopsida
Ordin:	Rosales
Familie:	Rosaceae
Subfamilie:	Rosoideae
Gen:	' Geum '
Specie:	" <i>G. urbanum</i> "
Nume binomial	

"*Geum urbanum*"

L.

Cerențelul este o plantă erbacee, înaltă până la 30 – 40 centimetri, erectă, cu peri aspri pe tulpină. Frunzele bazale sunt în formă de rozetă sau cele tulpinale sunt pețiolate cu 3 – 5 lobi. Se utilizează rizomii nedecorticați ce prezintă numeroase striuri transversale tinere. Suprafața nu este vizibilă din cauză că sunt acoperiți de numeroase radiclele subțiri de dimensiuni inegale sau de vasele persistente ale acestora. Prin uscare radiclele se înfășoară sau se răsucesc în jurul rizomului. Culoarea la exterior este brună închis, iar la interior roz – brună. Gustul este astringent, iar mirosul este slab aromat. Rizoamele în stare proaspătă au miros de cuișoare și mai exact compusul eugenol. Denumirea populară de ridichioară, cerențel, cuișoriță.

Denumirea științifică este ***Geum urbanum***. Planta face parte din familia Rosaceae, subfamilia Rosoideae, Genul *Geum*.

Acțiune și întrebuințări:

- astringentă (se utilizează în gargarisme și stomatite în combinație cu tinctura de propolis sub formă de badijonațe (gei rhizoma – astringentă, iar propolisul – antimicrobian);
- antiseptică datorită eugenolului;
- antidiareică (1 linguriță de cerențel cu 200 mililitri de apă se fierbe până când apa ajunge la jumătate). Această soluție se utilizează pentru copii mai mici de 1 an, pentru tratarea diareielor, administrată în 2 prize: dimineața și seara;

Intră în compoziția ceaiului antidiareic și ceaiului pentru gargară. Nu prezintă toxicitate, în formele farmaceutice cu mare cantitate de zahăr efectul antidiareic este redus. Se mai utilizează pentru spălături vaginale, pentru tratarea leucoreei datorită principiilor antiseptice, uleiului volatil și taninurilor.

Vezi și

- Cerențel de munte (*Geum reptans*)
- Listă de plante din munții României

Bibliografie

- Florentin Crăciun, Mircea Alexan, Carmen Alexan - *Ghidul plantelor medicinale uzuale*, Editura științifică, București 1992, pag. 122

Legături externe

- Cerențelul, dezinfectant natural ^[1] la Gazeta de Sud

References

[1] <http://www.gds.ro/Sanatate/2007-11-02/Cerentelul,+dezinfecant+natural>

Chimion

Cumin

Clasificare științifică
Regn: Plantae
Ordin: Apiales
Familie: Apiaceae
Gen: <i>Cuminum</i>
Specie: <i>C. cyminum</i>
Nume binomial
<i>Cuminum cyminum</i> L. ^[1]

Chimion (*Cuminum cyminum*) este o plantă anuală din familia Apiaceae, răspândită din estul Mării Mediterane până în estul Indiei.

Descriere

De la chimion se folosesc semințele uscate ca atare sau măcinate. Planta poate crește până la 30-50 cm înălțime.

Semințele de chimion seamănă cu cele de chimen, având formă alungită, fiind crestate longitudinal și galben-marou la culoare, ca și alți membri ai familiei Umbelliferae, cum ar fi pătrunjelul și mărarul. Acest fapt a dus la confundarea chimionului și chimenului chiar și de către persoanele avizate.

Valoare nutrițională

Semințele de chimion conțin o cantitate considerabilă de fier. Cu toate acestea, cu excepția cazului în care cineva ar consuma aproximativ 15 grame pe zi, chimenul este puțin probabil să fie o sursă importantă de fier în alimentație.

Note

[1] „Cuminum cyminum information from NPGS/GRIN (<http://www.ars-grin.gov/cgi-bin/npgs/html/taxon.pl?12617>)”. www.ars-grin.gov. . Accesat la 2008-03-13.

Legături externe

- Note explicative ale Nomenclaturii Combinată a Comunităților Europene ([http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=CELEX:52008XC0530\(07\):RO:HTML](http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=CELEX:52008XC0530(07):RO:HTML))
- Chimenul și chimionul (<http://www.bioproduct.ro/articole/chimenul-si-chimionul.htm>)
- Chimionul (*Carum carvi* L.) (<http://selene.ro/articole/chimionul>)
- Chimion (www.sanatatea.com) (<http://www.sanatatea.com/plante/chimion.htm>)

Cicoare

Regn:	Plantae
Subregn:	Tracheobionta
Încrângătură:	Magnoliophyta
Clasă:	Magnoliopsida
Subclasă:	Asteridae
Ordin:	Asterales
Familie:	<i>Asteraceae</i>
Gen:	'Cichorium '
Specie:	<i>C. intybus</i>
Nume binomial	
<i>Cichorium intybus</i> L.	
Subspecii	
<i>Cichorium intybus ssp. intybus</i> <i>Cichorium intybus ssp. sativus</i> <i>Cichorium intybus ssp. glabratum</i>	

Cicoarea comună (*Cichorium intybus*) este o plantă erbacee, perenă, comestibilă, care aparține genului *Cichorium* din familia *Asteraceae*. Este cunoscută din antichitate: în Egiptul antic era cultivată ca plantă medicinală, fiind folosită pentru tratarea bolilor hepato-biliare și renale. În zilele noastre, rădăcina de cicoare comună este un foarte popular înlocuitor de cafea, iar părțile aeriene sunt folosite în scop medicinal sau culinar (frunzele bazale, cu un gust ușor amărui, se folosesc în salate asortate, precum și în pregătirea unor mâncăruri specifice bucătăriei franceze și italiene^[1]).

Distribuție geografică

Cicoarea comună este o plantă nativă din nordul Africii, Europa și Asia, al cărui areal natural s-a extins și în America de Nord. Este cultivată în regiunile temperate.

Prezentare

Plantă erbacee perenă, spontană și adesea cultivată pentru rădăcinile sale din care se extrage un surogat de cafea. Cicoarea are o arie mare de răspândire în pășuni și fânețe, în locuri necultivate, pe marginea drumurilor, căilor ferate și șanțurilor, pe marginea apelor curgătoare, din zona de câmpie până în cea de deal și munte. În scopuri medicinale de la această plantă se întrebuințează părțile aeriene (*Herba Cichorii*) ce se recoltează în prima perioadă de înflorire a plantei, în lunile iulie-august, când tulpinile nu au apucat încă să se întărească, rădăcinile (*Radix Cichorii*) se recoltează în lunile septembrie-octombrie.

Componenți

În tulpină :

- cicorină
- insulină
- arginină
- colină
- acid cicoric
- levuloză
- fier
- fosfor
- calciu

În rădăcină :

- lactucină
- substanțe triperpenice amare
- lactupireină
- fructoză
- alfa și beta lactuceroi
- tanin
- ulei volatil

Cicoare

Proprietăți

- diuretic și laxativ hipoglicemiant
- eupeptic-amar și colagog
- antitirodian și depurativ

Indicații

În furunculoză și acnee, dischinezii biliare, constipații cronice, angicolite, hepatite cronice iar cafeaua preparată din această plantă are proprietăți gastrice.

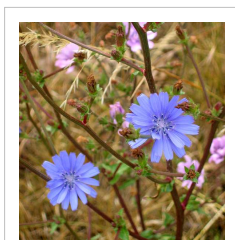
Utilizare

Decoct : se fierb în 200 ml. de apă două lingurițe de rădăcină mărunțită, 5 minute, se bea călduț în trei reprize înainte meselor principale.

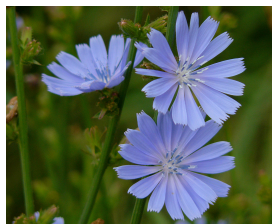
Bibliografie

- *Terapia Naturistă*, Ecaterina Dumitru, Răducanu Dumitru. Editura Științifică București 1992

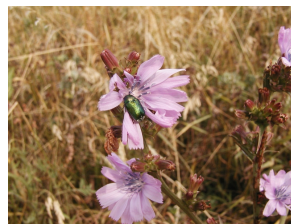
Galerie de imagini

Cicoare

Cicoare cu flori albastre

Cicoare cu flori trandafirii

Cicoare cu flori albe

Note

- [1] Cicoarea stimulează apetitul (http://www.lumeasatului.ro/stiati-ca-9_1333.html), Laura DOBRE, *REVISTA LUMEA SATULUI* NR. 9, 1-15 MAI 2010, accesat la 23 martie 2011

Legături externe

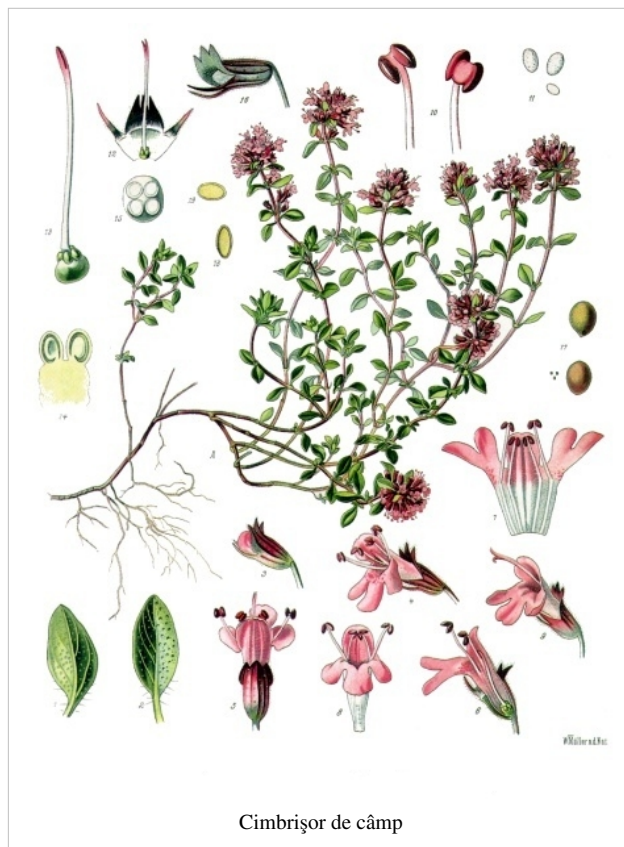
- I.T.I.S.: *Cichorium intybus* (<http://www.itis.gov/servlet/SingleRpt/SingleRpt>)
- G.B.I.F.: *Cichorium intybus* – *Subspecies* ([http://data.gbif.org/search/Cichorium intybus](http://data.gbif.org/search/Cichorium%20intybus))
- USDA-GRIN Taxonomy for plants: *Taxon: Cichorium intybus L.* (<http://www.ars-grin.gov/cgi-bin/npgs/html/taxon.pl?10543>)
- NewCROP: *Cichorium intybus* (http://www.hort.purdue.edu/newcrop/duke_energy/Cichorium_intybus.html)
- Plants For A Future: *Cichorium intybus* – *L.* (<http://www.pfaf.org/database/plants.php?Cichorium+intybus>)
- C. Iacob: Plantele verii - Cicoarea (<http://www.evenimentul.ro/articol/cicoarea.html>), 20 august 2005, *Evenimentul*
- *Cicoarea* – *Cichorium intybus* (<http://portal-naturist.info/cicoarea-cichorium-intybus/>)

Cimbrisor de câmp

Cimbrisorul de câmp (*Thymus serpyllum*) face parte din familia Lamiaceae și este un subarbust de talie mică, cu tulpini între 5 și 30 cm. și flori albe sau roșii-purpurii.

Descriere

Cimbrisorul de câmp are o arie mare de răspândire în flora țării noastre prin poieni, coline, pășuni, la marginea pădurilor, pe soluri mai nisipoase, formând mici tufe mai ales în zonele de deal și de munte. Înfloreste pe toată perioada calduroasă, din luna mai până în septembrie. În scopuri medicinale se recoltează întreaga parte aeriană a plantei dar numai pe perioada înfloririi, se usucă la umbră în locuri bine aerisite. Are un miros plăcut și un gust aromat.

Cimbrisor de câmp

Componenți de bază

- ulei volatil
- tanin
- mucilagii
- acid cafeic și rozmarinic
- rezine

Proprietăți

Este recunoscut a fi un bun calmant, expectorant, antiseptic al căilor respiratorii, coleretic, antihelmintic, colagog, antiseptic intestinal și gastric.

Cimbrisor de câmp

Indicații

- în tuse convulsivă, spastică și astmatică
- în anorexia anemicilor și în dispepsii
- în eliminarea viermilor intestinali
- antiseptic puternic acționează asupra ficatului și rinichilor ameliorând starea lor de funcționare

Contraindicații

- enterite
- esofagite
- insuficiențe pancreatice
- gastrite

Utilizare

- Intern : infuzie 1-2 g.% luându-se 50-200 ml. pe zi, pentru calmarea tusei convulsive și asmatică și tratarea anorexiei anemicilor și a enterocolitelor.
- Extern : infuzie sub formă de băi, având proprietăți antiseptice și cicatrizante.

Bibliografie

- *Terapia naturistă*, Ecaterina Dumitru, Răducanu Dumitru, Editura Științifică București 1992.

Ciuboțica cucului

Primula elatior 	
	
Clasificare științifică	
Regn:	Plantae
Ordin:	Ericales
Familie:	Primulaceae
Gen:	'Primula'
Specie:	<i>"P. elatior"</i>

Nume binomial
<i>"Primula elatior"</i> Hill, 1765

Ciuboșica cucului de munte (*Primula elatior*) este o plantă din familia Primula. Tulpina este păroasă și fără frunze. Tulpina are 100-200 mm. Frunzele sunt la baza tulpinei. Florile de culoare galben-deschis sunt așezate în mănunchi la vârful tulpinei. Ciuboșica cucului înfloarește în luna aprilie-iunie. În România se găsește în munții Carpați și Apuseni, la margini de păduri.

Vezi și

- Listă de plante din munții României
- Listă de plante medicinale - C

Bibliografie

- Florentin Crăciun, Mircea Alexan, Carmen Alexan - *Ghidul plantelor medicinale uzuale*, Editura științifică, București 1992, pag. 132

Ciuboșica cucului

Ciulin

Carduus nutans

Clasificare științifică

Regn:	Plantae
Încrângătură:	Magnoliophyta
Clasă:	Magnoliopsida
Ordin:	Asterales
Familie:	Asteraceae
Gen:	<i>Carduus</i>

Ciulinul (*Carduus nutans*) este o plantă erbacee din familia Asteraceae.

Descriere

Ciulinul, plantă erbacee bienală, cu tulpina și frunzele spinoase, foarte răspândită în locuri necultivate, în câmpuri și pășuni uscate, pe marginea drumurilor, ce înflorește începând din luna iunie și până în august.

În scopuri medicinale se întrebuințează partea aeriană a plantei, recoltată în perioada înfloririi.^[1]

Compozenții principali

Flavonoide, aminoacizi, antocianozide și derivați orto-dihidroxifenolici.

Proprietăți

- hepatoprotector datorită existenței aminoacizilor și flavonoidelor

Indicații

- Hepatoprotector în bolile ficatului^[1]

Note

[1] Ecaterina D, Răducanu D, *Terapia naturistă*, pag. 107, Ed. Științifică, București 1992

Ciumăfaie

Ciumăfaie 	
	
<i>Datura stramonium</i>	
Clasificare științifică	
Regn:	Plantae
Încrângătură:	Magnoliophyta
Clasă:	Magnoliopsida
Subclasă:	Asteridae
Ordin:	Solanales
Familie:	Solanaceae
Gen:	<i>Datura</i>
Specie:	<i>D. stramonium</i>
Nume binomial	
<i>Datura stramonium</i> L.	

Ciumăfaia (*Datura stramonium*) este o specie de plante toxice din genul *Datura*, familia Solanaceae.

Caractere morfologice

- **Tulpina**
- **Frunza**
- **Florile**
- **Semințele**

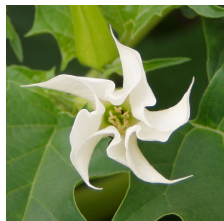
Folosire

În cultura americană este folosită de mii de ani ca plantă medicinală, ca de exemplu cu fumul de la frunze uscate de ciumăfaie se alinau crizele de astmă. Era folosită și ca stupefiant de preoții Zuni din America de Nord la slujbele religioase cu scopul de a putea lua contactul cu zeii sau la identificarea hoților. Planta este adusă în Europa ca să servească la prepararea alifiilor pentru vrăjitoare. Datura mai era folosită în Europa ca afrodisiac, iar în China și Peru se punea în bere. În prezent se folosește datorită florilor frumoase ca plantă de ornament, fiind frecvent confundată cu Brugmansia. Toate părțile plantei în special semințele maronii-negre sunt toxice.

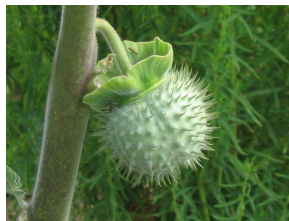
Imagini

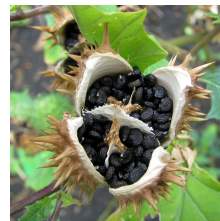
Plantă

Floare

Fruct

Semințe

Note

Coadă-calului

Coadă-calului ⓘ	
	
Clasificare științifică după Flora ilustrată a României V. Ciocârlan, 2000	
Regn:	Regn Plantae
Încrengătură:	Pteridophyta
Clasă:	Equisetopsida
Ordin:	Equisetales
Familie:	Equisetaceae
Gen:	<i>Equisetum</i>
Specie:	<i>E. arvense</i>
Nume binomial	
<i>Equisetum arvense</i> L., 1753	

Coadă-calului, sau **baba-ursului**, (*Equisetum arvense* L.) este o specie de plante erbacee, perene (prin rizomul orizontal articulată, adesea tuberculată).

Descriere

De pe rizom se dezvoltă două tipuri de tulpini aeriene:

- **tulpinile fertile** apar primăvara, au 5-15 cm înălțime, sunt neramificate, brune, neasimilatoare, purtând la noduri frunze verticilate, unite într-o teacă ce are marginea dințată. În vârf este situat spicul sporifer.
- **tulpinile sterile** apar mai târziu (cam la mijlocul primăverii), sunt înalte de 20-50 cm, verzi, asimilatoare. La noduri există frunze uninerve, verticilate, unite într-o teacă, precum și ramuri verticilate ce au aceeași morfologie ca și tulpinile, dând aspect de coadă de cal. Tulpinile sterile produc substanțe de rezervă care se vor depozita în rizomi și vor hrăni viitoarea tulpină fertilă.

Utilizări în medicina naturistă

Coadă-calului este cunoscută și folosită încă din antichitate în medicina tradițională ca și sursă de acid salicilic (substanță activă conținută în Aspirina modernă). Dioscoride, medic, farmacolog și botanist al Greciei antice, laudă proprietățile hemostatice ale acestei plante. Plinius cel Bătrân pretinde chiar că proprietățile hemostatice ale plantei ar fi atât de mari, încât ar fi suficient ca aceasta să fie ținută în mână pentru a beneficia de proprietățile sale vindecătoare.

Substanțe active: oxid salicilic (5-7%), gluteolină, nicotină, palustrină și palustridină, fitosterină, beta-sitosterol, acid malic, acid oxalic, gliceride ale acizilor stearic, linoleic, linolic, oleic, dimetil sulfone, vitamina C, urme de ulei volatil, săruri de potasiu. Sporii contin acizii cu lant lung alfa, omega-dicarboxilici, prezenți în fracțiunea lipidică (sursa: v. legături externe). Principiile active din coada-calului au acțiune antimicrobiană, antiseptică, antiinflamatoare, măresc rezistența țesutului conjunctiv, activează circulația locală. Planta este indicată pentru uzul intern, sub formă de ceai cu acțiune diuretică, sau extern, sub formă de comprese și băi.

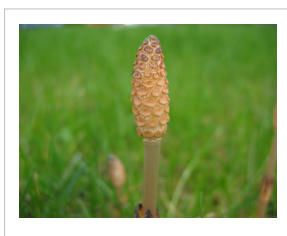
Întrebuințări

Coadă-calului este folosită pentru vindecarea contuziilor (umflături, vânătăi), cicatrizarea rănilor, ulcerului varicos, bubelor, edemelor la picioare atât de frecvente în climacterium, degerăturilor, eczemelor, neurodermitelor, combaterea transpirației excesive a picioarelor. Deasemenea, datorită acțiunii diuretice a ceaiului, acesta este indicat în prevenirea calculozelor renale (spală rinichii și căile urinare). Medicul german Sebastian Kneipp, care a readus această plantă în medicina naturistă în Germania secolului XIX, recomandă această plantă și în tratamentul artrozei sub formă de ceai/elixir. În zilele noastre, această plantă se regăsește în diverse preparate (nu doar marca dr. Kneipp) de tip ceai pentru tratamentul reumatismului, tusei, rinichilor și purificare a sângelui.

Prepararea ceaiului/decoctului: 1 lingură de plantă uscată la 250ml apă se fierbe timp de 10-15min. Se va consuma zilnic o ceașcă. **Prepararea băii:** Un pumn de plante se pune la macerat în 10L apă timp de 6h. După aceea, se strecoară lichidul în vană iar peste plantele rămase se toarnă iarăși 10L de apă și se fierbe cca. 10min. Decoctul obținut se strecoară și el în vană, se adaugă apă caldă cât să acopere corpul și se stă cca. 20-25 min în baia obținută. După această baie nu se face duș.

Recoltare și depozitare

Tulpinile sterile se vor recolta în lunile iunie-septembrie, pe vreme frumoasă, după ce s-a ridicat roua. Se va folosi partea superioară a plantei, cca. 2/3 din tulpină. Se usucă la umbră, în strat subțire, în locuri bine aerisite și lipsite de umezeală. Se întorc zilnic. Uscarea artificială la 40 °C. Se păstrează în saci de hârtie sau din material textil. **A se culege doar de persoane inițiate, deoarece există plante asemănătoare din aceeași familie, care sunt otrăvitoare!**

Bibliografie

- Florentin Crăciun, Mircea Alexan, Carmen Alexan - *Ghidul plantelor medicinale uzuale*, 1991, pag. 16
- *Plantele medicinale si condimentare din judetul Harghita*, 1980.

Colectivul de redacție: Dr. K. Csedö, Dr.I. Füzi, Drd. M. Giurgiu, Dr. Z. Kisgyörgy, Dr. A. Laza, Dr. G. Rác

O parte din informația adăugată este traducere din Wikipedia germană: de.wikipedia.org

Legături externe

- Mihaela Toma: Coadă calului - *Equisetum arvense* ^[1], Gradina online.
- Formula-AS.ro ^[2]

References

[1] http://www.gradina-online.ro/Coadă_calului_A3630.html

[2] <http://www.formula-as.ro/2005/653/medicina-naturista-25/coada-calului-5739>

Coadă șoricelului

Coadă șoricelului ⓘ	
	
<i>Achillea millefolium</i> (ilustrație)	
Clasificare științifică	
Regn:	Plantae
Încrângătură:	Magnoliophyta
Clasă:	Magnoliopsida
Ordin:	Asterales
Familie:	Asteraceae
Gen:	<i>Achillea</i>
Specie:	<i>millefolium</i>
Nume binomial	

Achillea millefolium
L., 1753

Coadă șoricelului (*Achillea millefolium*) este o plantă erbacee, perenă, din familia Asteraceae, cu frunze penate, păroase și flori albe sau trandafirii, originară din Europa și din vestul Asiei. Este întâlnită din câmpie până în regiunile subalpine.

Numele generic de *Achillea* provine de la Ahile, eroul legendar al războiului troian, care a descoperit planta și a folosit-o pentru tratarea rănilor soldaților^[1] săi. Numele speciei, *millefolium*, descrie frunzele penate, păroase.

Tratamente naturale pe baza de coada șoricelului

Este recomandată la enterocolite, gastrite, colici gastrice. Este antiseptic (ca și mușetelul), tonic aperitiv, coleretic-colagog, stimulează funcția hepatică, este antispastic, antiinflamator, astringent^[2].

Coadă șoricelului reprezintă un remediu natural în tratarea multor afecțiuni: boli ale stomacului, hemoroizi, dureri menstruale, boli de vezică, anorexie, osteoporoză, reumatism, nervozitate, boli intestinale, tuse, chisturi ovariene, mâncărimi vaginale, oxiuri, gastrită. [Wikipedia:Citarea_surselor](#)

Ațiunea terapeutică se bazează pe proprietățile acestei plante: regenerador de țesuturi, dezinfectant, expectorant, antiinflamator, calmant gastric, decongestiv hemoroidal. [Wikipedia:Citarea_surselor](#)

Preparatele naturale cel mai des utilizate din această plantă sunt: infuzia (ceaiul) de frunze și de flori (ajută la tratarea constipației, leucoreei, contra viermilor intestinali, reduce starea de nervozitate, ameliorează tenurile înroșite), dar și alifia preparată din coada șoricelului (ajută la tratarea varicelor). [Wikipedia:Citarea_surselor](#)

Note

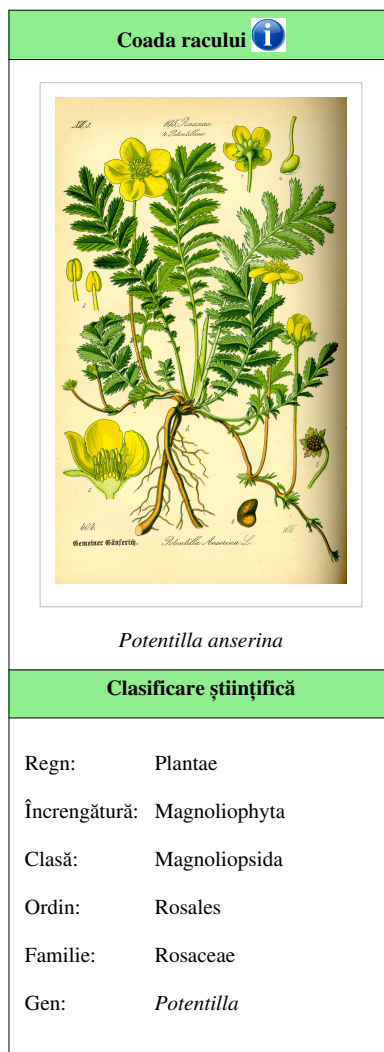
[1] Floridata-Achillea millefolium (http://www.floridata.com/ref/a/achi_mil.cfm)

[2] Florentin Crăciun, Mircea Alexan, Carmen Alexan - *Ghidul plantelor medicinale uzuale*, Editura științifică, București 1992, pag. 102

Legături externe

- Achillea millefolium L. pe situl facultății de biologie din Iași (http://www.bio.uaic.ro/component?option=com_potd)
- Coadă șoricelului (<http://www.infogradina.ro/legume/plante-medicinale/coada-soricelului/99/>)
- Tratamente naturale pe baza de coada șoricelului (<http://www.sanatatecuplante.ro/plante-medicinale/c/coada-soricelului-achillea-millefolium.html>)

Coadă racului

Coadă racului (*Potentilla anserina* - L) este o plantă din familia Rosaceae, cunoscută sub mai multe denumiri populare: *argentină*, *argintică*, *argințel*, *argindeana*, *buboasa*, *buruiana de scrânte*, *buruiana-junghiurilor*, *coada-dracului*, *forostoi*, *iarba-gâștii*, *iarba-scrântiturii*, *ioluț*, *sclintita*, *scrântitoare de baltă*, *scrânteala*, *troscot*, *vintricea*, *zolotnic*.

Descriere

Coadă racului este o plantă erbacee, înaltă de 15-20 cm, cu frunze întrerupt-penatifide și flori mari, galbene. Este întâlnită în locuri nisipoase umede, pe marginea șanțurilor, lacurilor și râurilor, atât la câmpie cât și în zone mai înalte. Înflorește din luna mai până toamna târziu. Coadă racului este o plantă erbacee pitică ce prezintă o tulpină culcată și mai mulți stoloni din care cresc alte plante. Frunzele sunt așezate sub formă de rozetă având o culoare verde-alburie pe față și verde-argintie pe spate. Florile sunt solitare, susținute de un pedicel lung și au o culoare galben-aurie.

În scopuri medicinale se întrebuințează părțile aeriene (*Herba Anserinae*), recoltate în perioada înfloririi, alcătuite din tulpinile laterale și frunzele bazilare și uneori rădăcina.^[1]

Compozenții principali

- tanin
- substanțe amare
- ulei volatil
- mucilagii
- flavonoide
- săruri minerale

Proprietăți

Astringente, hemostatice și spasmolitice

Coadă racului

Indicații

Intern: în anemie, diaree, hipermenoree (reglează durerile în menstruațiile abundente), enterocolită, calculoză renală, colici gastrice și convalescență, dureri stomacale, afecțiuni ginecologice de orice natură, hemoragii de orice natură, cancer uterin sau de colon, dureri abdominale, paraziți intestinali, dureri uterine, dismenoree, menstruații abundente, leucoree, osteoporoza, spasme piroce, reglarea menstruelor.

Extern: spălături locale în leucoree, în ulcerații ale pielii precum și în tratarea gingivitei, în arsuri, ten seboreic, lacrimarea ochilor, eczeme, având acțiune sedativă pe lângă proprietățile antiseptice, friguri, ulcerații cutanate, cicatrizante și hemostatice.^[1]

Contraindicații

- Nu se administrează decât după mese deoarece produce iritații gastro-intestinale.
- Nu este recomandată bolnavilor de rinichi și de ficat.

Note

[1] Ecaterina D. Răducanu D, *Terapia naturistă*, pag. 116-117, Ed Științifică, București 1992

Bibliografie

- Florentin Crăciun, Mircea Alexan, Carmen Alexan - *Ghidul plantelor medicinale uzuale*, Editura științifică, București 1992, pag. 120

Coriandru

Coriandru ⓘ	
	
Coriandru	
Clasificare științifică	
Regn:	Plantae
Încrengătură:	Magnoliophyta
Clasă:	Magnoliopsida
Ordin:	Apiales
Familie:	Apiaceae
Gen:	<i>Coriandrum</i>
Specie:	<i>"C. sativum"</i>
Nume binomial	
<i>"Coriandrum sativum"</i> L.	

Coriandrul (*Coriandrum sativum*) este o specie de plantă erbacee anuală anuală din familia umbeliferelor, exclusiv de cultură, înaltă de 30—100 cm, exalând un miros neplăcut de ploșniță^[1], cu flori albe sau roz și fructe în formă de globulețe, bogate în uleiuri eterice, fapt pentru care semințele uscate se întrebuințează în industria farmaceutică, a parfumurilor sau drept condiment. Poartă și denumirile de *puciognă*, *buruiană-pucioasă* sau *piper-alb*.

Caractere morfologice

- **Rădăcina** este pivotantă, subțire, slab ramificată^[1].
- **Tulpina** este cilindrică, glabră, fin brăzdată, ramificată numai la partea superioară^[1].
- **Frunzele** sunt verzi-deschis, glabre, foarte diferențiate după nivelul la care se află : cele bazale în rozetă sunt lung pețiolate, întregi, cu margine crenată sau trilobate până la trifoliolate (se observă numai în stadiul de plantulă, deoarece se usucă repede), cele mijlocii, alterne, o dată sau de două ori penat sectate, cu lacinii late, inegal penat lobate ; frunzele superioare sunt sesile, de trei ori penat sectate cu lacinii rare, înguste, filiforme^[1].
- **Florile** sunt grupate în umbel compuse, lung pedunculate, cu 3—7 radii și lipsite de involucri ; ele sunt pe tipul 5, cu petale albe sau ușor roz-violacei, inegale la florile de la marginea inflorescenței la care petala externă este mult mai mare (până la 4 mm)^[1].
- **Fructele** sunt diachene sferice, cu diametru de 2—6 mm, galben-brune sau brune, cu cele două jumătăți unite, pe fiecare mericarp cu 5 coaste ondulate și 4 mai pronunțate, păstrând la vârf resturile caliciului și cele două stigmat, miros plăcut la maturitate^[1].

Compoziție chimică

Principalii constituenți ai coriandrului sunt 0,20—1% ulei volatil format din 60—70% d-linalol sau coriandrol, geraniol, cimol, pinen, terpinen, felandren, dipentene, acid petroselinic etc. ; 15—20% lipide, 10% amidon, 4—5% substanțe minerale, pectine etc.

Utilizare

- **Utilizări terapeutice** : Acțiune carminativă și stomahică, utilizat și corectiv pentru unele medicamente (uleiul volatil).

Are proprietăți bactericide și fungicide.

Având acțiune vermifugă, se folosește la combaterea viermilor intestinali^[2].

Intră în compoziția ceaiului contra colicilor pentru copii, în ceaiul gastric nr. 2 și în ceaiul tonic aperitiv. Intră și în compoziția apei aromatice cu care se prepară apoi tinctura de malat de fier.

Coriandrul este cunoscut și ca un bun tonic al sistemului nervos^[2].

- **Utilizat în industria alimentară** ca aromatizant și condiment.

Floare de
coriandru

Semințe coriandru

Frunze coriandru

Coriandru la
maturitate

Note

- [1] *Coriandrum sativum* L. (<http://selene.ro/articole/coriandru>) accesat 2010-03-18
 [2] *Dicționar plantelor de leac*, Editura Călin , București, 2008, ISBN 978-973-766-08-1

Bibliografie

- *Dicționar plantelor de leac*, Editura Călin , București, 2008, ISBN 978-973-7661-08-1

Legături externe

- *Coriandrum sativum* L. (selene.ro) (<http://selene.ro/articole/coriandru>)
- Coriandru (www.pravaliata.ro) (<http://www.pravaliata.ro/coriandrul.htm>)
- (Coriandri fructus) *Coriandrum sativum* L.(www.sanatateata.com) (<http://www.sanatateata.com/plante/coriandru.htm>)

Crețișoară

Crețișoara

DAGGKĀFA, ALCHEMILLA VULGARIS L.

Alchemilla vulgaris

Clasificare științifică

Regn:	Plantae
Încrengătură:	Magnoliophyta
Clasă:	Magnoliopsida
Ordin:	Rosales
Familie:	Rosaceae
Gen:	<i>Alchimilla</i>

Crețișoara (*Alchemilla vulgaris*) este o plantă din familia Rosaceae cunoscută sub mai multe denumiri populare: *brumărie*, *plașcă*, *umbrarul-doamnei*.

Descriere

Crețișoara este o plantă perenă, înaltă de 10-40 cm, cu flori mici, verzi-gălbui, răspândită în zona de deal (în fânețe, margini de pădure și tufișuri), pe pante abrupte și rupturi de pantă.

În scopuri medicinale se întrebuințează părțile aeriene ale plantei, recoltate în lunile iunie-iulie (în perioada înfloririi), în timpul prânzului, în zile însorite, atunci când planta este perfect uscată (fără stropi de rouă sau picături de ploaie), prin tăierea întregii părți aeriene de sub rozeta de frunze bazale.^[1]

Componenți principali

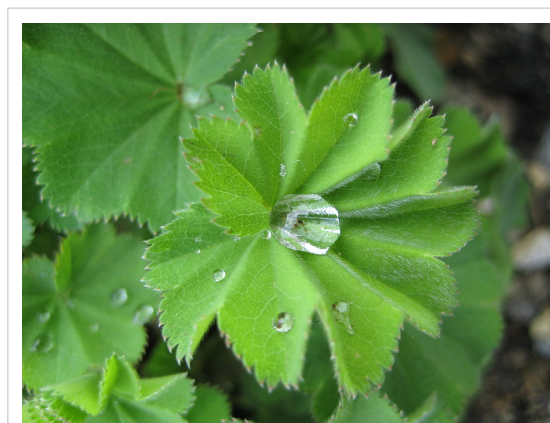
Saponime, flavonoide, taninuri, substanțe grase formate din acizii palmitic și stearic, fitosteroli și săruri minerale.

Proprietăți

- astringent
- antihemoroidal
- antidiareic

Indicații

Extern, infuzia este folosită pentru gargară în stomatite și pentru cicatrizarea rănilor. Extractul de crețișoară are un efect terapeutic complex în tratamentul metroragiilor, în fixarea sarcinilor și în pregătirea intervențiilor chirurgicale ORL.^[1]

Crețișoara

Note

[1] Ecaterina D. Răducanu D, *Terapia naturistă*, pag. 119-120, Ed. Științifică, București 1992,

Crețușcă

Crețușcă

Filipendula ulmaria

Clasificare științifică

Regn:	Plantae
Încrângătură:	Magnoliophyta
Clasă:	Magnoliopsida
Ordin:	Rosales
Familie:	Rosaceae
Gen:	<i>Filipendula</i>

Crețușca (*Filipendula ulmaria*) este o plantă erbacee perenă, meliferă și medicinală, înaltă de 100-120 cm, cu flori albe dispuse în corimb. Este frecvent întâlnită pe marginea apelor curgătoare de la câmpie până la limita superioară a fagului, precum și în fânețele umede și înflorește începând cu luna iunie, până la sfârșitul lui august.

Descriere

Crețușca este o plantă erbacee perenă, meliferă și medicinală, înaltă de 100-120 cm, cu flori albe dispuse în corimb. Este frecvent întâlnită pe marginea apelor curgătoare de la câmpie până la limita superioară a fagului, precum și în fânețele umede și înflorește începând cu luna iunie, până la sfârșitul lui august.

În scopuri medicinale se întrebuințează părțile aeriene recoltate în perioada de înflorire. Inflorescența se taie cu foarfeca cu cel mult 1 cm de axul care o susține, iar florile proaspete, prin frecare degajă un miros de salicilat de metil.^[1]

Compozenții principali

Flavonoide, gaulterozidă, aldehydă salicică, vanilină, spireină și tanin, heliotropină.

Proprietăți

- acțiune antireumatică datorită gaulterozidei și spireinei
- acțiuni astringente, tonice și antihidropice
- efecte diuretice datorită flavonoidelor

Indicații

Se utilizează ca adjuvant în tratamentul reumatismului articular acut, ca diuretic și diaforetic.^[1]

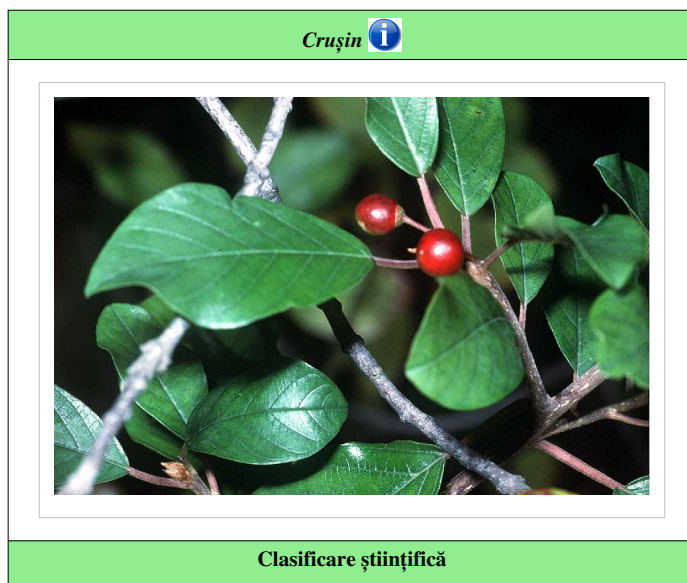

Crețușcă

Note

[1] Ecaterina D. Răducanu D, *Terapia naturistă*, pag. 120-121, Ed. Științifică, București 1992

Crușin

Regn:	Plantae
Subregn:	Cormofitae
Încrengătură:	Magnoliophyta (Angio-spermatophyta)
Clasă:	Magnoliatae (Dicotyledonatae)
Ordin:	Rhamnales
Familie:	Rhamnaceae
Gen:	Frangula
Specie:	<i>"Rhamnus frangula"</i>
Nume binomial	
<i>Rhamnus frangula</i>	

Cruşinul (*Rhamnus frangula*) este o plantă medicinală, cunoscută îndeosebi pentru proprietăţile ei laxative dar şi curative.

Utilizare

Frunzele dar mai ales scoarţa de cruşin exercită acţiuni purgative şi laxative (provoacă eliminarea conţinutului tubului digestiv), efect coleretic şi colagog asupra bilei (excită bila, mărindu-i secreţia), proprietăţi vermifuge şi au o acţiune relaxantă asupra musculaturii intestinale. Fructele au acţiune protectoare, regenerantă şi antioxidantă, fiind bogate în vitamine, minerale şi acizi graşi^[1].

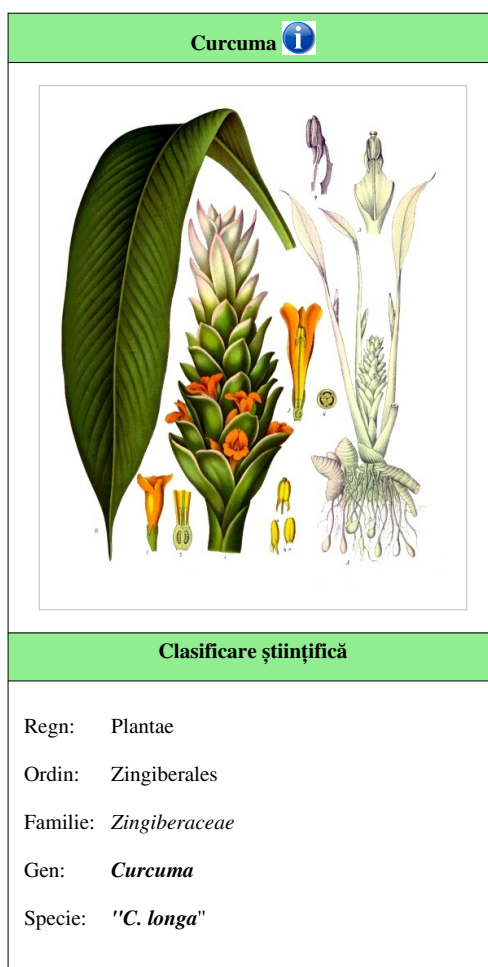
Note

[1] Alina Ghica. „Crusin (<http://www.studentie.ro/campus/CRUSIN/c-713-a-20343>)”. www.studentie.ro. .

Legături externe

- Cruşnul (www.medicina-naturista.ro) (<http://www.medicina-naturista.ro/plante/plante-medicinale-de-la-a-la-l/crusinul.html>)
- Cruşin (www.mariplant.ro) (http://www.mariplant.ro/?p=p_383&sName=Crusin)

Curcuma

Denumire populară: șofran indian.

Descriere : plantă erbacee de 60 – 90 cm înălțime cu frunze lungi lanceolate de culoare verde deschis. Florile alb gălbui apar pe o tijă cu aspect de spic. În vârful spicului bracteele de culoare albă sau alb roz dau impresia unei flori mari cu multe petale. Nu produc semințe viabile.

Durata de viață: plantă perenă.

Origine: Sudul Asiei

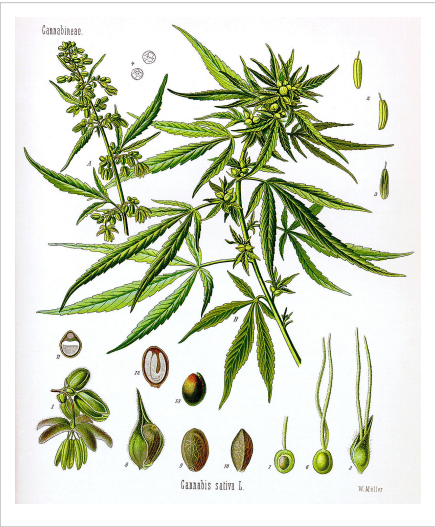
Temperatură: are nevoie de temperaturi între 20 °C și 30 °C .

Înmulțire: având în vedere că planta nu produce semințe viabile, se înmulțește prin replantarea rizomilor.

Beneficii: rizomii sunt recoltați, fierți câteva ore, uscați în cuptoare și apoi măcinați într-o pudră galben-portocalie. Praful de curcuma se utilizează ca ingredient de bază în bucătăria asiatică, ca și condiment (ingredient esențial al preparatelor de curry) sau colorant alimentar. În medicina Ayurvedică este folosit ca antiseptic, antibacterian și antiinflamator. Cercetări actuale sugerează posibile efecte pozitive în lupta împotriva cancerului, a bolii Alzheimer și a bolilor de ficat.

Cânepă indiană

Cannabis sativa

Cannabis sativa

Clasificare științifică

Regn:

Plantae

Încrengătură:

Magnoliophyta

Clasă:

Magnoliopsida

Ordin:

Rosales

Familie:

Cannabaceae

Gen:

'Cannabis'

Specie:

"C. sativa"

Nume binomial

"Cannabis sativa"
L.

Subspecii

Canabis sativa ssp. sativa
C. sativa L. subsp. indica

Cânepa indiană sau **canabisul** (*C. sativa* L. subsp. *indica*) este o subspecie a speciei *Cannabis sativa*, specie care face parte din familia Cannabaceae. Frunzele și florile plantelor de cânepă indiană conțin o substanță chimică sau drog cunoscută sub numele de THC (acronimul de la *tetra-hydro-cannabinol*) care provoacă persoanei care o fumează sau o digeră o senzație de euforie. Marijuana este cel mai comun drog ilegal întâlnit în Statele Unite.

Produse extrase din cânepă indiană

Femeie preparând rășină de canabis (hașiș),
Uttarakhand, India.

Se extrag două tipuri principale de produse folosite ca droguri și anume marijuana și hașișul.

- **Marijuana** se extrage din florile uscate de cânepă indiană. Tulpina, frunzele și ramurile, conținând doar puțin THC, sunt folosite pentru extragere în grăsimi (ca și unt sau lapte) pentru gătit. Semințele sunt de obicei îndepărtate, deoarece nu conțin THC. Marijuana este de obicei fumată în foi de țigară, pipă, într-o pipă cu filtru de apă, cunoscută sub numele de bong, sau mai recent atomizatoare care elimină substanțele cancerigene și toxice.
- **Hașișul** se extrage din rășina extrasă din florile plantei Cannabis sativa ss. indica. Hașișul este o formă mult mai concentrată de marijuana, deoarece conține mai mult THC. Este de obicei fumat într-o pipă obișnuită sau una cu filtru de apă. Unii o consumă adăugând-o la prăjituri.

Legalitate

Consumul de canabis este ilegal în majoritatea țărilor lumii, una dintre excepțiile cunoscute fiind Olanda. Contrar mitului, în Olanda canabisul este decriminalizat. Consumul de canabis este tolerat de o proporție mare din populația Olandei, nefiind tabu. De asemenea în Olanda se găsesc renumitele coffeshop-uri în care se comercializează canabis.

Pentru a cumpăra Cannabis dintr-un astfel de magazin este necesar să fii major. De asemenea nu se pot achiziționa mai mult de 5 grame zilnic. De asemenea în Olanda este permisă cultivarea a nu mai mult de 5 plante pentru consum propriu atâta timp cât nu există intenția de a vinde.

Totuși, se poate adăuga că în multe țări fumatul Cannabisului este tolerat/decriminalizat atâta timp cât este făcut într-un spațiu privat. Exemple sunt: Canada, Germania, Portugalia și Spania.

Atunci când se consumă marijuana, consumatorii au tendința de a li se mări pofta de mâncare (în special dulciuri), deoarece canabisul scade nivelul de glucoză din sânge. De asemenea, consumul de marijuana sau hașiș provoacă „cotton mouth” (tr. a se usca gura), făcând consumatorul să bea apă.

Principalul ingredient activ este THC-ul care este o substanță psihoactivă. Pe lângă THC, altă substanță cu o importanță mare în efectele canabisului este CBD-ul. Studii recente au arătat că, în timp ce THC-uri are tendința de a provoca simptome psihotice, CBD-urile funcționează ca un "antidot" natural la aceste simptome, el având proprietăți antipsihotice naturale. [Wikipedia:Citarea_surselor](#)

Marijuana poate avea efect benefic circulației sangvine deoarece dilată vasele conductoare de sânge.

Utilități medicale

Canabisul folosit medical are într-adevăr numeroase efecte benefice bine documentate. Printre acestea se numără: ameliorarea senzației de greață și vomă, stimularea apetitului de mâncare în chimioterapie și pacienții HIV, presiune intraoculară scăzută (a fost demonstrat că este eficientă în tratarea glaucomului), Alzheimerului, precum și având efecte analgezice (calmant).

Pericole în consumul de cannabis

Fumatul unor droguri ca marijuana și hașiș dăunează organismului, fie și din cauza fumului de tutun care conține extrem de mult monoxid de carbon cât și unor substanțe cauzatoare de cancer pulmonar, gât sau al cavității bucale, existente în fumul de țigări.

Studiile au arătat că persoanele care consumă cannabis se expun unui risc mai mare de a face boli mintale, cum ar schizofrenia.^{[1][2]} Cannabisul este corelat cu o creștere dependentă de doză a riscului de a avea tulburări psihotice^[3] iar uzul frecvent este corelat cu dublarea riscului de psihoză și schizofrenie.^{[4][5]} În timp ce mulți cercetători acceptă ideea conform căreia cannabisul este o cauză ce contribuie la a deveni bolnav de schizofrenie,^[6] teza rămâne controversată.^{[7][8]}

Istorie

Marijuana a fost crescută în plantațiile din estul Statelor Unite din jurul anului 1775 până în jurul anului 1860. Când plantațiile au dispărut prin 1879, marijuana sălbatică creștea de-a lungul coastei de est și în zona New England.

Asemeni altor plante fibroase, cânepa poate fi folosită în fabricarea hainelor, funiei sau hârtiei. Cânepa folosită în fabricarea funiei sau hârtiei conține o cantitate foarte mică de THC. Astfel nu te poți droga folosind funia sau hârtia, deoarece nu este prezentă o cantitate prea importantă de THC. La începutul anilor 1900, majoritatea funiilor erau fabricate din cânepă. În timpul celui de-al doilea război mondial, guvernul Statelor Unite a făcut un film pentru a convinge fermierii să cultive cât mai multă cânepă, pentru a fi folosită în producția hainelor și funiilor necesare. Filmul se numește Hemp For Victory (Cânepa pentru Victorie).

Istoria cânepii în SUA:

În 1611 în apropiere de Jamestown, Virginia a fost plantată prima cultură de cânepă indiană de către coloniștii englezi. La început, coloniștilor le-a fost ordonat de către Marea Britanie să cultive cânepa, climatul Americii fiind perfect pentru așa ceva.

După Revoluția americană, în Kentucky se creștea „cultura de milioane” din care se făcea totul de la îmbrăcăminte la frânghii și pânze de vase. În agenda sa din anul 1765, George Washington susținea că ar fi cultivat cannabis pentru fibră cât și în scopuri medicinale. La începutul secolului al XIX-lea, cannabisul a început să fie folosit medicinal, iar la mijlocul anilor 1800 W.B. O'Shaughnessey a realizat tinctura, o soluție de cannabis cu alcool care avea efect analgezic, anti-convulsiv, și de relaxare a mușchilor. În 1887 medicii stomatologi au descoperit puterea anestezică a cannabisului și au început să îl folosească în operațiile dentare.

La începutul secolului al XX-lea marijuana a început să fie folosită de artiști ai muzicii jazz și în scurt timp a fost asociată cu crime și comportament abuziv.

În 1930, Harry J. Aslinger, primul țar American al drogurilor și războiului împotriva drogurilor, prin o vendetă personală împotriva imigranților, care erau principalii fumători de cânepă, a reușit să convingă guvernul American să criminalizeze cânepa în Statele Unite și prin Națiunile Unite, să criminalizeze cânepa în majoritatea altor țări. [Wikipedia:Citarea_surselor](#)

În 1936, un mic grup religios a regizat un documentar intitulat: „Tell Your Children” (anunțați-vă copiii) în care marijuana a fost prezentată total greșit, făcându-se afirmații nefondate, acest film a fost reeditat mai târziu și

republicat sub numele de „Reefer Madness”. Ca urmare a acestui documentar, în 1937, marijuana a devenit ilegală, fiind eliberată „Taxa de timbru a Marijuanei” (Marijuana Tax stamp act); pentru a crește canabis, era necesar acest timbru care paradoxal nu era eliberat nimănui.

În 1941 canabisul prescris devine ilegal la nivel federal. Pe la jumătatea anilor 1950 industria cânepei se prăbușește. În 1961, Organizația Națiunilor Unite, mai precis o sută de țări din toată lumea, decid interzicerea marijuanei la nivel mondial.

Note

- [1] Picchioni MM, Murray RM. Schizophrenia (<http://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC1914490/>). *BMJ*. 2007;335(7610):91–5. doi: 10.1136/bmj.39227.616447.BE (<http://dx.doi.org/10.1136/bmj.39227.616447.BE>). PMID 17626963.
- [2] Cannabis Use and Earlier Onset of Psychosis: A Systematic Meta-analysis.. *Archives of general psychiatry*. 2011 Feb 7. PMID 21300939.
- [3] Moore THM, Zammit S, Lingford-Hughes A *et al.*. Cannabis use and risk of psychotic or affective mental health outcomes: a systematic review. *Lancet*. 2007;370(9584):319–328. doi: 10.1016/S0140-6736(07)61162-3 ([http://dx.doi.org/10.1016/S0140-6736\(07\)61162-3](http://dx.doi.org/10.1016/S0140-6736(07)61162-3)). PMID 17662880.
- [4] Leweke FM, Koethe D. Cannabis and psychiatric disorders: it is not only addiction. *Addict Biol*. 2008;13(2):264–75. doi: 10.1111/j.1369-1600.2008.00106.x (<http://dx.doi.org/10.1111/j.1369-1600.2008.00106.x>). PMID 18482435.
- [5] Sewell, RA (2009 Apr). „Cannabinoids and psychosis”. *International review of psychiatry (Abingdon, England)* **21** (2): 152–62. doi: 10.1080/09540260902782802 (<http://dx.doi.org/10.1080/09540260902782802>). PMID 19367509 (<http://www.ncbi.nlm.nih.gov/pubmed/19367509>).
- [6] Henquet, C (2008 Nov). „ Gene-Environment Interplay Between Cannabis and Psychosis (<http://www.pubmedcentral.nih.gov/articlerender.fcgi?tool=pmcentrez&artid=2632498>)”. *Schizophrenia bulletin* **34** (6): 1111–21. doi: 10.1093/schbul/sbn108 (<http://dx.doi.org/10.1093/schbul/sbn108>). PMID 18723841 (<http://www.ncbi.nlm.nih.gov/pubmed/18723841>).
- [7] McLaren JA, Silins E, Hutchinson D, Mattick RP, Hall W. Assessing evidence for a causal link between cannabis and psychosis: a review of cohort studies. *Int. J. Drug Policy*. 2010;21(1):10–9. doi: 10.1016/j.drugpo.2009.09.001 (<http://dx.doi.org/10.1016/j.drugpo.2009.09.001>). PMID 19783132.
- [8] Ben Amar M, Potvin S (2007 Jun). „Cannabis and psychosis: what is the link?”. *Journal of psychoactive drugs* **39** (2): 131–42. doi: 10.1080/02791072.2007.10399871 (<http://dx.doi.org/10.1080/02791072.2007.10399871>). PMID 17703707 (<http://www.ncbi.nlm.nih.gov/pubmed/17703707>).

Legături externe

- [en](http://news.bbc.co.uk/2/hi/health/2407027.stm) Legătură între canabis și schizofrenie (<http://news.bbc.co.uk/2/hi/health/2407027.stm>)
- [en](http://www.ncbi.nlm.nih.gov/sites/entrez?Db=pubmed&Cmd=ShowDetailView&TermToSearch=2892048&ordinalpos=1&itool=EntrezSystem2.PEntrez.Pubmed.Pubmed_ResultsPanel.Pubmed_RVDocSum) Canabisul și schizofrenia. Un studiu longitudinal al recruților suedezi. (http://www.ncbi.nlm.nih.gov/sites/entrez?Db=pubmed&Cmd=ShowDetailView&TermToSearch=2892048&ordinalpos=1&itool=EntrezSystem2.PEntrez.Pubmed.Pubmed_ResultsPanel.Pubmed_RVDocSum)
- [en](http://www.schizophrenia.com/prevention/streetdrugs.html) Marijuana / canabisul și schizofrenia (<http://www.schizophrenia.com/prevention/streetdrugs.html>)
- [en](http://www.fair.org/index.php?page=1390) Lucru de mântuială. De ce se înrolează media în cruciada guvernamentală împotriva marijuanei? (<http://www.fair.org/index.php?page=1390>)
- [en](http://www.dailymail.co.uk/health/article-2090467/Marijuana-Worlds-cannabis-based-prescription-drug-relieve-cancer-pain-soon-hit-U-S-pharmacies.html) Prima rețetă medicală pe bază de canabis din lume ar putea apărea în curând pe rafturile farmaciilor din SUA (<http://www.dailymail.co.uk/health/article-2090467/Marijuana-Worlds-cannabis-based-prescription-drug-relieve-cancer-pain-soon-hit-U-S-pharmacies.html>)

Călin (plantă)

Regn Plantae 	
	
Clasificare științifică	
Încrengătură:	Magnoliophyta
Clasă:	Rosopsida
Subclasă:	Asteridae
Ordin:	Dipsacales
Familie:	Adoxaceae
Nume binomial	
<i>Viburnum opulus</i> (călin) L.	

Călin (*Viburnum*), în limbile slave „Kalina” este un arbust din familia „Adoxaceae”, cu fructe de culoare roșie grupate sub formă de ciorchini asemănător socului, din fructele lui se extrage un medicament care scade tensiunea sanguină.

Descriere

Călinul se găsește sub formă de arbust stufos (ca și alunul) și poate ajunge la o înălțime de aproximativ 4 metri. Când Călinul este tânăr are o scoarță verde-cenușie cu textura netedă. La maturitate, tulpina plantei are culoarea cenușie iar textura se transformă în una poroasă cu crăpături. Frunzele au forma ovală, au între 3 și 5 lobi dințați și între 2 și 5 glande roșietice vizibile. Toamna, planta, face fructe roșii, iar frunzele își schimbă culoarea în roșu. Florile sunt de culoarea verde deschis având diametrul de 5-7 cm

Localizare și întrebuițări

Călinul înflorește în lunile mai-iunie. Crește în special în pădurile de la câmpie dar poate fi găsit și în regiunile deluroase ajungând chiar și în zonele de munte. Recoltarea se face primăvară, înainte de a înflori, când seva începe să circule mai intens. Coaja de Călin se usucă în straturi subțiri, în aer liber sau în uscătorii la temperatura de 40-45 grade C. Din 3 kg coajă proaspătă se obține 1 kg de produs uscat. Coaja de călin se folosește în industria de medicamente la prepararea unor extracte cu acțiune calmantă și homeostatică. Intern: astringent, sedativ, antidismenoreic.

Specii

- *Viburnum acerifolium*
- *Viburnum atrocyaneum*
- *Viburnum betulifolium*
- *Viburnum farreri*
- *Viburnum brachyandrum*
- *Viburnum brachybotryum*
- *Viburnum bracteatum*
- *Viburnum brevipes*
- *Viburnum buddleifolium*
- *Viburnum burejaeticum*
- *Viburnum carlesii*
- *Viburnum cassin***Viburnum bitchiuenseoides*
- *Viburnum cinnamomifolium*
- *Viburnum colebrookeanum*
- *Viburnum congestum*
- *Viburnum corylifolium*

Vezi și

- Listă de plante medicinale - C

Legături externe

- Trees and shrubs of the Andes of Ecuador - *Viburnum* ^[1]
- Flora of Nicaragua ^[2]
- Wolliger Schneeball ^[3]
- Runzelblättriger Schneeball ^[4]

References

- [1] http://www.efloras.org/florataxon.aspx?flora_id=201&taxon_id=134551
- [2] <http://mobot.mobot.org/W3T/Search/Nicaragua/projsf1nic.html>
- [3] http://www.giftpflanzen.com/viburnum_lantana.html
- [4] http://www.giftpflanzen.com/viburnum_rhytidophyllum.html

Cătină de garduri

Cătină de garduri 	
	
Cătină de garduri	
Clasificare științifică	
Regn:	Plantae
Încrengătură:	Magnoliophyta
Clasă:	Magnoliopsida
Ordin:	Solanales
Familie:	Solanaceae
Gen:	<i>Lycium</i>
Specie:	" <i>L. barbarum</i> , <i>L. chinense</i> "
Nume binomial	
<i>Lycium barbarum</i> , <i>Lycium chinense</i> (L.)	

Cătina de garduri (*Lycium barbarum*, *Lycium chinense*) este numele comun a două specii foarte apropiate din genul *Lycium*. Mai este cunoscută și sub numele de **goji**. Această plantă perenă lemnoasă face parte din familia Solanaceae.

Varietăți Goji

Există două varietăți de Goji:

- Goji Chinezesc (*Lycium Chinense*)
- Goji Tibetan (*Lycium Barbarum*)

Caracteristici

Înălțimea acestui arbust poate atinge 2-4 m. Ramurile sale, deseori spinoase, atârnă arcuite și poartă frunze lungi, lanceolate sau ovale, de culoare verde-gri. Ele au o lungime de 3-6 cm și sunt fie singulare, dispuse alternativ opus, fie grupate în fascicule de până la trei.

Cătină de garduri înflorește din iunie până în august. Inflorescența este compusă dintr-una sau mai multe flori, liliachii sau violete, grupate pe un pedicel de 1-2 cm. Florile, a căror corolă de aproximativ de 8-10 mm prezintă cinci petale, au formă de pâlnie și sunt hermafrodite.

Fructul cărnos, roșu sau portocaliu este o bacă, lunguiață sau ovoidă, de 1-2 cm. Perioada de maturare este din august până în noiembrie, în funcție de climat. Fructele conțin 4-20 semințe sferice, maronii, care sunt răspândite de păsări.

Origine și arie de răspândire

Nu se cunoaște cu precizie originea cătinei de garduri, habitatul său natural se găsește între Europa de sud-est și Asia de sud-vest. Una din zonele specifice de răspândire este Ningxia din China, de unde *Lycium* s-a răspândit ca plantă de cultură în întreaga Asie, în Europa, America de nord, Africa de nord și Australia respectiv Noua Zeelandă.

Cultivare și utilizare

În prezent planta este cultivată în multe regiuni ale lumii, însă numai în China este cultivată comercial.

Medicina tradițională chinezească utilizează fructul de aproximativ 1900 de ani. Proprietățile sale terapeutice erau cunoscute probabil și mai devreme, după cum indică asocierea plantei în folclorul chinezesc cu primul împărat al Chinei, Shen Nung, părinte al agriculturii și cunoscător al plantelor medicinale, care a trăit în jur de 2800 î.e.n.

De la începutul secolului 21 fructul cătinei de gard, sub numele comercial de goji, a cunoscut o apreciere și cerere crescândă atât în S.U.A. cât și în multe alte state dezvoltate. În curând a apărut și o gamă foarte largă de produse de consum pe bază de goji, care să alimenteze această cerere.

Bibliografie

- Foster, Steven; Chongxi Yue; Yue Chongxi. *Herbal Emissaries: Bringing Chinese Herbs to the West : a Guide to Gardening, Herbal Wisdom, and Well-being*. (1992)
- Gross, Paul M.; Xiaoping Zhang; and Richard Zhang. *Wolfberry: Nature's Bounty of Nutrition & Health*. (2006)

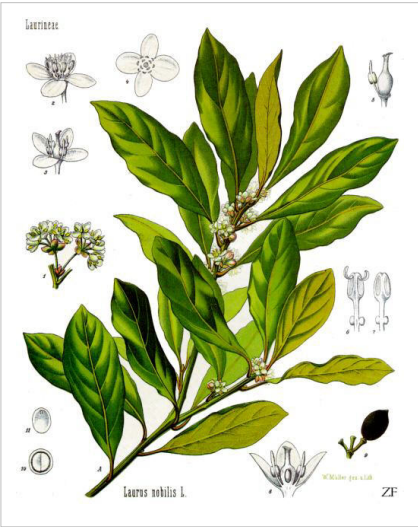
Legături externe

- Efectele benefice ale fructelor Goji ^[1]

References

[1] <http://www.natlife.ro/2011/09/boabele-de-goji-minune-pura/>

Dafin

Dafin 	
 <i>Laurus nobilis</i> L.	
Clasificare științifică	
Regn:	Plantae
Încrengătură:	Magnoliophyta
Clasă:	Magnoliopsida
Ordin:	Lurales
Familie:	Lauraceae
Gen:	<i>Laurus</i>
Specie:	<i>L. nobilis</i>
Nume binomial	
<i>Laurus nobilis</i> L.	

Dafinul (lat. *Laurus nobilis*), cunoscut și sub numele de **laur**, este o specie de plante aromatice din familia Lauraceae, arbore sau arbust, care ajunge până la 10–18 m înălțime, originar din zona Mediteranei.

Frunzele au o lungime de 6–12 cm și o lățime de 2–4 cm, cu margini dantelate specific și ușor încurbate. Este o plantă cu flori sexuate (plantă dioică) florile masculine și femele fiind dispuse pe organisme distincte; florile sunt de un galben-verzui pal, de aproape 1 cm diametru, crescute câte 4-5 în umbelă alături de frunză. Fructul este în formă de boabă (bacă) neagră de aproape 1 cm lungime, conținând o singură sămânță.

Utilizări și simbolism

Frunzele de dafin sunt folosite pentru aroma lor la prepararea mâncărilor. De asemenea, au fost folosite în Grecia antică pentru cununile de lauri, de unde și expresia "a se culca pe lauri". O asemenea cunună de laur era oferită ca premiu la jocurile Pythian Games. În plus, tot de la laur derivă și cuvântul *bacalaureat* (bacă de laur) și cel de *laureat* (încununat cu lauri), există un premiu cinematografic Premiul Laurul de aur.

Anumite date din literatura medicală sprijină ideea că frunzele de dafin ar avea următoarele utilizări :

- Antioxidativ: *Fitoterapia*. 2003 Sep;74(6):613-6. ^[1]
- Analgezic și antiinflamator: *Phytother Res*. 2003 Aug;17(7):733-6. ^[2]
- Anticonvulsivant (antiepileptic): *Phytomedicine*. 2002 Apr;9(3):212-6. ^[3]

Dafinul este amplu cultivat ca plantă ornamentală în regiuni cu climat mediteranean sau oceanic , dar și ca plantă de interior în zonele mai reci.

Tratamente naturale pe bază de dafin

Dafinul, pe lângă utilizarea variată în prepararea mâncărilor, este cunoscut și apreciat ca remediu natural în tratarea câtorva afecțiuni. Printre cele mai cunoscute afecțiuni care pot fi vindecate cu ajutorul dafinului se numără infecțiile (orale, intestinale), reumatismul, alcoolismul, laringita, anorexia.

Untul de dafin, extras din fructele arbustului, intră în componența multor unguente, în special cele utilizate pentru calmarea diferitelor manifestări ale durerii. Proprietățile terapeutice ale ceaiului de dafin sunt cunoscute mai ales în tratarea reumatismului cronic, afecțiunilor nervoase și afecțiunilor orale.

În cultură

Frunzele de dafin sunt utilizate pentru designul monedei de 10 yen în Japonia.

În conformitate cu mitologia greacă, arborele a apărut inițial când nimfa Daphne s-a transformat în acest arbore pentru a scăpa de urmărirea zeului din Olimp Apollo.

Pădurea de lauri (dafini) "Laurisilva" de pe insula Madeira (Portugalia) a fost înscrisă în anul 1999 pe lista patrimoniului cultural și natural mondial al UNESCO.

Galerie de imagini

Dracilă

Dracilă

Clasificare științifică

Regn:

Plantae

Încrengătură:

Magnoliophyta

Clasă:

Magnoliopsida

Ordin:

Ranunculales

Familie:

Berberidaceae

Gen:

'Berberis'

Specie:

B. vulgaris

Nume binomial

Berberis vulgaris

L.

Dracila (*Berberis vulgaris*) este un arbust spinos din familia Berberidaceae, cu flori galbene și cu fructe în formă de boabe roșii, cultivat adesea ca gard viu.

Vezi și

- Lista fructelor

Dumbravnic

Dumbravnic

Clasificare științifică
Regn: Plantae
Ordin: Lamiales
Specie: " <i>M. melissophyllum</i> "
Nume binomial
<i>"Melittis melissophyllum"</i> L.

Dumbravnic (*Melittis melissophyllum*) este o plantă erbacee perenă, cu frunze late și flori de diverse culori: albe, roz, purpurii. Are un miros caracteristic. Este folosită ca plantă medicinală și, în mediul rural, ca antidot împotriva moliilor.

Efedra

Efedra

Clasificare științifică

Regn:	Plantae
Încrângătură:	Gnetophyta
Clasă:	Gnetopsida
Ordin:	Ephedrales
Familie:	Ephedraceae
Gen:	<i>Ephedra</i> L.

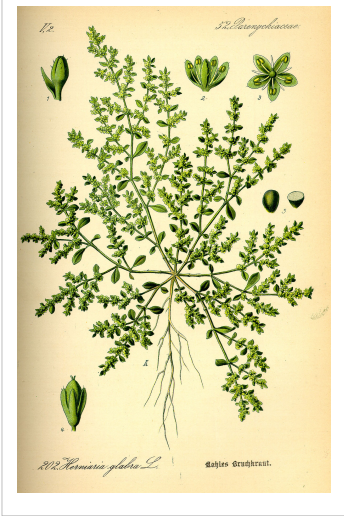
Efedra (*Ephedra distachya*, sinonim *Ephedra vulgaris*), este o plantă care crește în zone temperate și zona sub-tropicală, pe terenuri nisipoase lângă mare. *Ephedra* provine din greacă și înseamnă "apă", indicând apropierea apei.

Este un arbust asemănător *Equisetum arvense* de până la doi metri înălțime cu frunze mici și solzoase. Florile sunt de culoare galbenă sau verde și sunt grupate. Fructul este cărnos și are doar o sămânță.

Proprietăți

Este un stimulant al sistemului nervos vegetativ simpatic. Principala substanță activă este efedrina un puternic alcaloid cu efect asemănător adrenalinei. Este un puternic dilatator bronșic recomandat în astm bronșic și tuse.

Feciorică

Feciorică 	
	
Clasificare științifică	
Regn:	Plantae
Încrengătură:	Magnoliophyta
Clasă:	Magnoliopsida
Ordin:	Caryophyllales
Familie:	Caryophyllaceae
Gen:	'Herniaria'
Specie:	<i>H. glabra</i>
Nume binomial	
<i>Herniaria glabra</i>	

Feciorica (*Herniaria glabra*) este o mică plantă erbacee târâtoare, cu flori galbene-verzui, din familia Caryophyllaceae. Crește în America de Nord și în Europa și îi sunt atribuite proprietăți diuretice. Mai poartă și denumirile de feciorie, iarba datului și a faptului, iarba fecioarei, iarba feciorilor sau iarba surpăturii.

Prezentare

Plantă anuală, bienală, mai rar perenă, cu tulpinile culcate formând mici tufe, glabre sau scurt păroase și lungi până la 30 cm. Frunzele sunt mici, eliptice sau lanceolate și dispuse opus. Florile mici de culoare verzuie, alcătuite din cinci sepale libere, grable, fără petale și cu androceul format din cinci stamine libere. În țara noastră această plantă se găsește în apropierea râurilor, pe prundișuri și în locuri nisipoase. Înflorește din luna iulie până în septembrie. În scop medicinal se folosesc părțile aeriene ale plantei (*Herba Herniariae*) care se recoltează în perioada înfloriri.

Compozenții principali

- saponozide
- flavonoide
- derivați cumarinici
- ulei esențial

Proprietăți

Este un bun diuretic și mărește excreția clorului și a ureei, antilitiazic în cistite și albuminurie.

Utilizare

- sub formă de infuzie și decoct 2-3 g.% administrându-se 3-4 ceaiuri pe zi.

Bibliografie

- *Terapia Naturistă*, Ecaterina Dumitru, Răducanu Dumitru, Editura Științifică București 1992

Fenicul

Regn:	Plantae
Încrângătură:	Magnoliophyta
Clasă:	Magnoliopsida
Ordin:	Apiales
Familie:	Apiaceae
Gen:	<i>Foeniculum</i>
Specie:	'F. vulgare'
Nume binomial	
<i>Foeniculum vulgare</i> Mill.	

Fenicul sau molura (*Foeniculum vulgare*) este o specie de plantă perenă comestibilă din genul *Foeniculum*, familia *Apiaceae* (Umbelliferae), al cărei areal natural cuprinde regiunea mediteraneeană și sud-vestul Asiei (de la vest din Maroc și Portugalia până în Pakistan).

Morfologie

Este o plantă erbacee cu tulpina dreaptă, cilindrică, fin striată longitudinal, înaltă până la doi metri și ramificată începând de la bază. Frunzele, prevăzute la bază cu o teacă dezvoltată, sunt alungit-triunghiulare și multipenat-partite. Florile sunt mici, galben-aurii, dispuse în umbel mari, terminale. Fructele mature sunt de culoare cenușie sau brun-verzuie, au miros plăcut și gust dulceag. Se aseamănă cu mărarul, cu care poate poleniza încrucișat, rezultând semințe lipsite de aromă. Uleiul volatil determină acțiunea farmacologică : antispastică, sedativă, carminativă, expectorantă.

Compoziția chimică

Fructele de fenicul, numite și fructe de anason dulce, conțin 2-7% ulei volatil format din anetol, transanetol și cisanetol, limonen, alfa-pinen, fenconă, metilcarvicol, extragol; lipide, aleuronă, derivați cumarinici, flavonoide (cvercetin, camferoglicozid, flavonol-3-glucuronid), zaharuri, substanțe minerale, ceruri, mucilagii, stigmasterină.

Tratamente naturale pe bază de fenicul

Feniculul (*Foeniculum vulgare*) este folosit în tratarea a numeroase afecțiuni datorită proprietăților acestuia: antispastic, tonic nervos, dezinfectant. În medicina populară, feniculul era utilizat pentru vindecarea constipației, balonărilor, calmarea colicilor.

Există câteva preparate pe bază de fenicul apreciate ca excelente remedii naturale: ceaiul de fenicul, necesar în vindecarea bronșitei, laringitei, amigdalitei, faringitei, oboselii fizice și psihice. Pulberea preparată din semințe de fenicul ajută la tratarea celulitei, depresiilor, amenoreei, digestiei lente, durerilor de cap.

Vinul preparat din fructele de fenicul reprezintă un remediu natural excelent. Fructele de fenicul au proprietatea de a calma și alina durerile de orice natură și se pot utiliza sub forma de diverse preparate.

Bibliografie

1. Teleuță A., Colțun M., Mihălcescu C., Ciocîrlan N., *Plante medicinale*, Chișinău, editura Litera internațional, 2008. ISBN 978-9975-74-009-8 CZU 615.322 P70
2. Florentin Crăciun, Mircea Alexan, Carmen Alexan - *Ghidul plantelor medicinale uzuale*, Editura științifică, București 1992, pag. 130-1

Legături externe

- Fenicul (Foeniculum vulgare Mill.) ^[1], selene.ro
- Enciclopedia condimentelor: fenicul ^[2], condimenteweb.ro
- DEX online: fenicul ^[3]
- Tratamente naturale pe bază de fenicul ^[4], sanatatecuplante.ro
- Familia: Umbelliferae ^[5], gradinamea.ro
- Feniculul este mai mult medicament ^[6], Laura DOBRE, *REVISTA LUMEA SATULUI* NR. 9, 1-15 MAI 2010

References

- [1] <http://selene.ro/articole/fenicul>
[2] <http://www.condimenteweb.ro/index.php?module=fisaCondiment&cid=63>
[3] <http://dexonline.ro/search.php?cuv=fenicul>
[4] <http://www.sanatatecuplante.ro/plante-medicinale/f/feniculul.html>
[5] http://www.gradinamea.ro/Fenicul_2652_541_1.html
[6] http://www.lumeasatului.ro/stiati-ca-9_1333.html

Floarea patimilor

Regn:	Plantae
Încrengătură:	Magnoliophyta
Clasă:	Magnoliopsida
Ordin:	Malpighiales
Familie:	Passifloraceae
Specie:	<i>Passiflora</i>
Nume binomial	
<i>Passiflora incarnata</i> L	

Floarea patimilor (*Passiflora incarnata*), este o plantă medicinală din familia Passifloraceae, originară din zonele tropicale ale Americii, Asiei și Australiei.

Descriere

Este o plantă cățărătoare și tocmai de aceea își susține greutatea cu ajutorul unor cârcei ca și niște ațe. Acești cârcei, sunt echivalentele vegetale ale degetelor: sunt subțiri, dar extrem de puternici și au un simț tactil dezvoltat. Când această plantă crește, din tulpina ei răsar niste cârcei care se întind, căutând un suport solid. Celulele din exterior cresc mai repede decât cele din interior, iar astfel, vârful cârcelului se răsuște. Ulterior, mijlocul cârcelului începe să se încolăcească precum un arc, trăgând floarea mai aproape de ancorajul său. Când planta ajunge la maturitate, este fixată pe loc de mii de cârcei. Tulpina cațărătoare, lemnificată, poate ajunge de la 3 până la 10m. Floarea are frunzele dispuse de o parte și de alta a ramurilor și un pețiol lung de formă trilobată.^[1]

Floarea patimilor este o floare de dimensiuni mari iar diametrul ei poate ajunge la 4-5cm. Are o corolă specifică, formată din petale de culoarea albă, dublate de filamente vișinii, mai lungi decât petalele, iar staminele sunt de culoare portocalie. Fructele sunt și ele mari și conțin multe semințe în interior.

Passiflora înflorește vara, iar ținuta cea mai sănătoasă și mai spectaculoasă a acestei plante agățătoare se obține prin expunerea la soare sau într-un loc semi-umbrit, în sol cu umiditate medie, bogat în humus și cu aciditate neutră.

De la floarea patimilor se folosesc în scop medicinal ramurile tinere, subțiri, cu sau fără frunze.

Componenți principali

Planta conține flavonoizi, glicozide, alcaloizi, compuși fenolici și ulei volatil.^[2]

Proprietăți

Principalele proprietăți medicinale ale plantei sunt legate de acțiunea inhibitoare asupra sistemului nervos central. Planta are proprietăți sedative, anxiolitice, hipotensoare și antispastice.

Floarea patimilor

Indicații

Preparatele din această plantă se folosesc pentru stări ca insomniile, stările de anxietate, stările de stres, mai ales dacă sunt însoțite și de încordare musculară, stările de iritabilitate nervoasă, precum și în tratarea gastritelor, a colitelor și a nevralgiilor.^[2]

Înmulțire

Passiflora incarnata este totodată și o plantă de apartament. În timpul iernii, aceasta își pierde frunzele. Dat fiind riscul de a o pierde, nu se recomandă încercarea de obținere a plantei înainte de sosirea primăverii.

E bine ca semințele să fie mai întâi ținute la înmuiat în apă timp de câteva ore, semănate apoi într-un vas și păstrate astfel în frigider trei luni, perioada necesară înfrângerii „somnului” hibernal. Ca în cazul multor plante, fructul Passiflorei preîntâmpină uscarea semințelor.^[1]

Note

[1] Passiflora, floare ornamentală vindecătoare (<http://www.revistamagazin/content/view/5239/10/>)

[2] pcfarm.ro - Floarea patimilor (<http://www.pcfarm.ro/articol.php?id=429>)

Legături externe

- Passiflora – plantă ornamentală, comestibilă și vindecătoare (<http://www.revistamagazin.ro/content/view/5239/10/>)

Gălbenele

Regn:	Plantae
Încrângătură:	Magnoliophyta
Clasă:	Magnoliopsida
Ordin:	Asterales
Familie:	Asteraceae
Gen:	<i>Calendula</i>
Specie:	<i>"C. officinalis"</i>
Nume binomial	
<i>"Calendula officinalis"</i> L., 1753	

Gălbenele (*Calendula officinalis*) este o specie de plante de cultură anuală, rar bianuală, înaltă de 40-80 cm, bogat ramificată, pubescentă, cu miros balsamic puternic. Gălbenelele pot fi cultivate pretutindeni în România, fără să apară probleme de climă sau de sol. Gălbenelele fac parte din familia compozitelor (Asteraceae).

Denumiri populare

Gălbenele se mai numesc și rujuliță, călinică, filimică, ochi galben^[1].

Caractere morfologice

- **Rădăcina** este pivotantă, lungă de cea 20 cm și groasă până la un centimetru^[2] . .
- **Tulpina** este erectă, foliată, cu 5-25 ramificații^[2].
- **Frunzele** sunt alterne, sesile, întregi, verde-viu, glabre; cele inferioare invers lanceolate, rotunjite la vârf, lungi până la 16 cm, iar spre partea superioară sunt din ce în ce mai îngustate și mai mici până la lanceolate^[2].

Flori de gălbenele

- **Florile** sunt grupate în antodii terminale (20-50 pe o tufă); acestea au pe margine flori ligulate 15-40 la populațiile locale, 60-500 la soiuri cu inflorescențe invoalte („bătute”) - „*Ball's Master-price*” și „*Gigant Pacific*” - care au și avantajul de a avea aceste flori ligulate de culoare galbenă-portocalie (cele de culoare galbenă-deschis nu sunt admise); în centru se găsesc flori tubuloase^[2].
- **Fructele** sunt achene curbate în formă de seceră, cu mici țepi pe suprafață, fără papus^[2].

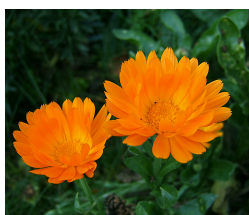
Compoziție chimică

Compoziție chimică: saponozide triterpenice având la bază derivați ai acidului glucuronil oleanolic: carotinoide dintre care lycopina, a și (3-caroten, neolicopina A, rubixantina, luteina, xantofila, violaxantina, flavoxantina, crizantemaxantina etc, precum și unele poliine; flavonoizi și glicozizi flavonici: izoramnetin-3-ramnoglicozizi, rutinoizi și derivați ai cvercitolului; ulei volatil (cea 0,02%), substanțe amare cu structura nedefinită, gumirezine, mucilagii, esteri colesternici ai acizilor lauric, miristic, palmitic și margaric; vitamina C, acid malic substanțe proteice [2].

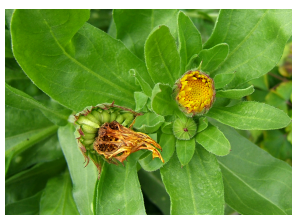
Utilizare

În terapii medicinale, gălbenelele se utilizează sub formă de infuzie, pentru uz intern în primul rând - ținta fiind ulcerul și gastritele. Preparatele fitoterapeutice din gălbenele sunt utile în tulburările de ciclu menstrual, în afecțiunile hepatice și afecțiunile biliare. Principiile active din gălbenele se pretează pentru tratarea locală a plăgilor de diverse origini, a înțepăturilor de insecte, a degeraturilor și arsurilor, a infecțiilor localizate ale pielii, a plăgilor care se vindecă greu - plăgile atone -, în terapia acneei precum și pentru ameliorarea tenurilor uscate. Extractul din gălbenele este folosit în tratamentul pe cale naturală al giardiozei, iar după unii autori este util ca adjuvant în tratamentul ulcerului gastric și ulcerului duodenal.

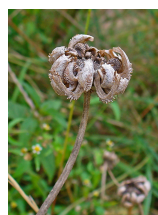
Galerie imagini

Floare

Frunze

Fruct

Semințe

Note

[1] *Dicționar plantelor de leac*, Editura Călin, București, 2008, ISBN 978-973-7661-08-1

[2] Gălbenele (*Calendula officinalis* L.) (<http://selene.ro/articole/galbenele>) accesat 2010-03-20

Bibliografie

- *Dicționar plantelor de leac*, Editura Călin, București, 2008, ISBN 978-973-7661-08-1
- *Dicționar dendrofloricol*, Editura științifică și enciclopedică, București, 1989, ISBN 973-29-0033-4

Legături externe

- „Gălbenele (<http://dexonline.ro/definitie/Gălbenele>)” la DEX online
- Gălbenele (*Calendula officinalis* L.) (<http://selene.ro/articole/galbenele>)
- Gălbenele (<http://remedii.net/galbenele>)

Gențiană

Gențiana este un gen de plantă medicinală, care face parte din familia Gentianaceae. În trecut în această familie au fost încadrate și genurile Gentianella, Gentianopsis și Comastoma. Etimologia denumirii provine de la regele Iliriei **Gentius** (180 – 168 î.e.n.), după spusele lui Plinius cel Bătrân.^[1] Gentius credea că genul are proprietăți tonice. Cu mai mult de 400 de specii, este considerat un gen mare.

Gentiana clusii

Habitat

Este un gen cosmopolit, întâlnindu-se în regiuni alpine din Asia, Europe și America. Anumite specii apar și în Africa de nord-vest, estul Australiei și Noua Zeelandă. Există varietăți anuale, bianuale, și perene. Unele sunt perene și altele nu. Gențianele sunt greu de întreținut în afara habitatului natural, dar există câteva specii care se cultivă. Le place soarele, soluri neutre și acide, bogate în humus și bine drenate. Sunt populare în grădini cu pietre.

Uz

Anumite specii din gen se folosesc ca plante medicinale, rădăcinile folosindu-se pentru prepararea de siropuri tonice. Se folosesc și ca substanțe aromatice pentru diverse bauturi.

Gentiana frigida

Legături externe

- Bilder der österreichischen Arten und durch einen Klick ein Steckbrief der Art ^[2]
- Beschreibung der Gattung in der Flora of China ^[3] (engl.)
- Eintrag bei der Gentianaceae-Website ^[4]
- Eintrag bei GRIN ^[5]

Referințe

- [1] A manual of the flowering plants of California by Willis Linn Jepson (<http://books.google.com/books?id=bffkmpjLa8EC&pg=PA763&q=Gentiana+gentius&hl=en&cd=2#v=onepage&q=Gentiana+gentius&f=false>)
- [2] <http://flora.nhm-wien.ac.at/Seiten-Gattungen/Gentiana.htm>
- [3] http://www.efloras.org/florataxon.aspx?flora_id=2&taxon_id=113422
- [4] <http://gentian.rutgers.edu/genera/genGentiana.htm>
- [5] <http://www.ars-grin.gov/cgi-bin/npgs/html/genus.pl?4903>

Ghimpe

Ghimpe 	
	
<i>Xanthium spinosum</i>	
Clasificare științifică	
Regn:	Plantae
Încrengătură:	Magnoliophyta
Clasă:	Magnoliopsida
Ordin:	Asterales
Familie:	Asteraceae
Specie:	<i>Xanthium</i>
Nume binomial	
<i>Xanthium spinosum</i> L	

Ghimpe (*Xanthium spinosum*) este o plantă erbacee din familia Asteraceae, cunoscută și sub denumirile de : holeră, scaiete muscălesc, scaiete mocănesc, spin alb, asprică, volbură-mică.^[1]

Descriere

Plantă erbacee, înaltă de 15-80cm, ce are la bază frunze prevăzute cu spini, trifurcate iar cele tulpinate sunt întregi, alb tomentoase pe partea interioară, nedivizate sau trilobate, cu lobul mijlociu lanceolat, cu flori de culoare gălbuie. Crește în locuri necultivate, pe lângă drumuri și garduri. Înfloarește începând cu sfârșitul lunii iunie și până în septembrie.^[2]

În scopuri medicinale se întrebuințează părțile aeriene ale plantei, recoltate în perioada înfloririi.

Componenți principali

Saponine, fitosterili, flavonoide, ulei volatil, acid cafeic, acid clorogenic.^[3]

Proprietăți

Administrată sub formă de decoct, are o acțiune decongestivă în ademonul de prostată.^[1]

Indicații

Intern în tratamentul ademonului de prostată, prostatitei, cistopielitei și litiazei renale gravelare în fază incipientă, (până la mărimea unui bob de orez) - sub formă de decoct.^[1]

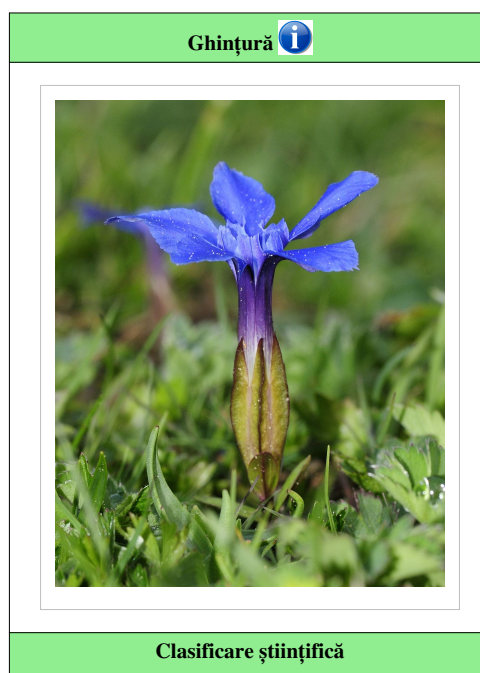
Note

[1] *Terapii naturiste* (pag. 131-132), Ecaterina D. Răducanu D, Ed. Științifică, București 1992

[2] *Tratamente naturiste* (<http://www.tratamente-naturiste.org/ghimpele-xhantium-spinosum>) - ghimpele

[3] *Plate medicinale* (http://www.inffo.ro/plante_medicinale/Ghimpele_planta_Holera_plante_medicinale.html) - ghimpele

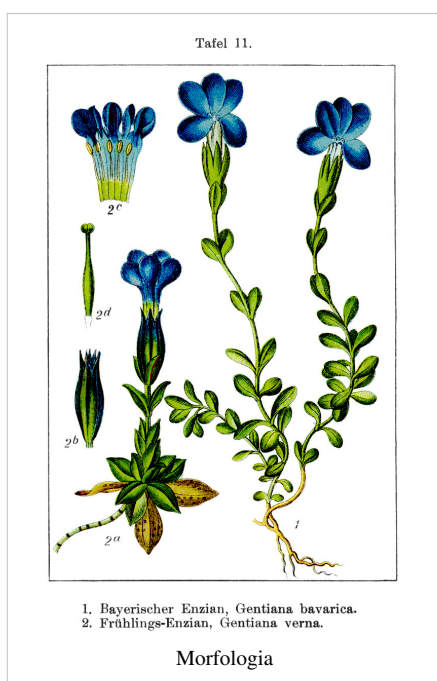
Ghințură

Regn:	Plantae
Ordin:	Gentianales
Familie:	Gentianaceae
Gen:	' <i>Gentiana</i> '
Specie:	" <i>G. verna</i> "
Nume binomial	
<i>"Gentiana verna"</i> L.	

Ghințura sau **Ghințura de primăvară** (*Gentiana verna* - L.) este o plantă foarte scundă din genul *Gentiana*, familia *Gentianaceae*.

Descriere

Ghințura este foarte scundă, cu o tulpină de 20-50 mm, cu câteva perechi de frunze mici. Tulpina poartă la vârf o singură floare. Floarea este de un albastru viu (uneori roșu-purpuriu sau foarte rar albă) și are diametrul de 10-20 mm. Ghințura înflorește de la sfârșitul primăverii până la începutul verii (din mai până în august) în funcție de altitudine. Caliciul este lung, de cele mai multe ori umflat, cu cinci muchii proeminente, ascuțite și cinci dințișori. Corola este formată dintr-un tub și cinci petale ovale, întinse, late, în stea. Este o plantă meliferă (care atrage fluturii și albinele pentru polenizare). Furnicile sunt cele care îi răspândesc semințele. Frunzele de la baza tulpinii sunt scurte, ovale și îngrămădite în rozetă, cele de pe tulpina sunt rotunde, mai mici și mai rare.

Răspândire

Gentiana verna este una dintre cele mai răspândite din genul *Gentiana*, se găsește pe pajiștile alpine însorite din toată Eurasia, din Irlanda până în Rusia. Este o plantă comună în centrul și în sud-estul Europei, pe munții de mică înălțime, cum ar fi Munții Jura și Balcani. Crește până la altitudinea de 2.600 m. Apare și în regiunile montane, de pe înălțimile Atlas din Maroc până pe munții din Turcia, Irak și Iran. În nordul Europei este foarte rar întâlnită, apare doar pe valea Teesdale din nordul Angliei și în câteva locații

Gentiana verna

din vestul Irlandei. Prosperă pe pajiștile uscate, cu soluri calcaroase și pe solurile bogate în silicați. Datorită rarității sale în câteva țări europene a fost declarată specie pe cale de dispariție.

Vezi și

- Ghințură galbenă (*Gentiana lutea*)
- Ghințură de colți (*Gentiana orbicularis*)
- Ghințurică (*Gentiana frigida*)
- Listă de plante din munții României

Bibliografie

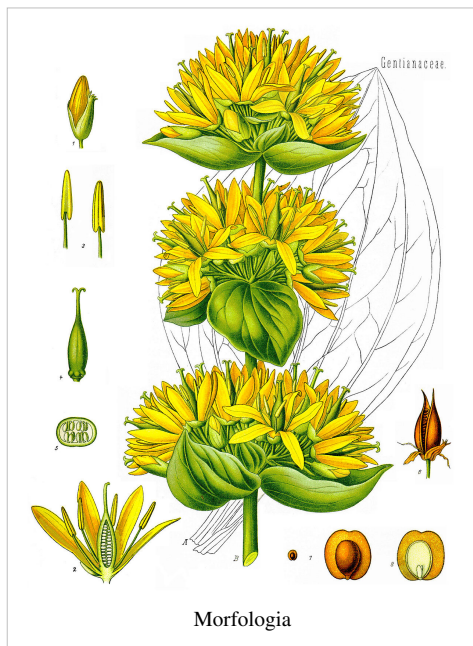
- Al. Beldie, C. Pridvornic - *Flori din munții noștri*, Ed. Științifică, București, 1959, pag. 50-51
- Lucia Popovici, Constanța Moruzi, Ion Toma - *Atlas botanic*, Editura didactică și pedagogică, București, 1985, pag. 173

Ghințură galbenă

Gentiana lutea 	
	
Clasificare științifică	
Regn:	Plantae
Ordin:	Gentianales
Familie:	Gentianaceae
Gen:	'Gentiana'
Specie:	"G. lutea"
Nume binomial	
"Gentiana lutea" L.	

Ghințura galbenă (*Gentiana lutea*) este o plantă cu flori din familia Gentianaceae.

Descriere

Ghințura galbenă este o plantă robustă. Tulpina poate avea și un metru înălțime.

Florile sunt mari și de culoare galbenă. Ele stau în buchete dese la subsuoara perechilor de frunze ca niște coșulețe aflate în partea superioară a tulpinii. Corola are tubul scurt și 5-6 diviziuni lungi. Ghințura galbenă înflorește în lunile iulie-august.

Frunzele verzi-albăstrui sunt mari, eliptice, late, așezate în perechi. Ele au 5-7 nervuri puternice.

Utilizare

Este o plantă medicinală: rădăcina sa lungă și foarte groasă este utilizată în farmacie, datorită proprietăților sale digestive și tonice. Ghințura galbenă recoltată în toamna anului III de viața este folosită ca plantă medicinală sau la producerea unui rachiou amar folosit ca aperitiv. Se recoltează cu plugul fără cormană, rădăcinile se decoltează cu secerea.

Ghințura galbenă se recomandă la gastrita hipoacidă, tulburările dispeptice. Stimulează intens secrețiile salivare și gastrice; este antihelmintică; colerectic-colagogă, antimalarică, antipiretică.

Răspândire

În România, ghințura galbenă crește în munții Carpați pe grohotișuri și pe coastele însorite ierboase, uneori și în zonele de pădure, în flora spontană. Planta este declarată monument al naturii.

Cultivare

Are condiții optime de cultivare la altitudinea de 400-800 m în județele Neamț, Prahova, Brașov, dar poate fi cultivată și în alte zone subcarpatice. Însămânțarea se face cu semănătoarea în pragul iernii.

Vezi și

- Listă de plante din munții României
- Ghințura de primăvară (*Gentiana verna*)

Bibliografie

- Florentin Craciun, Mircea Alexan, Carmen Alexan - *Ghidul plantelor medicinale uzuale*, Editura științifică, București 1992, pag. 138-9

Legături externe

- Efectele farmaceutice ^[1] [en](#)
- Heilpflanzen: Gentiana lutea ^[2] [de](#)
- Galerie de flori :: Gentianaceae ^[3] [en](#)

References

- [1] http://www.medicinenet.com/gentian_gentiana_lutea-oral/article.htm
 [2] http://www.awl.ch/heilpflanzen/gentiana_lutea/index.htm
 [3] <http://www.stridvall.se/flowers/gallery/Gentianiaceae?page=3>

Hamei

Humulus lupulus 	
	
Humulus lupulus	
Clasificare științifică	
Regn:	Plantae
Încrengătură:	Magnoliophyta
Clasă:	Magnoliopsida
Ordin:	Rosales
Familie:	Cannabaceae
Gen:	<i>Humulus</i>
Specie:	<i>H. lupulus</i>
Nume binomial	
<i>Humulus lupulus</i> L.	

***Humulus lupulus* L.** (**Hameiul** sau (rar) **hămeiul** în rom.; în engl.: **hop** — planta și **hops** — grupul floral feminin) este o specie perenă a genului de plante erbacee *Humulus* care aparține familiei Cannabaceae, care include și genus *Cannabis* (cânepă: plantă textilă, plantă medicinală ^[1]). [Wikipedia:Citarea_surselor](#).

Genul *Humulus* ca atare are trei specii, din care una are cinci varietăți.

Specia *H. lupulus* are frunze cu 3–5 lobi.

Istoric

Prima cultivare de hamei atestată documentar a avut loc în 736 d.Hr. în regiunea Hallertau din regiunile pe care se află Germania astăzi, iar prima menționare a utilizării hameiului în producția de bere este datată în anul 1079 d. Hr.

Răspândire

Crește în flora spontană din lunci, tufișuri, zăvoaie, crânguri, pe garduri, în zona de câmpie și deal, până la 800-1000 m.

Principii active

Conține ulei volatil (cca. 1%) cu sescviterpene, ester valerianici, geraniol, mircen, principii amre (humulona, lupulona), flavonoide, tanin.

Utilizări

Inflorescența de hamei este de tip ament, popular denumită con. Conurile de hamei sunt o materie primă importantă la fabricarea berii, fiind un agent de stabilitate în bere. Acizii de hamei au un efect antibiotic slab contra bacteriei gram-pozitive care favorizează activitatea exclusivă a drojdiei de bere în fermentarea berii.

Hameiul mai este folosit și în bucătărie, din acesta preparându-se o mâncare asemănătoare celei de spanac.

Acțiune farmacologică

Sedativ nervos major, tonic-aperitiv și stomachic, anafrodisiac, diuretic cu eliminare de acid uric, calmant al durerilor provocate de menstruație, activează circulația sanguină, coleretic-colagog, astringent, antitrichomonazaic.

Imagini

Plantă cu flori
masculine

Plantă cu flori
femele

Inflorescențe
masculine

Inflorescențe femele

Plantație de hamei

Note

[1] http://en.wikipedia.org/wiki/Medical_cannabis

- Florentin Crăciun, Mircea Alexan, Carmen Alexan - *Ghidul plantelor medicinale uzuale*, 1991, pag. 34-35

Hasmațuchi

Hasmațuchi (**asmațuchi**, **asmățui**, **hașmaciucă**; *Anthriscus silvestris*) este o plantă erbacee, plăcut mirositoare, cu flori albe, uneori gălbui, dispuse în umbеле mici. Este o plantă bianuală și face parte din familia Apiaceae, fiind înrudit cu pătrunjelul și cu morcovul. Hasmațuchi are însușirea de a diminua viscozitatea sângelui. **Wikipedia:Citarea_surselor** Este folosit în anumite zone din Moldova la unele preparate culinare, atât în stare proaspătă (la salate) precum și uscată (ciorbe etc.), având un gust acrișor-amărui specific. În Ardeal se numește *chervil* **Wikipedia:Citarea_surselor**; frunzele ei proaspete servesc la aseasonarea ciorbelor.

Note

Vezi și

- Nume alternative românești de plante
- Anthriscus cerefolium* (<http://en.wikipedia.org/wiki/Chervil>), în engleză *Chervil*

Legături externe

- Anthriscus sylvestris* (<http://www.ncbi.nlm.nih.gov/Taxonomy/Browser/wwwtax.cgi?mode=Tree&id=48027&lvl=3&lin=f&keep=1&srchmode=1&unlock>) (ncbi.nlm.nih.gov/)

Iarbă mare

Iarbă mare 	
	
<i>Inula helenium</i>	
Clasificare științifică	
Regn:	Plantae
Încrengătură:	Magnoliophyta
Clasă:	Magnoliopsida
Ordin:	Asterales
Familie:	Asteraceae
Specie:	<i>Inula</i>
Nume binomial	
<i>Inula helenium</i> L, 1753	

Iarbă mare (*Inula helenium*) este o plantă din familia Asteraceae, răspândită în Europa centrală și de sud, la noi fiind cunoscută sub mai multe denumiri populare: *alaut*, *aman*, *bruscalău*, *holman*, *iarba neagră*, *ochiul boului*, *omac*, *omag*, *lacrimile Elenei*, *smântânică*.

Descriere

Este o plantă erbacee, robustă, cu tulpina dreaptă, înaltă până la 1, 5 m, cu flori galbene, grupate în capitule mari. Crește în zona de deal și munte, la altitudini joase, la marginea pădurilor, de-a lungul pâraielor sau prin fânețe. Frunzele sunt mari, albicioase dedesupt (datorită perilor) și verzi pe partea superioară. Înflorește începând din luna mai și până în septembrie.

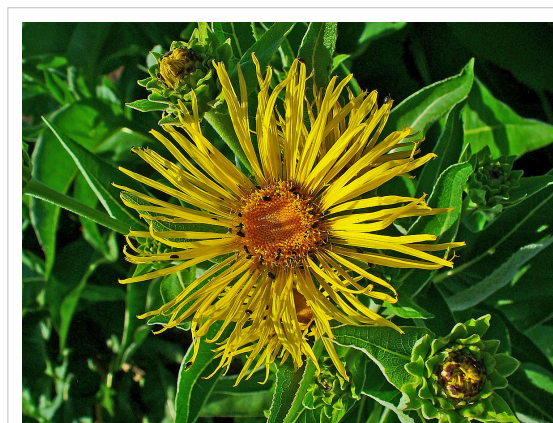
În scopuri medicinale se utilizează părțile subterane (rizomul), recoltate începând cu sfârșitul lunii septembrie, până în noiembrie (atunci când planta are cel mai mare conținut de substanțe active).^[1]

Componenți principali

Inulină, ulei volatil, substanțe antibiotice (fitoncide), fridelină, stigmasterină.

Proprietăți

- modifică secrețiile bronhice și are acțiuni antibiotice (în special asupra bacilului Koch)
- antihelmintic și diuretic
- coleretic și colagog

Iarbă mare- inflorescență

- antiinflamator (în congestii hepatice, colecistite, litiaze biliare și renale, artrite)^[1]

Indicații

Intern: în reumatism, gută, dizchinezii biliare, bronșită, tuse convulsivă, calculoză, helmintiază.

Extern: sub formă de cataplasme în ulcerații purulente și mâncărimi.^[1]

Note

[1] Ecaterina D, Răducanu D, *Terapia naturistă*, pag 130-140, Ed. Științifică, București 1992

Bibliografie

- Florentin Crăciun, Mircea Alexan, Carmen Alexan - *Ghidul plantelor medicinale uzuale*, Editura științifică, București 1992, pag. 140

Ienupăr

Juniperus

Arbust *Juniperus communis* din Barcelona, Spania

Clasificare științifică
după Flora Ilustrată a României, V. Ciocârlan, 2000

Regn:	Plantae
Încrângătură:	Spermatophyta
Subîncrângătură:	Pinophyta
Clasă:	Pinopsida
Ordin:	Pinales
Familie:	Cupressaceae
Subfamilie:	Thujoideae
Gen:	'Juniperus' L.

Ienupărul (*Juniperus communis* - L.) este un conifer care aparține genului *Juniperus* din familia Cupressaceae. Fructele uscate de ienupăr (boabe mari, negre, zbârcite) se utilizează în bucătărie drept condiment, în special în marinade, pentru vânat sau varză, și ca ingredient la fabricarea ginului.

Tratamente naturale pe baza de ienupar

Ienupărul (*Juniperus communis* - L.) reprezintă o plantă medicinală ale cărei proprietăți terapeutice sunt utilizate în tratarea multor afecțiuni și boli: tratează și vindecă reumatismul, răceala, bronșita, bolile de piele, elimină piatra existentă la nivelul vezicii urinare. Fructele de ienupăr constituie și ele un remediu natural pentru anemie, lipsa poftei de mâncare, artrită, asigurând o funcționare optimă a organismului. Pulberea rezultată din mărunțirea fructelor de ienupăr este foarte eficientă în tratarea obezității, viermilor intestinali, oboselii, arteriosclerozei. Ceaiul preparat din fructe de ienupăr calmează tulburările digestive și balonările. Important de menționat este că fructele de ienupăr nu trebuie consumate de femeile însărcinate. Un alt remediu natural oferit de ienupăr îl reprezintă tinctura de ienupăr eficientă în vindecarea afecțiunilor urinale, gripei, bronșitei, colitei de fermentație.

Răspândire

Specia crește în întreg lanțul carpatic la 700-1400 m, adesea în tufărișuri și pâlcuri, în poieni, pășuni, rariști, putând crește pe solurile cele mai sărace. Este recoltabil în mari cantități în Transilvania (mai puțin Sălaj și Satu-Mare), Muntenia (Argeș, Buzău, Prahova), Moldova (jud. Bacău, Neamț, Vrancea, Suceava), Oltenia (jud. Gorj, Vâlcea).

Referințe

- Florentin Crăciun, Mircea Alexan, Carmen Alexan - *Ghidul plantelor medicinale uzuale*, 1991, pag. 20-21

Legături externe

- USDA: *Juniperus communis* ^[1]
- Jepson Manual Treatment - *Juniperus communis* ^[2]
- *Juniperus communis* - Photo Gallery ^[3]
- Junipers of the world ^[4]
- Gymnosperm Database - *Juniperus* ^[5]
- Arboretum de Villardebelle ^[6] Photos of cones and foliage of selected species

References

- [1] <http://plants.usda.gov/java/profile?symbol=JUCO6>
 - [2] http://ucjeps.berkeley.edu/cgi-bin/get_cpn.pl?JUCO6
 - [3] http://calphotos.berkeley.edu/cgi/img_query?query_src=ucjeps&where-genre=Plant&where-taxon=Juniperus+communis&title_tag=Juniperus+communis
 - [4] <http://www.juniperus.org/>
 - [5] <http://www.conifers.org/cu/ju/index.htm>
 - [6] <http://www.pinetum.org/cones/JUcones.htm>
-

In

Pentru alte sensuri, vezi In (dezambiguizare).

In

Clasificare științifică

Regn:	Plantae
Încrengătură:	Magnoliophyta
Clasă:	Rosopsida
Ordin:	Malpighiales
Familie:	Linaceae
Gen:	<i>Linum</i>

Specii

Vezi în text

Inul (*Linum*) face parte din familia *Linaceae*, având circa 200 de varietăți. Este o plantă perenă se prezintă sub formă de tufe, fiind o plantă textilă ca și bumbacul.

Prezentare

Plantă erbacee, cultivată, înaltă până la 1 m, fibroasă, cu frunze mici înguste și cu flori albastre sau albe. Este de origine mediteraneană. În România este cultivată pe suprafețe relativ întinse pentru fuior sau pentru semințele oleaginoase. Inul pentru fuior este mai înalt și mai puțin ramificat decât cel pentru ulei. În scopuri medicinale se folosesc numai semințele ajunse la maturitate completă (*Semen Lini*).

Componenții principali

Mucilagii formate din acid galacturonic; ramnoză; galactoză; xiloză și arabinoză; lipide formate din trigliceride ale acizilor oleic, linolenic, stearic, miristic și în special linoleic; protide; un heterozid cianogenetic-linamarozidul care se dedublează în acid cianhidric, glucoză și acetona; săruri de potasiu și magneziu.

Utilizare farmaceutică

Uz intern

- acțiune laxativ-purgativă și emolientă în inflamațiile tubului digestiv.
- în litiaza renală și în inflamațiile veziculei.

Indicații

- dispensii și constipații.
- inflamații ale tubului digestiv.
- calculoză (litiază) renală.

Uz extern

- antiseptic și calmant.

Indicații

- sub formă de cataplasme din semințele măcinate (*Farina Lini*). Făina de semințe se amestecă în apă și se fierbe până devine o pastă, se pune într-o bucată de tifon și se aplică pe locul bolnav timp de câteva ore. Cataplasmele trebuie să fie în permanență calde, acestea calmând durerile și ajutând la fluidificarea puroiului din abcese și furuncule.

Bibliografie

- Ecaterina Dumitru, Răducanu Dumitru, *Terapia Naturistă*, Editura Științifică, București, 1992.

Ipcărigea

Ipcărigea 	
	
<i>Gypsophila paniculata</i>	
Clasificare științifică	
Regn:	Plantae
Încrengătură:	Magnoliophyta
Clasă:	Magnoliopsida
Ordin:	Caryophyllales
Familie:	Caryophyllaceae
Specie:	<i>Gypsophila</i>
Nume binomial	
<i>Gypsophila paniculata</i> L	

Ipcărigea (*Gypsophila paniculata*) este o plantă erbacee din familia Caryophyllaceae, răspândită în zonele nisipoase și cunoscută sub mai multe denumiri populare: *gipsărița*, *floarea miresei*, *ipsărița*, *ciuin*.^[1]

Descriere

Plantă erbacee, vivace, perenă, înaltă de de 60-90 cm, tulpina ramificată de la bază, flori albe și uneori roz, cu caliciu tubulos iar fructul, o capsulă cu semințe turtite de culoare brun închis. Partea subterană este formată dintr-un rizom gros de până la 8 cm, cu numeroase rădăcini cilindrice, lungi de până la 1,2 m. Crește spontan în locuri nisipoase, însorite, în zonele de câmpie din sudul țării.^[2]

În scopuri medicinale se utilizează rădăcinile și rizomii recoltați din august până înainte de primul îngheț.^[1]

Componenți principali

Saponozide de natură triterpenică al căror aglicon este gipsogenina alături de zaharuri, ulei volatil, substanțe grase, săruri minerale.^[1]

Proprietăți

- acțiune depurativă și expectorantă
- diuretic
- cicatrizant

Indicații

Ca expentorant și gargare în tratarea faringitelor granuloase.

Note

[1] *Terapia naturistă*, Ecaterina D, Răducanu D. (pag. 143), Ed Științifică, București 1992

[2] selene.ro (<http://www.selene.ro/articole/ipcarige>) - Ipcărigea]

Isop

Hyssopus se mai poate referi la un gen Hymenopteran de insecte din familia Eulophidae.

*Pentru planta biblică transliterată de obicei cu **isop** (din Septuaginta), vezi Ezov cum este (alfabetizat din ebraică).*

Clasificare științifică

Regn:	Plantae
Încrângătură:	Angiosperms
Clasă:	Eudicots
Subclasă:	Asteridae
Ordin:	Lamiales
Familie:	Lamiaceae
Gen:	' Hyssopus '
Specii	
<i>Hyssopus officinalis</i>	
<i>Hyssopus officinalis</i>	

Isopul este o plantă perenă, care în condiții de cultură crește și produce 10–15 ani. Tulpina este ramificată, lignificată la bază și erbacee în partea superioară, patru-unghiulară și acoperită cu perișori cu înălțimea de până la 80 cm.

Origine

Isopul (*Hyssopus*) este un gen cam de 10-12 specii, erbacee, mai rar semilemnoase, plante în familia lamiaceae, nativ din estul zonei mediteraneene până în centrul Asiei.^[1] Isopul mai se găsește din regiunile calcaroase și aride ale Europei meridionale, până în Europa Centrală și în nordul Africii. *Hyssopus officinalis* la noi în țară trebuie cultivat.

Acțiune Terapeutică

În scopuri medicinale, se folosește planta întreagă - *Herba Hyssopi*. Ea are un miros plăcut și un gust aromatic, datorită uleiului volatil pe care îl conține. Sub formă de infuzie se întrebuințează în afecțiuni cronice ale căilor respiratorii, manifestate prin răgușeală, tuse, astmă, ușurând expectorația și transpirația. Ceaiul de isop favorizează eliminarea apei din țesuturi. Isopul are de asemenea acțiune antiseptică și cicatrizantă asupra rănilor, folosindu-se sub formă de băi sau comprese. Datorită unei substanțe amare, isopul stimulează pofta de mâncare și reglează funcțiile digestive. Dintre glicozidele flavonice, isopul conține hesperidinu, care are proprietatea de a scădea presiunea sanguină, datorită dilatației arteriale.

Această plantă intră în compoziția ceaiurilor antiastmatice, pectoral și sudorific.

Mai vezi

- Agastache, comun cunoscut ca **Isopul Gigant**
- Za'atar
- Ezov

Referințe

[1] „Focalizat pe isop (<http://www.complete-herbal.com/details/hyssop.htm>)”. . Accesat la 2008-09-16.

Izmă bună

Izmă bună 	
	
<i>Mentha x piperita</i>	
Clasificare științifică	
Regn:	Plantae
Încrengătură:	Magnoliophyta
Clasă:	Magnoliopsida
Familie:	Lamiaceae
Specie:	<i>Mentha</i>
Nume binomial	
<i>Mentha x piperita</i> L, 1753	

Izmă bună (*Mentha x piperita*) este o plantă erbacee, perenă, din familia Lamiaceae, cunoscută sub mai multe denumiri populare: *izma de grădină*, *izma bună*, *izma proastă*, *izma de les*, *camfor*, *mentă*, *mintă*, *mintă de grădină*, *mintă de câmp*, *mintă calului*, *mintă sălbatică*, *vaeșniță*.^[1]

Descriere

Plantă erbacee, perenă, erectă, înaltă de până la 1 m, cu frunze opuse, scurt pețiolate, cu peri secretori de ulei etiric și cu flori mici (sub frunză) de culoare roșu-violet, grupate în cime, dispuse într-o inflorescență specifică conică. Se cultivă în scopuri farmaceutice dar crește și spontan în locuri cu soluri ușoare, bogate în materii nutritive, în locuri aluvionare, turboase și desecate. Înflorește începând cu luna iunie și până în septembrie.^[2]

În scopuri medicinale se recoltează în perioada de înflorire, frunzele.

Componenți principali

Ulei volatil (cu componenta principală, mentolul), mentone, mento-furan, alfa pinen, fenandren, limonen, cadinen, cincol, aldehidă acetică, alcool (amilic și izomilic), carvacrol, timol, tanin, substanțe antibiotice, substanțe minerale, hipericină, acid piruvic, polifenoli.^[2]

Proprietăți

- antiseptic gastrointestinal
- bacteriostatic și carminativ

- colagog
- sudorific
- diuretic^[2]

Izmă bună (Mentha piperita)

Indicații

Intern în infecții gastro-intestinale, balonări abdominale, dispepsii, dischinezii biliare cu hipertonie, diaree, calmant în vărsături (atât la sugari cât și la adulți), spasme pilorice.^[2]

Extern, sub formă de cataplasme reci: contribuie la ameliorarea durerilor de cap; în dureri reumatice și urticarie; în îngrijirea tenurilor grase și seboreice.^[3]

Note

[1] salvaeco.org (http://www.salvaeco.org/plmed/page/Izma_buna.php) - Plante medicinale - Izmă bună

[2] *Terapia naturistă* (pag. 144-145), Ecaterina D, Răducanu D. Ed Științifică, București 1992

[3] vitamix.ro (<http://www.vitamix.ro/plantemedicinale/Izma-buna.html>) Plante medicinale - Izmă bună

Jneapăn

Jneapăn 	
	
Pinus mugo	
Clasificare științifică după Flora Ilustrată a României, V. Ciocârlan, 2000	
Regn:	Plantae
Încrângătură:	Spermatophyta
Subdiviziune:	Pinophyta (Gymnospermae)
Clasă:	Pinopsida (Coniferopsida)
Ordin:	Pinales
Familie:	Pinaceae (Abietaceae)
Subfamilie:	Pinoidea
Gen:	'Pinus'
Serie:	Pinus mugo
Specii	
• <i>Pinus mugo</i> var. <i>pumilio</i> • <i>Pinus mugo</i> <i>uncinata</i>	

Jneapănul, jep, catun (*Pinus mugo* Turra, *Pinus montana* Mill) este un arbust cu tulpină culcată sau ascendantă, ramificată, cu crengile plecate la pământ; scoarța este cenușie-brună, crăpata în plăci neregulate; cu frunze aciculate, câte două, rigide, îngrămadite câte două spre vârful lujerului, în *coada de vulpe*, adesea încovoiate spre lujer în forma de secere, de un verde viu și de 3-8 cm lungime; Conurile solitare sau câte două - trei aproape sesile, ovoide, sau sferice, de 2-6 cm lungime, cu umbelic central, scurt mucronat, înconjurat de un inel negru. Maturitatea este timpurie, la 6-10 ani, iar periodicitatea fructificației anuală. Jnepenișurile se găsesc în zone unde stratul de zăpadă este prezent 80-160 zile pe an, astfel că perioada de vegetație de 5-6 luni pe an oferă o perioadă de creștere și maturizare a lemnului de maxim 3-4 luni pe an.

Este un conifer, care crește sub forma de arbust la altitudini montane între 1500-2300 m. Este considerat un pin târâtor. Se mai numește și pin de piatra, jip mare, cetina strâmba. Este o relicvă glaciara, considerat monument al naturii, fiind interzisă distrugerea lui din flora spontană. Inflorește în perioada iunie - august, conurile rămân pe lujeri mai mulți ani. Elasticitatea tulpinilor oferă o rezistență deosebită împotriva avalanșelor, viscozelor și stratului gros de zăpadă. Zăpada poroasă, conținând un mare volum de aer care acționează ca termoizolant, are un important rol protector, față de temperaturile foarte coborâte. Jnepenșurile constituie un sistem de apărare împotriva avalanșelor, protejând pădurea.

Principii active

Cetina și mugurii conțin ulei volatil, alcool, tanin, rezine, substanțe minerale, vitamina C.

Efecte farmacologice

Din muguri, sau vârstarii tineri se obțin substanțe cu efect antiinflamator, regenerator al țesutului osos în procesele de decalcifiere. Indicat în anumite forme de reumatism, artroze, osteoporoză.

Tot sub denumirea de *jneapăn* există și *Juniperus communis*, *Pinus montana* (Pin montan).

Se mai cunoaște și sub denumirea populară de *jep* (pl. *jepi*).

Bibliografie

- Florentin Crăciun, Mircea Alexan, Carmen Alexan - *Ghidul plantelor medicinale uzuale*, 1991, pag. 18-19

Legături externe

- [ro](#) Jneapăn ^[1]
- [en](#) Pinus mugo ^[2]
- [ro](#) Extract din muguri de Jneapăn ^[3]
- [ro](#) Un jneapăn împodobit de pe Toaca ^[4]

References

[1] <http://www.eukarya.ro/taxon/732>

[2] <http://www.hort.uconn.edu/plants/p/pinmug/pinmug1.html>

[3] http://www.naturaplant.ro/produse/586/Extract_din_muguri_de_Jneapan

[4] http://www.carpati.org/poze_fotografii/ceahlau/un_jneap_n_mpodobit_de_pe_toaca_i_cabana_meteo_de_jos_alb_5_12_2004_/1674/

Lavandula

Lavandula 	
	
Flori de levănțică	
Clasificare științifică	
Regn:	Plantae
Încrengătură:	Magnoliophyta
Clasă:	Magnoliopsida
Subclasă:	Asteridae
Ordin:	Lamiales
Familie:	Lamiaceae
Gen:	<i>Lavandula</i>
Specii	
Aproximativ 25-30, incluzând: <i>Lavandula abrotanoides</i> <i>Lavandula angustifolia</i> <i>Lavandula canariensis</i> <i>Lavandula dentata</i> <i>Lavandula lanata</i> <i>Lavandula latifolia</i> <i>Lavandula multifida</i> <i>Lavandula pinnata</i> <i>Lavandula stoechas</i> <i>Lavandula viridis</i> <i>Lavandula x intermedia</i>	

Levănțica sau **lavanda** (*Lavandula*) este un gen de plante din familia Lamiaceae, native din regiunea mediteraneană până în Africa tropicală și până în regiunile sud-estice ale Indiei. Genul include circa 25-30 specii de plante anuale, plante ierboase, arbuști. Zonele native se întind de la Insulele Canare, nordul și estul Africii, sudul Europei și Mediterana, Arabia și India. Deoarece formele cultivate sunt plantate în grădini din toată lumea, sunt uneori găsite și în sălbăticie, departe de mediul natural. Denumirea de lavandă este folosită uneori pentru a desemna parfumul extras din levănțică.

Descriere

Levănțica (*Lavandula augustifolia*) este o plantă aromatică și medicinală, cu tulpini ramificate în tufă, înaltă de 30-50 cm, frunze mici, înguste și flori albastre parfumate. Originară fiind din regiunile calcaroase și muntoase mediteraneene, la noi în țară crește cultivată și înfloarește toată vara.

În scopuri medicinale se recoltează numai florile detașate de pe axul inflorescenței, sau toată inflorescența, când corola nu este complet deschisă (*Flores Lavandulaes*). După recoltare se usucă la umbră, în strat subțire fără a fi presate.

Componenți principali

- ulei volatil compus din: acetat de linanil, butirat de linanil, geraniol, linalol în stare liberă, valerianat de linalil, borneol, cumarină, cineol, nerol, furfurool, alfa pinen, cariofilen, substanțe amare.

Proprietăți

Intern

- puternic aromatizant cu acțiune antiseptică locală și ușor antispastică datorită componentelor din uleiul volatil
- calmant al sistemului nervos central
- diuretic și colagog
- florile au acțiune carminativă

Extern

- calmant și analgetic

Indicații

Intern

- în migrene, cefalee, afecțiuni cardiace cu substrat nervos, boli de rinichi și de ficat, tulburări digestive, balonări abdominale, reumatism, stări de anxietate.
- ca aromant și corectiv

Extern

- masaj cu oțetul obținut din florile de levănțică în caz de răceală, gripă și stări febrile.

Bibliografie

Terapia Naturistă, Răducanu Dumitru, Ecaterina Dumitru. Editura Științifică București 1992.

Lemn dulce

Lemn dulce 	
	
Clasificare științifică	
Regn:	Plantae
Încrângătură:	Magnoliophyta
Clasă:	Magnoliopsida
Ordin:	Fabales
Familie:	Fabaceae
Subfamilie:	Faboideae
Trib:	Galegeae
Gen:	' <i>Glycyrrhiza</i> '
Specie:	' <i>G. glabra</i> '
Nume binomial	
<i>Glycyrrhiza glabra</i> L.	

Lemnul dulce sau **răculeț** (*Glycyrrhiza glabra*) este o plantă erbacee, perenă, comună în sudul Europei și în Orient, ale cărei rădăcini cu gust dulce-amar constituie una din cele mai vechi mirodenii, utilizată pentru aromatizarea dulciurilor și a băuturilor.

Prezentare

Lemnul dulce este o plantă erbacee perenă sau arbust cu frunze imparipemat-compuse, flori mici, liliachii și fructe spinos-păroase. Are aspect de subarbust ce crește spontan dar și în cultură, îi priesc solurile nisipoase și este puțin răspândit în foste albie de râuri, în luminișuri și în zone necultivate. Înflorește în lunile iunie și iulie. În scopuri medicinale se recoltează părțile subterane, rizoamele și rădăcinile (*Radix Echinatae*), din luna martie până la începutul lui mai, înainte de înflorire și toamna după căderea frunzelor dar numai de la specii care au depășit 3-4 ani.

Componente principale

- glicirizina
- acid glabric
- rezine
- lipide
- amidon
- asparagină
- zaharuri
- albumină
- vitamina B
- săruri minerale

Proprietăți

Fluidizează secrețiile traheobronhice și faringiene, are acțiune diuretică, antispasmodică, antiinflamatoare și antiulceroasă în ulcerul gastric, laxativ și purgativ funcție de doza administrată.

Indicații

În artrite, dismenoree, ulcer gastric, traheită, faringită, bronșită, constipație, calculoză renală și biliară.

Contraindicații

Nu se utilizează de către bolnavii hipertensivi.

Utilizare

Macerat 2 % din care se iau 200ml. pe zi ; infuzie, o linguriță în 200 ml. apă clocotită, se beau 3 ceaiuri pe zi.

Bibliografie

- *Terapia Naturistă*, Ecaterina Dumitru, Răducanu Dumitru, Editura Științifică București 1992

Liliac (plantă)

Liliac

Clasificare științifică

Regn:

Plantae

Încrengătură:

Magnoliophyta

Clasă:

Magnoliopsida

Ordin:

Lamiales

Familie:

Oleaceae

Gen:

Syringa

Specie:

S. vulgaris

Nume binomial

"Syringa vulgaris"

L.

Liliacul sau **Syringa vulgaris** face parte din familia oleaceelor și este o specie din genul Syringa care înflorește primăvara. Este un arbust a cărui înălțime poate ajunge până la șapte metri, cu ramuri drepte și lujeri puțin muchiați.

Caracteristici

- Frunzele sunt ovate sau lat-ovate, la bază cordate, până la 12 centimetri lungime, acuminat, pețiol circa 2,5 cm lungime, glabre, verzi-întunecat^[1].
- Florile sunt simple sau duble, plăcut mirositoare, grupate în penicule de până la 20 cm lungime, multiflorale, în culori diferite, de la liliachiu la alb. Floarea are caliciul mic, campanulat, cu patru dinți, corolă cu tub de un centimetru lungime, cu patru lobi patenți și două stamine^[1].

Înmulțire

Se înmulțește prin semințe, lăstari sau drajoni.

Utilizare

Crește în tufișuri, în sălbăticie, dar este mai ales cultivat ca arbust ornamental.

Liliacul are și proprietăți medicinale. În acest scop se recoltează frunzele, din care se prepară infuzie sau comprese^[2].

Referințe

[1] Milea Preda - *Dicționar dendrofloricol*, Editura științifică și enciclopedică, București - 1989, pag. 503

[2] *Dicționarul plantelor de leac*, Editura Călin ISBN 978-973-7661-08-1

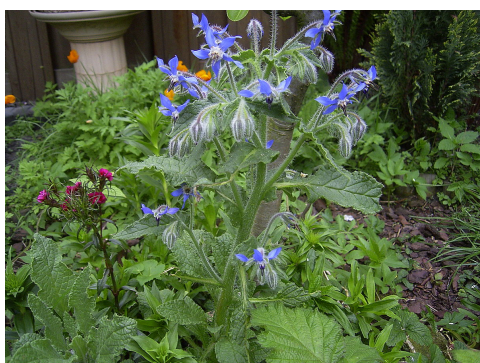
Limba mielului

Limba mielului 	
	
Floare de limba mielului	
Clasificare științifică	
Regn:	Plantae
Încrengătură:	Magnoliophyta
Clasă:	Magnoliopsida
Ordin:	Lamiales
Familie:	Boraginaceae
Gen:	'Borago'
Specie:	'B. officinalis'
Nume binomial	
<i>Borago officinalis</i> L.	

Limba mielului (*Borago officinalis* sau *Echium amoenum*) este o plantă erbacee anuală, originară din Siria, naturalizată în regiunile mediteraneene, în aproape toată Europa, nordul Africii și Iran.

Numele plantei, în multe limbi europene, poate fi urmărit începând cu latina evului mediu, de la termenul *borrago*. Se crede că acesta din urmă provine din limba arabă, probabil din *abu buraq*, care se traduce prin *tatăl asprimii*.

Tulpinile ating înălțimea de 60-100 cm și este acoperită cu perișori albi, tari, sunt ramuroase, scobite în interior și succulente. Frunzele sunt mari, ridate, de culoare verde închis, ovale și ascuțite la vârf, de circa 5-15 cm lungime și 5 cm lățime. Florile sunt mici, au culoare albastru strălucitor sau roz și formă de stea, cu cinci petale triunghiulare, distingându-se de orice plantă din aceeași familie prin staminele negre, proeminente, care sunt îngramădite în centrul florii. Produce o mulțime de semințe și astfel continuă să crească și să se răspândească prolific din locul în care a fost semănată sau plantată. În locuri cu climate blânde, limba mielului înflorește pe tot parcursul anului. Fructul constă în patru nucșoare mici de culoare brun foarte închis.

Limba mielului

Lumânărică

Verbascum densiflorum ⓘ

Clasificare științifică

Regn:	Plantae
Ordin:	Lamiales
Familie:	Scrophulariaceae
Gen:	' Verbascum '
Specie:	" <i>V. densiflorum</i> "
Nume binomial	
<i>"Verbascum densiflorum"</i>	

Lumânărica (*Verbascum densiflorum*) este o plantă medicinală din familia Scrophulariaceae, genul *Verbascum*.

Descriere

Este o plantă erbacee cu înălțimea de 50 - 100 cm (200 cm). Toată planta este acoperită de o păslă moale de peri. Frunzele de la baza tulpinii sunt decurente, cele de pe tulpină sunt alungit-ovale, iar cele de pe partea superioară a tulpinii sunt ovat-lanceolate. Frunzele sunt eliptice mari și păroase.

Florile sunt dispuse în racem spiciform. Au corola galbenă, cu 5 stamine. Florile sunt puțin asimetrice cu inflorescențe terminale lungi.

Fructul este sub formă de capsulă.

Răspândire

Planta vegetează în locurile necultivate, la marginea drumurilor, având nevoie de lumină multă și uscăciune excesivă.

Lumânărica crește pe coline însozite și prin pășuni, pe soluri ușoare, aluvionare, nisipoase și pietroase de la șes și deal.

Recoltare

Lumânărica se recoltează dimineața, după ce se ridică roua, prin ciupirea corolei cu stamine, fără caliciu, pe măsură deschiderii florilor. Trebuie luate măsuri de precauție deoarece perii plantei provoacă inflamații ale pielii și ochilor. După ce sunt uscate, florile se pun în borcane acoperite sau în cutii de tablă, cu substanțe care să absoarbă vaporii de apă, produsul fiind higroscopic.

Sinonimie

- *Verbascum phlomides* - L
- *Verbascum thapsus*
- *Verbascum thapsiforme* - Schrad.

Principii active

- mucilagii
- saponozide

Acțiune farmaceutică: emolient, expectorant, maturativ, sudorific

Administrare

Se administrează sub formă de infuzie (1 linguriță la cană, bine strecurată, 2 căni pe zi) sau spălături locale și cataplasme cu infuzie. Se recomandă la tuse de diferite etiologii (inclusiv tusea astmatică), la bronșite, laringite, traheite, cataruri (intestinale, urinare), hemoroizi, arsuri, degerături, furuncule, abcese, înțepături.

Atenționare

Se evită recoltarea florilor de la speciile de lumânărică cu antene de culoare violet.

Bibliografie

- Florentin Crăciun, Mircea Alexan, Carmen Alexan - *Ghidul plantelor medicinale uzuale*, Editura științifică, București 1992, pag. 134-5
- Lucia Popovici, Constanța Moruzi, Ion Toma - *Atlas botanic*, Editura didactică și pedagogică, București, 1985, pag. 122

Măceș

Regn:	Plantae
Subregn:	Cormobionta
Încrângătură:	Magnoliophyta Angiospermatophyta
Clasă:	Magnoliatae
Ordin:	Rosales
Familie:	Rosaceae
Subfamilie:	Rosoideae
Gen:	<i>Rosa</i>
Specie:	<i>R. canina</i>
Nume binomial	
<i>Rosa canina</i> L.	

Măceșul (*Rosa canina*) este o specie de plantă nativă în Europa, nord-vestul Africii și în vestul Asiei.

Este un arbust deciduu, cu o înălțime care variază între 1 și 5 metri. Tulpina este acoperită de țepi mici, ascuțiți, sub formă de cârlig. Frunzele sunt penate, cu 5-7 frunzulițe. Florile sunt de obicei roz pal, dar există și plante cu flori albe sau roz închis. Au un diametru de 4-6 cm și sunt formate din cinci petale. Fructul, numit **măceașă**, are o formă elipsoidă și este roșu sau portocaliu închis.

Cultivare și utilizare

Înmulțirea măceșului se poate face prin semințe, prin ramuri înrădăcinate obținute prin despartirea tufelor existente în flora spontană sau în cultură și prin marcotaj. Pentru obținerea unei semințe apte de reproducere, se vor recolta fructele de măceș numai în stadiul de galben-portocaliu, deci la început de maturizare.

Fructul este foarte bogat în vitamina C, conținând peste 2000 mg din această substanță la 100 de grame de fruct. De aceea, este utilizat la producerea de siropuri, ceaiuri, dulceturi, gemuri.

Varietatea *Rosa canina* 'Assisiensis' este singura care nu are spini pe tulpină.

Tratamente naturale pe bază de măceș

Măcesul (*Rosa canina*) este foarte apreciat în medicina naturistă, în special datorită complexului de vitamine pe care îl conține: vitamina A, B1, B2, C, K, P, E.

Măceșul este un rezervor de vitamine pentru organismul uman. Ceaiul de măceșe tratează intoxicațiile, diareea, afecțiunile hepatice, febra, viermii intestinali (în acest caz, și pulberea de măceșe este foarte eficientă), palpitațiile. Afecțiunile rinichilor și ale vezicii urinare pot fi tratate cu ajutorul ceaiului de semințe de măceș.

Elixirul de măceș este recomandat în tratarea bronșitei cronice și a tusei de bătrânețe.

Galerie de imagini

Frunză cu stipele

Flori

Fructe, măceșe

Fructe, măceșe

Bibliografie

- Beldie Al. *Flora României - Determinator ilustrat al plantelor vasculare*, Editura Academiei Române, 1979

Vezi și

- Lista fructelor

Legături externe

- Tratamente naturale pe bază de măceș ^[1]
- Rosa Canina L. - Măceșul ^[2]

References

[1] <http://www.sanatatecuplante.ro/plante-medicinale/m/macesul-rosa-canina.html>

[2] <http://selene.ro/articole/macesul>

Măghiran

Maghiran ⓘ	
	
Clasificare științifică	
Regn:	Plantae
Încrengătură:	Magnoliophyta
Clasă:	Magnoliopsida
Ordin:	Lamiales
Familie:	Lamiaceae
Gen:	<i>Origanum</i>
Specie:	<i>O. majorana</i>
Nume binomial	
<i>Origanum majorana</i> L.	

Maghiranul (*Origanum majorana*, Lamiaceae) este o plantă ierboasă perenă sensibilă la frig cu arome dulci de pin și citrice. Mai este numit **măghiran** sau **măgheran** și *Majorana hortensis*.

Tratamente naturale pe bază de măghiran

Măghiranul (*Majorana hortensis*) reprezintă o plantă medicinală considerată remediu natural în tratamentul balonărilor, durerilor reumatice, gastritei hipoacide, tulburărilor care intervin la menopauză, insomniilor, durerilor de cap, afecțiunilor renale, stărilor de nervozitate și menstruației însoțită de dureri.

Ceaiul de măghiran băut zilnic va îmbunătăți starea pacientului, alungând oboseala fizică și psihică, stările anxioase, afecțiunile tractului urinar, palpitațiile și bronșita.

Bibliografie

- Florentin Crăciun, Mircea Alexan, Carmen Alexan - *Ghidul plantelor medicinale uzuale*, Editura științifică, București 1992, pag. 96

Legături externe

- Tratamente naturale pe bază de măghiran ^[1]

References

- [1] <http://www.sanatatecuplante.ro/plante-medicinale/m/maghiran-majorana-hortensis.html>

Măseleriță

Măsăriță 	
	
Clasificare științifică	
Regn:	Plantae
Subregn:	Cormobionta
Încrengătură:	Magnoliophyta
Clasă:	Magnoliopsida
Ordin:	Solanales
Familie:	Solanaceae
Gen:	<i>Hyoscyamus</i>
Specie:	<i>Hyoscyamus niger</i>
Nume binomial	
<i>H. niger</i> Mill.	

Măselărița, sau *Hyoscyamus niger*, este o plantă, toxică, ce face parte din familia *Solanaceae*. Poate atinge jumătate de metru în înălțime. Florile sale sunt galben-verzui. Înflorește în perioada iunie - august. Toxicitatea acesteia este cauzată de cele 2 atropine: hioscină și hioscinamină.

Uz medical

În cantități foarte mici are proprietăți anestezice, antispasmodice, sedative și antinevralgice, însă nu trebuie folosită în viața de zi cu zi, deoarece și așa prezintă un mare grad de risc.

Mătrăgună

Mătrăgună 	
	
Clasificare științifică	
Regn:	Plantae
Încrângătură:	Magnoliophyta
Clasă:	Magnoliopsida
Ordin:	Solanales
Familie:	Solanaceae
Gen:	<i>Atropa</i>
Specie:	<i>A. belladonna</i>
Nume binomial	
<i>Atropa belladonna</i> L.	

Mătrăguna (*Atropa belladonna*) este o specie de plante erbacee , perene prin rizom , care face parte din genul *Atropa*, familia *Solanaceae*, alături de *Mandragora officinarum*. Mai este denumită și beladonă, doamna-codrului sau doamnă-mare, cireașa-lupului, iarba codrului sau țilidonie.

- Tulpina, cu înălțimea de 50-150 cm, formează de regulă de la jumătate trei ramificații.

- Frunzele sunt ovale, cu marginea întreagă, dispuse altern la baza ramurilor și perechi în partea superioară (una dintre ele fiind mult mai mare ca cealaltă).
- Florile sunt brun-violete sau brun-purpurii. Planta înflorește în perioada iunie-august.
- Fructele, bace sferice cu multe semințe, sunt mai întâi verzi, apoi negre, lucioase și succulente.

Substanțele active sunt reprezentate de alcaloizi, în special hiosciamină, atropină, scopolamină, beladonină. Produsele farmaceutice bazate pe extracte de beladonă sunt indicate pentru combaterea colicilor gastrointestinale și a spasmelor biliare. În prezent nu se mai utilizează în medicina populară din cauza toxicității neobișnuit de mari.

Merișor (plantă)

<i>Vaccinium vitis-idaea</i> G5	
	
Clasificare științifică	
Regn:	Plantae
Ordin:	Ericales
Familie:	Ericaceae
Gen:	' Vaccinium '
Specie:	" <i>V. vitis-idaea</i> "
Nume binomial	
" <i>Vaccinium vitis-idaea</i> " L.	

Merișorul (*Vaccinium vitis idaea* - L.) este o plantă medicinală din familia Ericaceae. Denumire populară: merișor de munte; afin, afin roșu, bujor, cimișir, coacăz, coacăz de munte, poranici, smirdar,^[1] saschiu, brebenoc,^[2] cununiță, pervincă.^[3]

Descriere

Merișorul este un arbust tufos, înalt de 10-40 cm. Tulpina este cilindrică și ramificată. Frunzele sunt alterne, eliptice, pielose, cu marginile răsfârte și puncte negre pe spate. Florile sunt campanulate, de culoare alb-roz, în raceme terminale cu două-șase flori.

Răspândire

Crește la altitudine mare, în pajiști alpine sau luminișuri, mai rar în locurile umbrite (molidișuri). Merișorul crește pe soluri schelete, acide puternic, având cerințe mici față de sol. Rezistă și la uscăciune. În România, merișorul crește în zonele înalte ale Munților Carpați, mai ales cele din Transilvania.

Utilizare

Se folosesc frunzele (*Folium Vitis idaea*). Se taie ramurile care se pun la uscat, apoi se scutură frunzele prin batere. Substanțe active: arbutină, hidrochinonă, tanin, flavonoizi. Preparatul din frunze este diuretic energetic, litontriptic (dizolvă calculii urinari, numiți popular pietre la rinichi), antidiareic, puternic antiseptic al căilor urinare. Este recomandat pentru afecțiuni renale (mai ales litiaze), infecții ruinare, cistite, la reumatism, gută, diaree. Se administrează sub formă de decoctie simplă (5-10 minute cu 1 1/2 lingurițe la cană), 2 căni pe zi, la care se adaugă un vârf de cuțit de bicarbonat de sodiu. Intră în formula unor ceaiuri diuretice.

Note

- [1] Merișor - Vaccinum vitis idaea (<http://www.romedic.ro/merisor-vaccinum-vitis-idaea-0P9374>), romedic.ro
- [2] Merișorul, benefic în Alzheimer (http://www.adevarul.ro/life/sanatate/Merisorul-benefic-Alzheimer_0_23399454.html), 27 ianuarie 2009, *Adevărul*, accesat la 21 martie 2012
- [3] <http://dexonline.ro/definitie/saschiu>, accesat la 21 martie 2012

Legături externe

- Merișor - Vaccinum vitis idaea (<http://www.romedic.ro/merisor-vaccinum-vitis-idaea-0P9374>), romedic.ro
- Merișorul (<http://www.pcfarm.ro/articol.php?id=369>), pcfarm.ro

Mur

Pentru alte sensuri, vezi Mur (dezambiguizare).

Rubus

Fructele murului, în diverse stadii de coacere

Clasificare științifică

Regn:	Plantae
Subregn:	Cormobionta
Încrengătură:	Magnoliophyta
Clasă:	Magnoliatae
Ordin:	Rosales
Familie:	Rosaceae
Subfamilie:	Rosoideae
Gen:	<i>Rubus</i>
Specie:	<i>Rubus fruticosus</i>

Murul (*Rubus fruticosus* L.), sau **rug-de-munte**, este un arbust peren din familia Rosaceae.

Descriere

Lăstarii sunt înalți de 1–3 m, cu tulpina arcuită, deseori târătoare, acoperită de ghimpi drepți sau recurbați. Frunzele sunt palmat-compuse, cu marginile neregulate, cu nervuri păroase și proeminente pe fața interioară. Florile sunt albe sau roze, dispuse corimbifer, și se deschid în lunile iunie-august. Fructele sunt cărnoase, compuse, roșii și acrișoare la început, negre și dulci când sunt coapte.

Se întâlnește la marginea pădurilor, în poieni, în tufișuri, în lunci și de-alungul apelor curgătoare, în zone deluroase din Europa, Orientul Mijlociu, Africa de Nord și America de Nord.

Este una dintre cele mai vechi plante medicinale cu originea în Orient, mărturiile asupra folosirii ei în medicină datând din vremea lui Hippocrate, secolul al IV-lea î. Hr. În prezent cuprinde peste 100 de specii și peste 1000 de varietăți hibride.

Utilizare

În alimentație

Fructele, mure, sunt foarte gustoase și se consumă ca atare când sunt coapte (negre și puțin moi). Din ele se mai pot prepara diverse gemuri, jeleuri, compoturi, siropuri și băuturi alcoolice. Fructele consumate proaspete au un efect ușor laxativ.

Din frunzele de mur, asociate cu cele de frag (*Fragaria vesca*) și cu cele de afin negru (*Vaccinium myrtillus*) se poate prepara un ceai.

Principii active

Frunzele uscate conțin o cantitate apreciabilă de materii tanate, derivați flavonici, vitamina C, acizi organici (acid malic, acid oxalic, acid tartric, acid lactic), inozitol.

Fructele sunt bogate în vitaminele A și C. Acestea mai conțin acid citric, salicilic, pectină, mucilagii, flavonide și inozitol.

Recoltare

Se recoltează frunzele bine dezvoltate în tot cursul verii. Acestea se usucă în șoproane, în poduri sau artificial la 40-50°C. Randamentul la uscare este 4-5:1.

Fructele se coc în perioada sfârșit de iulie - octombrie.

Vezi și

- Lista fructelor

Bibliografie

- *Plantele medicinale si condimentare din judetul Harghita*, 1980.

Sub redacția: Dr. K. Csödö

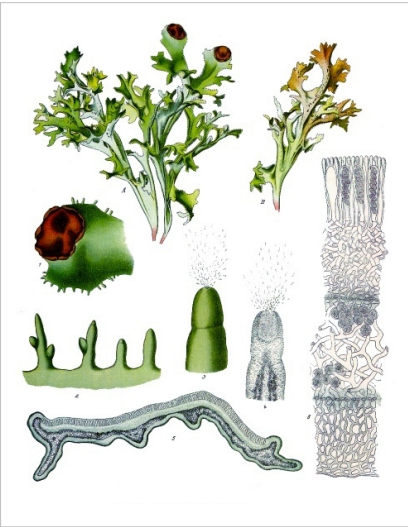
Legături externe

- Mur (*Rubus fruticosus* L.)^[1]

References

[1] <http://selene.ro/articole/mur>

Mușchi de piatră

Mușchi de piatră 	
	
<i>Cetraria islandica</i>	
Clasificare științifică	
Regn:	Fungi
Încrengătură:	Ascomycota
Clasă:	Lecanoromycetes
Ordin:	Lecanorales
Familie:	Parmeliaceae
Gen:	<i>Cetrarias</i>
Specie:	<i>C. islandica</i>
Nume binomial	
<i>Cetraria islandica</i> (L), Ach.	

Mușchi de piatră (*Cetraria islandica*) este un lichen din familia Parmeliaceae, cunoscut sub denumirile populare de: *mușchi de munte*, *mușchi creț*, *jeleghin de munte*.^[1]

Descriere

Mușchiul de piatră este un *lichen* cu tal fruticulos (sub forma unei tufe de mici dimensiuni), erect, de culoare brun-închis cu pete albe și înalt de până la 10 cm, divizat în mai mulți lobi. Este răspândit pe stâncile și platourile din zona alpină expuse vânturilor puternice, în jnepenișuri și locuri foarte uscate. La noi în țară este frecvent întâlnit în Munții Făgărașului, Munții Retezat, Munții Parâng, Banatului, Țarcului. [2]

În scopuri medicinale se folosește planta *Lichen Islandicus* (întregul tal) recoltată începând din aprilie și până în octombrie-noiembrie, pe vreme uscată. [3]

Componenți principali

Mucilagii (70% solubile^[4]), acizi lichenici (cetraric și protocetraric, fumaric, protolichensterinic), ulei volatil, vitaminele A și B1, iod, principii mare, urme de fridelină și grăsimi. [3]

Proprietăți

- stimulator al secrețiilor gastro-pancreatice și al sistemului nervos vegetativ și vasomotor
- calmant și emolient al aparatelor respirator și digestiv
- colagog^[3]

Cetraria islandica (Mușchi de piatră)

Indicații

Intern în insuficiența pancreatică, bronșite, traheite, anorexie (sub formă de ceaiuri)^[3]

Note

[1] selene.ro (<http://www.selene.ro/articole/lichen-de-piatra>) - lichen de piatră

[2] Plante medicinale (<http://www.sanatate-ca.ro/plante-medicinale/muschi-de-piatra/>) - mușchi de piatră

[3] *Terapia naturistă* (pag. 170-171), Ecaterina D, Răducanu D, Ed. Științifică București 1992

[4] Florentin Crăciun, Mircea Alexan, Carmen Alexan - *Ghidul plantelor medicinale uzuale*, 1991, pag. 14

Mușețel

Mușețel 	
	
Matricaria recutita	
Clasificare științifică	
Regn:	Plantae
Încrângătură:	Magnoliophyta
Clasă:	Magnoliopsida
Ordin:	Asterales
Familie:	Asteraceae
Gen:	' Matricaria '
Specie:	"M. recutita"
Nume binomial	
"<i>Matricaria recutita</i>" L.	
Sinonime	
Matricaria chamomilla, Matricaria suaveolens, Chamomilla chamomilla, Chamomilla recutita	

Mușețelul (*Matricaria recutita*, denumit și **romaniță**, **mătrice**, **mătricea**, **morună**, **roman**, **romonel** sau prin Transilvania **românică**) este o plantă erbacee anuală, medicinală, din familia Asteraceae, cu frunze divizate și cu flori grupate în capitule terminale. Următoarele denumiri sunt sinonime pentru mușețel: *Chamomilla chamomilla*, *Chamomilla recutita* (nume acceptate în conformitate cu Flora Europei), *Matricaria chamomilla*, și *Matricaria suaveolens*.

Prezentare

Mușețelul este o plantă erbacee, anuală, spontană, atingând o înălțime între 20 și 60 cm. și mult ramificată, cu flori grupate în capitule terminale. Marginea fiecărui capitul este ocupată de flori albe, iar în regiunea lui centrală se găsesc numeroase flori tubuloase, galben-aurii. Receptaculul capitulului, plan la începutul înfloririi devine conic și gol la interior, ceea ce permite deosebirea florilor de mușețel adevărat de florile recoltate de la specii înrudite dar care nu au proprietăți terapeutice. Mușețelul este o plantă originară din sudul și sud-estul Europei, astăzi întâlnită în aproape întreaga lume. În țara noastră are o mare arie de răspândire întâlnindu-se aproape peste tot, de la câmpie unde apare masiv pe solurile sărăturoase, până în toate locurile însorite și mai umede de pe lângă drumuri, căi ferate, pajiști, fânețe, cu predilecție pe solurile nisipoase ușoare. Înfloarește începând cu lunile aprilie-mai până la sfârșitul lunii august, uneori înfloarește și a doua oară în septembrie. Momentul cel mai prielnic pentru recoltare este atunci când majoritatea inflorescențelor au petalele marginale dispuse orizontal (*Flores Chamomillae*), în această fază de înflorire, florile au cel mai mare conținut în ulei esențial. Recoltarea se face numai după ce s-a ridicat roua și numai pe timp însorit, de obicei o singură dată pe an, în lunile mai-iunie.

Componenții principali

Această plantă conține : ulei volatil bogat în chamazulenă, substanțe amare de natură sescviterpenică, flavonoide, substanțe de natură cumarinică, colină, mucilagii, acid salicilic, fitosterine, substanțe glicozidice, acid clorogenic, camilină, vitamine, săruri minerale.

Proprietăți

- antiinflamatoare
- antiseptice
- analgezice
- antihistaminice
- cicatrizante și gastrice
- acțiune antiseptică și decongestivă anorectal
- tonic capilar

Indicații

Intern

Bun sedativ antispasmodic și stimulent în cistite, în tratamentul enterocolitelor, gastritelor, dismenoreelor, diareei, colicilor intestinale, infecțiilor renale, în boli ale ficatului, în unele stări alergice, în astmul bronșic al copiilor. Calmează iritațiile oculare.

Extern

Are multiple întrebuințări sub formă de cataplasme, gargară, clisme, băi în diferite afecțiuni : arsuri, hemoroizi, răni, dureri de gât, diferite ulceratii ale pielii, abcese dentare, conjunctivite, calmează tenurile înroșite și iritate.

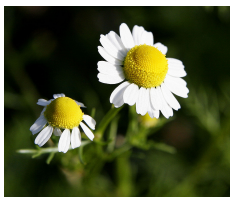
Contraindicații

Persoanelor cu micoze (ciuperci) întrucât o componentă a acestei plante și anume chamazulena, le întreține și chiar le reactivează.

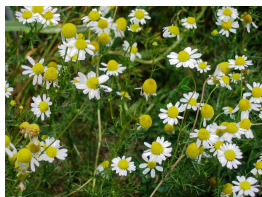
Bibliografie

- Florentin Crăciun, Mircea Alexan, Carmen Alexan - *Ghidul plantelor medicinale uzuale*, Editura științifică, București 1992, pag. 104
- Ecaterina Dumitru, Răducanu Dumitru - *Terapia Naturistă*, Editura Științifică București 1992

Galerie foto

Flori de mușetel

Flori de mușetel

Flutură de varză pe mușetel

Flori de mușetel

Legături externe

- Mușetel ^[1]
- Mușetel (*Matricaria chamomilla* L.) ^[2]

References

[1] <http://www.infogradina.ro/legume/plante-medicinale/musetel/117/>

[2] <http://selene.ro/articole/musetel>

Muștar alb

Muștar alb 	
	
Clasificare științifică	
Regn:	Plantae
Încrângătură:	Magnoliophyta
Clasă:	Magnoliopsida
Ordin:	Brassicales
Familie:	Brassicaceae
Gen:	<i>Sinapis</i>
Specie:	<i>S. alba</i>
Nume binomial	
<i>Sinapis alba</i>	

Muștarul alb (*Sinapis alba*) este o plantă anuală din familia Cruciferae. Mai este numită și *Brassica alba* sau *B hirta* sau **muștar galben**. Este cultivată pentru semințele sale, muștar, fie ca hrană pentru animale sau pentru rotația culturilor. Acum este cunoscută în toată lumea, deși este originară din regiunea mediteraneană.

Acțiune farmacologică

Se folosesc semințele (*Semen Sinapis albae*).

Bibliografie

- Florentin Crăciun, Mircea Alexan, Carmen Alexan - *Ghidul plantelor medicinale uzuale*, Editura științifică, București 1992, pag. 110

Muștar negru

Muștar negru

Clasificare științifică
Regn: Plantae Ordin: Brassicales Familie: Brassicaceae Gen: 'Brassica' Specie: " <i>B. nigra</i> "
Nume binomial
<i>"Brassica nigra"</i> L.

Muștarul negru (*Brassica nigra* - L.) (sanskrită : राजक्षवक , rajakshavak ; Marathi : काळी मोहरी , Kali Mohari) este o plantă anuală de cultură, bogat ramificată, cu înălțimea de 1 - 1,5 m.

Descriere

Planta are tulpina cilindrică, foarte păroasă la partea inferioară. Frunzele inferioare sunt penat-lobate. Florile sunt galbene, în raceme bogate, fără rostru.

Acțiune farmacologică

Se folosesc semințele măcinate sub formă de făină (*Farina Sinapis nigrae*).

Bibliografie

- Florentin Crăciun, Mircea Alexan, Carmen Alexan - *Ghidul plantelor medicinale uzuale*, Editura științifică, București 1992, pag. 112

Legături externe

- Entry in Gernot Katzer's spice pages ^[1], with pictures and detailed information
- Entry in Illinois Wildflowers ^[2]

References

[1] http://www.uni-graz.at/~katzer/engl/Bras_nig.html

[2] http://www.illinoiswildflowers.info/weeds/plants/black_mustard.htm

Nalbă mare

Nalbă mare 	
	
<i>Althaea officinalis</i>	
Clasificare științifică	
Regn:	Plantae
Încrengătură:	Magnoliophyta
Clasă:	Magnoliopsida
Ordin:	Malvales
Familie:	Malvaceae
Specie:	<i>Althaea</i>
Nume binomial	
<i>Althaea officinalis</i> L, 1753	

Nalbă mare (*Althaea officinalis*) este o plantă erbacee, bianulă sau vivace, din familia Malvaceae, cunoscută sub denumirile populare de : *nalbă albă*, *nalbă bună*, *nalbă de câmp*, *nalbă de luncă*, *rujă*.^[1]

Descriere

Plantă erbacee, bianuală sau vivace, cu tulpină dreaptă, înaltă de până la 1 m, ramificată și acoperită cu peri, cu flori mari de culoare roz-violacee cu vinișoare violete, frunze lung-pețiolate, verzi-albicioase și catifelate datorită perilor foarte deși. În flora spontană vegetează numai în zonele de câmpie, prin locuri ruderaale, pe lângă drumuri, garduri și pe lângă zidurile caselor părăsite. Înflorește din iulie și până în septembrie.^[2]

În scopuri medicinale se utilizează rădăcinile decorticate, recoltate în lunile octombrie-noiembrie.

Componenți principali

Mucilagii, zaharuri, amidon, substanțe grase, asparagină, pectine, betaină, substanțe rezinoase, tanin.^[1]

Proprietăți

- acțiune internă secretolitică pulmonară
- antiinflamatoare a aparatelor respirator, renal și gastrointestinal
- acțiune expectorantă și emolientă

Indicații

Intern, sub formă de ceai în inflamațiile căilor respiratorii; în tulburări gastrointestinale și în infecții renale.

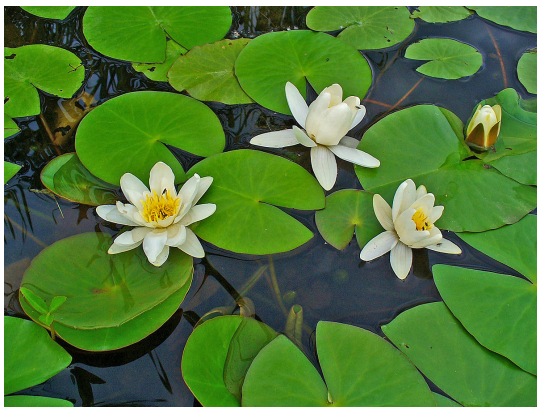
Extern, cataplasme în: laringite, traheite, furunculoze și sub formă de gargară în: abcese dentare, amigdalite.^[1]

Note

[1] *Terapie naturistă* (pag.177-178), Ecaterina D, Răducanu D. Ed. Științifică, București 1992

[2] selene.ro (<http://www.selene.ro/articole/nalba-mare>) - nalbă mare

Nufăr alb

European white waterlily 	
	
Clasificare științifică	
Regn:	Plantae
Ordin:	Nymphaeales
Familie:	Nymphaeaceae
Gen:	' Nymphaea '
Specie:	" <i>N. alba</i> "
Nume binomial	
<i>"Nymphaea alba"</i>	

Nufărul alb (latină *Nymphaea alba*) este o plantă acvatică din familia Nymphaeaceae.

Descriere

Morfologia

Este plantă acvatică cu rizom gros, fixat, din care cresc frunze foarte lung pețiolate, cu limb ovat, cordat și plutitor. Florile sunt albe, cu 5 sepale mari, verzui și numeroase petale (cca. 10-20). Nufărul alb înflorește în lunile iunie - august.

Răspândire

Nufărul alb crește în apele stătătoare și lin curgătoare.

Utilizare

Din această plantă a fost izolat alcaloidul tiobinuforidina care are acțiune antibiotică și antihomonazică. Acest extract este folosit în tratarea infecțiilor vaginale.

Nufărul alb este folosit ca antidiaretic, antidizenteric, antiblenoragic și antitusiv.

Referințe

- I. Băra, P. Tarhon, F. Floria - *Plantele, izvor de sănătate*, Chișinău, «Știința», 1993, pag. 73

Vezi și

- Nufăr galben (*Nuphar lutea*)

Nufăr galben

Nuphar lutea 	
	
Clasificare științifică	
Regn:	Plantae
Ordin:	Nymphaeales
Familie:	Nymphaeaceae
Gen:	'Nuphar'
Specie:	" <i>N. lutea</i> "
Nume binomial	
<i>"Nuphar lutea"</i>	

Nufărul galben (latină *Nuphar lutea*) este o plantă acvatică din familia Nymphaeaceae.

Descriere

Morfologia

Este plantă acvatică cu rizom gros, fixat, din care cresc frunze foarte lung pețiolate, cu limb ovat, cordat și plutitor. Florile sunt galbene, cu 5 sepale mari, verzui și numeroase petale (cca. 10-20). Nufărul galben înflorește în lunile iunie - august.

Răspândire

Nufărul galben crește în apele stătătoare și lin curgătoare.

Utilizare

Produsul vegetal folosit în medicină se numește *Rhizoma Nupharis luteae* și are un gust amar-astringent și aspect mucilaginos. Este folosit ca emolient în tratarea bolilor de plămâni.

Referințe

- I. Băra, P. Tarhon, F. Floria - *Plantele, izvor de sănătate*, Chișinău, «Știința», 1993, pag. 73

Vezi și

- Nufăr alb (*Nymphaea alba*)

Obligeană

Acorus calamus

<i>Acorus calamus</i>
Clasificare științifică

Regn:	Plantae
Încrângătură:	Magnoliophyta
Clasă:	Liliopsida
Subclasă:	Arecidae
Ordin:	Acorales
Familie:	Acoraceae
Gen:	<i>Acorus</i>
Specie:	<i>A. calamus</i>
Nume binomial	
<i>Acorus calamus</i> L.	

Acorus calamus L. (**obligeană**) este o specie de plantă erbacee, vivace, cu miros aromatic plăcut, originară din India și crește în locuri mlăștinoase. Face parte din genul *Acorus* L., familia Acoraceae.

Denumire populară

Este cunoscută în limbaj comun, în afară de *obligeană*, și ca *trestie mirositoare*, *spetează*, *pestriță*, *calm*, *speribană*, *buciumas*, *calamar*, *calin*, *calmena*, *colm*, *crin de apa*, *paporontec*, *papura rosie*, *spiribana*, *tartarachi*.

Caracteristici

Rădăcina este sub formă de rizom articulată, cărnos, spongios, târător, puternic înrădăcinat. Este lungă de 50 - 150 cm și are o culoare gălbuie. Rizomii, (*calamii rhizoma*), se recoltează toamna și se utilizează ca tonic în industria farmaceutică. Conțin ulei volatil (bogat în azaronă), tanin și principii amare (acorină), care au proprietăți antibacteriene și insecticide.

Tulpina este aeriană, înaltă de 100 - 150 cm, roșiatică la bază. Are patru muchii și poartă o singură frunză, lungă de 20 - 80 cm. Frunzele sunt alterne, lungi, uniforme, cu vârful ascuțit, așezate pe 2 rânduri.

Spadicele (cocean, știulete) este tubulos, lung de până la 22 cm.

Florile sunt hermafrodite, de culoare galbenă. Apar într-o inflorescență cărnoasă, de formă cilindrică. Perigonul este cu 6 foliole verzui și androceul cu 6 stamine. Fructele sunt sub formă de bace alungite, de culoare roșiatică, de obicei sterile.

Înmulțire

Înmulțirea plantelor se face pe cale vegetativă, prin despărțire.

Utilizări

Datorită proprietății rădăcinilor și frunzelor se utilizează în industria farmaceutică și cosmetică pentru aromatizare. În cantități mari este halucinogen. Se folosește și pentru decorarea parcurilor.

Tratamente naturiste cu obligeană:

Obligeana (*Acorum calamus*) reprezintă un excelent remediu natural, utilizat cu succes în stimularea secrețiilor gastrointestinale și ca diuretic cu eliminare de acid uric.

De la obligeană se folosesc în scopuri terapeutice rădăcinile, care ajută în curățarea intestinelor de mucozități, calmează sistemul nervos, și ajută în tratarea balonărilor, artritei, diareei, tulburărilor digestive, anemiei, ulcerului stomacal, hiperacidității gastrice și stărilor de greață și vomă, hipermetabolism, hipotonie intestinală, hidropizie, împotriva fumatului, cancer pulmonar, boli de splină, ficat, pancreas, diaree. **ux extern** : degeraturi, circulația periferică scăzută la mâini și picioare.

Vezi și

- Listă de genuri de plante ornamentale

Bibliografie

- Dicționar dendrofloricol*, Editura științifică și enciclopedică, București, 1989;
- Botanică farmaceutică*, Editura didactică și pedagogică, București, 1981;
- Medicină naturistă*, Editura medicală, București, 1987.
- Să ne cunoaștem plantele medicinale*, Editura medicală, București, 1986;
- <http://www.nationmaster.com/encyclopedia/Acorus-calamus>.
- Flora medicinală a României**, Editura ALL, București, 2008

Legături externe:

- Tratamente naturiste cu obligeană ^[1]

References

- [1] <http://www.sanatacuple.ro/plante-medicinale/o/obligeana-acorus-calamus.html>

Osul iepurei

Regn:	Plantae
Încrengătură:	Magnoliophyta
Clasă:	Magnoliopsida
Ordin:	Fabales
Familie:	Fabaceae
Specie:	<i>Ononis</i>
Nume binomial	
<i>Ononis spinosa</i> L, 1753	

Osul iepurelui (*Ononis spinosa*) este o plantă erbacee din familia Fabaceae, specie euro-asiatică, la noi în țară fiind cunoscută sub mai multe denumiri populare: *asudul calului*, *ciocul ciorii*, *cașul iepurelui*, *dirmotin*, *lemnici*, *lingoare*, *sălăștioară*, *sudoarea calului*, *sudoarea capului*, *lingoare*, *ciocul caprei*.^[1]

Descriere

Este o plantă erbacee, perenă, întâlnită prin pășuni, fânețe aride și terenuri nisipoase, de-a lungul apelor, apeor curgătoare; ce are în pământ un rizom în prelungirea căruia rădăcina atinge o lungime de până la 20 cm, grosme de 1 cm, de culoare cenușie iar partea aeriană, tulpina, înaltă până la 60 cm, ușor brunificată, lemnoasă la bază, cu multe ramificații spre vârf, cu flori solitare sau pereche, de culoare roz și păstaie (fructul) de dimensiune redusă.^[2] Înfloreste în lunile de vară.

În scopuri medicinale se utilizează părțile subterane, recoltate în lunile martie-aprilie și septembrie-octombrie.

Osul iepurelui (inflorescență)

Componenți principali

Ononizida (heterozidă de natură izoflavonică), ononină și onospină, onocerină, trifolizină și fitoglutină, saponozide triterpenice, tanozide, zaharuri, acid citric, ulei volatil și ulei gras.^[3]

Proprietăți

- adjuvant în afecțiuni renale
- diuretic
- elimină toxinele din organism

Indicații

Intern (sub formă de decoct) este recomandat ca adjuvant în afecțiuni renale, 2-3 ceaiuri pe zi ca diuretic.^[3]

Note

[1] *Plante medicinale* - Osul iepurelui (<http://www.medicamente-plante.ro/plantemedicinale/plante-medicinale-cu-litera-n-o/osul-iepurelui>)

[2] *Remediu plante* - Osul iepurelui (<http://www.remediu.ro/plante/planta/68/osul-iepurelui>)

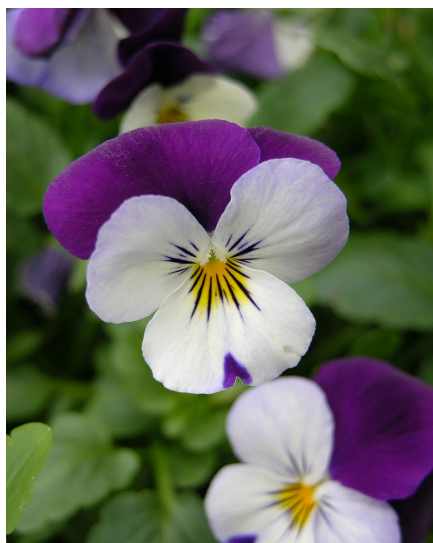
[3] *Terapia naturistă*, Răducanu D. Ecaterina, Ed. Științifică, București 1992

Panseluță

Panseluță 	
 A. STYVMORSVIOL, VIOLA TRICOLOR L. B. ÅKERVIOLO, VIOLA ARVENSISS HORN	
Clasificare științifică	
Regn:	Plantae
Încrângătură:	Magnoliophyta
Clasă:	Magnoliopsida
Ordin:	Malpighiales
Familie:	Violaceae
Gen:	<i>Viola</i>
Specie:	<i>V. tricolor</i>
Nume binomial	
<i>Viola tricolor</i> L., 1753	

Panseluța de câmp, barba împăratului, catifeluța sau trei-frați-pătați (*Viola tricolor* - L.) este o floare sălbatică de origine europeană, care crește în toate anotimpurile. A fost introdusă în America de Nord, unde s-a răspândit pe vaste teritorii și este cunoscută ca **Johnny Jump Up** (deși numele este folosit pentru a denumi și alte specii similare precum Panseaua galbenă). Este progenitoarea panselei cultivate și din acest motiv este numită și **Panseă sălbatică**; înaintea dezvoltării panselei cultivate, "Panseă" era denumirea alternativă pentru specia sălbatică.

Panseluța este o plantă de dimensiuni mici, care crește pe tulpină, atinge cel mult 15 cm în înălțime, cu flori care au un diametru de aproximativ 1.5 cm. Crește pe pajiști și în regiuni pustii, mai ales pe pământ acid sau neutru. De regulă crește în locuri parțial umbroase și înflorește din aprilie până în septembrie. Florile pot fi purpurii, albastre, galbene sau albe. Ele sunt hermafrodite și fertile, polenizate de albine.

Un exemplu de floare

Cum sugerează și numele, panseluța are o lungă istorie de folosire în medicina naturistă. A fost recomandată ca tratament în tratarea epilepsiei, astmului, bolilor de piele și exemelor. Are proprietăți expectorante, fiind folosit astfel în tratamentul bronșitei și a tusei convulsive. Este de asemenea diuretic, ceea ce duce la folosirea sa în tratarea reumatismului și a cistitei.

Florile au fost de asemenea folosite pentru producerea vopselei galbene, verzi și verzui-albăstrui, în timp ce frunzele sunt folosite în producerea unui indicator chimic.

Cu mult înainte de dezvoltarea panselor cultivate, panseluța a fost asociată cu gândul în "limbajul florilor", de regulă prin denumirea sa alternativă de pansea (de la francezul "pensée" - gând): în consecință citatul Opheliei din opera lui William Shakespeare *Hamlet*, "Acolo sunt pansele, sunt pentru gânduri". Ceea ce Shakespeare avea în minte erau panseluțele, nu panseaua de grădină de azi.

Shakespeare face o referire mai directă la Panseluță în *Visul unei nopți de vară*. Oberon îl trimite pe Puck să adune "o mică floare sălbatică" pe care fetele o numeau "Iubire-în-trândăvie". Motivul lui Oberon este că a deviat o săgeată trimisă de Cupidon, destinată unei "vestale drepte, încoronată de vestici" (se presupune că este vorba de Regina Elisabeta I) pentru a cădea peste planta "înainte albă precum laptele, acum purpurie ca rana dragostei". Oberon susține că zeama panseluței, "pe pleoapele dorminde așezată, va face bărbat sau femeie să iubească la nebunie următoarea persoană pe care o va vedea." Dotați cu astfel de puteri, Oberon și Puck controlează soarta mai multor personaje din piesă, pentru a da nota dramatică și comică a piesei.

Panseluța are un număr mare de nume colocvii alternative, de până la 200.

Panseluță este și titlul unei cărți din trilogia *The Changes*, scrisă de Peter Dickinson.

Bibliografie

- Florentin Crăciun, Mircea Alexan, Carmen Alexan - *Ghidul plantelor medicinale uzuale*, Editura științifică, București 1992, pag. 114
- Ion I. Băra, Petre Gh. Tarhon, Florin Floria - *Plantele - izvor de sănătate*, Chișinău, «Știința», 1993, pag. 87

Legături externe

- Linkuri spre imagini, adunate de Texas A&M University Bioinformatics Working Group ^[1]
- Informații despre specii în baza de date a plantelor pentru viitor ^[2]
- Sistemul integrat de informații taxonomice: *[[Viola arvensis^[3]]]*
- USDA, Serviciul de conservare a resurselor naturale: Profilul plantelor - *Viola tricolor* L. (johnny jumpup) ^[4]

References

- [1] http://www.csd1.tamu.edu/FLORA/cgi/gallery_query?q=Viola+tricolor
- [2] <http://www.pfaf.org/database/plants.php?Viola+tricolor>
- [3] http://www.itis.gov/servlet/SingleRpt/SingleRpt?search_topic=TSN&search_value=22037
- [4] <http://plants.usda.gov/java/profile?symbol=VITR>

Papaya

Papaya 	
	
Trunchi de papaya cu fructe nematurizate	
Clasificare științifică	
Regn:	Plantae
Încrângătură:	Magnoliophyta
Clasă:	Magnoliopsida
Ordin:	Brassicales
Familie:	Caricaceae
Gen:	<i>Carica</i>
Specie:	<i>C. papaya</i>
Nume binomial	
<i>Carica papaya</i>	
Linne	

Papaya, cunoscută și ca **mamao**, **pepene de copac**, **lechoza** (Venezuela), sau **pawpaw**, este fructul arborelui *Carica papaya*, din genul *Carica*. Originară din Mexicul de sud, America Centrală și nordul Americii de Sud, papaya este acum cultivată în majoritatea țărilor tropicale.

Este un arbore mic, fără ramuri, singura tulpină având între cinci și zece metri înălțime, cu frunze aranjate în spirală limitate la vârful trunchiului; trunchiul inferior este evident plin de cicatricile locurilor de care frunze mai vechi și fructe au fost prinse. Frunzele sunt mari, 50-70 cm în diametru, cu 7 loburi palmate. Florile sunt produse pe axele frunzelor, maturându-se în fructe lungi de 15-45 cm și late de 10-30 cm în diametru. Fructele sunt coapte când sunt

moi (precum un avocado copt, chiar puțin mai moale) și devin galben-portocalii.

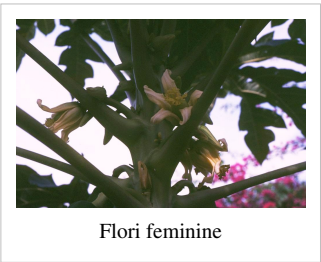
Papaya este bogată într-o enzimă numită papaină (o protează care este folositoare la frăgezirea cărnurilor și a altor produse. Este folosită la ruperea fibrelor dure de carne și este utilizată de mii de ani în America de Sud. Este inclusă drept componentă în prafurile comercializate pentru frăgezirea cărnii. Enzima din papaya este de asemenea comercializată sub formă de tablete ca un remediu pentru probleme digestive.

Semințele negre sunt comestibile și au un gust iute. Uneori, sunt măcinate și înlocuiesc piperul negru.

Papaya, crudValoare nutrițională per 100 g	
Energie 40 kcal 160 kJ	
Carbohidrați	9.81 g
- Zaharuri	5.90 g
- Fibre	1.8 g
Grăsimi	0.14 g
Proteine	0.61 g
Vitamina A echiv.	55 µg 6%
- β-caroten	276 µg 3%
Tiamină (Vit. B1)	0.04 mg 3%
Riboflavină (Vit. B2)	0.05 mg 3%
Niacină (Vit. B3)	0.338 mg 2%
Vitamina B6	0.1 mg 8%
Vitamina C	61.8 mg 103%
Calciu	24 mg 2%
Fier	0.10 mg 1%
Magneziu	10 mg 3%
Potasiu	257 mg 5%
Sodiu	3 mg unknown operator: u'.'%
Procentajele sunt relative la doza recomandată zilnică pentru adulți în SUA.	

Legături externe

- [en](#) Fructe din climatele calde: Papaya și specii înrudite ^[1]
- [en](#) Crescători de fructe rare din California: Informații despre papaya ^[2].

References

- [1] http://www.hort.purdue.edu/newcrop/morton/papaya_ars.html
 [2] <http://www.crfg.org/pubs/ff/papaya.html>

Păpădie

Regn:	Plantae
Încrengătură:	Magnoliophyta
Clasă:	Magnoliopsida
Ordin:	Asterales
Familie:	Asteraceae
Gen:	<i>Taraxacum</i>
Specie:	<i>T. officinale</i>
Nume binomial	
<i>Taraxacum officinale</i>	

Pădădie: Imagine de aproape

Pădădia (*Taraxacum officinale*) este o plantă erbacee din familia compozitelor, cu frunze lungi, crestate și cu flori galbene grupate în capitule. Mai este numită și buhă, cicoare, creștășea, lăptucă, lilicea, mâță, papalungă, pilug, turci, curu-găinii, floarea-broaștei, floarea-găinii, floarea-mălaiului, floarea-sorului, floarea-turcului, flori-galbene, gălbinele-grase, gușa-găinii, ouăle-găinilor, papa-găinii, părăsita-găinilor sau pui-de-gâscă.

Răspândire

Pădădia este găsită pretutindeni, unde se află vegetație, de la câmpie până în zona subalpină, prin locuri necultivate și pe marginile drumurilor. Ea are anumite locuri în care crește ca de exemplu: nu crește în loc umbros ci în loc cu soare, ea crește în calea unui izvor subteran, etc.

Utilizare

Rădăcina de pădădie se poate folosi sub formă de decoct în afecțiuni hepato-biliare, iar părțile aeriene intră în compoziția ceaiurilor depurative, dietetice și gastrice.^{[1][2]}

Tratamente naturale pe baza de pădădie

Pădădia reprezintă o plantă medicinală apreciată pentru proprietățile ei terapeutice: curăță organismul, stimulează activitatea ficatului, vindecă diabetul. Rădăcinile de pădădie sunt considerate un remediu natural în tratamentul unor variate afecțiuni datorită acțiunii acestora asupra organismului: depurativă, sudorifică, diuretică, stimulatorie, fiind utilizate și ca tratament cosmetic pentru un ten mai luminos.

Pădădia ajută și la vindecarea: anemiei, acneei, celulitei, variceei, reumatismului, hemoroizilor, fermentațiilor intestinale, tulburărilor de metabolism, eczemelor, inflamației ganglionilor, gutei, litiazei biliare, litiazei renale.

Salata de frunze proaspete de pădădie curăță organismul de toxine. Decoctul de pădădie se recomandă în afecțiunile circulatorii, hepatice, renale, gută, obezitate, diabet. Din acest decoct se beau zilnic, două trei căni pentru rezultate eficiente.

Note

- [1] O. Bojor, O. Popescu - Fitoterapie tradițională și modernă, Ed. Fiat Lux, 2005, pp.177/78
 [2] Tratatamentul natural în bolile hepatice axat pe dietă (<http://www.topmedici.ro/Medicul-de-pe-site/Tratatamentul-natural-in-bolile-hepatice-axat-pe-dieta.html>)

Legături externe

- Tratamente naturale pe baza de papadie (<http://www.sanatatecuplante.ro/plante-medicinale/p/papadia.html>)

Pătlagină

Plantago 	
	
Clasificare științifică	
Regn:	Plantae
Încrângătură:	Magnoliophyta
Clasă:	Magnoliopsida
Ordin:	Lamiales
Familie:	Plantaginaceae
Gen:	<i>Plantago</i> L.
Subgenuri	
<i>Plantago</i> <i>Coronopus</i> <i>Bougeria</i> <i>Psyllium</i> <i>Littorella</i>	

Pătlagina (*Plantago*) este un gen de apurativ 200 de specii de plante mici. Pătlaginile sunt folosite drept sursă de hrană de către larvele unor specii de fluturi.

Descriere

Pătlagina este o plantă erbacee perenă, de 10 - 50 cm înălțime, cu frunze ovate sau lanceolate, cu tulpini florifere drepte, cu inflorescențe terminale în formă de spic și cu floricele gălbui, mici.

Răspândire

Pătlagina *Plantago major* este foarte răspândită, vegetând și în locuri bătătorite în care alte specii nu cresc. Crește pe marginra drumurilor, în buruienișuri, în pășuni, culturi, de la câmpie până în zona alpină.

Se cultivă numai *Plantago lanceolata* (pătlagina îngustă).

Acțiune farmacologică

Se folosesc frunzele (*Folium Plantaginis*). Principiile active sunt: mucilagii, vitamina K, tanin, glicozidul aucubina, polifenoli, alantoină. Acționează ca emolient și expectorant, antihemoragic, cicatrizant, hipocolesterolemiant, antiseptic, hipotensor. Se mai folosește la ulcerul gastric, catar (urinar sau digestiv), hipertensiune, răni, ulcere varicoase, laringite, stomatite, traheite, hemoroizi, conjunctivite și blefarite etc.

Specii

Există aproximativ 200 de specii ale genului *Plantago*, printre care:

- *Plantago afra*
- *Plantago africana*
- *Plantago aitchisonii*
- *Plantago alpina*
- *Plantago amplexicaulis*
- *Plantago arborescens*
- *Plantago arenaria*
- *Plantago argentea*
- *Plantago asiatica*
- *Plantago aucklandica*
- *Plantago bigelovii*
- *Plantago canescens*
- *Plantago coreana*
- *Plantago cordata*
- *Plantago coronopus*
- *Plantago cornuti*
- *Plantago cynops*
- *Plantago eripoda*
- *Plantago elongata*
- *Plantago erosa*
- *Plantago fernandezia*
- *Plantago fischeri*
- *Plantago gentianoides*
- *Plantago glabrifolia*
- *Plantago grayana*
- *Plantago hawaiiensis*
- *Plantago hedleyi*
- *Plantago heterophylla*
- *Plantago hillebrandii*
- *Plantago himalaica*
- *Plantago incisa*
- *Plantago krajinae*
- *Plantago lanceolata*
- *Plantago lanigera*
- *Plantago longissima*
- *Plantago macrocarpa*
- *Plantago major*
- *Plantago maritima*
- *Plantago maxima*
- *Plantago media*
- *Plantago melanochrous*
- *Plantago moorei*
- *Plantago musicola*
- *Plantago nivalis*
- *Plantago nubicola* (sin. *Bougueria nubicola*)
- *Plantago obconica*
- *Plantago ovata*
- *Plantago pachyphylla*
- *Plantago palmata*
- *Plantago patagonica*
- *Plantago polysperma*
- *Plantago principes*
- *Plantago pusilla*
- *Plantago psyllium*
- *Plantago raoulii*
- *Plantago rapensis*
- *Plantago remota*
- *Plantago reniformis*
- *Plantago robusta*
- *Plantago rugelii*
- *Plantago rupicola*
- *Plantago schneideri*
- *Plantago sempervirens*
- *Plantago sparsiflora*
- *Plantago subulata*
- *Plantago spathulata*
- *Plantago tanalensis*
- *Plantago taqueti*
- *Plantago tenuiflora*
- *Plantago triandra*
- *Plantago triantha*
- *Plantago tweedyi*

Galerie

Plantago alpina

Plantago lanceolata

Plantago lanceolata

Plantago nivalis

Plantago lanceolata

Plantago coronopus

Plantago media stepposa

Plantago maritima

Bibliografie

- Florentin Crăciun, Mircea Alexan, Carmen Alexan - *Ghidul plantelor medicinale uzuale*, Editura științifică, București 1992, pag. 136

Legături externe

- Pătlagina ^[1]

References

- [1] <http://www.sanatatea.com/plante/patlagina.htm>

Pătlăgeaua roșie

Pentru alte sensuri, vezi Roșia (dezambiguizare).

Tomato 	
	
Clasificare științifică	
Regn:	Plantae
Subregn:	Tracheobionta
Încrengătură:	Magnoliophyta
Clasă:	Magnoliopsida
Subclasă:	Asteridae
Ordin:	Solanales
Familie:	Solanaceae
Gen:	' Solanum '
Specie:	" <i>S. lycopersicum</i> "
Nume binomial	
"<i>Solanum lycopersicum</i>" L.	

Roșia (**pătlăgica roșie** sau mult mai rar **tomata**), numită științific *Solanum lycopersicum*, este o plantă din familia Solanaceae, apropiată pe linie genetică de următoarele plante, de asemenea originare din "Lumea Nouă", tutun, ardei, cartof, vânăță și *physalis alkekengi*. Roșia este o plantă nativă a sudului Americii de Nord și nordului Americii de Sud, având un areal natural de extindere din centrul Mexicului pînă în Peru.

Este o plantă perenă, crescută adesea în climate temperate ca o plantă anuală, atingând frecvent între 1 și 3 m înălțime, cu un trunchi mai mult ierbos, care crește de cele mai multe ori, ca orice altă plantă cățărătoare, pe tulpinile altor plante, pe bețe sau garduri.

Este cultivată la aproape toate latitudinile, ocupând o suprafață de aproximativ 3 milioane de hectare, adică o treime din terenul consacrat legumelor.

Termenul denumește, de asemenea, fructul cărnos al plantei, care este una dintre legumele cele mai importante din alimentația umană, consumată în stare proaspătă sau preparată. Ocupă locul doi, după cartof, între legumele utilizate în bucătărie.

Frunzele plantei sunt lungi de 10–25 cm, de formă penat-compusă, având 5–9 frunzulițe, fiecare dintre acestea având până la 8 cm lungime, cu margini serate. Atât trunchiul cât și crenguțele, respectiv frunzele sunt acoperite cu excrescențe asemănătoare părului animalelor. Florile sunt mici, de circa 1–2 cm, galbene, având corola formată din cinci sepal și cinci petale, fiind grupate în inflorescențe de 3 până la 12 flori. Rosia are un pH acid de 5,5.

Cuvântul *tomată*, respectiv toate variantele sale din spaniolă, engleză și alte limbi, este un cuvânt derivat din limba populațiilor mezo-americane Nahua, *tomatl*. Numele științific al plantei, care provine din latină, *lycopersicum*, semnifică "piersică-lup", conform *lyco* - lup și *persicum* - piersică(ă).

Fruct

Din punct de vedere botanic roșia este un fruct. (<http://en.wikipedia.org/wiki/Tomato> - Fruit or vegetable? Botanically, a tomato is a fruit: the ovary, together with its seeds, of a flowering plant.)

Imagini

Floare

Fructe

Cultură hidroponică

Legături externe

- Altoirea tomatelor, o alternativă viabilă pentru combaterea bolilor și dăunătorilor din sol ^[1]
- Sucul de tomate, aliment și medicament ^[2], 1 martie 2012, Liviu Cojan, *Evenimentul zilei*

References

[1] <http://www.agrinet.ro/content.jsp?page=71&language=1>

[2] <http://www.evz.ro/detalii/stiri/sucul-de-tomate-aliment-si-medicament-969133.html>

Pătrunjel

Pătrunjel 	
	
Pătrunjel	
Clasificare științifică	
Regn:	Plantae
Încrângătură:	Magnoliophyta
Clasă:	Magnoliopsida
Ordin:	Apiales
Familie:	Apiaceae
Gen:	<i>Petroselinum</i>
Specii	
<i>Petroselinum crispum</i> <i>Petroselinum neapolitanum</i>	

Pătrunjelul (*Petroselinum crispum*) este o plantă erbacee legumicolă, cu tulpina înaltă, cultivată pentru rădăcina pivotantă, albă și pentru frunzele ei aromate, întrebuințate în alimentație și în medicina populară. Poartă și denumirile de găgăuț, pătlăgele (pl.), pătrunjică sau petersil.

Această leguma poate vindeca cancerul și poate reda tinerețea biologică. Anticii grecii considerau că această plantă unește lumea viilor cu cea a morților.^[1]

Note

[1] O părtică de nemuire (<http://www.formula-as.ro/2010/905/medicina-naturii-44/o-particica-de-nemuire-patrunjelul-12094>), formula-as

Legături externe

- Pătrunjelul, un prețios complex de vitamine (<http://www.avantaje.ro/Gastronomie/Mananca-sanatos/Patrunjelul-un-pretios-complex-de-vitamine-569499>)
- Pătrunjelul (<http://www.agricool.ro/patrunjelul.html>)

Pir (plantă)

Pentru alte sensuri vezi Pir.

Pir ⓘ	
	
Clasificare științifică	
Regn:	Plantae
Încrengătură:	Magnoliophyta
Clasă:	Liliopsida
Ordin:	Poales
Familie:	Poaceae
Gen:	<i>Agropyron</i>
Specie	
Vezi în text	

Agropyron este un gen de iarbă din familia *Poaceae*, originară din Europa și Asia.^[1] În America de Nord, specia a fost adusă de către oameni. Popular, este cunoscută sub denumirea de **pir**.

Specii și subspecii

- *Agropyron badamense* Drobov
- *Agropyron brownei* (Kunth) Tsvelev
- *Agropyron bulbosum* Boiss.
- *Agropyron calcis* (Connor & Molloy)
- *Agropyron cimmericum* Nevski
- *Agropyron cristatum* (L.) Gaertn.
 - *Agropyron cristatum* subsp. *baicalense*
 - *Agropyron cristatum* subsp. *cristatum*
 - *Agropyron cristatum* subsp. *kazakhstanicum*
 - *Agropyron cristatum* subsp. *pectinatum*
 - *Agropyron cristatum* var. *pluriforme*
 - *Agropyron cristatum* subsp. *ponticum*
 - *Agropyron cristatum* subsp. *puberulum*
 - *Agropyron cristatum* subsp. *sabulosum*
- *Agropyron dasyanthum* Ledeb.
- *Agropyron desertorum* (Fisch. ex Link) Schult. - Desert Wheatgrass
- *Agropyron deweyi* A.Löve.
- *Agropyron fragile* (Roth) P. Candargy
- *Agropyron junceiforme* - Sand Couch Grass
- *Agropyron krylovianum* Schischkin
- *Agropyron michnoi* Roshev.
- *Agropyron mongolicum* Keng
- *Agropyron praetermissum* (Nevski)
- *Agropyron pungens* - Sea Couch Grass
- *Agropyron repens* - pir târâtor
- *Agropyron retrofractum* Vickery
- *Agropyron subsecundum* - Awned Wheatgrass
- *Agropyron tanaiticum*~ Nevski
- *Agropyron thomsonii* Hook. f.
- *Agropyron uncinatum* (Veldk.)
- *Agropyron velutinum*~ Nees

Vezi și

- Poaceae

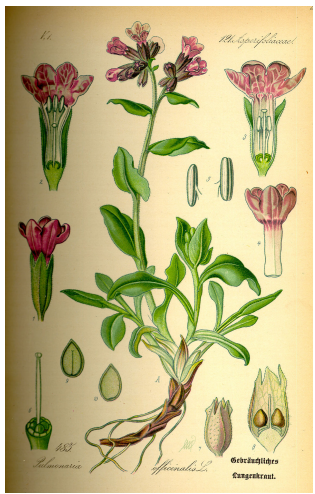
Referințe

- [1] Watson L, Dallwitz MJ. (2008). „ The grass genera of the world: descriptions, illustrations, identification, and information retrieval; including synonyms, morphology, anatomy, physiology, phytochemistry, cytology, classification, pathogens, world and local distribution, and references (http://delta-intkey.com/grass/www/ag_pyron.htm)”. *The Grass Genera of the World*. . Accesat la 19 august 2009.

Legături externe

- en Jepson Manual Treatment (http://ucjeps.berkeley.edu/cgi-bin/get_JM_treatment.pl?8738,8764)

Plămânărică

Plămânărică 	
	
<i>Pulmonaria officinalis</i>	
Clasificare științifică	
Regn:	Plantae
Încrengătură:	Magnoliophyta
Clasă:	Magnoliopsida
Ordin:	Lamiales
Familie:	Boraginaceae
Specie:	<i>Pulmonaria</i>
Nume binomial	
<i>Pulmonaria officinalis</i> L, 1753	

Plămânărică (*Pulmonaria officinalis*) este o plantă erbacee, perenă din familia Boraginaceae, cunoscută sub mai multe denumiri populare: *mierea ursului*, *îțța oii*, *albăstrea*, *cuscrișor*, *sudoare*, *tutun de pădure*.^[1]

Descriere

Specie ierboasă perenă, înaltă de 15-25 cm, erectă, cu peri asprii, cu rizom orizontal și flori roșii, violete și arareori albe. Este răspândită în mod frecvent prin pădurile de foioase din zona de câmpie și până în cea montană inferioară, în stejărișuri și fâgete.^[2]

În scopuri medicinale se recoltează în perioada înfloririi, atât frunzele bazale fără pețiol, cât și tulpinile. Recoltarea se face în funcție de dezvoltarea plantei; primăvara începând din luna martie și până în mai; vara și la începutul toamnei.^[1]

Componenți principali

Spanozoid, alantoină, mucilagin, acid silicic, tanoizi, derivați polifenolici, flobafene, polioze, acizi (stearic, palmitic și miristic), fitosterine, săruri minerale bogate în magneziu, caroten și vitamina C.^[3]

Proprietăți

- diuretic și reconstituant datorită aportului de magneziu și vitamina C
- emolient și antiinflamator
- analgetic și cicatrizant
- antidiareic
- expectorant și antispastic bronșic

Plămânărică (inflorescență)

Indicații

În bronșite, laringite, afecțiuni ale rinichilor, în bolile căilor respiratorii (ușurează expectorația, calmează tusea și răgușala), ulcer gastric și duodenal, în bolile reno-vezicale, în diaree, în ulcer gastric.^[1]

Note

[1] *Terapie naturistă* pag 199-200, Ecterina D, Răducanu D. Ed. Științifică, București 1992

[2] Selene - *Plante medicinale* - Plămânărica (<http://www.selene.ro/articole/plamanarica>)

[3] Remedii naturiste (<http://www.remediu.ro/plante/planta/75/plamanarica-sau-mierea-ursului>)

Păducel

Păducel

Clasificare științifică după...

Regn:	Plantae
Familia	Rosaceae
Subfamilie:	Spiraeoideae
Gen:	Crataegus
Specie:	Crataegus monogyna
Clasificare:	Nikolaus Joseph von Jacquin

Păducelul (*Crataegus monogyna*) este un arbust (2 - 6 m) din familia Rosaceae, el are florile albe și fructele roșii ce au un miros caracteristic și un gust amăru. Din ele se obțin extracte care sunt folosite în primul rând, la ameliorarea tulburărilor legate de problemele cardiace cu substrat nervos.

Răspândire

Păducelul este răspândit în Europa Centrală, dar poate fi întâlnit și în Asia de Sud-Vest până în Afganistan. El crește pe solurile calcaroase sub formă de tufișuri la liziera pădurilor.

Utilizare

Ceaiul de păducel are un miros neplăcut și un gust fad, dar se poate aromatiza cu lămâie sau alte extracte. Ceaiul este utilizat în:

- Tulburări de ritm cardiac, tahicardie paroxistică, extrasistole, tulburări cardiace de origine nervoasă.
- Eretism cardiac, insuficiență cardiacă, angina pectorală stadiile I și II, algii precordiale, tahicardie.
- Florile sau fructele de păducel asociate cu valeriana, vâscul și talpa gâștei își potențează efectul medicinal.
- Adjuvant în afecțiuni cardiace cu substrat nervos, ateroscleroză, cardiopatie ischemică, aritmii, hipertensiune arterială.

Acțiuni ; Cardiotonic (efect inotrop pozitiv), coronarodilatator moderat (crește fluxul sanguin la nivelul arterelor coronare)

Pelin

Pelin 	
	
<i>Artemisia absinthium</i>	
Clasificare științifică	
Regn:	Plantae
Încrengătură:	Magnoliophyta
Clasă:	Magnoliopsida
Ordin:	Asterales
Familie:	Asteraceae
Gen:	<i>Artemisia</i>
Specie:	<i>A. absinthium</i>
Nume binomial	
<i>Artemisia absinthium</i> L.	

Pelinul (*Artemisia absinthium* L.) este o plantă perenă din familia Asteraceae.

Descriere generală

Pelinul este o plantă perenă, ierboasă. Poate atinge o înălțime de 1 - 1,2 m. Frunzele bazale sunt tripenat sectate, cu o lungime de până la 20 cm, iar cele tulpinale, cu lungimi nu mai mari de 10 cm, se simplifică treptat spre vârf. Florile sunt galbene pal și foarte mirositoare. Înflorește în perioada iulie-septembrie. Fructul este o achenă. Este răspândit în Eurasia și Orientul Mijlociu, crescând în special pe terenuri necultivate.

Uz medicinal

Pelinul este o plantă medicinală des folosită, fiind un bun antiseptic și antidiareic. Are unele proprietăți antihelmintice, fiind folosit la tratarea ascaridozei.

Alte întrebuintari

De asemenea, pelinul este o componenta importanta a cunoscutei bauturi spirtoase absint (ca dovada si numele bauturii, derivat din denumirea latina a plantei).

1 Mai este ziua pelinului. În tradiția populară această plantă are numeroase întrebuințări:

<http://www.evenimentul.ro/articol/armindenii-ziua-pelinului-0.html>

Legături externe

- Pelin ^[1]

References

[1] <http://www.plante-medicinale.org/pelin/>

Podbal

Coltsfoot

Clasificare științifică
Regn: Plantae
Ordin: Asterales
Familie: Asteraceae
Gen: ' Tussilago '
Specie: ' <i>T. farfara</i> '
Nume binomial
<i>'Tussilago farfara'</i> L.

Podbalul (*Tussilago farfara*) este o plantă medicinală din familia Asteraceae.

Descriere

Este o plantă pernă erbacee. Are cca. 50-300 mm, tulpina este floriară lănos-păroasă, acoperită de scvame alungite, roșiatice. Tulpina crește primăvara timpuriu înainte de dezvoltarea frunzelor. Florile sunt galbene, în antodiu. (Antodiu sau calatidiu - inflorescență specifică plantelor). Frunzele de la baza tulpinii au limbul aproape rotund, adânc corodat. Fructele sunt achene.

Răspândire

Crește pe coastele erodate, râpoase, pe malul apelor, prin locuri umede.

Popilnic

Pentru popilnicul iepuresc vezi Popilnic iepuresc.

Popilnic 	
	
Clasificare științifică	
Regn:	Plantae
Încrengătură:	Magnoliophyta
Clasă:	Magnoliopsida
Ordin:	Piperales
Familie:	Aristolochiaceae
Gen:	<i>Asarum</i>
Specie:	<i>A. europaeum</i>
Nume binomial	
<i>Asarum europaeum</i>	

Popilnicul (*Asarum europaeum*), sau **piparul-lupului**, **ficățea**, **năjitnică**, **pipăruș**, **piperniță**, **trierei**, **tulipin**, **buba-inimii**, **buruiana-frigurilor**, **buruiună-de-atac**, **dafin-mic**, **lingura-frumoaselor**, **lingura-popii**, este o

plantă europeană perenă, înaltă de 10-15 cm. Are un rizom lung și târător, cu pozitie oblică sau orizontală. Frunzele sunt lung pețiolate, în formă de rinichi, late de aproximativ 10 cm. Sunt prevăzute cu trei lobi, fiecare dintre aceștia având marginea delimitată de încă trei lobi mai mici, rotunjiți. Pețiolul și limbul frunzei sunt păroase. Florile sunt de culoare albastru deschis, cu diametrul cuprins între 2,5 și 4 cm. Pedunculul floral este păros. Fructele sunt nucule pubescente.

Planta înflorește prin în lunile de primăvară. În România, vegetează în păduri, tufișuri umbroase montane și subalpine din Munții Carpați și, deoarece este o plantă monument al naturii, este ocrotită prin lege.

Este o plantă medicinală, folosită la prepararea de ceaiuri expectorante.

Porumbar

Pentru alte sensuri, vezi Adăposturi pentru porumbei.

Porumbar

Clasificare științifică

Regn: Plantae
Subclasă: Rosidae
Ordin: Rosales
Familia Rosaceae
Subfamilie: Amygdaloideae
Gen: **Prunus**
Clasificare: Linnaeus

Nume binomial

Nume: **Prunus spinosa**

Porumbarul (*Prunus spinosa*) este un arbust sălbatic, înalt de 1-3 m, din familia rozaceelor (Rosaceae), cu ramuri spinoase, cu flori albe și cu fructe sferice de culoare neagră-vineție.

Răspândire

Porumbarul poate fi întâlnit de la câmpie până-n zonele montane (1400 m) din Europa, Asia de Sud-Vest, Caucaz și Africa de Nord. În America de Nord n-a existat ca plantă autohtonă ci a fost adusă de om. Planta nu trăiește în Islanda și regiunile reci din nord. Ea putând fi găsită frecvent la liziera pădurilor, pe marginea drumurilor și a terenurilor cultivate, în regiunile calcaroase, trăind împreună cu socul, alunul și măceșul.

Utilizare

Fitoterapeutică modernă recomandă porumbarul ca plantă medicinală, ceaiurile pe bază de fructe sau flori de porumbar sunt folosite în hemoragie, afecțiuni renale, dischinezie biliară, uremie, gută, diaree, tulburări în creștere, dezvoltare, în cura de slăbire. Alte utilizări în convalescențe postgripale, după boli pulmonare, tusa convulsivă. debilitate psiho-fizică, anorexie, inapetență, sau deficit imunitar.

Legături externe

- [ro ArmoniaNaturii.ro](http://www.armonianaturii.ro) ^[1]
- [de Blausäure-Glykoside in den Samenkernen der Schlehe](http://www.giftpflanzen.com/prunus_spinosa.html) ^[2]
- [de „Des Schlehdorns Blüten sind die ersten im Frühjahr“, von Traudl Walden](http://www.traudl-walden.de/Traudi/artikel/publikation_schlehe.htm) ^[3]
- [de Verbreitungskarte Deutschland bei Floraweb](http://www.floraweb.de/MAP/scripts/esrimap.dll?name=florkart&cmd=mapflor&app=distflor&ly=gw&taxnr=23397) ^[4]
- [de Verbreitungskarte weltweit](http://linnaeus.nrm.se/flora/di/rosa/prunu/prunspiv.jpg) ^[5]

References

- [1] [http://www.armonianaturii.ro/Porumbarul-\(Prunus-spinosa\).html*plantID_64-detalii_plante](http://www.armonianaturii.ro/Porumbarul-(Prunus-spinosa).html*plantID_64-detalii_plante)
- [2] http://www.giftpflanzen.com/prunus_spinosa.html
- [3] http://www.traudl-walden.de/Traudi/artikel/publikation_schlehe.htm
- [4] <http://www.floraweb.de/MAP/scripts/esrimap.dll?name=florkart&cmd=mapflor&app=distflor&ly=gw&taxnr=23397>
- [5] <http://linnaeus.nrm.se/flora/di/rosa/prunu/prunspiv.jpg>

Răchitan

Răchitan 	
	
<i>Lythrum salicaria</i>	
Clasificare științifică	
Regn:	Plantae
Încrengătură:	Magnoliophyta
Clasă:	Magnoliopsida
Ordin:	Myrtales
Familie:	Lythraceae
Specie:	<i>Lythrum</i>
Nume binomial	
<i>Lythrum salicaria</i> L	

Răchitan (*Lythrum salicaria*) este o plantă erbacee din familia Lythraceae, cunoscută sub mai multe denumiri populare: floarea zânei, călbușoară, lemnie, lemnușcă, zburătoare-bărbătească.^[1]

Descriere

Plantă erbacee, cu tulpină dreaptă, simplă sau ramificată în partea superioară, înaltă de până la 2m și acoperită cu peri scurți, flori de culoare roșie-violacee. Este răspândită în locurile mlăștinoase, la marginea râurilor și a bălților sau în buruienișurile din zone inundabile. Înfloarește din iunie și până în septembrie.

În scopuri medicinale sunt utilizate părțile aeriene recoltate în timpul înfloririi, la o distanță de cel mult 20-25 cm. de la vârf în jos.^[2]

Componenți principali

Galotaninuri, flavonoide, pigmenți antocianici, colină, substanțe antibiotice, pectine, carotenoizi, substanțe minerale.^[3]

Proprietăți

- astringentă, antidiareică și inhibantă asupra dezvoltării florei microbiene patogene intestinale
- hemostatică și cicatrizantă
- antiseptice

Indicații

Intern: în dizenterii, hemoragii gastro-intestinale; ca decoct, pulbere sau extract fluid se utilizează în diareele bacilare

Extern: în ulcerle varicoase sub formă de băi sau comprese; în leucoree, irigații vaginale^[2]

Note

[1] Plante medicinale - Răchitanul (<http://www.plante-medicinale.org/rachitanul/>)

[2] *Terapia naturistă*, Ecaterina D. Răducanu D. pag. 208-209, Ed. Științifică, București 1992

[3] pcfarm.ro - Răchitanul (<http://www.pcfarm.ro/articol.php?id=390>)

Răcovină

Regn:	Plantae
Încrângătură:	Magnoliophyta
Clasă:	Magnoliopsida
Ordin:	Caryophyllales
Familie:	Caryophyllaceae
Gen:	<i>Stellaria</i>
Specie:	<i>S. media</i>
Nume binomial	
<i>Stellaria media</i> (L.) Vill.	
Sinonime	
<i>Alsine media</i> L. <i>Stellaria apetala</i> Ucria ex Roem.	

Răcovina (*Stellaria media*) este o plantă anuală de sezon rece, nativă Europei, de obicei consumată de găini. Regional, mai este numită și **aurică**, **cuișoriță**, **ghețișoară**, **rocoțel**, **scânțieiuță**, **coadă-de-găină**, **iarba-găinii**, **iarbă-de-păsări**, **steluța-fetei**, **steluță-albă**. Planta germinază toamna sau iarna târziu, și apoi formează covoare de vegetație. Florile sunt mici și albe, formând rapid capsule cu semințe.

Atât în Europa, cât și în America de Nord, planta este o buruiănă care invadează grădinile ^[1] și câmpurile. Controlarea răspândirii este dificilă din cauza numărului mare de semințe, deși ierbicidele sunt utile când plantele sunt mici. Răcovina este competitivă cu gramineele mici, și poate produce pierderi de până la 80% din recolta de orz. ^[2]

Planta completă

Folclor

Planta este utilizată în medicina populară. John Gerard o recomanda, în secolul al XVII-lea, ca remediu împotriva râiei. În prezent este prescrisă pentru boli ale pielii, bronșită, dureri reumatice, artrită și dureri menstruale. Cataplasme cu răcovină pot fi aplicate tăieturilor, vânătăilor. Nu toate aceste utilizări sunt motivate științific. ^[3]

Distribuție și identificare

Stellaria media este comestibilă și nutritivă și frunzele pot fi folosite în salate.

Stellaria media este răspândită în America de Nord din Alaska până punctele sudice. Există mai multe plante strâns înrudite și considerate răcovină, dar acestea nu au proprietățile culinare și medicinale ale plantelor din genul *Stellaria*. Plante din genul *Cerastium* sunt foarte similare cu cele din genul *Stellaria* și fac parte din aceeași familie (*Caryophyllaceae*). *Stellaria media* poate fi ușor deosebită de ceilalți membri ai familiei prin examinarea atentă a tulpinilor. *Stellaria* are peri fini doar pe o parte a tulpinii, într-un singur șir. Alți membri ai familiei *Caryophyllaceae*, asemănători cu *Stellaria*, au peri care acoperă uniform toată tulpina.

Referințe

- [1] Neltje, Blanchan (2005). *Wild Flowers Worth Knowing*. Project Gutenberg Literary Archive Foundation
- [2] A. Davis, K. Renner, C. Sprague, L. Dyer, D. Mutch (2005). *Integrated Weed Management*. MSU.
- [3] Howard, Michael (1987). *Traditional folk remedies : a comprehensive herbal*. London: Century. pp. p.119. ISBN 0712617310

Bibliografie

1. Edible and Medicinal Plants of the West, Gregory L. Tilford, ISBN 0-87842-359-1

Legături externe

- Stellaria media (<http://www.pfaf.org/database/plants.php?Stellaria+media>) at Plants for a Future

Roiba

Roiba 	
	
<i>Rubia tinctorum</i>	
Clasificare științifică	
Regn:	Plantae
Încrângătură:	Magnoliophyta
Clasă:	Magnoliopsida
Ordin:	Rubiales
Familie:	Rubiaceae
Specie:	<i>Rubia</i>
Nume binomial	
<i>Rubia tinctorum</i> L., 1753	

Roiba (*Rubia tinctorum*) este o plantă ierboasă din familia Rubiaceae, cunoscută sub mai multe denumiri populare: *rimenele*, *rodea*, *pațchină*, *garanță*.^[1]

Descriere

Plantă erbacee, perenă, înaltă de 50-80 cm, cu frunze verticale, lanceolat-eliptice și cu flori gălbui în cime. Originară din bazinul mediteranean, la noi în țară a fost extinsă prin cultură, înflorește începând cu luna iunie și până la sfârșitul lui iulie.

În scopuri medicinale se utilizează rădăcina, ce se recoltează la sfârșitul celui de-al doilea sau al treilea an de vegetație. ^[2]

Componenți principali

Antrachinonici formați din antrachinone libere și glicozidate.

Proprietăți

- previne formarea calculiilor fosfatici^[2]

Indicații

În prevenirea calculozei urinare, cistite, nefrite, pielo-nefrite, amenoree, insuficiență renală - sub formă de pulbere de rădăcină; infuzie cu pulbere; tinctură. ^[3]

Note

[1] medicamente-plante.ro (<http://medicamente-plante.ro/plantemedicinale/plante-medicinale-cu-litera-r/roiba>) - Roiba - din darul naturii

[2] *Terapia naturistă*, pag. 221, Ecaterina D, Răducanu D. Ed Științifică, București 1992

[3] sfatulmedicului.ro (http://www.sfatulmedicului.ro/plante-medicinale/roiba-rubia-tinctorum_14570) plante medicinale-roiba

Roiba

Roiniță

Melissa officinalis 	
	
<i>Melissa officinalis</i> (ilustrație)	
Clasificare științifică	
Regn:	Plantae
Încrengătură:	Magnoliophyta
Clasă:	Magnoliopsida
Subclasă:	Asteridae
Ordin:	Lamiales
Familie:	Lamiaceae
Gen:	<i>Melissa</i>
Specie:	<i>M. officinalis</i>
Nume binomial	
<i>Melissa officinalis</i> L.	

Roiniță (*Melissa officinalis* L.) este o plantă perenă din genul *Melissa* L., familia Labiatae (Lamiaceae). Roinița este meliferă, aromatică și are proprietăți curative.

Descriere

Roinița crește în tufe dense care nu depășesc înălțimea de 90-100 cm. Fiind perenă, frunzele se veștejesc și cad spre sfârșitul toamnei și apar din nou de obicei în luna aprilie. Se aseamănă la înfățișare cu urzica (*Urtica dioica*) deși aceasta din urmă aparține unei familii cu totul diferite. Frunzele roiniței sunt însă de un verde mai pronunțat, aproape închis la culoare și ele exudă o aromă plăcut mirositoare asemănătoare lămâii atunci când sunt presate între degete.

Originea denumirii

Roinița este o plantă meliferă și inflorescența ei este vizitată de numeroase insecte; de asemenea din cauza mirosului pronunțat care atrage albinele este folosită de apicultori atunci când capturează un roi (se freacă pereții stupului) sau când vor să unifice două familii; de aici și denumirea plantei (de la **roi** de albine).

Răspândire geografică

Roinița se întâlnește spontan pe teritoriul României doar pe arii restrânse în sud-vestul țării în zone ferite de pe lângă păduri și luminișuri în Oltenia (în preajma localității Baia de Aramă) și în Banat. Se cultivă însă în grădini și așezăminte monahale. O dată ce planta s-a stabilizat este greu de eradicat.

Tratamente naturale pe bază de roiniță

Roinița reprezintă o plantă medicinală cunoscută pentru efectele ei terapeutice asupra afecțiunilor stomacului (calmează spasmele stomacale, elimină gazele din stomac), calmează stările nervoase, înlătură diareea, mărește secreția biliară, echilibrează digestia, și stimulează pofta de mâncare.

Ceaiul preparat din frunze de roiniță, dar și cel preparat din flori de roiniță ajută la calmarea durerilor de cap, tratarea amețelilor, pierderea temporară a cunoștinței. Pentru o eficiență maximă acest ceai trebuie administrat în fiecare zi.

Roinița mai poate fi utilizată și pentru vindecarea rănilor (sub formă de băi) datorită proprietății acestei plante de cicatrizant, dar și la tratarea diskineziilor biliare.

Bibliografie

- Florentin Crăciun, Mircea Alexan, Carmen Alexan - *Ghidul plantelor medicinale uzuale*, Editura științifică, București 1992, pag. 94

Legături externe

- O valoroasă plantă meliferă și medicinală - Roinița sau iarba stuparului ^[1]
- Tratamente naturale pe baza de roinita ^[2]

References

[1] <http://www.fermierul.ro/modules.php?name=News&file=article&sid=64>

[2] <http://www.sanatatecuplante.ro/plante-medicinale/r/roinita-melissa-officinalis.html>

Rostopască

Pagina „Rostopasca” trimite aici. Pentru grupul de artiști plastici din România vedeți Rostopasca (grup artistic)

Chelidonium 	
	
Clasificare științifică	
Regn:	Plantae
Încrengătură:	Magnoliophyta
Clasă:	Magnoliopsida
Subclasă:	Magnoliidae
Ordin:	Papaverales
Familie:	<i>Papaveraceae</i>
Gen:	<i>Chelidonium</i>
Nume binomial	
<i>"Chelidonium majus"</i> L.	

Rostopasca (nume științific *Chelidonium majus* L.), cunoscută și sub denumirea populară de *iarbă de negi* sau *negelariță*, este o plantă erbacee ușor de recunoscut după latexul de culoare galbenă care în contact cu aerul se brunifică.

Frunzele sunt simple, alterne, nestipelate. Florile sunt actinomorfe (cu simetrie radială), bisexuate, de culoare galbenă, grupate în umbel simple. Înfloarește din aprilie până în septembrie. Fructul este o capsulă.

Arealul de răspândire

Rostopasca este comună în locuri umbroase, ruderaie (în jurul așezărilor omenești), în tufărișuri, până în regiunea montană.

Momentul recoltării

Culesul se face pe timp frumos, însorit, în zile fără ploaie (ploaia favorizează brunificarea plantei, ceea ce duce la degradarea principiilor active). Se culege partea aeriană a plantei (tulpina, frunzele și florile), cu grijă pentru a nu dezrădăcina planta, care va da apoi alte tulpini.

Principii active

Planta este bogată în alcaloizi.

- Chelidonina și homochelidonina au acțiune sedativă și narcotică asupra centrilor nervoși superiori, relaxează musculatura netedă a vaselor mari și au acțiune ușor stimulatorie asupra respirației.
- Sanguinarina are acțiune excitantă asupra centrilor medulari.
- Cheliditrina are proprietatea de a coborî presiunea arterială și stimulează peristaltismul intestinal și contracțiile uterine.
- Chelidonina diminuează tonusul musculaturii netede intestinale, uterine și a altor organe, având în această direcție acțiune antispastică de tipul papaverinei, prezentând totodată avantajul unei toxicități mai reduse.
- Extractele apoase sau slab hidroalcoolice din plantă au și acțiune coleretic-colagogă (înlesnește secreția bilei), fapt cunoscut în medicina populară încă din timpuri străvechi, fiind utilizate în afecțiunile hepato-biliare, colecistopatii și în ciroza hepatică inițială.
- Pe lângă acțiunile majore, extractele totale din această plantă au remarcabile efecte antibiotice pe un mare număr de germeni patogeni. Cercetările mai recente au dovedit că sanguinarina din rostopască are efecte antitumorale.

Indicații terapeutice

- Farm. Dr. Ovidiu Bojor recomandă Rostopasca în bolile hepato-biliare astfel: infuzie de Rostopască (*Chelidonium majus*), 1 g (1/2 linguriță la o cană cu apă). Se bea o cană pe zi, în mai multe reprize, timp de 7 zile. Doza nu trebuia depășită. După 7 zile, se face pauză o săptămână. (v. O. Bojor, O. Popescu - Fitoterapie tradițională și modernă, Ed. Fiat Lux, 2005, pp.177/78; v. și Tratatamentul natural în bolile hepatice axat pe dietă la: <http://www.topmedici.ro/Medicul-de-pe-site/Tratatamentul-natural-in-bolile-hepatice-axat-pe-dieta.html>).
V. și articolul despre Armurariu

Tratamente naturale pe bază de rostopască

Rostopasca (*Chelidonium majus*) este considerată un remediu natural în tratarea și vindecarea următoarelor afecțiuni: afecțiuni renale, reumatism, hemoroizi, cancer de piele, negi, băătăuri, hepatită cronică, tuse. Rostopasca este cunoscută și pentru proprietatea ei de a echilibra metabolismul.

Sucul de rostopască se recomandă în tratarea mătreții, constipației, abceselor pe pleoape, iar vinul de rostopască în vindecarea afecțiunilor hepatice.

Contraindicații

Această plantă nu se va administra copiilor sub 12 ani, femeilor gravide sau care alăptează.

Vezi și

- Listă de plante medicinale - R
- Listă de denumiri dacice de plante medicinale
- Clasificarea Regnului Plantae după Anca Sârbu, 1999
- Listă de plante toxice
- Denumiri dacice de plante medicinale
- Nume alternative românești de plante

Bibliografie

- Florentin Crăciun, Mircea Alexan, Carmen Alexan - *Ghidul plantelor medicinale uzuale*, Editura științifică, București 1992, pag. 108

Legături externe

- Tratamente naturale pe bază de rostopască ^[1]

References

- [1] <http://www.sanatatecuplante.ro/plante-medicinale/r/rostopasca.html>

Rozmarin

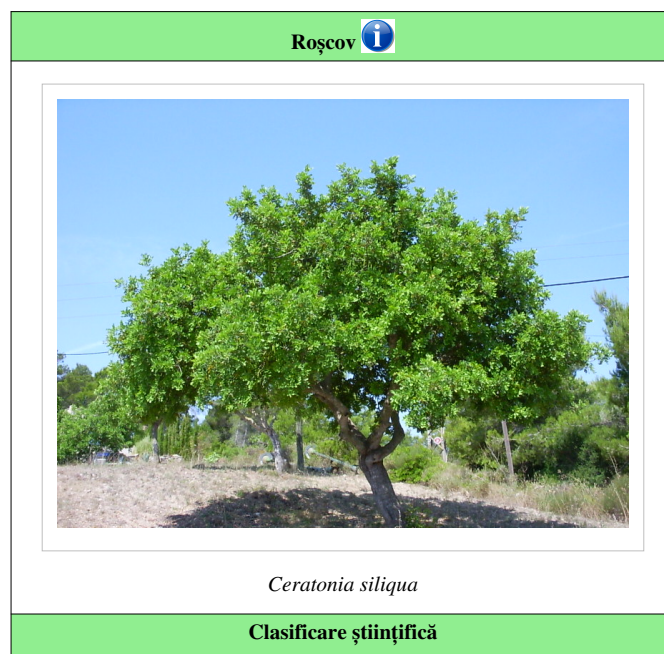

Regn:	Plantae
Încrengătură:	Magnoliophyta
Clasă:	Magnoliopsida
Ordin:	Lamiales
Familie:	Lamiaceae
Gen:	'Rosmarinus'
Specie:	'R. officinalis'
Nume binomial	
<i>Rosmarinus officinalis</i> L.	

Rozmarinul (*Rosmarinus officinalis*) este o specie de plante lemnoase, perene, aparținând familiei Lamiaceae, cu frunze totdeauna verzi, în formă de ace și cu flori albastre, albe sau roșii. Se întrebuințează în medicină și în industria parfumurilor. Este originar din regiunile mediteraneene și din Uruguay. Există specii de rozmarin care cresc pe verticală, atingând 1,5 metri înălțime și specii târătoare. Lungimea frunzelor este de 2-4 cm, iar lățimea de 2-5 mm, având culoarea verde în partea superioară și culoarea albă în partea inferioară, cu perișori scurți, deși și lănoși. Florile au culori variabile: alb, roz, roșu închis sau albastru.

Numele *rozmarin* nu are legătură cu cuvântul *roză* sau cu numele Maria, ci derivă din latinescul *rosmarinus*, care literal înseamnă *roua mării*'.

Roșcov

Regn:	Plantae
Încrângătură:	Magnoliophyta
Clasă:	Magnoliopsida
Ordin:	Fabales
Familie:	Fabaceae
Subfamilie:	Caesalpinioideae
Gen:	'Ceratonia'
Specie:	<i>C. siliqua</i>
Nume binomial	
<i>"Ceratonia siliqua"</i> L., 1753	

Roșcovul, (arabă خروب *kharrūb*; ebraică חרוב *haruv*; greacă χαρουπιά *haroubia*), (*Ceratonia siliqua*) este un arbore originar din bazinul Mării Mediterane și face parte din familia fabaceelor.

Morfologie

Acest arbore crește, în medie, până la 10 metri înălțime dar uneori poate atinge chiar și 15 metri. Coroana este semisferică susținută de un trunchi solid acoperit de o scoarță aspră de culoare brun-cenușie care dezvoltă ramuri robuste. Frunzele penate de un verde închis au dimensiuni cuprinse între 10 și 20 de centimetri și sunt rezistente la îngheț.

Frunze de roșcov

Roșcovul este un arbore dioic care înflorește toamna (septembrie-octombrie). Florile sunt mici, de culoare roșie, dispuse într-o inflorescență spiroidală și apar atât pe ramuri cât și direct pe trunchiul arborelui. Florile masculine produc un miros asemănător cu acel al spermei.^[1] Fructul este o păstaie și are nevoie de un an pentru a se dezvolta până la coacere. Păstäile coapte care cad pe pământ sunt consumate de diferite animale care dispersează semințele prin materiile fecale. Fructul roșcovului, numit **roșcovă**, odată ajuns la maturitate și, eventual uscat sau prăjit, poate fi apt și pentru consumul uman.

Habitat

Genul *Ceratonia* aparține fabaceelor și este considerat un reprezentant arhaic al unei familii dispărute. Este bine adaptat climatului temperat și subtropical și tolerează umiditatea și temperaturile ridicate din zonele de coastă. Prezentând caracteristici xerofite, este un arbore bine adaptat condițiilor ecologice din regiunea Mediteranei. De altfel, preferă solurile bine drenate și prezintă intoleranță la zonele saturate în apă. Pe de altă parte, rădăcinile profunde se pot adapta unor compoziții foarte variate ale solului și acceptă destul de bine pământurile sărăturoase.^[2]

Deși se credea că roșcovul nu prezenta noduli de fixare biologică a azotului specifici leguminoaselor, recent s-au identificat noduli

conținând bacterii din genul *Rhizobium*.^[3]

Roșcove

Cu toate că este cultivat, roșcovul se poate găsi în stare de sălbăticie în regiunile orientale ale bazinului mediteranean, fiind naturalizat în zonele occidentale. Roșcovul este des întâlnit în sudul Portugaliei, în regiunea Algarve unde este cunoscut sub numele de *alfarrobeira* pentru arbore și *alfarroba* pentru fruct. În Spania arborele se numește *algarrobo* iar fructul *algarroba*, pe când în Catalonia și zona Valenciei, arborele se numește *garrofer* iar fructul *garrofa*. În Malta, fructul se numește *ħarruba* iar în Italia *carrubo*. Numele cel mai comun al păstăii, în Grecia, este *χαρουπιά* (charoupia) iar în Turcia i se zice *keçiboynuzu*, ceea ce s-ar traduce "cornul-caprei".^[4]

Utilizare

Păstăile de culoare brun-roșcată, cu gust dulceag, au o ridicată valoare nutrițională (pot fi consumate ca simplu fruct sau pur și simplu folosite în diferite produse de cofetărie); în plus, posedă numeroase proprietăți terapeutice. Roșcovele conțin o cantitate importantă de glucide simple și complexe, mucilagii, pectine, amidon și vitamine. Pulberea din pulpa roșcovelor^[5] are efecte antidiareice și de absorbție a toxinelor microbiene. Datorită proprietăților astringente, pulberea este utilizată împotriva diareei, dizenteriei, gastritei și enterocolitei.^[6] Fructul verde s-a folosit în medicina tradițională ca antimicrobic iar *guma de caruba*, prin conținutul său bogat în lactomanani are un efect sechestrant (formează un gel vâscos care întârzie absorbția de lipide și glucide) ceea ce induce o stare de sațietate (senzație de stomac plin). *Guma de caruba* mai este folosită și ca adjuvant în cure de slăbire sau tratament preventiv împotriva aterosclerozei.^[7]

Producție

Producție în tone Date furnizate (FAO)				
Țară	2003		2004	
Spania	67 403	37 %	67 000	36 %
Maroc	24 000	14 %	26 000	14 %
Italia	18 600	10 %	24 000	13 %
Portugalia	20 000	11 %	20 000	11 %
Grecia	20 000	11 %	19 000	10 %
Turcia	14 000	8 %	14 000	8 %
Cipru	7 000	4 %	7 000	4 %
Algeria	4 600	2 %	4 600	2 %
Liban	3 200	2 %	3 200	2 %
Tunisia	1 000	1 %	1 000	1 %
Alte țări	840	0,5 %	840	0,5 %
Total	182 680	100 %	186 640	100 %

Surse

- [1] <http://www.biodiversityinternational.com/Publications/Pdf/347.pdf> Biodiversity International, Carob tree, p16
- [2] <http://www.ipgri.cgiar.org/publications/pdf/347.pdf>
- [3] M. Missbah El Idrissi, N. Aujjar, A. Belabed, Y. Dessaux, A. Filali-Maltouf (1996). „ Characterization of rhizobia isolated from Carob tree (*Ceratonia siliqua*) (<http://www.blackwell-synergy.com/doi/abs/10.1111/j.1365-2672.1996.tb03205.x>)”. *Journal of Applied Microbiology* **80** (2): 165–73. doi: 10.1111/j.1365-2672.1996.tb03205.x] (<http://dx.doi.org/10.1111/j.1365-2672.1996.tb03205.x>). .
- [4] <http://www.turkish-cuisine.org/english/pages.php?ParentID=6&FirstLevel=95>
- [5] http://www.titiduranccea.com/z/informatii_nutritionale_faina_de_roscov.htm
- [6] <http://www.pcfarm.ro/articol.php?id=394#TAG>
- [7] <http://www.linneo.net/plut/index2.htm>

Legături externe

- Roșcovul – *Ceratonia siliqua* (<http://portal-naturist.info/roscovul-ceratonia-siliqua/>)

Rușcuță de primăvară

Rușcuță de primăvară 	
	
<i>Adonis vernalis</i>	
Clasificare științifică	
Regn:	Plantae
Încrângătură:	Magnoliophyta
Clasă:	Magnoliopsida
Ordin:	Ranunculales
Familie:	Ranunculaceae
Specie:	<i>Adonis</i>
Nume binomial	
<i>Adonis vernalis</i> L., 1753	

Rușcuță de primăvară (*Adonis vernalis* - L.) este o plantă erbacee perenă din familia Ranunculaceae, cunoscută sub mai multe denumiri populare: *bulbuc*, *buruiana-calului*, *buruiană de talan*, *buruiană neagră*, *chioara-găii*, *cocoșei*, *dedinița*, *dediței galbeni*, *scânțeiță*, *spânț*, *spânț de cal*, *spreuț*, *floarea-Păștelui*.^[1]

Descrierea speciei

Este o plantă erbacee perenă care prezintă în sol un rizom scurt, tare, gros, din care pornesc rădăcini fibroase. Din rizom se dezvoltă tulpini florifere și sterile de până la 45 cm, cu frunze filiforme și flori solitare la vârful tulpinii cu un diametru de până la 8 cm, de culoare galben-aurie, lipicioase cu 5 sepale și 10-20 petale lungi de 2-4 cm și multe stamine. Înflorește din aprilie până în mai și face un fruct de tip poliachenă cu achene scurt-păroase.^[2]

În scopuri medicinale se întrebuințează numai părțile aeriene, recoltate când planta este în plină floare.

Ecologie

Specia vegetează pe coaste abrupte, în pășuni și fânețe uscate, însorite, de la câmpie până în zona montană. Este o specie ocrotită declarată monument al naturii. În România este răspândită în zonele de podiș și de deal din Subcarpații românești. Este răspândită în Europa centrală și de Sud și în Asia de Vest.

Componenți principali

Heterozide cardiotonice, saponozide și flavonoide.^[1]

Proprietăți

- cardiotonice
- diuretice
- calmante
- acțiune sedativă asupra cordului^[3]

Utilizare în medicina populară

Sunt recoltate părțile aeriene ale plantei (*Herba Adonidis*) în perioada aprilie-mai.

Planta conține glicozide (adonitoxină, adonidozidul care conține cumarină și vernadină), uleiuri volatile, tanin, saponine, rezine, colină, acid palmitic, linoleic, fitosteroli și săruri minerale.

Este un cardiotonic și se utilizează în tratarea unor afecțiuni cardiace (tahicardie, extrasistole) sau a tulburărilor neurovegetative.

Rușcuță de primăvară

Regn:	Plantae
Încrângătură:	Magnoliophyta
Clasă:	Magnoliopsida
Ordin:	Lamiales
Familie:	Lamiaceae
Gen:	' Salvia '
Specie:	<i>S. officinalis</i>
Nume binomial	
<i>Salvia officinalis</i> L.	

Salvia (*Salvia officinalis*) este o plantă erbacee cu flori divers colorate, (mici) cultivată ca plantă medicinală sau decorativă, originară din sudul Europei și din regiunile mediteraneene. Este cunoscută și sub denumirile de jale, jaleș, salbie sau șerlai.

Tratamente naturale pe baza de salvie

Salvia reprezintă o plantă medicinală recomandată ca remediu natural în tratarea și vindecarea hipertensiunii arteriale, afecțiunilor intestinelor și stomacului, ale măduvei spinării, inflamațiilor căilor respiratorii, oboselii fizice și psihice, nervozității, dar și în stimularea menstruației, febră, stres, tonus sexual scăzut, afte, stomatite, ulcerații ale pielii, tuse, bronșită, abcese dentare, celulită.

Salvia este foarte eficientă în tratarea bolilor specifice femeilor: probleme ale organelor pelviene (băi de șezut cu salvie), dar și în bolile specifice bărbaților: probleme de sterilitate și impotență (ceaiul din frunze de salvie sau ceai din flori de salvie mărunțite).

Ceaiul de salvie este recomandat în uz extern, în vindecarea bolilor de gât (amigdalită), abceselor dentare, inflamațiilor cavității bucale. Mirosul neplăcut al gurii poate fi combătut cu gargarisme cu ceai de salvie de patru-cinci ori pe zi sau chiar și mai multe ori pe zi.

Legături externe

- Tratamente naturale pe bază de salvie ^[1]

References

- [1] <http://www.sanatacuplante.ro/plante-medicinale/s/salvia.html>

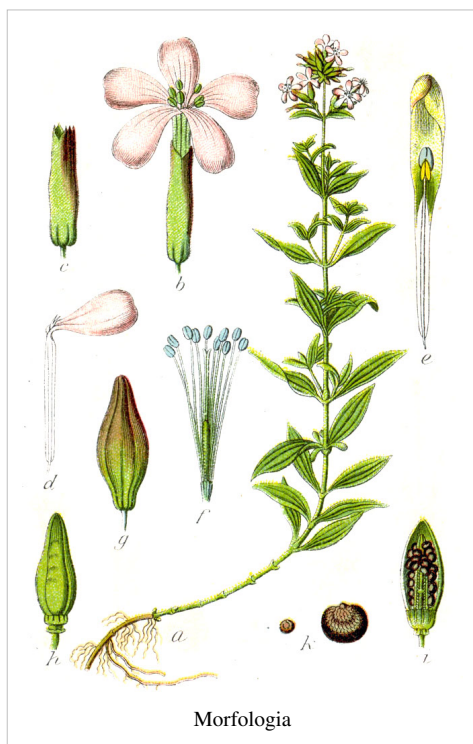
Săpunăriță

Common Soapwort 	
	
Clasificare științifică	
Regn:	Plantae
Ordin:	Caryophyllales
Familie:	Caryophyllaceae
Gen:	'Saponaria'
Specie:	" <i>S. officinalis</i> "
Nume binomial	
<i>"Saponaria officinalis"</i> L.	

Săpunărița, ciuinul roșu, odogaciul, săpunul popii, floarea călugărului sau floarea de săpun (*Saponaria officinalis*) este o plantă medicinală, perenă din familia Caryophyllaceae.

Descriere

Morfologia

Săpunărița este o plantă cu un rizom târător, în pământ. Tulpina are 70 cm - 1 m și prezintă noduri umflate, ramificate în partea superioară. Florile au 5 petale, de culoare roză sau albă. Petalele sunt libere, separele sunt unite. Fiecare petală are spre exterior o expansiune foliacee (unguiculă). Săpunărița înflorește în lunile iunie-septembrie. Frunzele sunt eliptice, opuse, au 3 nervuri pe partea inferioară. Fructul este o capsulă.

Răspândire

Săpunărița crește pe marginea drumurilor, pe lângă garduri, râuri, prin lunci, în locuri nisipoase. Este răspândită în zona de deal și de șes.

Utilizare

Se recoltează în al doilea an de vegetație, luna august: rizomul cu stolonii și rădăcinile ce pornesc de pe rizom (*Saponariae rubrae radix*). Are gust dulceag mucilaginos - amăruș și conține saponozide triterpenice (saporubină) care duc la micșorarea tensiunii superficiale, modifică permeabilitatea membranei celulare, cresc secrețiile bronșice

și biliare. Extractul apos, decoctul (1,5%) sau infuzia (0,5-1,5%) se folosesc ca expectorant, depurativ, diuretic, antireumatic. Extern, decoctul se folosește în faringite, în dermatoze sau clisme contra oxiurilor. Produsul este iritant al mucoasei gastrointestinale și provoacă vome, diaree, gastroenterite.

Sinonime

- *Lychnis officinalis* (L.) Scop., Fl. Carniol., ed. 2, 1 : 303. 1771.
- *Bootia saponaria* Neck., Hist. & Commentat. Acad. Elect. Sci. Theod.-Palat., 2 : 484. 1770.
- *Bootia vulgaris* Neck., Delic. Gallo-Belg., 1 : 193. 1768.
- *Saponaria alluvionalis* Des Moul., Oesterr. Bot. Z., 17 : 390. 1867.
- *Saponaria hybrida* Mill., Gard. Dict., ed. 8 : n° 2. 1768.
- *Saponaria officinalis* var. *glaberrima* Ser., Prodr. (de Candolle) 1: 365. 1824.
- *Saponaria officinalis* var. *puberula* Syme ex Rouy & Foucaud, Fl. Fr., 3 : 152. 1896.
- *Saponaria vulgaris* Pall., Reise Statth. Russ. Reich., 3 : 655. 1776.
- *Saponaria vulgaris* Bubani, Fl. Pyr. 3: 83. 1901, nom. illeg. non Pall. (1776).
- *Silene saponaria* Fr. ex Willk. & Lange, Bot. Not., 1842 : 10. 1842.

Bibliografie

- Ion I. Băra, Petre Gh. Tarhon, Florin Floria - *Plantele - izvor de sănătate*, Chișinău, «Știința», 1993, pag. 84

Legături externe

- Săpunăriță ^[1]
- Plante medicinale: Săpunăriță – Saponaria Officinalis ^[2]

References

[1] <http://agricultura.bioproduct.ro/plante-medicinale-sapunarita-saponaria-officinalis.htm>

[2] <http://www.recolta.eu/plante-medicinale-sapunarita-saponaria-officinalis/>

Scai vânăt

Scai vânăt 	
	
<i>Eryngium planum</i>	
Clasificare științifică	
Regn:	Plantae
Încrengătură:	Magnoliophyta
Clasă:	Magnoliopsida
Ordin:	Apiales
Familie:	Apiaceae
Nume binomial	
<i>Eryngium planum</i> L, 1753	

Scai vânăt (*Eryngium planum*) este o plantă erbacee din familia Apiaceae, cunoscută sub mai multe denumiri : *buruiană de cârțițe*, *măracine*, *scai albastru*, *spin vânăt*, *buruiana zmeului*, *spin de mucedă*, *spinul vântului*.^[1]

Descriere

Scaiul vânăt este o plantă erbacee, perenă, înaltă de 50-60 cm, cu flori violacee dispuse în capitule ovale; răspândită în toate în flora spontană din întreaga țară (în fânețe, pășuni, locuri nisipoase, în locuri necultivate, la marginea, drumurilor și a căilor ferate). Înflorește în lunile iulie și august.^[2]

În scopuri medicinale se recoltează părțile aeriene ale plantei, în perioada înfloririi, prin tăierea de la bază în vederea obținerii unui produs cu frunze bazale.

Componenți principali

Saponozide, printre care saniculasaponozida B, care prin hidroliză pune în libertate glucoză și saniculagenol A, eringiumgenol A, B, C, D, barringtonol C și ringinol A.^[1]

Proprietăți

- fluidifiant al secrețiilor bronșice
- expectorant și antiseptic bronșic
- diuretic

Indicații

Intern în bronșite și tuse convulsivă.

Extern în combaterea artritei și a dermatofitozei (infecții ale pielii capului, la copii).^[1]

Note

[1] *Terapia naturistă* pag. 220-221, Ecaterina D. Răducanu D, Ed Științifică, București 1992

[2] selene.ro (http://www.selene.ro/articole/scai_vanat) - scaiul vânăt

Schinduf

Schinduf

Clasificare științifică
Regn: Plantae Încrengătură: Magnoliophyta Clasă: Magnoliopsida Ordin: Fabales Familie: Fabaceae Gen: 'Trigonella' Specie: 'T. foenum-graecum'
Nume binomial
<i>Trigonella foenum-graecum</i> L.

Schinduful (*Trigonella foenum-graecum*), denumit și **fân grecesc** sau regional **molotru**, aparține familiei Fabaceae și este înrudit cu molotrul albastru (*Trigonella melilotus-coerulea*). Este o plantă erbacee din familia leguminoaselor, întrebuințată ca nutreț pentru vite sau folosită în bucătărie și în medicină. Semințele de schinduf se folosesc în țările asiatice drept condiment: fie uscate, adăugate în amestecuri tradiționale (curry), fie încolțite ca o verdeață picantă, în salate.

Descriere

Frunzele ovale sunt asemănătoare trifoiului, au aprox. 2 cm lungime și sunt grupate câte trei pe pețiol.

Schinduful înflorește din mai până în iunie. Florile sunt mici, alb-gălbui și la bază violet, și sunt poziționate la subțioara frunzelor.

Din flori se dezvoltă păstăi subțiri, lungi de 10 cm. Acestea conțin semințe dure, dreptunghiulare sau rombice, de culoare galben-maronie.

Întreaga plantă emană un miros puternic, ușor asemănător cu leușteanul. Semințele măcinate au o aromă puternică și un gust dulce-amăru amintind de zahăr ars.

Origine și etimologie

Schinduful a fost cultivat pentru proprietățile sale medicinale încă din antichitate. Cele mai vechi dovezi datează din 4000 î.e.n. din zona Irak-ului de azi. În Egipt era utilizat încă din 1000 î.e.n. printre altele pentru îmbălsămare. Arabii îl foloseau ca tratament împotriva căderii părului, în India era cunoscut pentru proprietățile sale carminative, tonice și afrodisiace, iar chinezii l-au utilizat ca plantă decorativă. În Europa nordică, călugării benedictini au încercat să aclimatizeze această plantă în sec. VII, după care a fost întrebuințată timp îndelungat în medicina populară.

Astăzi schinduful se mai cultivă în India, în regiunea mediterană (Italia, Franța, Spania, Grecia, Liban, Maroc, Algeria, Egipt) și în SUA.

Numele latin al speciei *foenum graecum* se traduce prin "fân grec", acesta fiind o referire atât la mirosul puternic de fân uscat, la utilizarea sa ca nutreț, cât și la originea de la est de Mediterană a speciei. Acest nume a fost preluat și este încă uzual în multe din limbile europene.

Numele arab *hulbah* este derivat din rădăcina *HLB* cu semnificația "lapte", ceea ce se explică prin acțiunea galactagogă a plantei cunoscută în medicina populară. În multe țări din sudul și estul Asiei numele plantei are la bază denumirea arabă.

Utilizări

Printre utilizările tradiționale ale schindufului se numără cea ca plantă furajeră. În special în ținuturi mai uscate din Orientul Mijlociu, Africa de nord și Spania se cultivă încă în acest scop. În agricultură planta se pretează și ca îngrășământ verde, îmbogățind solul cu elemente nutritive.

Alimentare

Un condiment folosit încă din antichitate, schinduful este foarte bogat în minerale, vitamine și alte substanțe.

Bibliografie

- Farell, K.T.: *Spices, Condiments and Seasonings*, Springer, 1998.

Legături externe

- [en](#) Fenugreek at Gernot Katzer's Spice Pages ^[1]
- Schinduf ^[2]

References

[1] http://www.uni-graz.at/~katzer/engl/Trig_foe.html

[2] <http://selene.ro/articole/schinduf>

Schinel

Schinel 	
	
<i>Cnicus benedictus</i>	
Clasificare științifică	
Regn:	Plantae
Încrengătură:	Magnoliophyta
Clasă:	Magnoliopsida
Ordin:	Asterales
Familie:	Asteraceae
Specie:	<i>Cnicus</i>
Nume binomial	
<i>Cnicus benedictus</i> L., 1753	

Schinel (*Cnicus benedictus*) este o plantă de cultură din familia Asteraceae, originară din Europa de est, cunoscută sub mai multe denumiri populare: *iarbă amară*, *șofran sălbatic*, *scai amar*.^[1]

Descriere

Plantă de cultură, cu tulpină dreaptă și înaltă de până la 1 m, simplă sau ramificată, acoperită cu spini, de culoare verzuie sau brun-roșie în partea superioară. Frunzele alterne, alungit lanceolate, cu nervuri proeminente; flori galbene tubuloase, grupate în antodii terminale și fructe achene brun-gălbui. Înfloarește din luna iunie și până în august.^[2]

În scopuri medicinale se recoltează părțile aeriene în perioada înfloririi.

Componenți principali

Sesquiterpene (cnicina, benedictina, artemisiifolina și salonitenolidul), fitosteroli și glicozidele lor, acizi grași, mucilagii, taninuri, acizi rezonici, acid nicotinic, vitamina B1, săruri (potasiu, magneziu, calciu).^[1]

Proprietăți

Intern:

- produce o creștere a sucului gastric, îmbunătățind digestia
- mărește pofta de mâncare
- acțiune depurativă și febrifugă

Extern:

- antiseptic
- cicatrizant și trofic^[1]

Schinel (inflorescență)

Indicații

Intern: în anorexie și hiperaciditate gastrică; în tulburări digestive și stări inflamatorii ale stomacului; în boli ale ficatului și în cele ale căilor respiratorii.

Extern: în arsuri, degerături și ulcerații ale pielii.^[1]

Note

[1] *Terapia naturistă* pag. 221-222, Ecaterina D, Răducanu D. Ed Științifică, București 1992

[2] selene.ro (<http://www.selene.ro/articole/schinel>) schinel

Soc

Soc

Sambucus nigra

Clasificare științifică

Regn:	Plantae
Încrengătură:	Magnoliophyta
Clasă:	Magnoliopsida
Ordin:	Dipsacales
Familie:	Adoxaceae
Gen:	<i>Sambucus</i>

Socul (*Sambucus L.*) este un gen de plante din grupa arbuștilor, cu 20-30 de specii. Genul face parte din familia *Adoxaceae*. Cea mai cunoscută specie este socul negru (*Sambucus nigra*).

Descriere

Acest arbust, cu ramurile adesea curbate, are o înălțime de la 1 la 10 metri. Scoarța acestuia are culoarea verde-gri și este fisurată. Frunzele, și cu precădere cele dintâi, apărute primăvara, reprezintă o atracție pentru numeroase insecte, și dintre acestea mai ales pentru fluturii de noapte.

Florile hermafrodite, ce apar la începutul verii, sunt parfumate, pe când frunzele au un miros neplăcut atunci când sunt frecate în mâini. Florile au câte cinci stamine și cinci petale de culoare albă.

Fructele se prezintă sub forma unor bobîțe negru-violacee de 6-8 mm, dispuse în ciorchine.

Socul se multiplică prin semințe.

Tratamente naturale pe baza de soc

Socul (*Sambucus nigra*) este apreciat ca remediu natural, în principal datorită proprietăților terapeutice ale tuturor părților componente ale acestui arbust: frunzele (acțiune laxativă), florile (diuretice, sudorifice), fructele (vitaminizante, antinevralgice), scoarta (este foarte bogată în substanțe diuretice).

Popular, socul era întrebuințat la tratarea și vindecarea unor numeroase afecțiuni: tuse, dureri de cap, afecțiuni ale aparatului respirator, friguri. Astăzi socul cunoaște o utilizare variată: bronșită, răceala, gripa, afecțiuni ale rinichilor, gută, reumatism, bronșită, arsuri, răni, umflături, stări febrile (favorizează transpirația abundentă).

Ceaiul din fructe de soc este recomandat a fi utilizat pentru tratarea obezității, dar și a hemoroizilor (uz extern). Ceaiul din flori de soc are un rol extrem de important în tratarea afecțiunilor vezicii urinare.

Vezi și

- Lista fructelor

Bibliografie

- Florentin Crăciun, Mircea Alexan, Carmen Alexan - *Ghidul plantelor medicinale uzuale*, Editura științifică, București 1992, pag. 100

Legături externe

- Tratamente naturale pe baza de soc ^[1]

References

- [1] <http://www.sanatatecuplante.ro/plante-medicinale/s/socul-sambucus-nigra.html>

Soc negru

Soc negru ⓘ	
	
Sambucus nigra	
Clasificare științifică	
Regn:	Plantae
Încrengătură:	Magnoliophyta
Clasă:	Magnoliopsida
Ordin:	Dipsacales
Familie:	Adoxaceae
Gen:	<i>Sambucus</i>
Specie:	<i>S. nigra</i>
Nume binomial	
<i>Sambucus nigra</i> L., 1753	

Socul negru (*Sambucus nigra*) este o specie de plante din grupa arbuștilor cu 20-30 de soiuri din familia *Adoxaceae*, nativă Europei, nord-vestului Africii și sud-vestului Asiei. Se dezvoltă pe orice tip de sol, umed sau uscat, de preferință într-un loc însorit.

Utilizare

Fructele

Această specie este folosită ca plantă medicinală și ornamentală. Este o specie otrăvitoare pentru mamifere^[1]. Toate părțile componente ale plantei, cu excepția florilor și fructelor coapte (dar incluzând semințele coapte) sunt otrăvitoare, deoarece conțin glicozită cianogenică, sambunigrină ($C_{14}H_{17}NO_6$, număr CAS 99-19-4)^[2]. Scoarța conține cristale de oxalat de calciu.

- Inflorescențele sunt folosite deseori pentru infuzii.
- În România, restul țărilor balcanice și nordul Europei din flori se produce socată, o băutură răcoritoare.

- Fructele sunt comestibile doar gătite, și sunt utilizate la producerea de gemuri, dulceturi, jeleuri etc. Combinații reușite sunt realizate cu murele și merele, de exemplu în plăcinte.
- Mirosul puternic al frunzelor era folosit în trecut, prin legarea frunzelor de coama cailor, pentru alungarea muștelor în timpul călăritului.
- Extracte de scoarță, frunze, flori, fructe și rădăcini sunt utilizate pentru tratarea bronșitei, tusei, infecțiilor sistemului respirator superior, febrei.
- În Beerse, Belgia, o varietate de gin, numită Beers Vlierke, este obținută din fructe.

Note

[1] *Sambucus nigra* (<http://www.ars-grin.gov/cgi-bin/npgs/html/taxon.pl?32994>) at Germplasm Resources Information Network

[2] Campa, C. *et al.* (2000): *Analysis of cyanogenic glycosides by micellar capillary electrophoresis*. In: *J. Chromatogr. B. Biomed. Sci. Appl.* 739:95–100. PMID 10744317

Spilcuță

Regn:	Plantae
Încrengătură:	Magnoliophyta
Clasă:	Magnoliopsida
Ordin:	Asterales
Familie:	Asteraceae
Gen:	<i>Tanacetum</i>
Specie:	<i>T. parthenium</i>
Nume binomial	
<i>"Tanacetum parthenium"</i> (L.) Sch. Bip.	

Spilcuța (*Tanacetum parthenium*; sin. *Chrysanthem parthenium* (L.) Pers., *Pyrethrum parthenium* Sm.) este o plantă medicinală care poate fi găsită în multe grădini vechi și crescută uneori pentru ornament. Planta crește ca un arbust de până la 50 cm înălțime, având frunzele cu aromă de citrice. Florile seamănă cu margaretele. Se răspândește foarte repede, acoperind o zonă întinsă în câțiva ani.

Stejar

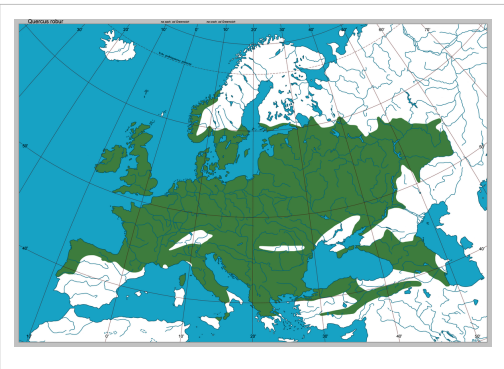

Pentru alte sensuri, vezi Stejar (dezambiguizare).

Quercus robur

Quercus robur

Clasificare științifică

Regn:	Plantae
Încrângătură:	Magnoliophyta
Clasă:	Magnoliopsida
Ordin:	Fagales
Familie:	Fagaceae
Gen:	<i>Quercus</i>
Specie:	<i>Q. robur</i>
Nume binomial	
<i>Quercus robur</i>	
L.	
	
Aria de răspândire a stejarului	

Stejarul (*Quercus robur*), este un arbore din zona temperată, înalt, cu ramuri puternice, noduroase, coroană largă și bogată. Scoarța stejarului este de culoare brun-negricioasă, aspră, adânc brăzdată, adăpostind adesea o micro-faună activă (în special furnici și anumite specii de gândaci). Frunzele sunt lobate, cu 4-8 perechi de lobi. Pețiolul este scurt (4-8 cm). Stejarul înflorește în luna mai. Fructul este achenă (**ghindă**). Se întâlnește mai ales la câmpie și în zonele colinare, foarte rar la deal. În afară de pădurile curate de stejar, numite *stejărete*, stejarul se găsește și în amestec cu alte foioase, în așa-numitele *păduri de șleau*.

Este răspândit în Europa, Asia Mică și alte câteva zone asiatice, Africa de Nord. În trecut era mult mai răspândit, de multe ori în amestecuri cu fagul și alte foioase.

Etimologie

Termenul *stejar* este probabil de origine tracică [Wikipedia:Citarea_surselor](#). În trecut lingviștii români i-au atribuit, eronat, origine maghiară sau bulgărească, însă Dimitrie Cantemir îl menționează în *Descriptio Moldaviae* (Descrierea Moldovei) ca fiind un cuvânt inexistent în maghiară sau bulgară. [Wikipedia:Citarea_surselor](#)

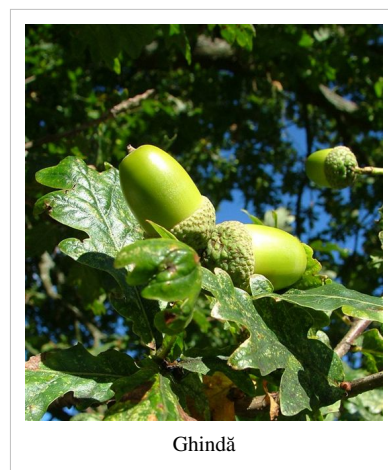
Utilizarea stejarului

Ghinda a fost folosită de-a lungul timpului atât la hrana porcilor, fiind foarte apreciată și de mistreți, alături de jir, cât și la confecționarea de coliere și păpușele pentru copii, și chiar la unele piese de mobilier sau "bibelouri" rustice.

Scoarța de stejar este folosită din antichitate în tăbăcărie, deoarece conține mari cantități de tanini foarte eficienți în prelucrarea pielii.

Lemnul de stejar este lemn prețios, de calitate superioară, mai ales dacă este uscat corespunzător. Lemnul de stejar uscat natural, având peste 12 ani vechime, este scump, fiind folosit pentru mobilă de lux, iahturi de lux, construcții de lux, etc. Aproape două secole traversele de stejar au fost folosite cu mult succes în dezvoltarea căilor ferate, doar recent începând înlocuirea lor conform noilor tehnologii de transport. Lemnul de stejar se folosește pe scară largă în construcțiile de lemn sau mixte, iar în industria mobilei, acolo unde nu se găsește, este una din principalele varietăți imitate, alături de nuc și cireș.

Scoarta de stejar este folosită din antichitate în tăbăcărie, deoarece conține mari cantități de taninuri foarte eficiente în prelucrarea pieilor.

Ghindă

În mitologie

În mitologia slavă, stejarul era considerat *arborele adevărului*. Se credea că primul bărbat a apărut din acest arbore. Din carnea mistreților, care se hrănesc cu ghindă, ar fi luat naștere preoții, lideri spirituali ai vechilor slavi.^[1]

Proprietăți terapeutice

Stejarul (*Quercus robur*) reprezintă un arbust a cărui scoarță este utilizată în terapia naturistă. Scoarța de stejar are proprietățile de: antiseptic al florei microbiene, cicatrizant, hemeostatic și ajută la tratarea și vindecarea hemoroizilor, hemoragiilor uterine, leucoreei, afecțiunilor stomacului, leziunea anusului, afecțiunilor intestinelor, transpirației picioarelor. Ceaiul preparat din scoarță de stejar este considerat un remediu natural în vindecarea diareei, hemoragiilor, hemoroizilor (aplicarea de comprese), reduce scurgerile vaginale, combate constipația ce are drept cauză hemoroizii (infuzie preparată din scoarță de stejar, amestecată cu flori de mușetel și semințe de in).

Note

[1] Ilie Danilov, *Dicționar de mitologie slavă*, Iași, Polirom, 2007, ISBN 973-46-0535-6 p. 37

Legături externe

- ro Stejarul (http://plantemedicinale.gradinamea.ro/1_541_Stejar_2627.html)
- en Flora din America de Nord (http://www.efloras.org/florataxon.aspx?flora_id=1&taxon_id=127839)
- Choose the most impressive oak in Europe (English)* (<http://www.greatoaks.eu>)
- Oaks from Bialowieza Forest (biggest oak cluster with the monumental sizes in Europe) (<http://www.deby.bialowieza.pl/ang>) {english}
- Tratamente naturale pe baza de stejar (<http://www.sanatatecuplante.ro/plante-medicinale/s/stejarul-quercus-robur.html>)

Sunătoare

Sunătoare <i>Hypericum perforatum</i> ⓘ	
	
Clasificare științifică	
Regn:	Plantae
Încrângătură:	Magnoliophyta
Clasă:	Magnoliopsida
Ordin:	Theales
Familie:	Hypericaceae
Gen:	Hypericum
Specie:	"<i>H. perforatum</i>"
Nume binomial	
"<i>Hypericum perforatum</i>" L.	

Sunătoarea (*Hypericum perforatum*) (alte denumiri: pojarniță, regionalisme: drobișor, fălcătea, harnică, închegătoare)^[1] este o plantă erbacee, perenă, cu tulpină dreaptă, ramificată în partea superioară, ușor lemnoasă în partea de jos, prevăzută de-a lungul ei cu două muchii, glabră și înaltă până la 1m. Frunzele, dispuse opus, sunt sesile, oval-eliptice, glabre și conțin numeroase pungi secretoare, dând impresia că prezintă puncte translucide (când sunt examinate prin transparență), de unde și denumirea de "perforatum" dată acestei specii. Florile sunt grupate în vârful tulpinii și ramurilor, sunt hermafrodite, pentamere; periantul este format din 5 sepale și 5 petale de culoare galben-aurie, iar androceul din stamine numeroase. Înflorește din iunie până în septembrie. Fructul este o capsulă ovală.

Produsul vegetal folosit: părțile terminale (de 20-30 cm) înflorite (Herba Hyperici)

Florile de sunătoare se culeg în zilele uscate și însorite, din iunie și până în septembrie, prin tăiere cu foarfeca. Se usușcă la umbră, în loc bine aerisit, întinse în strat subțire, pe hârtie sau pânză. După uscare, se pastrează în pungi de hârtie ori saculeți de pânză în locuri uscate și întinse.

Principii active: derivați antracenici (hipericină, pseudohipericină), ulei volatil, flavonozide având ca aglicon hiperina, acizii cafeic și clorogenic, tanin.

Acțiune farmacologică: datorită hipericinei și pseudohipericinei, uleiului volatil și taninurilor produsul are acțiune antiseptică, astringentă și cicatrizantă. Flavonozidele sunt răspunzătoare de acțiunea vasodilatatoare și hipotensivă. Acizii clorogenic și cafeic explică proprietățile antiinflamatoare și colagoge ale plantei.

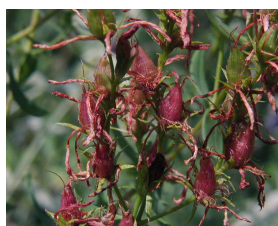
Galerie

Floarea

Frunze

Fructe

Habitat

Bibliografie

- Florentin Crăciun, Mircea Alexan, Carmen Alexan - *Ghidul plantelor medicinale uzuale*, Editura științifică, București 1992, pag. 116

Note

[1] <http://www.infoportal.md/dex/sunatoare>

Legături externe

- Sunătoarea (<http://sanatatenaturala.3x.ro/sunatoarea.htm>)
- Sunătoare (*Hypericum perforatum*) (proplanta.ro) (<http://proplanta.ro/resurse-naturale/sunatoare-hypericum-perforatum>)
- [en](http://www.nlm.nih.gov/medlineplus/druginfo/natural/patient-stjohnswort.html) „St. John's wort: MedlinePlus Supplements (<http://www.nlm.nih.gov/medlineplus/druginfo/natural/patient-stjohnswort.html>)”. Biblioteca Națională de Medicină a Statelor Unite. Accesat la 2009-10-07.

Sulfină

Sulfină ⓘ	
	
Clasificare științifică	
Regn:	Plantae
Ordin:	Fabales
Familie:	Fabaceae
Subfamilie:	Faboideae
Trib:	Trifolieae
Gen:	'Melilotus'
Specie:	" <i>M. officinalis</i> "
Nume binomial	
<i>"Melilotus officinalis"</i> (L.) Pall.	

Sulfina (*Melilotus officinalis*) este o plantă medicinală din familia Fabaceae.

Descriere

Sulfina are 50-100 (200) cm. Frunzele sale sunt trifoliolate. Florile sunt galbene, numeroase, foarte parfumate, așezate în raceme mari. Înflorește primăvara-vara. Este plantă medicinală și meliferă.

Sinonime

- *Medicago officinalis* (L.)E.H.L.Krause
- *Melilotus arenarius* Grecescu
- *Melilotus arvensis* Wallr.
- *Melilotus melilotus-officinalis* Asch. & Graebn.
- *Melilotus neglectus* Ten.
- *Melilotus pallidus* Ser.
- *Melilotus petitpierreanus* Willd.
- *Trifolium Melilotus officinalis* L.
- *Trifolium melilotus-officinalis* L.
- *Trifolium officinale* L.

- [1]

Răspândire

Este răspândită prin semănături, fânețe, la marginea drumurilor.

Bibliografie

- Florentin Crăciun, Mircea Alexan, Carmen Alexan - *Ghidul plantelor medicinale uzuale*, Editura științifică, București 1992, pag. 126

References

- [1] <http://www.eol.org/taxa/16420958>

Șovârv

Oregano

Oregano înflorit

Clasificare științifică

Regn: Plantae
Încrengătură: Magnoliophyta
Clasă: Magnoliopsida
Ordin: Lamiales
Familie: Lamiaceae
Gen: *Origanum*
Specie: *O. vulgare*

Nume binomial

Origanum vulgare
L.

Șovârvul (*Origanum vulgare* - L.) este o plantă medicinală din familia Lamiaceae.

Oregano (*Origanum vulgare*), sau **Șovârv**, este o specie a genului *Origanum*, nativă Europei, în regiunea mediteraneană și sudului și centrului Asiei. Este o plantă perenă, care crește până la 20-80 cm înălțime, cu tulpina în patru muchii. Frunzele sunt opuse, de lungime 1-4 cm, scurt pețiolate, de formă ovală, aproape glabre, cu marginea întreagă sau ușor dințată. Conțin celule cu ulei eteric, acesta fiind motivul utilizării drept condiment. Florile sunt mov, rareori albe, lungi de 3-4 mm, și apar pe țepi. Ele sunt înconjurate de bractee cu marginea de culoare purpurie.

Planta înflorește începând din iulie până în august. Crește prin fânețele din regiunile de deal și de munte.

Numele său derivă din grecescul *origanon* [ὀρίγανον]: oros [ὄρος] "munte" + verbul *ganousthai* [γανούσθαι] "a face plăcere".

Origanum vulgare

Talpa găștii

Leonurus cardiaca

Clasificare științifică

Regn: Plantae
 Ordin: Lamiales
 Familie: Lamiaceae
 Gen: '**Leonurus**'
 Specie: "***L. cardiaca***"

Nume binomial

"Leonurus cardiaca"

Leonurus cardiaca - L este o plantă medicinală (0,50 - 1,20 m) cunoscută în România sub denumirea de **talpa găștei**, **coada leului** (din greacă), **creasta cocoșului** sau **iarbă flocoasă**. Face parte din familia Lamiaceae. Ea este răspândită în Europa, Asia de Sud Est și Asia Centrală.

Utilizare

Planta se culege la începutul și în timpul înfloririi, produsul vegetal se numește Herba leonuri. Datorită alcaloizilor și a uleiului volatil conținut de plantă este considerată plantă medicinală.

Uz intern: are o acțiune antispasmodică și de tonic cardiac, sedativ, hipnotic, antispastic general, stomahic, indicat în afecțiuni cardiace, aritmii de origine nervoasă. Se mai poate folosi datorită efectelor tonice pe care le are asupra organismului ca remediu împotriva stărilor depresive.

Legături externe

- [de](#) Herzgespann als Heilpflanze ^[1]
- [de](#) Art bei floraweb ^[2]
- [de](#) Pressemitteilung der Universität Leipzig: "Geheimnisse des Herzgespannkrautes gelüftet" ^[3]

References

- [1] http://www.awl.ch/heilpflanzen/leonurus_cardiaca/index.htm
[2] <http://www.floraweb.de/pflanzenarten/artenhome.xsql?suchnr=3359&>
[3] <http://idw-online.de/pages/de/news220919>

Tătăneasă

Regn:	Plantae
Ordin:	(unplaced)
Familie:	Boraginaceae
Gen:	' <i>Symphytum</i> '
Specie:	" <i>S. officinale</i> "
Nume binomial	
<i>"Symphytum officinale"</i> L.	

Tătăneasa sau **iarba lui Tatin** (*Symphytum officinale*) este o plantă medicinală din familia Boraginaceae.

Descriere

Tătăneasa este o plantă ierboasă, păroasă, înaltă de 100-120 cm. Sub pământ are un rizom gros de pe care cresc rădăcini cărnoase - fusiforme. Frunzele sunt lungi (maxim 25 cm), alterne, cu lăţimea de 1-2 cm. În partea inferioară a tulpinii frunzele sunt oval-lanceolate. Florile sunt de culoare roşie-violacee, uneori roz-albă şi sunt dispuse în cime unipare. Corola este gamopetală, tubulos-campanulată şi se termină cu 5 dinţişori recurbaţi. Tătăneasa înfloreşte în lunile mai-august.

Răspândire

Săpunăriţa creşte în locuri umede, prin lunci, la marginea apelor, uneori chiar pe lângă drumuri. Este răspândită din câmpie până în zona montană.

Utilizare

Se recoltează rădăcinile (*Radix symphyte*) şi rizomul în martie-aprilie (câteodată în septembrie). Au gust amar fără miros. Conţin ulei volatil, mucilagii, alcaloizi, taninuri, alantoină, glicozide, substanţe minerale, acid litospermic (antigonadotrofic), zaharuri. Alantoina şi mucilagiile au efecte cicatrizante în ulcerele gastroduodenale. Alantoina are efecte antitumorale. Extern se utilizează sub formă de compresie (cataplasma). În stare proaspătă se utilizează în ulcerul varicos, hematoame, flebite, varice deschise, arsuri, hemoroizi, plăgi. Pulberea, infuzia, decoctul (2-3%) se folosesc în gută. Are efecte hemostatice, antidiareice, antiinflamatoare, astrigente, antidizenterice, expectorante şi emoliente. Se foloseşte des în ceaiuri împreună cu cimbrul, podbalul şi amăreala. În doze mari este periculoasă (alcaloizii pe care-i conţine duc la paralizie), chiar cancerigenă.

Bibliografie

- Ion I. Băra, Petre Gh. Tarhon, Florin Floria - *Plantele - izvor de sănătate*, Chișinău, «Știința», 1993, pag. 62

Tei

Pentru alte sensuri, vezi Tei (dezambiguizare).

Tei

Clasificare științifică după Morton Arboretum

Regn:	Plantae
Subregn:	Spermatofite Angiosperme
Încrengătură:	Eudicots
Clasă:	Rosids
Ordin:	Malvales
Familie:	Malvaceae
Gen:	<i>Tilia</i>

Teiul, sau **Tilia**, este genul ce cuprinde aproximativ 30 de specii de arbori, nativi zonelor temperate a emisferei nordice, în Asia (unde majoritatea diversității speciilor este găsită), Europa și estul Americii de Nord.

Speciile de *Tilia* constau în copaci foioși, ajungând de la 20 la 40 m înălțime, cu frunze străbătute de nervuri și anvergura de 6-20 cm și flori cu sămânță dicotiledonată. Numărul exact de specii este incert deoarece multe dintre ele hibridizează spontan, atât în sălbăcie cât și cultivate.

Frunze

Frunzele sunt lung-pețiolate, rotunde, ascuțite la vârf, iar pe fața inferioară se observă nervuri proeminente. teiul este un arbore cu flori

Florile

Florile, în număr de 2–10 pe ram, uneori și mai multe, sunt alb-gălbui, plăcut mirositoare, așezate pe un peduncul comun, concrescut aproape pe jumătatea lungimii lui, cu o bractee lungă în formă de limbă, de culoare verde-galbuie. Fiecare floare este formată din 5 sepale care cad în momentul înfloririi, 5 petale, numeroase stamine și un ovar globulos. Sunt des folosite la prepararea infuziilor de ceai. Având o acțiune ușor deprimantă asupra sistemului nervos central, ceaiul din flori de tei poate fi utilizat în scopuri terapeutice.

Fructul

Fructul este o nucă de formă sferică sau ovală de dimensiuni mici.

Aria de răspândire

Este răspândit prin pădurile din regiunile deluroase până aproape de zona muntoasă.

Simbol în literatura română

Teii joacă un motiv literar semnificativ în mai multe poezii scrise de cel mai faimos poet romantic român, Mihai Eminescu. Spre exemplu, un citat din poezia sa, „Mai am un singur dor”:

Pătrunză talanga

Al serii rece vânt,

Deasupra-mi teiul sfânt

Să-și scuture creanga.

Bibliografie

- Florentin Crăciun, Mircea Alexan, Carmen Alexan - *Ghidul plantelor medicinale uzuale*, Editura științifică, București 1992, pag. 128

Traista-ciobanului

Traista-ciobanului 	
	
Plantă cu flori și fructe	
Clasificare științifică	
Regn:	Plantae
Încrengătură:	Magnoliophyta
Clasă:	Magnoliopsida
Ordin:	Brassicales
Familie:	Brassicaceae
Gen:	<i>Capsella</i>
Specie:	<i>C. bursa-pastoris</i>
Nume binomial	
<i>Capsella bursa-pastoris</i> (L.) Medik.	

Traista-ciobanului (*Capsella bursa-pastoris*) este o plantă nativă Europei, dar care s-a extins în multe părți din lume. Numele său se referă la capsula în formă de traistă.

Traista-ciobanului crește în grădini, pe câmp, pajiști, acolo unde solul nu este foarte uscat și există suficient soare.

Este o plantă de dimensiuni mici, de până la 20 cm înălțime. Ramurile fine se întind pe toată lungimea tulpinii. Frunzele bazale sunt lanceolate și dințate. Florile albe sunt aranjate în raceme rare. Sunt simetrice radial, cu patru petale.

Semințele au formă de inimă, sunt plate și triunghiulare. Sunt atașate de ramuri de vârf.

Semințele plantei produc un compus vâcos atunci când sunt umezite. Insectele acvatice se lipesc de acest compus și într-un final mor. Acest fapt face ca planta să fie folosită ca o metodă de control a țânțarilor, omorând larvele acestor insecte.

Semințele, frunzele și rădăcinile acestei plante sunt comestibile. În China, ea este cultivată pentru consum. Din punct de vedere medicinal, a fost folosită pentru oprirea hemoragiilor.

Paraziți:

- *Albugo candida*

Tratamente naturale bazate pe traista ciobanului

Traista ciobanului (*Capsella bursa pastoris*) este o plantă medicinală cu numeroase întrebuințări terapeutice. Datorită calității de astringent, traista ciobanului este utilizată în vindecarea persoanelor care suferă de diaree. Aceasta plantă este apreciată pentru reglarea fluxului menstrual, pentru tratarea insuficienței cardiace, oprirea hemoragiei stomacului, hemoragiilor pulmonare și chiar hemoragiei uterului.

Traista ciobanului mai este cunoscută pentru tratarea bolilor specifice femeilor: dereglări menstruale, menopauza, inflamația sânilor, dar și bolilor specifice bărbaților: hemoroizi, atrofie musculară.

Ceaiul preparat din planta traista ciobanului constituie un remediu natural în cazul unor afecțiuni cum sunt: tensiunea arterială, hemoragiile de orice natură, inclusiv cele uterine, diareea.

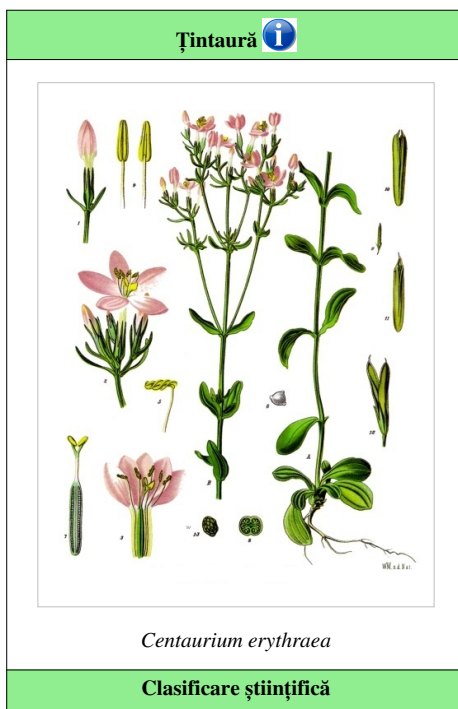
Legături externe

- Tratamente naturale pe baza de traista ciobanului ^[1]

References

[1] <http://www.sanatatecuplante.ro/plante-medicinale/t/traista-ciobanului-capsella-bursa-pastoris.html>

Țintaură

Regn:	Plantae
Încrengătură:	Magnoliophyta
Clasă:	Magnoliopsida
Ordin:	Gentianales
Familie:	Gentianaceae
Specie:	<i>Centaurium</i>
Nume binomial	
<i>Centaurium erythraea</i> Rafn, 1800	

Țintaura (în latină *Centaurium umbellatum*^[1]) este o plantă medicinală de culoare albastră sau roșie.

Popular se mai numește și țințaulă, fierea pământului, iarba frigurilor, potroacă, țințaură, cintoaie, frigor, frigurică, ghințură, ghințurea, potrocea, potrocuță, scăunel, scânteiuță, taulă, buruiană-de-friguri, cocoșei-de-grădină (pl.), crucea-pământului, floare-de-friguri, fumărică-bășicoasă, iarbă-de-curcă, iarbă-de-friguri, săfindei-de-câmp^[2]

Descriere

Este o plantă erbacee, perenă, crește înaltă de 10-40 cm cu o tulpină erectă, cilindrică sau cu coaste puțin proeminente, acoperită de peri abundenți, care se ramifică doar în zona florilor. Frunzele alterne, întrerupt imparipenate, sunt formate din 5-9 foliole dințate pe margini, între care se găsesc 6-10 foliole mici. Florile sunt ca niște stelute cu cinci colțuri de culoare roz sau violet. Fructul este o achenă. Planta crește în livezi și pe pajiști în locuri umede și luminoase, în zonele de munte până la o altitudine de 1000-1200 m, în vii, în zonele defrișate, sub traseele liniilor de înaltă tensiune. Se culege din iunie până în septembrie.^{[3] [4]}

Țintaura este una dintre cele mai puternice ierburi detoxifiante din flora medicinală românească.^[5]

Boli care se tratează folosind această plantă

- Febră
- Malarie
- Lipsa poftei de mâncare
- Pirozis
- Tulburări stomacale
- Diabet
- Boli de piele
- Intoxicații alcoolice sau cu substanțe chimice
- Eczeme și pentru cicatrizarea rănilor (amestec de suc proaspăt, obținut din țințaură și păpădie)

Țintaură (inflorescență)

Ceaiul de țintaură

Ceaiul de țintaură, denumit *Centaurea herba*, se obține din părțile aeriene înflorite recoltate prin tăierea tulpinelor cu foarfeca sau cuțitul la 5 cm de la suprafața pământului. Uscarea se face la umbră, în buchete, atârnate pe sârmă sau întinse în strat subțire. Se folosește sub formă de infuzie.

Planta conține principii amare cu structură secoiridoidică, eritocentaurina, xantone polisubstituite, flavonoide, alcaloizi, lactone, triterpene, acizi fenolici, ulei volatil, fitosteroli, alcool cerilic, acizi grași, substanțe minerale.^[6]

Infuzia de țintaură mărește activitatea vezicii biliare. Se bea câte o jumătate de cană înaintea meselor principale.^[7]

Note

- [1] *Centaureum umbellatum* (țintaură, fierea pământului) (<http://www.eukarya.ro/taxon/1154>)
- [2] fierea-pământului (<http://fiere.vocubular.ro/wordSearch.php?view=views/wordSearch.xml&PHPSESSID=def6de083761f461a1beb720911cf635>)
- [3] ȚINTAURĂ (<http://liis.is.edu.ro/hosted/atestare/medicinale/tintaura.htm>)
- [4] %20Plants%20from%20Moldova%20SmallFile.pdf Plante medicinale din flora Republicii Moldova (<ftp://ftp.moldova.cnfa.org/REPORTS/Medicinal>)
- [5] Ficatul, protejat de țintaură (<http://www.azi.ro/arhive/2008/04/04/utile.htm>)
- [6] Țintaură (http://www.drdrindragos.ro/plante_t.html)
- [7] Bolile aparatului digestiv (<http://www.carte.info/revista/naturist/digestiv.html>)

Trei-frați-pătați

Regn:	Plantae
Încrângătură:	Magnoliophyta
Clasă:	Magnoliopsida
Ordin:	Malpighiales
Familie:	Violaceae
Gen:	<i>Viola</i>
Specie:	<i>V. tricolor</i>
Nume binomial	
<i>Viola tricolor</i> L., 1753	

Panseluța de câmp, barba împăratului, catifeluța sau trei-frați-pătați (*Viola tricolor* - L.) este o floare sălbatică de origine europeană, care crește în toate anotimpurile. A fost introdusă în America de Nord, unde s-a răspândit pe vaste teritorii și este cunoscută ca **Johnny Jump Up** (deși numele este folosit pentru a denumi și alte specii similare precum Panseaua galbenă). Este progenitoarea panselei cultivate și din acest motiv este numită și **Pansea sălbatică**; înaintea dezvoltării panselei cultivate, "Pansea" era denumirea alternativă pentru specia sălbatică.

Panseluța este o plantă de dimensiuni mici, care crește pe tulpină, atinge cel mult 15 cm în înălțime, cu flori care au un diametru de aproximativ 1.5 cm. Crește pe pajiști și în regiuni pustii, mai ales pe pământ acid sau neutru. De regulă crește în locuri parțial umbroase și înflorește din aprilie până în septembrie. Florile pot fi purpurii, albastre, galbene sau albe. Ele sunt hermafrodite și fertile, polenizate de albine.

Un exemplu de floare

Cum sugerează și numele, panseluța are o lungă istorie de folosire în medicina naturistă. A fost recomandată ca tratament în tratarea epilepsiei, astmului, bolilor de piele și exemelor. Are proprietăți expectorante, fiind folosit astfel în tratamentul bronșitei și a tusei convulsive. Este de asemenea diuretic, ceea ce duce la folosirea sa în tratarea reumatismului și a cistitei.

Florile au fost de asemenea folosite pentru producerea vopselei galbene, verzi și verzui-albăstrui, în timp ce frunzele sunt folosite în producerea unui indicator chimic.

Cu mult înainte de dezvoltarea panselelor cultivate, panseluța a fost asociată cu gândul în "limbajul florilor", de regulă prin denumirea sa alternativă de pansea (de la francezul "pensée" - gând): în consecință citatul Opheliei din opera lui William Shakespeare *Hamlet*, "Acolo sunt pansele, sunt pentru gânduri". Ceea ce Shakespeare avea în minte erau panseluțele, nu panseaua de grădină de azi.

Shakespeare face o referire mai directă la Panseluță în *Visul unei nopți de vară*. Oberon îl trimite pe Puck să adune "o mică floare sălbatică" pe care fetele o numeau "Iubire-în-trândăvie". Motivul lui Oberon este că a deviat o săgeată trimisă de Cupidon, destinată unei "vestale drepte, încoronată de vestici" (se presupune că este vorba de Regina Elisabeta I) pentru a cădea peste planta "înainte albă precum laptele, acum purpurie ca rana dragostei". Oberon susține că zeama panseluței, "pe pleoapele dorminde așezată, va face bărbat sau femeie să iubească la nebunie următoarea persoană pe care o va vedea." Dotați cu astfel de puteri, Oberon și Puck controlează soarta mai multor personaje din piesă, pentru a da nota dramatică și comică a piesei.

Panseluța are un număr mare de nume colocvii alternative, de până la 200.

Panseluță este și titlul unei cărți din trilogia The Changes, scrisă de Peter Dickinson.

Bibliografie

- Florentin Crăciun, Mircea Alexan, Carmen Alexan - *Ghidul plantelor medicinale uzuale*, Editura științifică, București 1992, pag. 114
- Ion I. Băra, Petre Gh. Tarhon, Florin Floria - *Plantele - izvor de sănătate*, Chișinău, «Știința», 1993, pag. 87

Legături externe

- Linkuri spre imagini, adunate de Texas A&M University Bioinformatics Working Group ^[1]
- Informații despre specii în baza de date a plantelor pentru viitor ^[2]
- Sistemul integrat de informații taxonomice: *[[Viola arvensis^[3]]]*
- USDA, Serviciul de conservare a resurselor naturale: Profilul plantelor - *Viola tricolor* L. (johnny jumpup) ^[4]

Troscot

Troscot 	
	
Troscot	
Clasificare științifică	
Regn:	Plantae
Încrengătură:	Magnoliophyta
Clasă:	Magnoliopsida
Ordin:	Caryophyllales
Familie:	Polygonaceae
Specie:	<i>Polygonum</i>
Nume binomial	
<i>Polygonum aviculare</i>	
L	

Troscotul (*Polygonum aviculare*) este o plantă erbacee anuală, din familia Polygonaceae, cunoscută sub mai multe denumiri populare: *hericică*, *iarba găinilor*, *târșoacă*, *troscovă*, *troscotel*.^[1]

Descriere

Plantă erbacee cu tulpina de obicei întinsă pe pământ sau ascendentă, cu frunze mici, eliptice și flori hermafrodite de culoare alb-roz sau verzui. Rădăcina este pivotantă iar fructul o achenea. Este răspândită în toate zonele țării, în locuri cultivate sau necultivate, la marginea drumurilor, a șanțurilor și în locuri virane. Înflorește din mai și până în septembrie. ^[2]

În scopuri medicinale se recoltează părțile aeriene, prin smulgerea plantei și îndepărtarea rădăcinilor și a părților inferioare, lemnificate. ^[3]

Componenți principali

Flavonoide (aviculoarozida), rezine, ceruri, vitamina C, grăsimi, zaharuri, mucilagii, ulei volatil, tanin și substanțe minerale bogate în acid salicilic liber și combinat. ^[1]

Proprietăți

- astringent
- antidiareic
- diuretic
- hipotensiv și mineralizant

Indicații

Intern tonifiant și astringent în combaterea diareei; remineralizant la anemici și convalescenți; în reumatism, gută, boli de plămâni, ca adjuvant.

Extern ajută la cicatrizarea rănilor, în boli contra reumatismului și în vindecarea hemoroizilor. ^[1]

Note

[1] *Terapie naturistă* pag. 242-243, Ecaterina D. Răducanu D, Ed. Științifică, București 1992

[2] terapii naturiste (<http://www.terapiinaturiste.ro/fitoterapie-plante.php?planta=Troskot>) - troskot

[3] selene.ro (<http://www.selene.ro/articole/troscotul>) - troscotul

Turița mare

Turița mare ⓘ	
	
<i>Agrimonia eupatoria</i>	
Clasificare științifică	
Regn:	Plantae
Încrengătură:	Magnoliophyta
Clasă:	Magnoliopsida
Ordin:	Rosales
Familie:	Rosaceae
Specie:	<i>Agrimonia</i>
Nume binomial	
<i>Agrimonia eupatoria</i> L, 1753	

Turița mare (*Agrimonia eupatoria*) este o plantă erbacee din familia Rosaceae, cunoscută sub mai multe denumiri populare: *asprișoară*, *buruiană de friguri*, *cornățel*, *gălbénare de germe*, *coada racului*, *leușteanul muntelui*, *lipici*, *sora fragilor*, *turiciară*, *turiuță*.^[1]

Descriere

Plantă erbacee, vivace, cu frunze păroase pe fața interioară, cu flori galben-aurii și cu fructe cu ghimpi mici la bază, răspândită de la câmpie și până la etajul montan (1.000 m), în fânețe și poieni umede, în tufărișuri și luminișuri, la margini de păduri și drumuri, în locuri cu umiditate mare. Înfloreste din iulie și până în luna septembrie.^[1]

În scopuri medicinale se recoltează părțile aeriene în timpul înfloririi.^[2]

Componenți principali

Tanin de natură catehică, galotanin și elagitanin, cvercetină liberă, hiperină și rutosidă, substanțe amare, ulei volatil, bioxid de siliciu, acid nicotic, vitaminele C și K, acid ursolic.^[1]

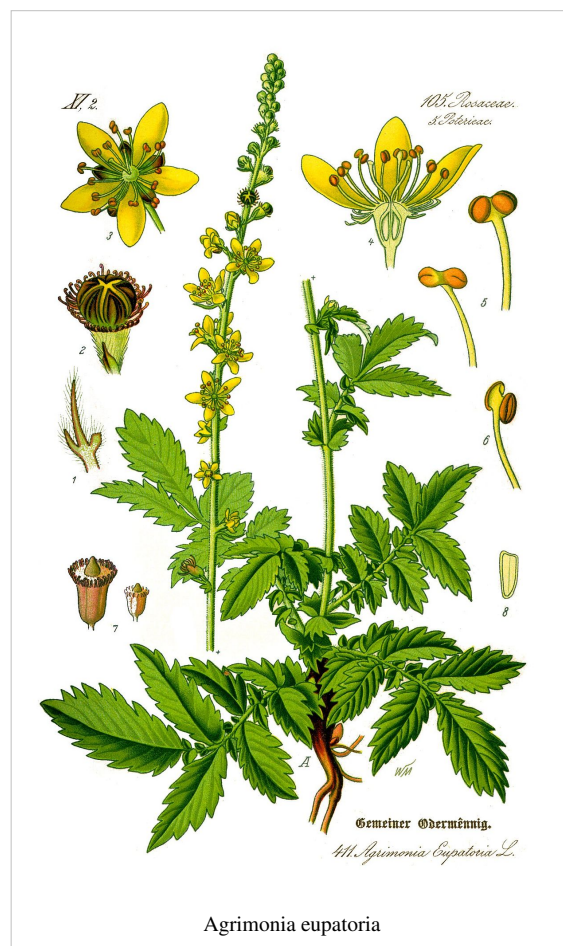
Proprietăți

- stimulator al secrețiilor gastro intestinale și măresc apetitul
- colagog
- lizează calculii biliari
- astrigent și antidiuretic datorită taninurilor
- eupeptic-amar^[3]

Indicații

Intern în calculoză biliară; în tulburările căilor biliare și gastro-intestinale favorizează eliminarea secrețiilor biliare descongestionând ficatul; în combaterea diareei; în reumatismul articular; urticarie.

Extern în ulcere varicoase, plăgi; afecțiuni oculare.^[1]

Note

[1] *Terapie naturistă* pag. 243-244, Ecaterina D, Răducanu D. Ed. Științifică, București 1992

[2] plante medicinale.org (<http://www.plante-medicinale.org/turita-mare/>) - turița mare

[3] selene.ro (<http://www.selene.ro/articole/turita-mare/>) - turița mare

Bibliografie

- Florentin Crăciun, Mircea Alexan, Carmen Alexan - *Ghidul plantelor medicinale uzuale*, Editura științifică, București 1992, pag. 124

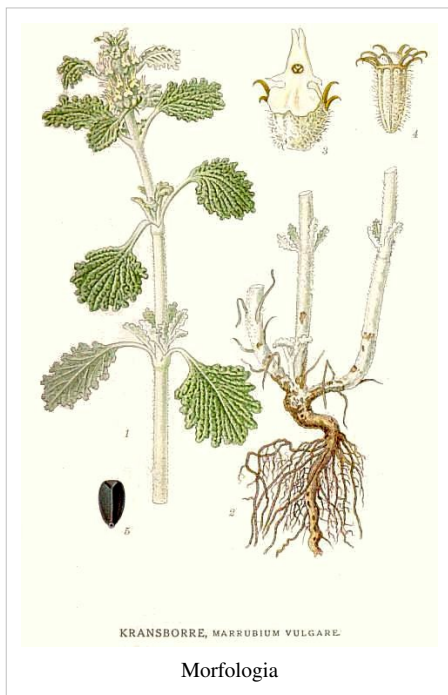
Unguraș (plantă)

Unguraș (plantă)

Clasificare științifică
Regn: Plantae Ordin: Lamiales Familie: Lamiaceae Gen: 'Marrubium' Specie: "M. vulgare"
Nume binomial
"Marrubium vulgare" L.

Ungurașul, bălțătura, cătușnica-sălbatică sau voronicul (*Marrubium vulgare*) este o plantă cu flori din familia Lamiaceae.

Descriere

Ungurașul are o înălțime de 250-450 mm, uneori atinge și 800 mm, pubescent, alb. Frunzele cresc în perechi, sunt circulare, obtuz-crestate, tomentoase, pețiolate. Florile sunt de culoare alb-murdar, mici, bilabiale, cresc câte 30-50 în glomerule la subsuoara frunzelor superioare. Ungurașul înflorește în lunile iunie-septembrie.

Răspândire

Prin locuri virane, crește pe marginea drumurilor, prin pârloage.

Utilizare

Se folosește partea superioară a plantei (Herba Marrubii), care se recoltează la înflorire. Acesta are un gust amar, chiar iute. Conține marubiina (principiu amar), saponine, tanin, ulei volatil, mucilagii, acid marubic, colină, clorogenic, acizi cafeici și are acțiune expectorantă, colagogă, stomahică, tonic amară și antitermică. Intră în compoziția ceaiului antiasmatic.

Pulberea din această compoziție (2-4 g/zi) sau infuzia (1-3%) este folosită la bronșite, astm bronșic, afecțiuni ale aparatului digestiv.

Bibliografie

- Florentin Crăciun, Mircea Alexan, Carmen Alexan - *Ghidul plantelor medicinale uzuale*, Editura științifică, București 1992, pag. 90
- Ion I. Băra, Petre Gh. Tarhon, Florin Floria - *Plantele - izvor de sănătate*, Chișinău, «Știința», 1993, pag. 87

Urzică

Pentru alte sensuri, vezi Urzică (dezambiguizare).

Urzică

Urtica dioica

Clasificare științifică

Regn:

Plantae

Încrengătură:

Magnoliophyta

Clasă:

Magnoliopsida

Subclasă:

Rosidae

Ordin:

Rosales

Familie:

Urticaceae

Gen:

Urtica

Specie:

U. dioica

Nume binomial

"Urtica dioica"

L.

Urzica (*Urtica dioica*) este o specie de plante erbacee, perene, din genul *Urtica*, familia *Urticaceae*.

Răspândire

Urzica este răspândită prin locuri necultivate de la câmpie, deal sau munte, în Europa, nordul Africii, Asia și America de Nord.

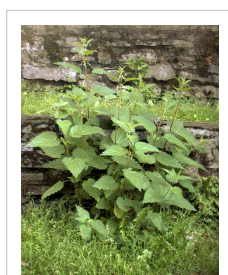
Caractere morfologice

- Partea subterană : rizom subțire, cilindric, brun-deschis, lung și ramificat, cu numeroase rădăcini subțiri, păsloase
- Tulpina (cu 4 muchii evidente) și frunzele, opuse, ovale, dințate pe margini, sunt acoperite cu perișori urticanți, a căror atingere provoacă bășicarea pielii și mâncărimi. Poate ajunge până la un metru înălțime.
- Florile sunt dioice, dispuse pe plante diferite, în panicule dispuse la axila frunzelor superioare.
- Semințele sunt nucule ovale, verzui, cu perigonul persistent.

Uz

- medicinal
- culinar

Imagini

Plante

Inflorescențe

Flori

Fructe

Legături externe

- [ro](#) [Urtica dioica](#) L.(*U. major* Fuchs) ^[1]
- [en](#) Plants for a Future database entry for *Urtica dioica*; comprehensive account with a long list of uses ^[2]
- [en](#) Germplasm Resources Information Network: *Urtica dioica* ^[3]
- [en](#) Flora of China: *Urtica dioica* ^[4]
- [en](#) Fotos of the stinging hairs of *Urtica dioica* ^[5]

References

- [1] <http://selene.ro/articole/urzica>
- [2] <http://www.pfaf.org/database/plants.php?Urtica+dioica>
- [3] <http://www.ars-grin.gov/cgi-bin/npgs/html/taxon.pl?40944>
- [4] http://www.efloras.org/florataxon.aspx?flora_id=2&taxon_id=220014002
- [5] <http://microscopy-uk.net/coppermine/displayimage.php?album=50&pos=16>

Valeriană

Valeriană 	
	
Clasificare științifică	
Regn:	Plantae
Încrângătură:	Magnoliophyta
Clasă:	Magnoliopsida
Ordin:	Dipsacales
Familie:	Valerianaceae
Gen:	<i>Valeriana</i>
Specie:	<i>V. officinalis</i>
Nume binomial	
<i>Valeriana officinalis</i> L. & Maillefer	

Valeriana (*Valeriana officinalis*) este o specie de plante erbacee perene din familia *Valerianaceae*. Mai este denumită și **odolean**, **năvalnic**, **gușa-porumbelului** sau **iarba-pisicii**.

Tulpina crește până la o înălțime de 70-170 cm. Florile sunt roșii-liliachii până la albe, grupate într-o inflorescență umbeliformă. Înflorește în perioada iunie-august.

Principalele substanțe active sunt: ulei volatil, acid izovalerianic și acid valerianic, alcaloizi (catinină, alfa-metil-pirilcetonă, valerianonă). Preparatele din rizom (ceai, tinctură, extract uscat), administrate intern și extern (băi), sunt indicate în stări de agitație, tulburări ale somnului și aritmii cardiace de natură nervoasă.

Utilizarea valerianei are o tradiție de peste patru mii de ani, fiind considerată o plantă de referință, atât în Europa, cât și în Asia. Investită și cu însușiri magice de tradiția populară, în ultimele patru decenii i-au fost dedicate sute și sute de studii medicale, care toate atestă același lucru: valeriana este una dintre cele mai eficiente remedii în tratarea tulburărilor emoționale, precum și a bolilor fizice asociate lor. O problemă de extremă actualitate în vremurile noastre, care stau sub semnul tensiunii și al stresului.

Descrierea plantei

Se mai numeste popular si odolean sau gusa porumbelului. Este o planta ierboasa, inalta de un metru - un metru si jumatate, care creste spontan, in locurile umede, cu pamant afanat, din zonele de deal si de munte. Are florile de un roz palid, cu un miros slab-dulceag, la fel ca si frunzele. Radacina este puternica si bine dezvoltata (in ea sunt depozitate peste iarna substantele de rezerva), avand si ea un miros specific: dulceag-intepator si destul de neplacut, usor emetic (vomitiv). Radacina se recolteaza acum, la sfarsitul lui septembrie, inceputul lui octombrie. Se dezgroapa cu cazmaua, apoi se spala in curent de apa rece, se despică pe lungime in patru si se intinde la uscat, in locuri bine ventilate si lipsite de umiditate. Cand radacinile devin casante si se rup cu un pocnet sec, procesul de uscare s-a incheiat si planta se depoziteaza in saculeti de hartie, in locuri uscate, intunecoase si reci. Pentru terapie nu sunt nici pe departe suficiente cantitatile din flora spontana, unde creste izolat, fiind destul de rara, motiv pentru care se cultiva pe suprafete mari, inclusiv la noi in tara, unde valeriana se gaseste in magazinele Plafar sub forma de ceai sau tincturi.

Preparate pe baza de valeriana

Extractul hidroalcoolic (tinctura) Este forma de administrare terapeutica cea mai frecvent utilizata, intrucat are o actiune rapida si intensa, chiar si in doze relativ mici. Iata metoda de preparare: se pun intr-un borcan cu filet douazeci de linguri de pulbere de radacina de valeriana, peste care se adauga doua cani (500 ml) de alcool alimentar de 70 de grade. Se inchide borcanul ermetic si se lasa vreme de doua saptamani intr-un loc calduros, dupa care maceratul obtinut se filtreaza si se pune in sticlute mici, inchise la culoare. Se administreaza de patru ori pe zi cate 50 de picaturi diluate in putina apa.

Pulberea Valeriana

Se obtine prin macinare cat mai fina a plantei, cu rasnita electrica de cafea. Depozitarea pulberii de radacina de valeriana se face in borcane de sticla inchise ermetic, in locuri intunecoase si reci, pe o perioada de maximum 2 saptamani (deoarece uleiurile sale volatile se evaporă rapid). De regula, se administreaza de 3-4 ori pe zi, cate o jumatate de lingurita rasa, de pulbere de valeriana, pe stomacul gol.

Infuzia combinata Se pun la macerat 3-4 linguri rase de radacina de valeriana maruntita in jumatate de litru de apa, vreme de 8-10 ore, dupa care se filtreaza. Preparatul rezultat se pune deoparte, iar planta ramasa dupa filtrare se fierbe in inca jumatate de litru de apa, vreme de cinci minute, dupa care se lasa sa se raceasca si se filtreaza. In final se amesteca cele doua extracte, obtinandu-se aproximativ un litru de preparat, care se foloseste intern (1-2 cani pe zi).

Baia terapeutica Medicina populara recomanda baile complete cu un extract de valeriana obtinut astfel: o mana de planta (aproximativ 50 de grame) se pune la macerat in doi litri de apa, la temperatura camerei, vreme de 8-10 ore (de dimineata pana dupa amiaza), apoi preparatul se strecoara, maceratul rezultat punandu-se deoparte, in timp ce planta ramasa se pune in alti doi litri de apa clocotita si se lasa sa stea acoperita pana se raceste, dupa care se filtreaza. In final, se combina cele doua preparate (maceratul si infuzia racita), care se vor pune in apa de baie, potrivita la o temperatura de 39-40 de grade Celsius. Baia dureaza 10-15 minute, dupa care pacientul se va usca putin prin tamponare cu prosopul si va ramane sa se odihneasca la loc foarte calduros, vreme de jumatate de ora.

Tratamente cu valeriana

Insomnie - intr-un studiu german efectuat in anul 2001 se afirmă, in mod categoric, urmatoarele: "Multe plante si remedii naturale pot fi recomandate contra insomniei, insa doar in cazul valerianei eficienta poate fi garantata". Intr-adevar, nenumarate teste clinice, facute pe pacienti de toate varstele si care sufereau de diferite tipuri de tulburari de somn, au dovedit eficienta valerianei ca sedativ si somnifer. Administrarea tincturii de valeriana inlatura dificultatea in a adormi, micsoreaza semnificativ procentul de treziri nocturne, favorizeaza aparitia fazei de somn profund fara vise (etapa cea mai odihnitoare a somnului). Cu alte cuvinte, valeriana ajuta la marirea perioadei de somn si - foarte important - imbunatateste calitatea acestuia. Se fac tratamente de cate 6 saptamani, in care se administreaza seara, la ora 7, si apoi inainte de culcare, cate o lingurita de tinctura, diluata cu putina apa. Efectele evidente de imbunatatire a somnului apar dupa 3 saptamani de administrare, in cazul valerianei efectul fiind cumulativ.

Crampe musculare - valeriana are calitati relaxante asupra muschilor. Se administreaza, atunci cand este nevoie, cate 1-2 cani de infuzie combinata pe zi, pe o perioada nu mai lunga de trei zile. Este eficienta in combaterea contracturii musculare dureroase, care apare datorita supra-efortului fizic si, mai ales, datorita incordarii psihice.

Gastrite care apar pe fond de stres, de suprasolicitare nervoasa - se administreaza infuzie combinata de valeriana, cate o cana (300 ml), care se bea in reprize, pe parcursul unei zile. Un tratament dureaza 12 zile, cu 5-10 zile de pauza. Se foloseste conjunctural, in perioadele cu stres intens, substantele active din valeriana intervenind la nivelul creierului, pentru eliberarea unor substante (neurotransmitatori) care induc stari de calm, multumire, relaxare. De asemenea, are efect sedativ, ajutand la diminuarea durerilor gastrice.

Spasme gastrointestinale - valeriana are calitati relaxante asupra musculaturii netede, fiind eficienta in colici si in spasme intestinale. Se administreaza sub forma de infuzie combinata, cate 2 cani pe zi. Tratamentul dureaza 3-7 zile.

Adjuvant in sindromul premenstrual - se face un tratament de o saptamana cu tinctura de valeriana, din care se iau cate 2-3 lingurite pe zi. Tratamentul incepe cu aproximativ 5 zile inaintea menstruatiei si se prelungeste pana in a doua zi a ciclului menstrual. Inlatura starile de iritare si de excitabilitate nervoasa, diminueaza durerile de sani, durerile din zona ovarelor, senzatia de tensiune sau de greutate in bazin.

Crampe in timpul menstrelor - se administreaza o doza soc, de 2 lingurite de tinctura de valeriana, care are efect rapid antispastic si sedativ. Suplimentar, se pot face bai fierbinti cu valeriana la membrele inferioare, ale carei substante active ajunse in circulatia sanguina periferica au efecte antispastice si calmante rapide.

Aritmie cardiaca, ischemie cardiaca - cu ajutorul valerianei se trateaza in mod special tulburarile cardiace care apar pe fond de stres si de anxietate. Un studiu efectuat in SUA, pe un lot de 480 de persoane, a demonstrat ca administrarea de valeriana, cate 30 de picaturi de tinctura de trei ori pe zi, diminueaza rata bolilor cardiace care apar pe fond de stres, in special a aritmiei si a ischemiei cardiace. De asemenea, administrarea valerianei a redus sentimentul subiectiv de stres. Valeriana

Anghina pectorala - un studiu facut in China arata ca tratamentul cu valeriana a avut efecte benefice pentru 88% din pacientii supusi testului. Se administreaza de trei ori pe zi cate o lingurita de tinctura, in cure de 40 de zile, cu 7-10 zile de pauza. Valeriana reduce semnificativ frecventa si intensitatea crizelor de anghina pectorala, imbunatateste activitatea inimii (actiune pusa in evidenta prin analizarea evolutiei electrocardiogramelor celor tratati).

Anxietate - valeriana este (alaturi de o planta exotica - kava-kava) cel mai bun remediu natural anti-anxietate. Rezultatele cele mai evidente apar dupa 4 saptamani de tratament, care va consta in administrarea unei jumatati de lingurite de pulbere, de 4 ori pe zi. Tratamentul se face vreme de doua luni, cu 14-21 de zile de pauza. Are efecte similare ca intensitate cu cele ale medicamentelor anxiolitice de intensitate slaba si medie, dar fara efectele adverse majore ale acestora.

Depresie - se recomanda o cura de 15-30 de zile cu valeriana, pentru pacientii ce duc lipsa de exercitiu fizic ori mental, precum si pentru cei care nu au parte de o relaxare adecvata, manifestand din aceasta cauza stres asociat cu depresie si astenie. Se administreaza cate o jumatate de lingurita de pulbere dimineata la ora 8, seara la ora 19 si cu putin timp inainte de culcare.

Adjuvant in sindromul colonului iritabil - se face un amestec in proportii egale de pulbere de radacina de valeriana si de seminte de fenicul. Se administreaza cate o jumatate de lingurita de patru ori pe zi din acest amestec, in cure de cate doua saptamani.

Precautii si contraindicatii la administrarea valerianei

In doze normale, valeriana da foarte rar reactii adverse, care constau in somnolenta si - uneori - usoara senzatie de vertij. Depasirea acestei doze produce insa efecte cum ar fi: senzatii de ameteala, lipsa de concentrare si coordonare, dureri de cap etc. Un studiu facut in Statele Unite pe 102 voluntari a aratat ca administrata in doze mari, seara, valeriana poate da dimineata incetineala de reactie, de decizie, si poate slabi concentrarea. Contra acestor simptome se administreaza sunatoare, care pastreaza efectele calmante, dar are totodata si o actiune invioratoare. Ca somnifer si calmant, doza la care valeriana isi face efectul nu depinde neaparat de greutatea corporala sau de varsta, cantitatea

optima pentru obtinerea efectelor terapeutice fiind gasita prin incercare, insa fara a depasi doza maxima admisa. Merita mentionat in acest context ca, in conformitate cu mai multe studii recente, marirea dozei de valeriana nu inseamna neaparat si marirea efectului terapeutic.

Valeriana ca planta magica

Valeriana

In medicina populara romaneasca, valeriana era considerata cea mai puternica arma pentru alungarea tuturor spiritelor rele. In unele zone de munte din Ardeal, ea se amesteca in turtele date drept merinde feciorilor cand plecau cu oile la pascut, pentru a-i feri de iele. In Moldova, fetele tinere purtau o radacina de valeriana in san pentru a fi ferite de zburatori si de tot felul de ispite ale trupului. In zona Neamtului se puneau o radacina de valeriana pisata intr-un ulcior cu apa neinceputa si se lasa de la rasaritul pana la asfintitul soarelui. Apa respectiva era bauta de barbatii cu aplecare spre desfrau, iar radacina ramasa se ingropa la stalpul de la cerdacul casei (ca sa le fie sufletul chemat langa familie si sa nu uite randuielile firii). In zona muntoasa a Olteniei, radacina de valeriana pisata se dadea vreme de 49 de zile celor posedati de necurat. La rasarit si la asfintit, se lua cate un praf (aproximativ 1,5 grame) de valeriana, care se inghitea cu agheasma. Noaptea se dormea cu o legatura de valeriana, leustean si iarba creata la cap, pentru a alunga toate necuratiile din suflet si din trup. In Bucovina, copiii mici si agitati, care plangeau peste masura, nu dormeau noaptea si pareau chinuti de spirite rele, erau scaldati in apa calda, in care se puneau o cana de fiertura de valeriana. Tratamentul se facea sapte zile la rand, dupa care numaidecat copilul se linistea.

Viola (gen de plante)

Regn:	Plantae
Subregn:	Tracheobionta
Încrângătură:	Magnoliophyta
Clasă:	Magnoliopsida
Subclasă:	Diileniidae
Ordin:	Violales
Familie:	<i>Violaceae</i>
Gen:	Viola
Nume binomial	
<i>"Viola"</i> L., 1753	

Viola este un gen de plante cu flori din familia Violaceae, care cuprinde aproximativ 400-500 specii răspândite în toată lumea, în principal în zonele temperate ale emisferei nordice, dar și în Hawaii, Australasia și Anzii Cordilieri din America de Sud. Acest gen de plante se dezvoltă de regulă în zone umede și ușor umbrite.

Specii

- *Viola arvensis* (Murray)- Trei frați pătați - sinonim *Viola tricolor* var. *arvensis* (Murr.) Boiss.
- *Viola banksii*, sinonim *Viola hederacea* - Violetă australiană
- *Viola biflora* - Viorea galbenă
- *Viola canina* - Viorea sălbatică
- *Viola hirta*
- *Viola odorata* - Toporaș, violetă
- *Viola sororia*
- *Viola pedunculata*
- *Viola pubescens*
- *Viola riviniana*
- *Viola stagnina*
- *Viola tricolor* (Linné) - Panseluță

Legături externe

- Integrated Taxonomic Information System: *Viola arvensis* ^[3]
- USDA, Natural Resources Conservation Service: Plants profile - *Viola tricolor* L. ^[4]

Toporași
(*Viola odorata*)

Viță de vie

Pentru o formație muzicală vezi Vița de Vie.

Viță de vie 	
	
<i>Vitis vinifera</i> (ilustrație)	
Clasificare științifică	
Regn:	Plantae
Încrengătură:	Magnoliophyta
Clasă:	Magnoliopsida
Ordin:	Vitales
Familie:	Vitaceae
Gen:	<i>Vitis</i>
Specie:	<i>V. vinifera</i>
Nume binomial	
<i>Vitis vinifera</i> Linnaeus	

Vița de vie (*Vitis vinifera* L.) este o specie de plante din genul *Vitis*, familia *Vitaceae*, originară din regiunea mediteraneană, Europa Centrală și sud-vestul Asiei, din Maroc și Spania până în sudul Germaniei în nord și în est până în nordul Iranului.^[1]

Viță de vie este o liană, care poate atinge o lungime de 35 m, cu coajă. Frunzele alternează, sunt lobate palmat și au o lungime și lărgime de 5–20 cm. Fructul este o boabă, acestea dezvoltându-se într-un ciorchine cunoscut sub numele de *strugure*. Boabele, la specia sălbatică au un diametru de circa 6 mm, iar când se coc dobândesc o culoare purpurie închis spre negru; la speciile cultivate, de regulă, boabele sunt mult mai mari, de până la 30 mm lungime și pot avea diverse culori: albe, alb-verzui, roșii sau purpurii. Specia sălbatică crește de obicei în păduri umede și pe malurile apelor curgătoare.

Strugurele sălbatic este deseori clasificat ca *V. vinifera*, subsp. *silvestris* (în unele clasificări considerat *Vitis silvestris*), cu *V. vinifera*, subsp. *vinifera* restricționată la formele cultivate. Vița-de-vie cultivată are flori hermafrodite, dar subsp. *silvestris* este dioecică (are flori masculine și feminine pe plante separate) și pentru ca fructul să se dezvolte este necesară polenizarea.

Istorie

Strugurii sălbatici au fost recoltați de cultivatori și fermierii timpurii. De mii de ani, fructul este cules atât pentru proprietățile sale medicinale, cât și pentru cele nutriționale, istoria lui fiind strâns legată de cea a vinului.

Schimbări în conformația sâmburilor (mai mici la formele cultivate) și distribuții ale semințelor sălbatice cultivatorilor, au avut loc între cca 3500-3000 î. Hr., în sud-vestul Asiei sau în sudul Transcaucaziei (Armenia și Georgia). Cultivarea strugurilor s-a răspândit și în alte părți ale lumii, în perioada preistorică sau în antichitate.

Strugurii au fost transportați în coloniile europene din întreaga lume, ajungând în America de Nord în jurul anului 1600 și apoi în Africa, America de Sud și Australia. În America de Nord, strugurii au format hibride cu o specie de *Vitis*, gen originar din regiune; unele hibride fiind create intenționat pentru a combate *Phylloxera*, o pestă cauzată de o insectă, care a afectat vița-de-vie europeană cu mult mai mult decât pe cea nord-americană, reușind să devasteze producția europeană de vin în câțiva ani. Mai târziu rădăcinile nord-americe au fost folosite în întreaga lume pentru a altoi *V. vinifera*, astfel încât aceasta să reziste în fața *Phylloxerei*.

În America de Nord creșterea *Vitis viniferei* a fost limitată la regiunea cu climă temperată de pe Coasta de vest a Statelor Unite, în New Mexico și California. Însă, datorită unor cercetări interpretate de Konstantin Frank, *Vitis vinifera* este cultivată acum și în regiunile cu un climat mai aspru ca New York și sudul provinciei canadiene Ontario. Munca Dr. Helmut Becker din anii '80 a adus *Vitis vinifera* și în Valea Okanagan din British Columbia.

În martie 2007, cercetători australieni de la CSIRO, lucrând în Centrul cooperativ de cercetare pentru viticultură ^[2] au descoperit că "mutații independente și extrem de rare din două gene [*VvMYBA1* și *VvMYBA2*] [din struguri roșii] produc o singură viță-de-vie albă, care este părintele aproape tuturor varietăților de struguri albi din lume. Dacă numai o singură genă ar fi suferit mutații, majoritatea strugurilor ar fi rămas roșii și astăzi nu am avea mai mult de 3000 de cultivatori disponibili, de struguri albi."^[3]

Utilizare

Folosirea strugurilor datează din neolitic, fapt demonstrat, de descoperirea unui depozit improvizat de vin, vechi de 7,000 de ani pe teritoriul actual al Georgiei, în 1996. ^[4] Alte dovezi au arătat că mesopotamienii și vechii egipteni aveau plantații de vin și dețineau măiestria necesară fabricării vinului. ^[5] Filozofii greci preamăreau puterea vindecătoare a strugurilor, atât ca întreg cât și sub formă de vin. Cultivarea *Vitis viniferei*, ca și producția vinului, au început în China în timpul dinastiei Han, în secolul al II-lea î.Hr. ^[6], odată cu importarea speciei din Ta-Yuan. Totuși, după alți autori, vița de vie sălbatică, crescută la munte ca *Vitis thunbergii*, a fost folosită pentru producerea vinului înainte de secolul al II-lea î.Hr. ^[7]

Seva viței de vie a fost folosită de vindecătorii tradiționali europeni pentru tratarea bolilor de piele și de ochi. Alte utilizări includ folosirea frunzelor pentru oprirea sângerării, dureri și inflamații ale hemoroizilor. De asemenea, pentru tratarea durerilor de gât au fost folosiți strugurii necopți, iar stafidele au fost folosite pentru tratarea tuberculozei, constipației și setei. În tratamentul cancerului, holerei, variolei, ametelelor, infecțiilor ale pielii și ochilor, boli ale rinichilor și ficatului au fost folosiți strugurii necopți. ^{[[8]]} Au fost dezvoltate și varietăți de struguri fără sâmburi, pentru a atrage consumatorii, însă cercetări recente au arătat că multe dintre proprietățile vindecătoare ale strugurilor provin chiar de la sâmburi.

Frunzele viței de vie sunt umplute cu carne tocată, orez și ceapă în prepararea mâncării tradițional-balcanice Dolma, precum și a sarmalelor românești.

Strugure

Soiuri

Arcadia

Apariția soiului de struguri de masă Arcadia se datorează soiurilor mai vechi Moldova și Cardinal. Arcadia are sinonimul Nastea. Este un soi cu un termen foarte timpuriu de coacere (115-125 zile). Are creștere medie sau viguroasă. Strugurii sunt mari și foarte mari: 0,5-0,7kg; au forma cilindro-conică cu două aripi, sunt denși, uneori dispersați. Bobițele sunt mășcate sau foarte mășcate (28×23 mm), au forma originală ovoidală (asemenea unui ou), culoare albă. Gustul este simplu, plăcut și pulpa este crocantă. Conținutul de zahăr este de 15-16%, iar al acidității de 5-6 g/l. Soiul este predispus la supraîncărcare cu roadă, ceea ce impune formarea inflorescențelor pe butuc și înlăturarea obligatorie a lăstarilor slab dezvoltăți, deoarece aceștia se maturizează insuficient și strugurii pe ei sunt mai mici. În condițiile răritului lăstarilor, iluminării suficiente a aparatului foliar, a unei bune îngrijiri, strugurii soiului Arcadia ating 2 kg, iar boabele 12-14 g. Transportabilitatea este sporită. În baza indicilor calitativi soiul Arcadia se încadrează printre cele mai valoroase 10 soiuri de struguri pentru masă. ^[9]

Codreanca

Codreanca este un soi nou de viță-de-vie cu termenul de coacere foarte timpuriu (110-115 zile), creat în rezultatul hibridării între soiurile Moldova și Marșaliskii. Acest soi începe să capete popularitate pe piața soiurilor timpurii datorită strugurilor mari și frumoși, a bobului mășcat, oval-alungit și a gustului fin-atractiv. Strugurii acestui soi posedă transportabilitate înaltă și poate să ajungă în orice regiune a CSI.[9]

Flame seedless

Flame Seedless este rezultatul unei hibridări complexe și reușite a soiurilor Cardinal, Sultanina, Red Malaga, Tafafini, Ahmr și Muscat de Alexandria. Strugurii au o mărime medie, de formă conică. Bobițele au culoarea roșie-aprinsă, cu o formă rotundă, fără semințe cu pulpa crocantă. Sunt bine plasate pe struguri, care sunt frumoși și comozi la ambalare. Soiul are un termen de coacere foarte timpuriu. Masa medie a bobițelor atinge 4-6 g. Posedă o productivitate înaltă. Este cel mai răspândit soi apiren cu termenul de coacere timpuriu. La utilizarea metodei de cultură protejată creșterea acestui soi devine posibilă în orice regiune viticolă.

Victoria

Victoria – soi de struguri de masă cu un termen de coacere timpuriu, creat în România de către selecționarul Victoria Lepădatu. Strugurii sunt mari, cilindro-conici, aripați. Bobițele – foarte mari, albe sau verzi-gălbui cu bronz chihlimburiu, oval-alungite. Pulpa – densă, cărnosă, cu gust armonios plăcut. Conține 2-3 semințe. Acest soi posedă o transportabilitate înaltă și un aspect exterior foarte atractiv. Având în vedere că este un soi nou, creat de puțin timp, totuși a căpătat o popularitate destul de largă în Țările Europei de Sud, considerându-se în prezent drept unul de bază printre soiurile albe, timpurii, care conține semințe. Rezistență la înghețuri: până la -18° C.

Talisman

Talisman este un soi nou de struguri de masă, rezistent la diverse maladii și înghețuri. Soiul Talisman are un termen de coacere timpuriu-mijlociu (127-135 zile). Strugurii au o densitate medie, uneori – rari; majoritatea au formă conică. Greutatea medie a unui strugure este de 800-1100 g (chiar și mai mult). Bobițele sunt foarte mari, 35x31mm, cu greutatea medie de 12-16 g, albe, cu gust armonios, iar la coacerea deplină capătă o aromă de muscat. A moștenit capacitatea de acumulare intensivă a zahărului: 17-23%; aciditatea: 6-8 g/l de la soiul Vostorg. Strugurii de masă de soiul Talisman sunt transportabili. Din lăstari, 75-90% sunt fertili, fiecare formând câte 1,4-1,8 struguri. Este înalt productiv. Pe un fon agrotehnic sporit (irigare, introducerea îngrășămintelor, tratarea cu substanțe fiziologic active) brusc crește recolta, fără a se pierde din calitatea strugurilor. Soiul dat este capabil de a se păstra îndelung pe butuci, ceea ce permite de a prelungi perioada recoltării.

Cardinal

Cardinal – soi de viță-de-vie pentru masă cu termen timpuriu de coacere. Este foarte răspândit în țările Europei de Sud și Est. Are strugurii de o lungime de 19-28 cm, de o formă cilindro-conică. Densitatea bobițelor: dispersată. Pedunculul ciorchinului este lungă (6-8 cm); verde. Masa strugurelui: 340-510 g. Bobițe sunt foarte mari (lungimea: 21-29 mm; lățimea: 18-23 mm), rotund ovale sau ovale, de culoare roșie-violetă, acoperite cu pruină fumurie. Masa a 100 bobițe: 800-1100 g. Pelița densă, dar ușor comestibilă. Pulpa este suculent-cărnosă, crocantă. În bobițe sunt 2-4 semințe mari. Gustul strugurilor este plăcut, cu un aromat slab tămâios.

Referințe

- [1] Euro+Med Plantbase Project: *Vitis vinifera* (http://ww2.bgbm.org/_EuroPlusMed/PTaxonDetail.asp?NameId=34500&PTRefFk=500000)
- [2] Walker, A. R., Lee, E., Bogs, J., McDavid, D. A. J., Thomas, M. R., & Robinson, S. P. (2007). Struguri albi rezultați din mutația a două gene similare și adiacente. *The Plant Journal* 49 (5): 772-785. Abstract. (<http://www.blackwell-synergy.com/doi/abs/10.1111/j.1365-313X.2006.02997.x>)
- [3] Găsind deosebirea vinului alb (<http://www.csiro.au/news/ps2u5.html>) accesat 2 martie 2007
- [4] World's Earliest Wine (<http://www.archaeology.org/9609/newsbriefs/wine.html>)
- [5] History-of-wine.com. (10 iunie, 2004). Istoria vinului (<http://www.history-of-wine.com>) *link dead at Feb 2007*
- [6] Plocher, T; Rouse, G; Hart, M. (2003). Descoperind strugurii și vinul în îndepărtatul nord al Chinei (<http://www.northernwinework.com/images/extra/chinatrip/Chinatrip.pdf>)
- [7] Eijkhoff, P. (2000). Vinul în China; istoria și dezvoltarea sa contemporană ([http://www.eykhoff.nl/Wine in China.pdf](http://www.eykhoff.nl/Wine%20in%20China.pdf)).
- [8] http://www.terapii-alternative.com/remedii-naturiste/Vita-de-vie-Vitis-vinifera-_858.html
- [9] <http://www.struguri.md/>

Bibliografie

- Daniel Zohary, Maria Hopf (2000). *Cultivarea plantelor în lumea veche*. Oxford: Oxford University Press. ISBN 0-19-850356-3

Vezi și

- Lista fructelor

Legături externe

- Istoria vinului chinez (<http://www.winechina.com/english/BigClass.asp?BigClassID=2&BigClassName=History>) (Vinul chinez online).
- (<http://www.richter.fr>)Pepiniera Viticola RICHTER
- [<http://http://www.struguri.md/>]

Volbură

Volbură 	
	
Clasificare științifică	
Regn:	Plantae
Încrângătură:	Magnoliophyta
Clasă:	Magnoliopsida
Ordin:	Solanales
Familie:	Convolvulaceae
Gen:	<i>Convolvulus</i>
Specie:	<i>C. arvensis</i>
Nume binomial	
<i>Convolvulus arvensis</i> L.	

Volbura, sau **rochița-rânduncii**, (*Convolvulus arvensis*) este o specie de plante, nativă Europei și Asiei. Este o plantă perenă, erbacee, cățăărătoare sau târâtoare, care poate crește până la 2 m. Frunzele sunt dispuse în spirală, de formă variată, lungi de 2-5 cm, cu un pețiol de 1-3 cm. Florile au formă de trompetă, cu diametrul de 1-2,5 cm, albe sau roz pal, cu cinci dungi radiale mai închise la culoare.

Floare cu acarieni roșii

Există două varietăți:

- *Convolvulus arvensis* var. *arvensis* - frunze late.
- *Convolvulus arvensis* var. *linearifolius* - frunze înguste

Deși produce flori atractive, deseori este considerată a fi o buruiană din cauza creșterii rapide și sufocării plantelor cultivate. A fost introdusă în America de Nord, unde, pe alocuri, este o specie invazivă. Covoarele formate invadează culturile și scad recolta; se estimează că pierderile cauzate de această plantă în SUA depășesc 377 milioane de dolari doar în 1998e. ^[1]

Note

[1] Coombs, E. M., et al., Eds. (2004). *Biological Control of Invasive Plants in the United States*. Corvallis: Oregon State University Press, 151.

Referințe

- Blanchan, Neltje (2002). *Wild Flowers: An Aid to Knowledge of Our Wild Flowers and Their Insect Visitors*. (<http://www.gutenberg.org/etext/3003>). Project Gutenberg Literary Archive Foundation
- Flora Europaea: *Convolvulus arvensis* (http://rbg-web2.rbge.org.uk/cgi-bin/nph-readbtreet.pl/feout?FAMILY_XREF=&GENUS_XREF=Convolvulus+&SPECIES_XREF=arvensis&TAXON_NAME_XREF=&RANK=)
- Flora of China: *Convolvulus arvensis* (http://www.efloras.org/florataxon.aspx?flora_id=2&taxon_id=200018801)

Bibliografie

- Florentin Crăciun, Mircea Alexan, Carmen Alexan - *Ghidul plantelor medicinale uzuale*, Editura științifică, București 1992, pag. 88

Legături externe

- Comprehensive profile for *Convolvulus arvensis* (http://www.maltawildplants.com/CONV/Convolvulus_arvensis.html)

Vâsc european

Viscum album 	
	
Clasificare științifică	
Regn:	Plantae
Încrengătură:	Magnoliophyta
Clasă:	Magnoliopsida
Ordin:	Santalales
Familie:	Santalaceae
Gen:	'Viscum'
Specie:	"V. album"
Nume binomial	
"Viscum album" L.	

Vâscul european (lat. **Viscum album**) este o specie de vâsc, specia numită inițial astfel și este cunoscută și ca *Vâsc comun*, pentru a o distinge de alte specii înrudite. Este originară din Europa și sud-vestul Asiei.

Este un arbust hemi-parazit, care crește pe tulpina altor pomi. Are tulpini de 30 până la 100 cm lungime cu ramuri dihotomice. Frunzele se află în perechi opuse, de forma unor panglici, întregi, având structura pielii prelucrate, cu o lungime de 2-8 cm și lățimea de 0.8-2.5 cm, de culoare galben-verzuie. De regulă dioecice, florile sunt discrete, de culoare galben-verzuie, având un diametru de 2-3 mm. Fructul este o boabă de culoare albă sau galbenă, care conține numeroși sămburi încastrați în pulpa gelatinoasă a fructului.

Până la patru subspecii sunt în general acceptate (*Flora Europaea*, *Flora Chinei*, Bean 1980, Blamey & Grey-Wilson 1989), și alte două câteodată. Specile diferă în culoarea fructului, forma și mărimea frunzelor și evident în copacii gazdă utilizați.

- **Viscum album subsp. abietis** (Wiesb.) Abromeit. Europa centrală. Fruct alb; Frunzele de până la 8 cm. Crește pe *Abies*.

- ***Viscum album* subsp. *album***. Europa, sud-vestul Asiei și în est până în Nepal. Fruct alb; frunze de până la 3-5 cm. Pe *Malus*, *Populus*, *Tilia*, și mai puțin pe numeroase alte specii, incluzând (rareori) *Quercus*.
- ***Viscum album* subsp. *austriacum*** (Wiesb.) Vollmann. Fruct galben; frunze de până la 2-4 cm. Europa centrală. Pe *Larix*, *Pinus*, *Picea*.
- ***Viscum album* subsp. *meridianum*** (Danser) D.G.Long. Asia de sud-est. Fruct galben; frunze de până la 3-5 cm. Pe *Acer*, *Carpinus*, *Juglans*, *Prunus*, *Sorbus*.
- ***Viscum album* subsp. *creticum*** Böhling et al. Recent în Creta estică (Böhling et al. 2002). Fruct alb; frunze scurte. Pe *Pinus brutia*.
- ***Viscum album* subsp. *coloratum*** Kom. este tratat de *Flora Chinei* ca o specie distinctă *Viscum coloratum* (Kom) Nakai.

Mitologie și simbolism

Vâscul a stârnit dintotdeauna interes și este înconjurat de un număr de mituri și legende. În unele țări joacă un rol în festivitatea de Crăciun. De asemenea apare și în popularele cărți cu benzi desenate Asterix, unde vâscul cules din stejar avea proprietăți speciale..

Fructul subsp. *album*, Polonia

Plantă din subsp. *austriacum* pe *Pinus silvestris*, Polonia

Ilustrație din sec. 19 creată de Köhler

Fructul speciei *Viscum album*

Referințe

- Flora Europaea: *Viscum album* ^[1]
- Flora Chinei: *Viscum album* ^[2]
- Flora Pakistanului: *Viscum album* ^[3]
- *Viscum album* subsp. *creticum* ^[4]
- Bean, W. J. (1980). *Copaci și arbuști în insulele britanice* 8th ed. 4: 725-726. ISBN 0-7195-2428-8
- Blamey, M. & Grey-Wilson, C. (1989). *Flora ilustrată a Britaniei și a nordului Europei*. Hodder & Stoughton. ISBN 0-340-40170-2.
- Böhling, N., Greuter, W., Raus, T., Snogerup, B., Snogerup, S. & Zuber, D. (2003). Note despre vâscul cretan, *Viscum album* subsp. *creticum* subsp. nova (Loranthaceae/Viscaceae). *Israel J. Pl. Sci.* 50 (Suppl.): 77-84.
- Huxley, A., ed. (1992). *Noul dicționar de grădinărit RHS* 4: 676. ISBN 0-333-47494-5

References

- [1] http://rbg-web2.rbge.org.uk/cgi-bin/nph-readbtreet.pl/feout?FAMILY_XREF=&GENUS_XREF=Viscum&SPECIES_XREF=album&TAXON_NAME_XREF=&RANK=
- [2] http://www.efloras.org/florataxon.aspx?flora_id=2&taxon_id=242414826
- [3] http://www.efloras.org/florataxon.aspx?flora_id=5&taxon_id=200006582
- [4] <http://www.flora-x.de/viscum1.htm>

Zămoșiță

Zămoșiță 	
	
<i>Hibiscus trionum</i>	
Clasificare științifică	
Regn:	Plantae
Încrângătură:	Magnoliophyta
Clasă:	Magnoliopsida
Ordin:	Malvales
Familie:	Malvaceae
Specie:	<i>Hibiscus</i>
Nume binomial	
<i>Hibiscus trionum</i>	
L	

Zămoșiță (*Hibiscus trionum*) este o plantă erbacee din familia Malvaceae cunoscută și sub denumirea de *macul-ciorii*.^[1]

Descriere

Plantă erbacee anuală, înaltă de până la 80 cm, acoperită cu peri rigizi, cu tulpina ramificată de la bază, cu flori mari, solitare, cu petale gălbui, la bază purpurii și fruct-capsulă. Crește prin culturi, în locuri fertile, pe câmpuri și la marginea drumurilor, în terenurile joase de la câmpie. Înfloarește din iulie și până în septembrie. ^[2]

În scopuri medicinale se utilizează numai părțile aeriene recoltate la începutul înfloririi.

Componenți principali

Ulei gras, flavonoide, mucilagii, arabinoză, ramnoza

Proprietăți

- Diuretic și saluretic, favorizând excreția ionilor de clor și sodiu ^[1]

Indicații

Cistite, pielite, elimină nisipul și calculii renali de dimensiuni reduse. ^[1]

Floare

Note

[1] *Terapie naturistă* pag. 261-262, Ecaterina D, Răducanu D. Ed. Științifică, București 1992

[2] selene.ro (<http://www.selene.ro/articole/zamosita>) - zămoșiță

Denumiri dacice de plante medicinale

Denumiri dacice de plante medicinale

Numeroase **denumiri dacice de plante medicinale** sunt cuprinse în două lucrări antice de medicină, prima aparținând lui Dioscoride Pedanios, iar a doua lui Pseudo Apuleius.

Conform atestărilor unor istorici medievali, printre care se găsește și Iordanes, dacii erau buni cunoscători ai plantelor medicinale, iar această cunoaștere era asociată cultului lor religios. Seneca aflate și el despre „acele ierburi ale căror rădăcini strivite distilează ucigătoare sucuri” și servesc magiei fioroase a Medeei, ierburi care cresc la Dunăre.^[1]

Tocmai datorită acestui interes și talent al dacilor cu privire la cunoașterea și folosirea plantelor medicinale, dispunem de unul dintre cele mai importante tezaure de limbă dacă pe care ni l-a lăsat istoria, altfel atât de parcimonioasă cu informațiile privind limba dacilor.

Cuvintele dace care ni s-au păstrat prin lucrările lui Dioscoride și Apuleis sunt prezentate separat, la articolul „Listă de denumiri dacice de plante medicinale”.

O pagină din „*De materia medica*” a lui Dioscoride (manscrisul Vienna Dioscurides), reprezentând o scânțieiuță (*Anagallis arvensis*). Pentru această plantă se menționează denumirile dacice *cercer*, *cerceraphron*, *kerker*, *kerkeraphron*.

Dioscoride

Despre Dioscoride Pedanios, Coloman Vaczy ne informează că a trăit în sec. I d. Hr. Era originar din Anazarba, localitate aflată în Cilicia (Asia Mică). A fost militar, probabil medic în armata romană, pe timpul domniei împăratului Claudius (42-54) și botanist. Este cunoscut ca fiind autorul lucrării intitulate „*De materia medica*”, scrisă se pare între anii 60 și 80 d. Hr. În text autorul a dat corespondentul unor denumiri de plante în mai multe limbi, între care și în limba dacă.

Lucrarea lui Dioscoride este scrisă în limba greacă. Alfabetul grecesc având doar 24 de litere, redarea limbii dacilor nu putea să fi fie realizată decât cu o mare aproximație pentru fonemele specifice, acelea care trebuie să fi lipsit din limba greacă veche. Nesiguranței acesteia inerente este posibil să i se fi adăugat și deformări suferite la repetatele copieri ale manuscriselor de către copiii târzii care, este de presupus, nu aveau nici cele mai vagi cunoștințe de limbă dacă. Deformarea menționată pare evidentă în câteva cazuri. Totuși lucrarea lui Dioscorides a fost, în general, îngrijit redactată, cu o ortografie relativ corectă.^[2]

Pseudo-Apuleius

Despre identitatea celui de al doilea autor de la care ne-au rămas nume de plante din limba dacilor, Pseudo-Apuleius, există prea puține informații^[3]. Coloman Vaczy înclină să creadă că el ar fi Lucius Apuleius Madaurensis, autorul Apologiei și al Metamorfozelor (Măgarul de aur). Este posibil ca acesta să fie cel care a întocmit lucrarea, păstrată în limba latină, căreia în lipsa titlului original i s-au atribuit denumirile „*De medicaminibus herbarum*”, „*De herbarum virtutibus*”^[4] sau „*Herbarius*”. Se pare că scrierea provine de la sfârșitul secolului II, adică la aproximativ un secol după ce Dioscoride scrisese lucrarea sa. Dacă datarea este corectă, numele dace de plante ar fi putut să fi fost adunate chiar de pe teritoriul Daciei Traiane.^[5] Lucrarea, așa cum ajuns la noi, este scrisă neglijent, cu ortografia adesea stâlcită și cu greșeli de copiere.^[6] La fel ca în cazul transcrierii numelor de plante din limba dacă prin literele alfabetului grecesc nici la transcrierea lor prin literele alfabetului latin nu a avut cum să fie posibilă o redare corectă a unora dintre fonemele limbii dace.

Transcrierea numelor dace

Este de reținut remarca istoricului Gheorghe I. Brătianu, care scrie că autorii greci și latini n-au reușit niciodată să transcrie perfect denumirile autohtone ale râurilor din spațiul dacic.^[7]

Alexandru Philippide insistă și el asupra aceleiași idei. El spune: „Pe teritoriul european noi știm sigur cum se pronunțau numai numirile topice latinești și grecești. Cum se vor fi pronunțat în realitate numirile topice barbare, nu știm. [...] Se poate întâmpla ca multe numiri topice românești actuale să fie directe reflexe ale numirilor barbare, pe care nu le cunoaștem în original, ci numai în reproducerile grecești și latinești, care erau de cele mai multe ori niște violente stâlcituri ale originalelor”.^[8]

Constantin Daicoviciu reține ca „indiscutabil dacici” doar șase termeni: *aniaserxe* (iarbă săracă), *budathla* (limba boului), *diesema* (coada vacii), *dyn* (urzică), *mizela* (cimbru), *riborasta* (brusture).

Autori

Numele plantelor din lucrările lui Dioscoride și Pseudo-Apuleius au făcut obiectul studiilor mai multor savanți români, printre care:

- Bogdan Petriceicu Hasdeu (1874),
- Grigore Tocilescu,^[9]
- Alexandru Papadopol-Calimah^[10] beneficiind de colaborarea cu botanistul Dimitrie Brândză,
- Nicolae Drăganu (1921, 1922),
- Traian Săvulescu (1943),
- Alexandru Borza^[11]
- Ioan Iosif Rusu^[12]
- Constantin Daicoviciu^[13]
- V. L. Bologa^[14]
- H. Mihăescu.^[15]

Un studiu laborios și interesant este cel publicat de botanistul clujean Coloman Váczy în lucrarea sa *Nomenclatura dacică a plantelor*. Unele interpretări a dat și Florentina Preda în 1978.^[16]

Între cercetătorii străini care s-au ocupat de listele de nume dacice de plante s-au aflat:

- Jakob Grimm,^[17]
- C. Sprengel,
- Lambecius,
- A. Saracenus,
- J. G. Ackermann,
- E. Mayer,

- Wilhelm Tomaschek,^[18]
- I. Bloch,
- J. Berendes,
- M. Neubürger,
- M. Wellmann,
- A. Premerstein,
- Dimităr Decev,^[19]
- Vladimir I. Gheorghiev,^[20]
- Bussenmacher,
- Daremberg,
- Sándor Lattyák.^[21]

Wilhelm Tomaschek^[22] a considerat că „asemenea nume rar pot fi explicate just chiar și în limbi complet studiate, cu atât mai mult într-o limbă dispărută, necunoscută”.^[23]

Părerile savanților sunt destul de împărțite, mergând de la contestarea totală până la acceptarea totală a autenticității originii dacice a numelor.

Interpretare botanică

Din punctul de vedere al studiului botanic și de medicină naturistă este important să se determine care sunt plantele medicinale confirmate prin cele două lucrări antice ca fiind folosite în lumea traco-dacă. Analiza listei conduce la concluzia, provizorie, că cele două lucrări se referă la un număr de 53 plante, genuri sau specii distincte. Dintre acestea au fost identificate cu destulă siguranță un număr de 50 de plante (genuri sau specii).

Comentarii despre denumirile geto-dacice de plante notate în scrierile lui Dioscorides și Pseudo-Apuleius și despre plantele cărora aparțin aceste fitonime se găsesc și în cartea "Contribuții la cunoașterea limbii geto-dacice. Denumirile dacice de plante" scrisă de Constantin Drăgulescu și Radu Drăgulescu, Edit. Univ. "Lucian Balga" Sibiu, 2000. Autorii analizează (alfabetic) toate numele dacice de plante, oferind informații despre presupusele etimologii și semantici ale acestora dar și despre identificarea speciilor notate sub aceste nume. Determinarea plantelor este, pentru un botanist cu experiență, relativ ușoară și sigură pentru cca. 90% dintre specii. Aproximativ un sfert dintre numele "dacice" au aceeași semantică pe care o regăsim și în numele grecești și latine notate în aceleași lucrări vechi. Se precizează și timpul când au fost culese aceste nume geto-dacice și zona de unde au fost semnalate (cele mai multe de pe teritoriul Dobrogei actuale). Deci numele sunt, cele mai multe getice, dar geții și dacii vorbeau aceeași limbă cu unele mici deosebiri.

Interpretare lingvistică

Din punct de vedere lingvistic, sunt relevante denumirile distincte din limba dacă furnizate de cele două lucrări. Aceste denumiri pot sta la baza oricărui studiu lingvistic, chiar dacă unele dintre ele sunt variante pentru aceeași plantă.

Ioan I. Russu^[24] apreciază că numele dace de plante sunt destul de numeroase, dar au o valoare lingvistică redusă, deoarece:

- foarte puține pot fi explicate etimologic
- multe au forme corupte, iar câteva sunt imposibil de reconstituit în forma originală.

Totuși Russu consideră că ele provin de la populația dacă din nordul Dunării, și anume din Dacia Romană^[25] și include cel puțin 10-15 dintre aceste denumiri în repertoriul lexical etimologic traco-dac (respectiv explicabile „total sau în parte, cu siguranță sau cu oarecare probabilitate, prin etimologii ce prezintă trăsături fonetice 'satem' traco-dace și un oarecare sens” (*L. t.-d.*, ed. a II-a, 1967, p. 47)) din lucrarea *Limba traco-dacilor* (pp. 89-130).

Existența variantelor de redare în scris a numelor dace de plante poate avea, în principal, următoarele cauze:

- diferențe de rostire ale informatorilor de la care au fost preluate, denumirile putând proveni din diferențe de rostire regionale, dialectale sau din diferențe individuale de reproducere și percepere a fonemelor de către vorbitorii de limbă dacă;
- dificultățile de transcriere cu litere grecești sau latine a unor nume rostite în limba dacă. Este posibil ca limba dacilor să fi avut unele foneme existente în limba română și care lipseau din limbile greacă și latină în momentul înregistrării numelor de plante dacice: *ă, â, ș, ț, j, ge, gi, ce, ci*, unii diftongi sau triftongi etc.) Despre aceasta Alexandru Papadopol Calimah scrie: „Copiștii greci au schimonosit o mulțime de autori și pătimeau firește de boala originară de a supune regulile elenice de prosodie și de eufonie orice cuvânt străin.”^[26]
- greșeli de transcriere la copierea denumirilor de la un copiator de manuscris la altul.

Existența prezumtivelor greșeli de transcriere nu poate fi exclusă. Totuși, pentru lucrările cu scop medical, copiatorii trebuiau să dea o atenție deosebită copierii, pentru a evita onfuziile cu urmări grave în tratamentele aplicate. Pentru simplificare, acceptând faptul că diferențele de scriere nu sunt totuși esențiale, se poate reține o singură variantă pentru cazurile în care există două, sau mai multe, destul de asemănătoare.

Cuvinte comune în dacă, latină, greacă

Pe de altă parte, nu este exclus să fi existat cuvinte comune între limba dacilor și limbile greacă sau latină. Mai mult decât atât, există argumente în favoarea găsirii unor cuvinte comune în cele trei limbi. Ele pot proveni din

- substratul autohton, limbile vorbite de populațiile preindo-europene din zonă;
- fondul comun indo-european al celor trei limbi;
- împrumuturi mai noi de la o limbă la alta, explicabile prin contactele existente, timp de secole, între vorbitorii acestora.

Variante ale numelor

Multiplele variante pentru numele aceleiași plante se pot datora, nu neapărat greșelilor copiștilor, ci mai curând dificultății transcrierii unor foneme existente în limba dacă, dar neexistente în latină sau greacă. La fel de plauzibil este ca variantele să reproducă, destul de corect, diferențe de dialect sau de grai, plauzibil să fi existat în limba daco-geților, răspândiți pe un teritoriu atât de întins.

Alexandru Papadopol Calimah analizează această problemă, a redării fonemelor dace de către vorbitorii de limbă greacă și latină, considerând că filologii români vor avea capacitatea de a găsi soluții pentru interpretarea numelor de plante păstrate de Dioscoride și de Apuleius.^[27]

Inventar

Un inventar al numelor de plante, făcut pornind de la aceste principii, arată următoarea situație:

Categorie de cuvinte	Număr	Procentaj	Observații
Cuvinte probabil dacice	57	73%	Correspunde cu numărul susținut de I. I. Rusu în „Istoria României”. ^[28]
Cuvinte posibil comune limbilor dacă și greacă	9	12%	
Cuvinte posibil comune limbilor dacă și latină	12	15%	
Total	78	100%	

Dimităr Decev (*Pflanzen*, pp. 47-48), citat de Ioan I. Russu în *Limba traco-dacilor* (ed. a II-a, 1967, p. 46) are statistica aceasta:

„Din cele 40 de nume dace care apar în listele de sinonime ale lui **Dioscoride**, 8 (adică 20%) sînt latine (*aprus*, *cercer*, *curionnecum*, *lax*, *petrina*, *polpum*, **rutastra*, **chordela*), 5 (12,5%) sînt grecești (*crustane*, *ormea*, *sciare*,

phityptela, *zuuster*) și 27 (67,5%) sînt daco-trace (**anarsexe*, *blis*, *boudathla*, *gonoleta*, *dacina*, *dielleina* = *dieleia*, *diesema*, *duodela*, *dyn*, **caropithla*, **dinuboila*, *coala*, *coicolida* = *coicodila*, *cotiata*, *mantia*, *mizela*, *olma*, *priadila*, *prodiorna*, *propedila*, *rathibida*, *salia*, *seba*, **sicunux*, *teudila*, *tulbela* = *tulla*, *zena*). Listele lui **Pseudo-Apuleius** au 32 de apelative dace, din care 9 sînt latine (*absentium rusticum*, *abiana*, *amolusta*, *aurumetti*, *bitumen*, **chordela*, *lax*, *torsoria*, *uaticina*), 8 grecești (**crustane*, *dracontos*, *eurupillene*, *parithia*, *peripomasta*, *sciare*, *scimpeax*, **syreon*) și 15 daco-trace (*adila*, *apropria*, *budalla*, *caecolida*, *dielina*, *diesapter*, *dinubula*, *diodela*, *discopela*, *mantia*, *olma*, *propedila*, *taudila*, *tirsozila*, *usazila*). Astfel, în intervalul de timp dintre alcătuirea listelor lui Dioscoride și ale lui Pseudo-Apuleius, numărul plantelor daco-trace a scăzut de la 27 la 15. În acest fapt pare a se oglindi procesul deznaționalizării dacilor, respectiv a tracilor.”

Asemănări cu numele românești

Alexandru Papadopol-Calimah remarcă unele asemănări ale numelor dace de plante cu cele folosite de poporul român. Deși spune că lasă acest studiu în seama erudiților în materie,^[29] dă următoarele exemple:

- *tura* sau *turitia*, *turice*, *turitia mare* pentru dacicul *tura*;
- *iedera* pentru dacicul *edera*;
- *rostopasca*, *rostopaste* și *crusta* pentru dacicul *crustana*;
- *tulpiniu*, *tulpinu*, *tulikina*, *știru-mic*, *știru-roși* și *torsura* pentru dacele *tulpila*, *stirfozila* și *storsura*;
- *măzăre*, *măzăroi* pentru dacicul *mozula*;
- *sialia*, *salbia*, *jalea*, *jalea de câmp* pentru dacicul *salie*;
- *ulmul*, *ulmarea* pentru dacicul *olma*;
- *cicuta* pentru dacele *colida*, *cycolida* și *cocalida*;
- *tatârca* pentru dacicul *tutastra*.^[30]

Este interesant să remarcăm că între cuvintele din limba română actuală, a căror origine dacică este recunoscută ca foarte probabilă sau chiar sigură, se găsesc, cu o pondere apreciabilă, nume de plante. Numele de plante pot fi cu ușurință incluse printre capitolele lexicului în care exista o importantă dezvoltare a formelor de civilizație daco-getă, suficientă pentru a oferi o rezistență remarcabilă la influența altor limbi, inclusiv a limbii latine. Vom adăuga aceasta la toate acele activități în care dacii excela: păstorit, activități agricole specifice zonei geografice, apicultura, vânătoarea, pescuitul, meșteșugurile artisanale, dintre care mai ales țesutul, olăritul, prelucrarea pieilor și a lemnului.

Alte exemple de asemănări: 1) Riborasta (Dacă) și Rabarbă (Română, DEX) Riborasta (din limba dacilor) se traduce de regulă prin cuvântul brusture. Dar, printre multele identități ale brusturei este și rabarba sălbatică^[31] 2) Caropithla, Karopithla (Dac) și denumire populară petală. 3) Skiare (din limba dacilor se traduce prin scai - genul *Dipsacus*^[32]) și Scai (Română, DEX) Cuvântul "scai" - genul *Dipsacus* - este inclus de Sorin Paliga în Lexiconul elementelor autohtone (traco-dace)^[33]

Suport pentru studierea limbii române

Cele 78 de nume dace de plante, împreună cu numele de persoane și cu denumirile geografice transmise documentar sau epigrafic, sunt desigur în continuare obiectul de studiu al lingviștilor. Ei vor putea astfel să găsească unele dintre legile specifice ale evoluției limbii dace, sub influența limbii latine, către limba română.

Note

[1] Seneca, Medeea, 717-718; cf. v. 724; citat de Alexandru Busuiocanu, Zamolxis, p. 47

[2] Coloman Vaczy, op. cit. partea II-a, p.120

[3] Coloman Vaczy, op. cit. partea II-a, p.122-123

[4] Kálmán Váczy, op. cit. partea II-a, p.120-121

[5] Coloman Vaczy, op. cit. partea II-a, p.129

[6] Coloman Vaczy, op. cit. partea II-a, p.120

- [7] George Brătianu, „O enigmă și un miracol istoric: poporul român”, p. 181
- [8] Alexandru Philipide, „Originea Românilor”, vol I, nota de la p. 456
- [9] Grigore Tocilescu, *Dacia înainte de romani*, București, 1880
- [10] Alexandru Papadopol-Calimah, *Pedaniu Dioscoride și Luciu Apuleiu*, în *Analele Academiei Române*, seria I, tomul XI. Și ca broșură, *Dioscoride și Luciu Apuleiu* (Botanica Daco-Getica), București, Tipografia Societății Academice Române, 1879
- [11] Alexandru Borza, „Dioscoride și botanica românească”, în *Apulum* (Alba Iulia), II, 1943-1945
- [12] Ioan I. Rusu, *Limba traco-dacilor*, ed. I 1959, ed. a doua 1967
- [13] C. Daicoviciu, în „Tribuna” (Cluj), VIII, nr. 9, 27 februarie 1927
- [14] V. L. Bologa, *Sinonimele dacice ale plantelor descrise de Dioscoride pot servi la reconstituirea limbii dacice?* în DR, V, 1927-28
- [15] H. Mihăescu, *La version latine de Dioscoride*, în EDR, VIII, 1938
- [16] Florentina Preda, *Geto-dacii în izvoarele antice*, p. 175-185
- [17] Jakob Grimm, *Geschichte der deutschen Sprache* (Istoria limbii germane), I, 1848
- [18] Wilhelm Tomaschek, *Die alten Thraker. Eine ethnologische Untersuchung*, Wien, 1893-1894
- [19] D. Detschew (Dimităr Decev), *Die dakischen Pflanzennamen*, în *Godâșnik*, na Sofiiskiiia Universitet, istor.-filos. fakult. XXIV, 1, 1929, 56 p.
- [20] V. I. Georgiev, *Die dakischen Glossen und ihre Bedeutung zum Studium der dakischen Sprache*, în revista *Linguistique Balkanique*, VIII, 1964
- [21] Sándor Lattyák, *Despre câteva nume dace de plante la Dioscoride*, Cluj, în *Botanikai muzeumi füzetek*, 1919
- [22] Wilhelm Tomaschek, *Die alten Thraker*, Wien, I 1893, II 1893, III 1894
- [23] Ioan I. Russu, *Limba traco-dacilor*, p. 44
- [24] Ioan I. Russu, *Limba traco-dacilor*, p. 43
- [25] „Indiferent de procentajul numelor de plante ce pot fi considerate cu siguranță ca dace (aparținând limbii traco-dace), sigur este că acestea trebuie să derive de la populația dacică din nordul Dunării (Dacia provincie romană între anii 106 și 271), din al cărui lexic cotidian trebuie să fi făcut parte. Cum și unde au putut ajunge la cunoștința medicilor și erudiților botaniști greci și romani este o problemă la care deocamdată e cu neputință a da un răspuns just, lipsind orice indicație documentară. (...) Oricum, ipoteza despre originea numelor de 'plante dace' din Dacia Mediterranea (Peninsula Balcanică, organizată după evacuarea Daciei carpatice de către Aurelian, a. 271), de la populațiile traco-romane de aici (ipoteza lui Decev), nu se sprijină pe nimic pozitiv și nu explică deloc termenul 'dacic' care nu este întâmplător și nici un simplu indicativ teritorial-geografic.”
- [26] Alexandru Papadopol Calimah, op. cit. p. 23)
- [27] Alexandru Papadopol Calimah, op. cit. pp. 23-24
- [28] Paragraful despre limba geto-dacilor din „Istoria României”, Editura Academiei Republicii Populare Române, București, 1960, p. 261.
- [29] Alexandru Papadopol-Calimah, op. cit. p. 13
- [30] Alexandru Papadopol-Calimah, op. cit. pp. 21-22
- [31] Common Burdock Julie Doll și Dr. Jerry Doll University of Wisconsin Weed Science
- [32] *Language in Danger: The Loss of Linguistic Diversity and the Threat to Our Future* Andrew Dalby April, 2003 ISBN 978-0-231-12900-8
- [33] *Lexicon etimologic al elementelor autohtone (traco-dace) ale limbii române* București 2006 de Sorin Paliga “IE *(s)kel ascutit, a tăia, zgâria”

Bibliografie

- Vasile Bianu, *Dicționarul sănătății*, Buzău, Imprimeria Al. Georgescu, 1910;
- George Brătianu, *O enigmă și un miracol istoric: poporul român*, București, Editura Corint, 2000;
- Alexandru Busuioceanu, *Zamolxis*, București, Editura Meridiane, 1985; reeditare Editura Dacica, 2009;
- Pavel Chirilă și colectiv, *Medicina naturistă*, București, Editura Medicală, 1987;
- Constantin C. Georgescu, *Manual elementar de botanică forestieră*, Editura Viața forestieră, 1939;
- Andrei Oțetea (coord.) *Istoria României*, București, Editura Academiei RPR, 1960;
- Alexandru Papadopol-Calimah, *Pedaniu Dioscoride și Luciu Apuleiu*, în: *Analele Academiei Române*, seria I, tomul XI. Ca broșură, *Dioscoride și Luciu Apuleiu* (Botanica Daco-Getica), București, Tipografia Societății Academice Române, 1879;
- Bela Pater, *Plante medicinale sălbatece*, București, Institutul de arte grafice Bucovina, I. E. Torouțiu, 1927;
- Alexandru Philipide, *Originea Românilor*, vol I, Iași, Tipografia Viața Românească, 1925;
- Florentina Preda, *Geto-dacii în izvoarele antice*, Culegere de texte, București, Facultatea de Istorie, 1978;
- Iuliu Prodan, *Flora*, Cluj, Cartea Românească S. A., 1923;
- Ioan I. Russu, *Etnogeneza românilor*, București, Editura Științifică și Enciclopedică, 1981;
- Ioan I. Russu, *Limba traco-dacilor*, ediția a II-a, București, Editura științifică, 1967; reeditare Editura Dacica, 2009;

- August Scriban, *Dicționarul limbii române*, Iași, Institutul de arte grafice Presa Bună, 1939;
- I. Todor, *Mic atlas de plante*, București, Editura Didactică și Pedagogică, 1968;
- Coloman Váczy, *Nomenclatura dacică a plantelor*, în revista *Acta Mvsei Napocensis*, Partea I-a în vol V-1968, pp. 59-73, Partea II-a în vol. VI-1969, pp. 115-129, Partea III-a în vol. VIII-1971, pp. 109-126 și Partea IV-a în vol. IX-1972
- Constantin Drăgulescu și Radu Drăgulescu, *Contribuții la cunoașterea limbii geto-dacice. Denumirile dacice de plante* Edit. Univ. „Lucian Blaga”, Sibiu, 2000

Vezi și

- Listă de cuvinte dacice

Article Sources and Contributors

Plante medicinale *Source:* <http://ro.wikipedia.org/w/index.php?oldid=6218982> *Contributors:* Alpha Quadrant, Courcelles, Emily, Esculapio, Eugen Dihoru, GEO, Gcazaciacu, Jean, Minisarm, Mirceatroc, Noder4, Parvus7, Terraflorin, Victor Blacus, Xlboy, 5 anonymous edits

Listă de plante medicinale *Source:* <http://ro.wikipedia.org/w/index.php?oldid=492273> *Contributors:* Alpha Quadrant, Courcelles, Emily, Esculapio, Eugen Dihoru, GEO, Gcazaciacu, Jean, Minisarm, Mirceatroc, Noder4, Parvus7, Terraflorin, Victor Blacus, Xlboy, 5 anonymous edits

Abiu *Source:* <http://ro.wikipedia.org/w/index.php?oldid=5580489> *Contributors:* Andreeaszekely, Andreeaszekely77, Nicu farcas, 1 anonymous edits

Abrus precatorius *Source:* <http://ro.wikipedia.org/w/index.php?oldid=6372359> *Contributors:* Eugen Dihoru, Nicu farcas, Pocor, VonTasha, 2 anonymous edits

Acacia catechu *Source:* <http://ro.wikipedia.org/w/index.php?oldid=6125256> *Contributors:* Eugen Dihoru, Nicu farcas, Pocor, Solt

Acacia senegal *Source:* <http://ro.wikipedia.org/w/index.php?oldid=6125257> *Contributors:* Eugen Dihoru, Nicu farcas, Pocor, 1 anonymous edits

Acokanthera abyssinica *Source:* <http://ro.wikipedia.org/w/index.php?oldid=6125258> *Contributors:* Eugen Dihoru, Nicu farcas, Pocor, Terraflorin, 1 anonymous edits

Aconitum ferox *Source:* <http://ro.wikipedia.org/w/index.php?oldid=6054754> *Contributors:* Avereanu, Eugen Dihoru, Nicu farcas, Pocor, 1 anonymous edits

Aconitum napellus *Source:* <http://ro.wikipedia.org/w/index.php?oldid=6125259> *Contributors:* Aruncutean veronika, Eugen Dihoru, Nicu farcas, Pocor, 4 anonymous edits

Afin *Source:* <http://ro.wikipedia.org/w/index.php?oldid=6384473> *Contributors:* Adela latcau, Alexander Tendler, AnaZ, Anclation, Andrei Stroe, Emily, Farmacist, GEO, Gikü, ImaChaser, Jean, KlaudiuMihaila, Laur2ro, Leopardul, Mazarin07, Miehs, Nicolae Coman, Nicu farcas, Ommiy-Pangaeus, Rsocol, SEFALIN, 7 anonymous edits

Agriș *Source:* <http://ro.wikipedia.org/w/index.php?oldid=6257148> *Contributors:* Ark25, GEO, Leopardul, Nicolae Coman, Nicu farcas, Radu Ana Maria, Romihaitza

Albăstreă *Source:* <http://ro.wikipedia.org/w/index.php?oldid=6312837> *Contributors:* Afil, Alexander Tendler, AnaZ, Dbogdan, Emily, GEO, Nicu farcas, Parvus7, Rebel, Steffyy, Victor Blacus

Aloe vera *Source:* <http://ro.wikipedia.org/w/index.php?oldid=6365220> *Contributors:* Adela latcau, Agricoool.ro, Andrei Stroe, Ark25, Borzin Vladimir, Flying, Natalete, Nicu farcas, Remediinaturale, Strainu, 2 anonymous edits

Amărala *Source:* <http://ro.wikipedia.org/w/index.php?oldid=6348067> *Contributors:* Emily, GEO

Anason *Source:* <http://ro.wikipedia.org/w/index.php?oldid=6326719> *Contributors:* AnaZ, Basarab, Emily, GEO, Kihoiu, Nicu farcas, Terraflorin, Valugi, 3 anonymous edits

Anemone ranunculoides *Source:* <http://ro.wikipedia.org/w/index.php?oldid=6072510> *Contributors:* Alex F., GEO, Minisarm, Nicu farcas, Pocor, Severina, TRyUS, 2 anonymous edits

Angelică *Source:* <http://ro.wikipedia.org/w/index.php?oldid=6423440> *Contributors:* AnaZ, Eugen Dihoru, Laurap, Nicu farcas, Parvus7, Saxonul, Terraflorin, 1 anonymous edits

Anghinare *Source:* <http://ro.wikipedia.org/w/index.php?oldid=6455412> *Contributors:* AnaZ, Andtan, Ark25, Emily, GEO, Nicu farcas, Parvus7, Tudor.aln, VonTasha, 2 anonymous edits

Arborele de cacao *Source:* <http://ro.wikipedia.org/w/index.php?oldid=6406844> *Contributors:* Ionutp, Minisarm, Nicu farcas, Parvus7, Tlustulimu, 1 anonymous edits

Armurariu *Source:* <http://ro.wikipedia.org/w/index.php?oldid=1894201> *Contributors:* Andrei Stroe, Nicu farcas, Orioane, Pocor, Silvianguranda, 2 anonymous edits

Arnica *Source:* <http://ro.wikipedia.org/w/index.php?oldid=6174844> *Contributors:* GEO, VonTasha

Arnică *Source:* <http://ro.wikipedia.org/w/index.php?oldid=6421863> *Contributors:* Emily, GEO, Nicu farcas, Orioane, Parvus7, Pixi, Severina, Vlad, 3 anonymous edits

Bambus *Source:* <http://ro.wikipedia.org/w/index.php?oldid=6154041> *Contributors:* Dani Petrila, Dantesino, Minisarm, Mycomp, Nicu farcas, Sebastianpin, Victoria andreicu, 3 anonymous edits

Brad argintiu *Source:* <http://ro.wikipedia.org/w/index.php?oldid=6410645> *Contributors:* AnaZ, Ccciiippprrrryyy, Cezarika1, Eugen Dihoru, Nicu farcas, 5 anonymous edits

Brusture *Source:* <http://ro.wikipedia.org/w/index.php?oldid=6365222> *Contributors:* Agricoool.ro, Ionutp, KlaudiuMihaila, MihaelaAndreeaS, Nicu farcas, Rsocol, Side2, Strainu, Terraflorin

Bobornic *Source:* <http://ro.wikipedia.org/w/index.php?oldid=6125338> *Contributors:* Terraflorin

Boz *Source:* <http://ro.wikipedia.org/w/index.php?oldid=6392146> *Contributors:* Agricoool.ro, Emily, Minisarm, Terraflorin, 1 anonymous edits

Brândușă de toamnă *Source:* <http://ro.wikipedia.org/w/index.php?oldid=5678047> *Contributors:* Adela latcau, BBKurt, Cantor, KlaudiuMihaila, Nicu farcas, Parvus7

Busuioc *Source:* <http://ro.wikipedia.org/w/index.php?oldid=6455898> *Contributors:* Andrei Stroe, Castielli, Cimbrum, Daemmon, Danyelflorea, Emily, GEO, Jovus2667, Lare 11, Liana, Minisarm, Mycomp, Nicoledanicolescu, Nicu farcas, Ommiy-Pangaeus, Pocor, Rad Urs, Roamata, Terraflorin, Tudor.aln, 8 anonymous edits

Cartof *Source:* <http://ro.wikipedia.org/w/index.php?oldid=6314525> *Contributors:* AdiJapan, Ady777, AdySarbus, AnaZ, Angr, Ark25, Bourge, Ciumbi, Edyli, GEO, Ionutzmovie, J'adore, Jacques paganel, Jeffhardy118, KlaudiuMihaila, Miehs, Minisarm, Mvelam, Mycomp, Nicolae Coman, Nicu farcas, Purodha, Roscaf, Scymso, Terraflorin, Tgeorgescu, Undoitreipatru, Venske, Victor Blacus, Victoria Popa, 14 anonymous edits

Cătină albă *Source:* <http://ro.wikipedia.org/w/index.php?oldid=6294810> *Contributors:* Afil, Alecsescu, AnaZ, Ark25, DokX, GEO, Marcos56, Miehs, Minisarm, Nicu farcas, Parvus7, Rubik, Terraflorin, Tudor.aln, 27 anonymous edits

Cerențel *Source:* <http://ro.wikipedia.org/w/index.php?oldid=6435163> *Contributors:* Afil, GEO, Miehs, Nicu farcas, Severina, Terraflorin, 1 anonymous edits

Chimion *Source:* <http://ro.wikipedia.org/w/index.php?oldid=6356668> *Contributors:* AnaZ, Andrei Stroe, Ark25, Minisarm, Nicu farcas, Orioane, SpunkyLepton, 6 anonymous edits

Cicoare *Source:* <http://ro.wikipedia.org/w/index.php?oldid=6394158> *Contributors:* Afil, Ark25, BlueMonday, GEO, Nicu farcas, Rbrausse, Turgidson, 4 anonymous edits

Cimbrisor de câmp *Source:* <http://ro.wikipedia.org/w/index.php?oldid=6114169> *Contributors:* Nicu farcas, 1 anonymous edits

Ciuboțica cucului *Source:* <http://ro.wikipedia.org/w/index.php?oldid=5514040> *Contributors:* Terraflorin

Ciulin *Source:* <http://ro.wikipedia.org/w/index.php?oldid=5549362> *Contributors:* Andrei Stroe, Nicu farcas

Ciumăfaie *Source:* <http://ro.wikipedia.org/w/index.php?oldid=6407281> *Contributors:* Courcelles, GEO, Parvus7, 1 anonymous edits

Coadă-calului *Source:* <http://ro.wikipedia.org/w/index.php?oldid=6365225> *Contributors:* Agricoool.ro, Alexandrusca, Danalovelara, GEO, Jean, KlaudiuMihaila, Nicolae Coman, Nicu farcas, Terraflorin

Coadă șoricelului *Source:* <http://ro.wikipedia.org/w/index.php?oldid=6439735> *Contributors:* Agricoool.ro, Avereanu, Cornel Pavel, Emily, GEO, Nicu farcas, Pocor, Strainu, Terraflorin, Tudor.aln, VonTasha, 4 anonymous edits

Coadă racului *Source:* <http://ro.wikipedia.org/w/index.php?oldid=6009300> *Contributors:* Alohaaaa, Cezarika1, Nicu farcas, Terraflorin

Coriandru *Source:* <http://ro.wikipedia.org/w/index.php?oldid=6445715> *Contributors:* AnaZ, Crisfree2fly, Emily, GEO, Nicu farcas, Terraflorin, Valugi

Crețșoară *Source:* <http://ro.wikipedia.org/w/index.php?oldid=6473626> *Contributors:* Cezarika1, Nicu farcas

Crețușcă *Source:* <http://ro.wikipedia.org/w/index.php?oldid=6247577> *Contributors:* Cezarika1, Nicu farcas

Crușin *Source:* <http://ro.wikipedia.org/w/index.php?oldid=6428019> *Contributors:* AnaZ, Nicu farcas, Parvus7, Razool, Vlad, 1 anonymous edits

Curcuma *Source:* <http://ro.wikipedia.org/w/index.php?oldid=6460980> *Contributors:* AdySarbus, Andrei Stroe, Gikü, Miehs, Nicu farcas, Sanzianana, SpunkyLepton, 9 anonymous edits

Cânepă indiană *Source:* <http://ro.wikipedia.org/w/index.php?oldid=6436559> *Contributors:* ANDROBETA, AlexOn, Alleks, Andrei Stroe, Dh78, Dosz, GEO, Gikü, Jean, King-danny, LoliePolieOlie, Lucian324, M4rck, MihaelaAndreeaS, Minisarm, Miron, Nicu farcas, Parvus7, Remigiu, Tgeorgescu, Vargenau, 33 anonymous edits

Călin (plantă) *Source:* <http://ro.wikipedia.org/w/index.php?oldid=6394312> *Contributors:* Andrei Stroe, Calincioban, Ionutzmovie, Nicu farcas, Parvus7, Terraflorin, 1 anonymous edits

Cătină de garduri *Source:* <http://ro.wikipedia.org/w/index.php?oldid=5727196> *Contributors:* Afil, Andreeaszekely, Andreeaszekely77, Cristipopa84, Firilacroco, Minisarm, Moca, Nicu farcas, Nipisiquit, Silenzio76, 7 anonymous edits

Dafin *Source:* <http://ro.wikipedia.org/w/index.php?oldid=6167221> *Contributors:* AdiJapan, Andrei Stroe, Avereanu, Emily, GEO, Kmoksy, Liana, Miehs, Minisarm, NeaNita, Neumeiko, Nicu farcas, Nipisiquit, Saxonul, Tudor.aln, Victor Blacus, 2 anonymous edits

Dracilă *Source:* <http://ro.wikipedia.org/w/index.php?oldid=6458442> *Contributors:* Emily, Leopardul, Nicu farcas, Parvus7

Dumbravnic *Source:* <http://ro.wikipedia.org/w/index.php?oldid=6166058> *Contributors:* Andrei Stroe, Nicu farcas, 3 anonymous edits

Efedra *Source:* <http://ro.wikipedia.org/w/index.php?oldid=6402880> *Contributors:* Cumanul, Longbowman, Nicu farcas, Pocor, 1 anonymous edits

Feciorică *Source:* <http://ro.wikipedia.org/w/index.php?oldid=6400937> *Contributors:* Emily, Nicu farcas

Fenicul *Source:* <http://ro.wikipedia.org/w/index.php?oldid=6454391> *Contributors:* AnaZ, Andrei Stroe, Ark25, BlueMonday, Danalovelara, Emily, Jean, Leopardul, Nicu farcas, Side2, Terraflorin, Tudor.aln, 10 anonymous edits

Floarea patimilor *Source:* <http://ro.wikipedia.org/w/index.php?oldid=6220499> *Contributors:* Cuarțcaltcalcopirită, Nicu farcas, Romana campeon, SpunkyLepton, Urzică, 2 anonymous edits

Gălbenele *Source:* <http://ro.wikipedia.org/w/index.php?oldid=6405625> *Contributors:* Alexander Tandler, AnaZ, GEO, Monica.lupu, Nicu farcas

Gențiană *Source:* <http://ro.wikipedia.org/w/index.php?oldid=6460185> *Contributors:* Minisarm, Nicu farcas, Parvus7, Valugi

Ghimpe *Source:* <http://ro.wikipedia.org/w/index.php?oldid=5581830> *Contributors:* Cezarika1, Nicu farcas

Ghințură *Source:* <http://ro.wikipedia.org/w/index.php?oldid=6125315> *Contributors:* Terraflorin

Ghințură galbenă *Source:* <http://ro.wikipedia.org/w/index.php?oldid=6426521> *Contributors:* Alexander Tandler, Terraflorin

Hamei *Source:* <http://ro.wikipedia.org/w/index.php?oldid=6456484> *Contributors:* Andrei J, Danutz, GEO, Goliath, Hashar, Ionutzmovie, Laur2ro, Miehs, Minisarm, Mtrf, Mvelam, Nicu farcas, Rumsefardi, Terraflorin, 6 anonymous edits

Hasmaŭuchi *Source:* <http://ro.wikipedia.org/w/index.php?oldid=6365211> *Contributors:* Agricoool.ro, Ark25, Feri Goslar, GEO, Mycomp, Nicu farcas, Strainu, Victor Blacus, 4 anonymous edits

Iarbă mare *Source:* <http://ro.wikipedia.org/w/index.php?oldid=6385579> *Contributors:* Cezarika1, Nicu farcas, Terraflorin, 1 anonymous edits

Ienupăr *Source:* <http://ro.wikipedia.org/w/index.php?oldid=6423173> *Contributors:* Andrei Stroe, Emily, Minisarm, Nipisiquit, Terraflorin, Tudor.aln, 2 anonymous edits

In *Source:* <http://ro.wikipedia.org/w/index.php?oldid=6385114> *Contributors:* Andrei Stroe, Ark25, GEO, Jean, KlaudiuMihaila, Nicu farcas, Parvus7, Saxonul, Tlustulimu, 3 anonymous edits

Ipcăriștea *Source:* <http://ro.wikipedia.org/w/index.php?oldid=5927880> *Contributors:* Cezarika1, Luckydreamer, Nicu farcas

Isop *Source:* <http://ro.wikipedia.org/w/index.php?oldid=6341040> *Contributors:* FlorinCB, Kippi70, Minisarm, Nicu farcas, Patricia olaru, 2 anonymous edits

Izmă bună *Source:* <http://ro.wikipedia.org/w/index.php?oldid=6312966> *Contributors:* Cezarika1, Nicu farcas

Jneapăn *Source:* <http://ro.wikipedia.org/w/index.php?oldid=6264735> *Contributors:* AnaZ, GEO, Jean, Miehs, Parvus7, Solt, Terraflorin, Victor Blacus, 2 anonymous edits

Lavandula *Source:* <http://ro.wikipedia.org/w/index.php?oldid=6064234> *Contributors:* GEO, Impy4ever, KlaudiuMihaila, Nicu farcas, 2 anonymous edits

Lemn dulce *Source:* <http://ro.wikipedia.org/w/index.php?oldid=6453110> *Contributors:* Emily, GEO, Laur2ro, Lupescu81, Nicu farcas, Nipisiquit, Vlad, 6 anonymous edits

Liliac (plantă) *Source:* <http://ro.wikipedia.org/w/index.php?oldid=6287637> *Contributors:* Alexander Tandler, AnaZ, Nicu farcas, Pandur

Limba mielului *Source:* <http://ro.wikipedia.org/w/index.php?oldid=6293938> *Contributors:* Emily, GEO, Jean, Nicu farcas, 3 anonymous edits

Lumânărică *Source:* <http://ro.wikipedia.org/w/index.php?oldid=6125744> *Contributors:* Terraflorin

Măceș *Source:* <http://ro.wikipedia.org/w/index.php?oldid=5822157> *Contributors:* Alexander Tandler, AnaZ, Emily, GEO, Jean, KlaudiuMihaila, Lascorz, Leopardul, Nicu farcas, Parvus7, Strainu, Tudor.aln, 3 anonymous edits

Măghiran *Source:* <http://ro.wikipedia.org/w/index.php?oldid=1017645> *Contributors:* KlaudiuMihaila, Terraflorin, Tudor.aln, 1 anonymous edits

Măselariță *Source:* <http://ro.wikipedia.org/w/index.php?oldid=6077426> *Contributors:* Adela latcau, Basarab, Eugen Dihoru, Nicu farcas, 2 anonymous edits

Mătrăgună *Source:* <http://ro.wikipedia.org/w/index.php?oldid=6054647> *Contributors:* Adela latcau, Danalovelara, Emily, FlorinCB, GEO, Jean, Nicu farcas, Parvus7

Merișor (plantă) *Source:* <http://ro.wikipedia.org/w/index.php?oldid=6262304> *Contributors:* Ark25, Terraflorin

Mur *Source:* <http://ro.wikipedia.org/w/index.php?oldid=6247480> *Contributors:* Alexandrusca, AnaZ, Andrei Stroe, Leopardul, Mycomp, Nicu farcas, Orioane, 1 anonymous edits

Mușchi de piatră *Source:* <http://ro.wikipedia.org/w/index.php?oldid=6332416> *Contributors:* Avereanu, Cezarika1, Nicu farcas, Terraflorin, 1 anonymous edits

Muștel *Source:* <http://ro.wikipedia.org/w/index.php?oldid=6388897> *Contributors:* Adela latcau, AdiJapan, AnaZ, Andrei Stroe, BAICAN XXX, Danalovelara, Emily, GEO, Jjmihai, Nicu farcas, Rareș1, Rbrausse, Terraflorin, Valugi, 7 anonymous edits

Muștar alb *Source:* <http://ro.wikipedia.org/w/index.php?oldid=6410395> *Contributors:* Dieseltoto, GEO, KlaudiuMihaila, Terraflorin, Valugi, 1 anonymous edits

Muștar negru *Source:* <http://ro.wikipedia.org/w/index.php?oldid=6128370> *Contributors:* Terraflorin

Nalbă mare *Source:* <http://ro.wikipedia.org/w/index.php?oldid=6160947> *Contributors:* Cezarika1, Nicu farcas

Nufăr alb *Source:* <http://ro.wikipedia.org/w/index.php?oldid=6144712> *Contributors:* Terraflorin

Nufăr galben *Source:* <http://ro.wikipedia.org/w/index.php?oldid=6288064> *Contributors:* Terraflorin

Obligeană *Source:* <http://ro.wikipedia.org/w/index.php?oldid=6128131> *Contributors:* GEO, Irinab, Kay7even, KlaudiuMihaila, Mitzublond2011, Nicu farcas, Tjmoel, Tudor.aln

Osul iepurelui *Source:* <http://ro.wikipedia.org/w/index.php?oldid=6336714> *Contributors:* Cezarika1, Nicu farcas

Panseluță *Source:* <http://ro.wikipedia.org/w/index.php?oldid=6456826> *Contributors:* AnaZ, Andrei Stroe, GEO, Infobgv, Minisarm, Nicu farcas, Severina, Terraflorin, 3 anonymous edits

Papaya *Source:* <http://ro.wikipedia.org/w/index.php?oldid=6293016> *Contributors:* Alpha Quadrant, Bernstein Leonard, GEO, KlaudiuMihaila, Neumeiko, Nicu farcas, Rsocol, Tlustulimu, 4 anonymous edits

Păpădie *Source:* <http://ro.wikipedia.org/w/index.php?oldid=6389250> *Contributors:* Andrei Stroe, Emily, Eugen Dihoru, GEO, Ionutp, Miehs, Minisarm, Mishuletz, Nicu farcas, Nipisiquit, Silvianguranda, Tudor.aln, 11 anonymous edits

Pătlagină *Source:* <http://ro.wikipedia.org/w/index.php?oldid=6450098> *Contributors:* KlaudiuMihaila, Nicu farcas, Terraflorin

Pătlăgeaua roșie *Source:* <http://ro.wikipedia.org/w/index.php?oldid=5558591> *Contributors:* Adela Iatcau, Adrian ach, Alex:D, Ark25, Floddinn, GEO, Nelu craciun, Nicu farcas, SirJibby, Terraflorin, Wars, 6 anonymous edits

Pătrunjel *Source:* <http://ro.wikipedia.org/w/index.php?oldid=6367704> *Contributors:* Agricoool.ro, AnaZ, Emily, GEO, Miehs, Nerissa-Marie, Nicu farcas, Terraflorin, 3 anonymous edits

Pir (plantă) *Source:* <http://ro.wikipedia.org/w/index.php?oldid=5562863> *Contributors:* Andre Engels, Ionutp, KlaudiuMihaila, Valugi, 2 anonymous edits

Plămânărică *Source:* <http://ro.wikipedia.org/w/index.php?oldid=6275755> *Contributors:* Cezarika1, Nicu farcas

Păducel *Source:* <http://ro.wikipedia.org/w/index.php?oldid=6434694> *Contributors:* Deinocheirus, Miehs, Parvus7, 1 anonymous edits

Pelin *Source:* <http://ro.wikipedia.org/w/index.php?oldid=6451522> *Contributors:* Basarab, GEO, Nicu farcas, Oana radu, Phoney, 7 anonymous edits

Podbal *Source:* <http://ro.wikipedia.org/w/index.php?oldid=6125745> *Contributors:* Terraflorin

Popilnic *Source:* <http://ro.wikipedia.org/w/index.php?oldid=6057782> *Contributors:* Ark25, KlaudiuMihaila, Nicu farcas, 2 anonymous edits

Porumbar *Source:* <http://ro.wikipedia.org/w/index.php?oldid=6452070> *Contributors:* AnaZ, Ark25, Nicolae Coman, Parvus7, Terraflorin, 1 anonymous edits

Răchitan *Source:* <http://ro.wikipedia.org/w/index.php?oldid=6473649> *Contributors:* Nicu farcas, Terraflorin

Răcovină *Source:* <http://ro.wikipedia.org/w/index.php?oldid=6457858> *Contributors:* KlaudiuMihaila, Nicu farcas

Roiba *Source:* <http://ro.wikipedia.org/w/index.php?oldid=6113925> *Contributors:* Cezarika1, Nicu farcas

Roiniță *Source:* <http://ro.wikipedia.org/w/index.php?oldid=6263570> *Contributors:* GEO, KlaudiuMihaila, Laur2ro, Minisarm, Nicu farcas, Roamata, Terraflorin, Tudor.aln, 6 anonymous edits

Rostopască *Source:* <http://ro.wikipedia.org/w/index.php?oldid=6458759> *Contributors:* Danalovelara, Feri Goslar, GEO, Impy4ever, Miehs, Nicu farcas, Silvianguranda, Terraflorin, Tudor.aln, 3 anonymous edits

Rozmarin *Source:* <http://ro.wikipedia.org/w/index.php?oldid=6300788> *Contributors:* Andrei Stroe, Emily, GEO, Nicu farcas, 1 anonymous edits

Roșcov *Source:* <http://ro.wikipedia.org/w/index.php?oldid=6303824> *Contributors:* Alexander Tendler, AnaZ, Andrei Stroe, Ben Meier, Miehs, Nicu farcas, 1 anonymous edits

Ruşcuță de primăvară *Source:* <http://ro.wikipedia.org/w/index.php?oldid=6271843> *Contributors:* Cezarika1, Nicu farcas, Terraflorin

Salvie *Source:* <http://ro.wikipedia.org/w/index.php?oldid=6342521> *Contributors:* Adela Iatcau, Danyelflorea, Emily, Loveless, Nicolae Coman, Nicu farcas, Tudor.aln, 6 anonymous edits

Săpunăriță *Source:* <http://ro.wikipedia.org/w/index.php?oldid=6403825> *Contributors:* Terraflorin

Scai vânăț *Source:* <http://ro.wikipedia.org/w/index.php?oldid=5641765> *Contributors:* Nicu farcas, Terraflorin

Schinduf *Source:* <http://ro.wikipedia.org/w/index.php?oldid=6389372> *Contributors:* Andreeaszekely, Emily, GEO, Luckydreamer, Nicu farcas, Yakudza, 1 anonymous edits

Schinel *Source:* <http://ro.wikipedia.org/w/index.php?oldid=6399048> *Contributors:* Cezarika1, Nicu farcas

Soc *Source:* <http://ro.wikipedia.org/w/index.php?oldid=6409414> *Contributors:* AdiJapan, GEO, Jean, KlaudiuMihaila, Leopardul, Parvus7, Ruxandra b, Terraflorin, Tudor.aln, 4 anonymous edits

Soc negru *Source:* <http://ro.wikipedia.org/w/index.php?oldid=6392581> *Contributors:* AdiJapan, AnaZ, Cumanul, GEO, KlaudiuMihaila, Parvus7, Terraflorin, 2 anonymous edits

Spilcuță *Source:* <http://ro.wikipedia.org/w/index.php?oldid=6223218> *Contributors:* KlaudiuMihaila, Nicu farcas

Stejar *Source:* <http://ro.wikipedia.org/w/index.php?oldid=6453671> *Contributors:* Ama, Ana-maria 99, AnaZ, Bernstein Leonard, Cst101, GEO, Gikü, Goliath, Kdany, KlaudiuMihaila, Mvelam, Mycomp, Neumeiko, Parvus7, Pixi, Placet experiri, Rad Urs, Rsocol, Stejara, Terraflorin, Tudor.aln, Urzică, 22 anonymous edits

Sunătoare *Source:* <http://ro.wikipedia.org/w/index.php?oldid=6441437> *Contributors:* AnaZ, Andrei J, Andrei Stroe, Danalovelara, Emily, GEO, KlaudiuMihaila, Mvelam, Nicu farcas, Plantesiceaiuri, Terraflorin, Victor Blacus, 6 anonymous edits

Sulfină *Source:* <http://ro.wikipedia.org/w/index.php?oldid=6125319> *Contributors:* Terraflorin

Șovârv *Source:* <http://ro.wikipedia.org/w/index.php?oldid=6315200> *Contributors:* GEO, KlaudiuMihaila, Terraflorin, 2 anonymous edits

Talpa găștii *Source:* <http://ro.wikipedia.org/w/index.php?oldid=6125655> *Contributors:* Mycomp, Parvus7, Pocor, Terraflorin, Tlusta

Tătăneasă *Source:* <http://ro.wikipedia.org/w/index.php?oldid=6427129> *Contributors:* Terraflorin

Tei *Source:* <http://ro.wikipedia.org/w/index.php?oldid=6406586> *Contributors:* Aether, Ark25, Gikü, Lascorz, Minisarm, Nicu farcas, Terraflorin, 7 anonymous edits

Traista-ciobanului *Source:* <http://ro.wikipedia.org/w/index.php?oldid=6456525> *Contributors:* Afil, KlaudiuMihaila, Minisarm, Nicu farcas, Tudor.aln, 1 anonymous edits

Țintăură *Source:* <http://ro.wikipedia.org/w/index.php?oldid=6178948> *Contributors:* Eugen Dihoru, Gikü, Miehs, Nicu farcas, 1 anonymous edits

Trei-frați-pătați *Source:* <http://ro.wikipedia.org/w/index.php?oldid=5524055> *Contributors:* AnaZ, Andrei Stroe, GEO, Infobgv, Minisarm, Nicu farcas, Severina, Terraflorin, 3 anonymous edits

Troscot *Source:* <http://ro.wikipedia.org/w/index.php?oldid=5985005> *Contributors:* Cezarika1, Nicu farcas, Pelát

Turița mare *Source:* <http://ro.wikipedia.org/w/index.php?oldid=6451963> *Contributors:* Cezarika1, Nicu farcas, Terraflorin

Unguraș (plantă) *Source:* <http://ro.wikipedia.org/w/index.php?oldid=6125323> *Contributors:* Terraflorin

Urzică *Source:* <http://ro.wikipedia.org/w/index.php?oldid=6433197> *Contributors:* AnaZ, GEO, Nicu farcas, Parvus7, Robert Weemeyer, Valugi, 1 anonymous edits

Valeriană *Source:* <http://ro.wikipedia.org/w/index.php?oldid=6316158> *Contributors:* Danalovelara, Emily, GEO, KlaudiuMihaila, Nicu farcas, Okta87, 1 anonymous edits

Viola (gen de plante) *Source:* <http://ro.wikipedia.org/w/index.php?oldid=6356492> *Contributors:* Adela Iatcau, AnaZ, BlueMonday, GEO, Impy4ever, Nicu farcas, Orchi

Viță de vie *Source:* <http://ro.wikipedia.org/w/index.php?oldid=6408803> *Contributors:* Alicestefanescu, Andrei Stroe, Ark25, Avereanu, FlorinCB, GEO, Leopardul, Minisarm, Nicu farcas, Rad Urs, Rusnac Valeriu, Severina, Victoria andreicu, 3 anonymous edits

Volbură *Source:* <http://ro.wikipedia.org/w/index.php?oldid=6457227> *Contributors:* Ark25, Bjankuloski06ro, KlaudiuMihaila, Nicu farcas, Terraflorin

Vâsc european *Source:* <http://ro.wikipedia.org/w/index.php?oldid=6389029> *Contributors:* GEO, Nicu farcas, Nipisiquit, Severina

Zămoșită *Source:* <http://ro.wikipedia.org/w/index.php?oldid=6070414> *Contributors:* Cezarika1, Mihai79, Nicu farcas

Denumiri dace de plante medicinale *Source:* <http://ro.wikipedia.org/w/index.php?oldid=5386089> *Contributors:* AdiJapan, Ana.petrascu, Anclation, Biesen, Blurall, Buris, Cerghizan Radu, Eugen Dihoru, Feri Goslar, GEO, Laurap, Miehs, Nec dimitriu, Plinul cel tanar, 13 anonymous edits

Image Sources, Licenses and Contributors

Fişier:Pharmacy Green Cross.png *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fişier:Pharmacy_Green_Cross.png *License:* Public Domain *Contributors:* self

Image:Abies_alba_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-001.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fişier:Abies_alba_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-001.jpg *License:* Public Domain *Contributors:* Franz Eugen Köhler, Köhler's Medizinal-Pflanzen

Image:Abrus_precatorius_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-002.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fişier:Abrus_precatorius_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-002.jpg *License:* Public Domain *Contributors:* Franz Eugen Köhler, Köhler's Medizinal-Pflanzen

Image:Acacia_catechu_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-003.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fişier:Acacia_catechu_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-003.jpg *License:* Public Domain *Contributors:* Franz Eugen Köhler, Köhler's Medizinal-Pflanzen

Image:Acacia_senegal_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-004.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fişier:Acacia_senegal_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-004.jpg *License:* Public Domain *Contributors:* Franz Eugen Köhler, Köhler's Medizinal-Pflanzen

Image:Achillea_millefolium_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-149.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fişier:Achillea_millefolium_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-149.jpg *License:* Public Domain *Contributors:* Franz Eugen Köhler, Köhler's Medizinal-Pflanzen

Image:Acokanthera_schimperii_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-150.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fişier:Acokanthera_schimperii_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-150.jpg *License:* Public Domain *Contributors:* Franz Eugen Köhler, Köhler's Medizinal-Pflanzen

Image:Aconitum_ferox_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-005.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fişier:Aconitum_ferox_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-005.jpg *License:* Public Domain *Contributors:* Franz Eugen Köhler, Köhler's Medizinal-Pflanzen

Image:Aconitum_napellus_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-151.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fişier:Aconitum_napellus_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-151.jpg *License:* Public Domain *Contributors:* Franz Eugen Köhler, Köhler's Medizinal-Pflanzen

Image:Acorus_calamus_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-006.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fişier:Acorus_calamus_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-006.jpg *License:* Public Domain *Contributors:* Franz Eugen Köhler, Köhler's Medizinal-Pflanzen

Image:Adonis_vernalis_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-152.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fişier:Adonis_vernalis_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-152.jpg *License:* Public Domain *Contributors:* Franz Eugen Köhler, Köhler's Medizinal-Pflanzen

Image:Aethusa_cynapium_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-154.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fişier:Aethusa_cynapium_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-154.jpg *License:* Public Domain *Contributors:* Franz Eugen Köhler, Köhler's Medizinal-Pflanzen

Image:Agathis_dammara_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-155.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fişier:Agathis_dammara_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-155.jpg *License:* Public Domain *Contributors:* Franz Eugen Köhler, Köhler's Medizinal-Pflanzen

Image:Agathosma_betulina_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-020.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fişier:Agathosma_betulina_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-020.jpg *License:* Public Domain *Contributors:* Franz Eugen Köhler, Köhler's Medizinal-Pflanzen

Image:Alcea_rosea_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-009.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fişier:Alcea_rosea_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-009.jpg *License:* Public Domain *Contributors:* Franz Eugen Köhler, Köhler's Medizinal-Pflanzen

Image:Aloe_succotrina_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-007.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fişier:Aloe_succotrina_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-007.jpg *License:* Public Domain *Contributors:* Franz Eugen Köhler, Köhler's Medizinal-Pflanzen

Image:koeh-156.jpg *Source:* <http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fişier:Koeh-156.jpg> *License:* unknown *Contributors:* -

Image:Althaea_officinalis_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-008.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fişier:Althaea_officinalis_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-008.jpg *License:* Public Domain *Contributors:* Franz Eugen Köhler, Köhler's Medizinal-Pflanzen

Image:Anacardium_occidentale_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-010.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fişier:Anacardium_occidentale_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-010.jpg *License:* Public Domain *Contributors:* Franz Eugen Köhler, Köhler's Medizinal-Pflanzen

Image:Anacyclus_pyrethrum_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-011.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fişier:Anacyclus_pyrethrum_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-011.jpg *License:* Public Domain *Contributors:* Franz Eugen Köhler, Köhler's Medizinal-Pflanzen

Image:Anamirta_cocculus_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-157.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fişier:Anamirta_cocculus_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-157.jpg *License:* Public Domain *Contributors:* Franz Eugen Köhler, Köhler's Medizinal-Pflanzen

Image:Angelica_archangelica_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-158.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fişier:Angelica_archangelica_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-158.jpg *License:* Public Domain *Contributors:* Franz Eugen Köhler, Köhler's Medizinal-Pflanzen

Image:Anthemis_arvensis_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-159.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fişier:Anthemis_arvensis_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-159.jpg *License:* Public Domain *Contributors:* Franz Eugen Köhler, Köhler's Medizinal-Pflanzen

Image:Anthemis_cotula_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-160.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fişier:Anthemis_cotula_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-160.jpg *License:* Public Domain *Contributors:* Franz Eugen Köhler, Köhler's Medizinal-Pflanzen

Image:Anthriscus_sylvestris_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-162.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fişier:Anthriscus_sylvestris_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-162.jpg *License:* Public Domain *Contributors:* Franz Eugen Köhler, Köhler's Medizinal-Pflanzen

Image:koeh-163.jpg *Source:* <http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fişier:Koeh-163.jpg> *License:* unknown *Contributors:* -

Image:Arctostaphylos_uva-ursi_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-013.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fişier:Arctostaphylos_uva-ursi_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-013.jpg *License:* Public Domain *Contributors:* Franz Eugen Köhler, Köhler's Medizinal-Pflanzen

Image:Areca_catechu_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-014.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fişier:Areca_catechu_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-014.jpg *License:* Public Domain *Contributors:* Franz Eugen Köhler, Köhler's Medizinal-Pflanzen

Image:Arnebia_ensiflora_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-220.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fişier:Arnebia_ensiflora_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-220.jpg *License:* Public Domain *Contributors:* Franz Eugen Köhler, Köhler's Medizinal-Pflanzen

Image:Arnica_montana_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-015.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fişier:Arnica_montana_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-015.jpg *License:* Public Domain *Contributors:* Franz Eugen Köhler, Köhler's Medizinal-Pflanzen

Image:koeh-164.jpg *Source:* <http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fişier:Koeh-164.jpg> *License:* unknown *Contributors:* -

Image:Artemisia_cina_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-165.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fişier:Artemisia_cina_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-165.jpg *License:* Public Domain *Contributors:* Franz Eugen Köhler, Köhler's Medizinal-Pflanzen

Image:Artemisia_vulgaris_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-016.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fişier:Artemisia_vulgaris_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-016.jpg *License:* Public Domain *Contributors:* Franz Eugen Köhler, Köhler's Medizinal-Pflanzen

Image:Aspidosperma_quebracho-blanco_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-017.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fişier:Aspidosperma_quebracho-blanco_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-017.jpg *License:* Public Domain *Contributors:* Franz Eugen Köhler, Köhler's Medizinal-Pflanzen

Image:Astragalus_brachycalyx_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-166.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fişier:Astragalus_brachycalyx_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-166.jpg *License:* Public Domain *Contributors:* Franz Eugen Köhler, Köhler's Medizinal-Pflanzen

Image:Atropa_belladonna_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-018.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fişier:Atropa_belladonna_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-018.jpg *License:* Public Domain *Contributors:* Franz Eugen Köhler, Köhler's Medizinal-Pflanzen

Public Domain Contributors: Franz Eugen Köhler, Köhler's Medizinal-Pflanzen

Image: Cocos_nucifera - Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-188.jpg *Source:* [http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Cocos_nucifera -_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-188.jpg](http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Cocos_nucifera_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-188.jpg) *License:*

Image:koeh-189.jpg Source: <http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Koeh-189.jpg> License: unknown Contributors: -

Image:koeh-190.jpg Source: <http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Koeh-190.jpg> License: unknown Contributors: -

Image:Colchicum autumnale - Köhler-s Medizinal-Pflanzen-044.jpg Source: http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Colchicum_autumnale_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-044.jpg License: Public Domain Contributors: Franz Eugen Köhler, Köhler's Medizinal-Pflanzen

Image:Commiphora myrrha - Köhler-s Medizinal-Pflanzen-019.jpg Source: http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Commiphora_myrrha_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-019.jpg License: Public Domain Contributors: Franz Eugen Köhler, Köhler's Medizinal-Pflanzen

Image:Conium maculatum - Köhler-s Medizinal-Pflanzen-191.jpg Source: http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Conium_maculatum_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-191.jpg License: Public Domain Contributors: Franz Eugen Köhler, Köhler's Medizinal-Pflanzen

Image:Convallaria majalis - Köhler-s Medizinal-Pflanzen-045.jpg Source: http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Convallaria_majalis_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-045.jpg License: Public Domain Contributors: Franz Eugen Köhler, Köhler's Medizinal-Pflanzen

Image:Convolvulus scammonia - Köhler-s Medizinal-Pflanzen-046.jpg Source: http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Convolvulus_scammonia_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-046.jpg License: Public Domain Contributors: Franz Eugen Köhler, Köhler's Medizinal-Pflanzen

Image:Copaifera officinalis - Köhler-s Medizinal-Pflanzen-047.jpg Source: http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Copaifera_officinalis_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-047.jpg License: Public Domain Contributors: Franz Eugen Köhler, Köhler's Medizinal-Pflanzen

Image:Coriandrum sativum - Köhler-s Medizinal-Pflanzen-193.jpg Source: http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Coriandrum_sativum_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-193.jpg License: Public Domain Contributors: Franz Eugen Köhler, Köhler's Medizinal-Pflanzen

Image:Crocus sativus - Köhler-s Medizinal-Pflanzen-194.jpg Source: http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Crocus_sativus_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-194.jpg License: Public Domain Contributors: Franz Eugen Köhler, Köhler's Medizinal-Pflanzen

Image:Croton eluteria - Köhler-s Medizinal-Pflanzen-195.jpg Source: http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Croton_eluteria_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-195.jpg License: Public Domain Contributors: Franz Eugen Köhler, Köhler's Medizinal-Pflanzen

Image:Croton eluteria - Köhler-s Medizinal-Pflanzen-196.jpg Source: http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Croton_eluteria_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-196.jpg License: Public Domain Contributors: Franz Eugen Köhler, Köhler's Medizinal-Pflanzen

Image:Croton tiglium - Köhler-s Medizinal-Pflanzen-197.jpg Source: http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Croton_tiglium_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-197.jpg License: Public Domain Contributors: Franz Eugen Köhler, Köhler's Medizinal-Pflanzen

Image:Cuminum cyminum - Köhler-s Medizinal-Pflanzen-198.jpg Source: http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Cuminum_cyminum_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-198.jpg License: Public Domain Contributors: Franz Eugen Köhler, Köhler's Medizinal-Pflanzen

Image:koeh-199.jpg Source: <http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Koeh-199.jpg> License: unknown Contributors: -

Image:Curcuma zedoaria - Köhler-s Medizinal-Pflanzen-048.jpg Source: http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Curcuma_zedoaria_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-048.jpg License: Public Domain Contributors: Franz Eugen Köhler, Köhler's Medizinal-Pflanzen

Image:Cydonia oblonga - Köhler-s Medizinal-Pflanzen-049.jpg Source: http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Cydonia_oblonga_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-049.jpg License: Public Domain Contributors: Franz Eugen Köhler, Köhler's Medizinal-Pflanzen

Image:Cytisus scoparius - Köhler-s Medizinal-Pflanzen-200.jpg Source: http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Cytisus_scoparius_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-200.jpg License: Public Domain Contributors: Franz Eugen Köhler, Köhler's Medizinal-Pflanzen

Image:Daemonorops draco - Köhler-s Medizinal-Pflanzen-023.jpg Source: http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Daemonorops_draco_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-023.jpg License: Public Domain Contributors: Franz Eugen Köhler, Köhler's Medizinal-Pflanzen

Image:Daphne mezereum - Köhler-s Medizinal-Pflanzen-050.jpg Source: http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Daphne_mezereum_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-050.jpg License: Public Domain Contributors: Franz Eugen Köhler, Köhler's Medizinal-Pflanzen

Image:Datura stramonium - Köhler-s Medizinal-Pflanzen-051.jpg Source: http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Datura_stramonium_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-051.jpg License: Public Domain Contributors: Franz Eugen Köhler, Köhler's Medizinal-Pflanzen

Image:Delphinium officinale - Köhler-s Medizinal-Pflanzen-052.jpg Source: http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Delphinium_officinale_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-052.jpg License: Public Domain Contributors: Franz Eugen Köhler, Köhler's Medizinal-Pflanzen

Image:Digitalis purpurea - Köhler-s Medizinal-Pflanzen-053.jpg Source: http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Digitalis_purpurea_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-053.jpg License: Public Domain Contributors: Franz Eugen Köhler, Köhler's Medizinal-Pflanzen

Image:Dipterocarpus retusus - Köhler-s Medizinal-Pflanzen-054.jpg Source: http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Dipterocarpus_retusus_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-054.jpg License: Public Domain Contributors: Franz Eugen Köhler, Köhler's Medizinal-Pflanzen

Image:Dorema ammoniacum - Köhler-s Medizinal-Pflanzen-201.jpg Source: http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Dorema_ammoniacum_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-201.jpg License: Public Domain Contributors: Franz Eugen Köhler, Köhler's Medizinal-Pflanzen

Image:koeh-202.jpg Source: <http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Koeh-202.jpg> License: unknown Contributors: -

Image:Duboisia myoporoides - Köhler-s Medizinal-Pflanzen-055.jpg Source: http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Duboisia_myoporoides_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-055.jpg License: Public Domain Contributors: Franz Eugen Köhler, Köhler's Medizinal-Pflanzen

Image:Elaeis guineensis - Köhler-s Medizinal-Pflanzen-056.jpg Source: http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Elaeis_guineensis_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-056.jpg License: Public Domain Contributors: Franz Eugen Köhler, Köhler's Medizinal-Pflanzen

Image:Elettaria cardamomum - Köhler-s Medizinal-Pflanzen-057.jpg Source: http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Elettaria_cardamomum_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-057.jpg License: Public Domain Contributors: Franz Eugen Köhler, Köhler's Medizinal-Pflanzen

Image:Elytrigia repens - Köhler-s Medizinal-Pflanzen-203.jpg Source: http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Elytrigia_repens_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-203.jpg License: Public Domain Contributors: Franz Eugen Köhler, Köhler's Medizinal-Pflanzen

Image:koeh-204.jpg Source: <http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Koeh-204.jpg> License: unknown Contributors: -

Image:Eucalyptus globulus - Köhler-s Medizinal-Pflanzen-147.jpg Source: http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Eucalyptus_globulus_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-147.jpg License: Public Domain Contributors: Franz Eugen Köhler, Köhler's Medizinal-Pflanzen

Image:Euphorbia resinifera - Köhler-s Medizinal-Pflanzen-059.jpg Source: http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Euphorbia_resinifera_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-059.jpg License: Public Domain Contributors: Franz Eugen Köhler, Köhler's Medizinal-Pflanzen

Image:Fagus sylvatica - Köhler-s Medizinal-Pflanzen-060.jpg Source: http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Fagus_sylvatica_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-060.jpg License: Public Domain Contributors: Franz Eugen Köhler, Köhler's Medizinal-Pflanzen

Image:Ferula gummosa - Köhler-s Medizinal-Pflanzen-205.jpg Source: http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Ferula_gummosa_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-205.jpg License: Public Domain Contributors: Franz Eugen Köhler, Köhler's Medizinal-Pflanzen

Image:Ferula assa-foetida - Köhler-s Medizinal-Pflanzen-061.jpg Source: http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Ferula_assa-foetida_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-061.jpg License: Public Domain Contributors: Franz Eugen Köhler, Köhler's Medizinal-Pflanzen

Image:Ficus elastica - Köhler-s Medizinal-Pflanzen-206.jpg Source: http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Ficus_elastica_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-206.jpg License: Public Domain Contributors: Franz Eugen Köhler, Köhler's Medizinal-Pflanzen

Image:Foeniculum vulgare - Köhler-s Medizinal-Pflanzen-148.jpg Source: http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Foeniculum_vulgare_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-148.jpg License: Public Domain Contributors: Franz Eugen Köhler, Köhler's Medizinal-Pflanzen

Image:Fraxinus_ornus_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-062.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Fraxinus_ornus_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-062.jpg *License:* Public Domain *Contributors:* Franz Eugen Köhler, Köhler's Medizinal-Pflanzen

Image:Garcinia_morella_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-063.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Garcinia_morella_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-063.jpg *License:* Public Domain *Contributors:* Franz Eugen Köhler, Köhler's Medizinal-Pflanzen

Image:Gaultheria_procumbens_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-064.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Gaultheria_procumbens_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-064.jpg *License:* Public Domain *Contributors:* Franz Eugen Köhler, Köhler's Medizinal-Pflanzen

Image:Gelsemium_sempervirens_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-065.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Gelsemium_sempervirens_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-065.jpg *License:* Public Domain *Contributors:* Franz Eugen Köhler, Köhler's Medizinal-Pflanzen

Image:Gentiana_lutea_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-066.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Gentiana_lutea_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-066.jpg *License:* Public Domain *Contributors:* Franz Eugen Köhler, Köhler's Medizinal-Pflanzen

Image:Glycyrrhiza_glabra_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-207.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Glycyrrhiza_glabra_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-207.jpg *License:* Public Domain *Contributors:* Franz Eugen Köhler, Köhler's Medizinal-Pflanzen

Image:Gossypium_barbadense_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-068.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Gossypium_barbadense_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-068.jpg *License:* Public Domain *Contributors:* Franz Eugen Köhler, Köhler's Medizinal-Pflanzen

Image:Guaiacum_officinale_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-069.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Guaiacum_officinale_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-069.jpg *License:* Public Domain *Contributors:* Franz Eugen Köhler, Köhler's Medizinal-Pflanzen

Image:Hagenia_abyssinica_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-208.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Hagenia_abyssinica_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-208.jpg *License:* Public Domain *Contributors:* Franz Eugen Köhler, Köhler's Medizinal-Pflanzen

Image:Hamamelis_virginiana_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-070.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Hamamelis_virginiana_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-070.jpg *License:* Public Domain *Contributors:* Franz Eugen Köhler, Köhler's Medizinal-Pflanzen

Image:Hevea_brasiliensis_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-071.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Hevea_brasiliensis_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-071.jpg *License:* Public Domain *Contributors:* Franz Eugen Köhler, Köhler's Medizinal-Pflanzen

Image:Humulus_lupulus_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-072.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Humulus_lupulus_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-072.jpg *License:* Public Domain *Contributors:* Franz Eugen Köhler, Köhler's Medizinal-Pflanzen

Image:Hydrastis_canadensis_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-209.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Hydrastis_canadensis_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-209.jpg *License:* Public Domain *Contributors:* Franz Eugen Köhler, Köhler's Medizinal-Pflanzen

Image:Hyoscyamus_niger_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-073.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Hyoscyamus_niger_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-073.jpg *License:* Public Domain *Contributors:* Franz Eugen Köhler, Köhler's Medizinal-Pflanzen

Image:Ilex_paraguariensis_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-074.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Ilex_paraguariensis_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-074.jpg *License:* Public Domain *Contributors:* Franz Eugen Köhler, Köhler's Medizinal-Pflanzen

Image:Illicium_anisatum_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-075.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Illicium_anisatum_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-075.jpg *License:* Public Domain *Contributors:* Franz Eugen Köhler, Köhler's Medizinal-Pflanzen

Image:Indigofera_suffruticosa_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-076.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Indigofera_suffruticosa_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-076.jpg *License:* Public Domain *Contributors:* Franz Eugen Köhler, Köhler's Medizinal-Pflanzen

Image:Inula_conyzae_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-192.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Inula_conyzae_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-192.jpg *License:* Public Domain *Contributors:* Franz Eugen Köhler, Köhler's Medizinal-Pflanzen

Image:Inula_helenium_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-210.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Inula_helenium_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-210.jpg *License:* Public Domain *Contributors:* Franz Eugen Köhler, Köhler's Medizinal-Pflanzen

Image:koeh-077.jpg *Source:* <http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Koeh-077.jpg> *License:* unknown *Contributors:* -

Image:Iris_x_germanica_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-211.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Iris_x_germanica_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-211.jpg *License:* Public Domain *Contributors:* Franz Eugen Köhler, Köhler's Medizinal-Pflanzen

Image:Iris_germanica_florentina_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-078.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Iris_germanica_florentina_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-078.jpg *License:* Public Domain *Contributors:* Franz Eugen Köhler, Köhler's Medizinal-Pflanzen

Image:Iris_pallida_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-079.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Iris_pallida_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-079.jpg *License:* Public Domain *Contributors:* Franz Eugen Köhler, Köhler's Medizinal-Pflanzen

Image:Jateorhiza_palmata_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-080.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Jateorhiza_palmata_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-080.jpg *License:* Public Domain *Contributors:* Franz Eugen Köhler, Köhler's Medizinal-Pflanzen

Image:koeh-081.jpg *Source:* <http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Koeh-081.jpg> *License:* unknown *Contributors:* -

Image:Juniperus_communis_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-082.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Juniperus_communis_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-082.jpg *License:* Public Domain *Contributors:* Franz Eugen Köhler, Köhler's Medizinal-Pflanzen

Image:Juniperus_oxycedrus_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-083.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Juniperus_oxycedrus_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-083.jpg *License:* Public Domain *Contributors:* Franz Eugen Köhler, Köhler's Medizinal-Pflanzen

Image:Juniperus_sabina_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-212.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Juniperus_sabina_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-212.jpg *License:* Public Domain *Contributors:* Franz Eugen Köhler, Köhler's Medizinal-Pflanzen

Image:Krameria_lappacea_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-084.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Krameria_lappacea_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-084.jpg *License:* Public Domain *Contributors:* Franz Eugen Köhler, Köhler's Medizinal-Pflanzen

Image:Lactuca_virosa_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-213.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Lactuca_virosa_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-213.jpg *License:* Public Domain *Contributors:* Franz Eugen Köhler, Köhler's Medizinal-Pflanzen

Image:Laminaria_hyperborea_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-214.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Laminaria_hyperborea_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-214.jpg *License:* Public Domain *Contributors:* Franz Eugen Köhler, Köhler's Medizinal-Pflanzen

Image:Saba_comorensis_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-085.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Saba_comorensis_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-085.jpg *License:* Public Domain *Contributors:* Franz Eugen Köhler, Köhler's Medizinal-Pflanzen

Image:Landolphia_watsoniana_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-215.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Landolphia_watsoniana_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-215.jpg *License:* Public Domain *Contributors:* Köhler, F. E. (Franz Eugen)

Image:Larix_decidua_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-216.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Larix_decidua_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-216.jpg *License:* Public Domain *Contributors:* Franz Eugen Köhler, Köhler's Medizinal-Pflanzen

Image:Laurus_nobilis_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-086.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Laurus_nobilis_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-086.jpg *License:* Public Domain *Contributors:* Franz Eugen Köhler, Köhler's Medizinal-Pflanzen

Image:Lavandula_angustifolia_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-087.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Lavandula_angustifolia_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-087.jpg *License:* Public Domain *Contributors:* Franz Eugen Köhler, Köhler's Medizinal-Pflanzen

Image:Levisticum_officinale_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-217.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Levisticum_officinale_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-217.jpg *License:* Public Domain *Contributors:* Franz Eugen Köhler, Köhler's

Medizinal-Pflanzen

Image:Linum_usitatissimum_- Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-088.jpg *Source:*

http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Linum_usitatissimum_-Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-088.jpg *License:* Public Domain *Contributors:* Franz Eugen Köhler, Köhler's Medizinal-Pflanzen

Image:Liquidambar_orientalis_- Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-089.jpg *Source:*

http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Liquidambar_orientalis_-Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-089.jpg *License:* Public Domain *Contributors:* Franz Eugen Köhler, Köhler's Medizinal-Pflanzen

Image:Lobelia_inflata_- Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-218.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Lobelia_inflata_-Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-218.jpg *License:* Public Domain *Contributors:* Franz Eugen Köhler, Köhler's Medizinal-Pflanzen

Image:Lycopodium_clavatum_- Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-219.jpg *Source:*

http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Lycopodium_clavatum_-Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-219.jpg *License:* Public Domain *Contributors:* Franz Eugen Köhler, Köhler's Medizinal-Pflanzen

Image:Mallotus_philippensis_- Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-221.jpg *Source:*

http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Mallotus_philippensis_-Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-221.jpg *License:* Public Domain *Contributors:* Franz Eugen Köhler, Köhler's Medizinal-Pflanzen

Image:koeh-108.jpg *Source:* <http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Koeh-108.jpg> *License:* unknown *Contributors:* -

Image:Malva_sylvestris_- Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-222.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Malva_sylvestris_-Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-222.jpg *License:* Public Domain *Contributors:* Köhler, F. E. (Franz Eugen)

Image:Manihot_esculenta_- Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-090.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Manihot_esculenta_-Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-090.jpg *License:* Public Domain *Contributors:* Franz Eugen Köhler, Köhler's Medizinal-Pflanzen

Image:Manihot_glaziovii_- Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-223.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Manihot_glaziovii_-Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-223.jpg *License:* Public Domain *Contributors:* Franz Eugen Köhler, Köhler's Medizinal-Pflanzen

Image:Marrubium_vulgare_- Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-224.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Marrubium_vulgare_-Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-224.jpg *License:* Public Domain *Contributors:* Franz Eugen Köhler, Köhler's Medizinal-Pflanzen

Image:Matelea_denticulata_- Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-067.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Matelea_denticulata_-Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-067.jpg *License:* Public Domain *Contributors:* Franz Eugen Köhler, Köhler's Medizinal-Pflanzen

Image:koeh-091.jpg *Source:* <http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Koeh-091.jpg> *License:* unknown *Contributors:* -

Image:koeh-092.jpg *Source:* <http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Koeh-092.jpg> *License:* unknown *Contributors:* -

Image:Melilotus_officinalis_- Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-093.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Melilotus_officinalis_-Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-093.jpg *License:* Public Domain *Contributors:* Franz Eugen Köhler, Köhler's Medizinal-Pflanzen

Image:Melissa_officinalis_- Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-094.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Melissa_officinalis_-Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-094.jpg *License:* Public Domain *Contributors:* Franz Eugen Köhler, Köhler's Medizinal-Pflanzen

Image:Mentha_x_piperita_- Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-095.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Mentha_x_piperita_-Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-095.jpg *License:* Public Domain *Contributors:* Franz Eugen Köhler, Köhler's Medizinal-Pflanzen

Image:Mentha_viridis_- Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-096.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Mentha_viridis_-Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-096.jpg *License:* Public Domain *Contributors:* Franz Eugen Köhler, Köhler's Medizinal-Pflanzen

Image:Menyanthes_trifoliata_- Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-225.jpg *Source:*

http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Menyanthes_trifoliata_-Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-225.jpg *License:* Public Domain *Contributors:* Franz Eugen Köhler, Köhler's Medizinal-Pflanzen

Image:Myristica_fragrans_- Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-097.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Myristica_fragrans_-Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-097.jpg *License:* Public Domain *Contributors:* Franz Eugen Köhler, Köhler's Medizinal-Pflanzen

Image:Myroxylon_balsamum_- Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-140.jpg *Source:*

http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Myroxylon_balsamum_-Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-140.jpg *License:* Public Domain *Contributors:* Franz Eugen Köhler, Köhler's Medizinal-Pflanzen

Image:Myroxylon_balsamum_- Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-141.jpg *Source:*

http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Myroxylon_balsamum_-Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-141.jpg *License:* Public Domain *Contributors:* Franz Eugen Köhler, Köhler's Medizinal-Pflanzen

Image:Nicotiana_rustica_- Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-226.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Nicotiana_rustica_-Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-226.jpg *License:* Public Domain *Contributors:* Franz Eugen Köhler, Köhler's Medizinal-Pflanzen

Image:Nigella_sativa_- Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-227.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Nigella_sativa_-Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-227.jpg *License:* Public Domain *Contributors:* Franz Eugen Köhler, Köhler's Medizinal-Pflanzen

Image:koeh-228.jpg *Source:* <http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Koeh-228.jpg> *License:* unknown *Contributors:* -

Image:Olea_europaea_- Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-229.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Olea_europaea_-Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-229.jpg *License:* Public Domain *Contributors:* Franz Eugen Köhler, Köhler's Medizinal-Pflanzen

Image:koeh-230.jpg *Source:* <http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Koeh-230.jpg> *License:* unknown *Contributors:* -

Image:koeh-231.jpg *Source:* <http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Koeh-231.jpg> *License:* unknown *Contributors:* -

Image:koeh-232.jpg *Source:* <http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Koeh-232.jpg> *License:* unknown *Contributors:* -

Image:Palaquium_gutta_- Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-099.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Palaquium_gutta_-Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-099.jpg *License:* Public Domain *Contributors:* Franz Eugen Köhler, Köhler's Medizinal-Pflanzen

Image:koeh-233.jpg *Source:* <http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Koeh-233.jpg> *License:* unknown *Contributors:* -

Image:Palaquium_treubii_- Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-100.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Palaquium_treubii_-Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-100.jpg *License:* Public Domain *Contributors:* Franz Eugen Köhler, Köhler's Medizinal-Pflanzen

Image:Papaver_rhoeas_- Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-101.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Papaver_rhoeas_-Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-101.jpg *License:* Public Domain *Contributors:* Franz Eugen Köhler, Köhler's Medizinal-Pflanzen

Image:koeh-102.jpg *Source:* <http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Koeh-102.jpg> *License:* unknown *Contributors:* -

Image:Paullinia_cupana_- Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-234.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Paullinia_cupana_-Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-234.jpg *License:* Public Domain *Contributors:* Franz Eugen Köhler, Köhler's Medizinal-Pflanzen

Image:Petroselinum_crispum_- Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-103.jpg *Source:*

http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Petroselinum_crispum_-Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-103.jpg *License:* Public Domain *Contributors:* Franz Eugen Köhler, Köhler's Medizinal-Pflanzen

Image:Peumus_boldus_- Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-104.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Peumus_boldus_-Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-104.jpg *License:* Public Domain *Contributors:* Franz Eugen Köhler, Köhler's Medizinal-Pflanzen

Image:koeh-235.jpg *Source:* <http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Koeh-235.jpg> *License:* unknown *Contributors:* -

Image:Peucedanum_ostruthium_- Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-236.jpg *Source:*

http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Peucedanum_ostruthium_-Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-236.jpg *License:* Public Domain *Contributors:* Franz Eugen Köhler, Köhler's Medizinal-Pflanzen

Image:Physostigma_venenosum_- Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-237.jpg *Source:*

http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Physostigma_venenosum_-Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-237.jpg *License:* Public Domain *Contributors:* Franz Eugen Köhler, Köhler's Medizinal-Pflanzen

Image:Picea_abies_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-105.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Picea_abies_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-105.jpg *License:* Public Domain *Contributors:* Franz Eugen Köhler, Köhler's Medizinal-Pflanzen

Image:Pilocarpus_pennatifolius_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-238.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Pilocarpus_pennatifolius_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-238.jpg *License:* Public Domain *Contributors:* Franz Eugen Köhler, Köhler's Medizinal-Pflanzen

Image:Pimenta_dioica_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-239.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Pimenta_dioica_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-239.jpg *License:* Public Domain *Contributors:* Franz Eugen Köhler, Köhler's Medizinal-Pflanzen

Image:Pimpinella_anisum_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-240.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Pimpinella_anisum_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-240.jpg *License:* Public Domain *Contributors:* Franz Eugen Köhler, Köhler's Medizinal-Pflanzen

Image:koeh-241.jpg *Source:* <http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Koeh-241.jpg> *License:* unknown *Contributors:* -

Image:Pinus_nigra_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-242.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Pinus_nigra_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-242.jpg *License:* Public Domain *Contributors:* Franz Eugen Köhler, Köhler's Medizinal-Pflanzen

Image:koeh-106.jpg *Source:* <http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Koeh-106.jpg> *License:* unknown *Contributors:* -

Image:Piper_angustifolium_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-243.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Piper_angustifolium_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-243.jpg *License:* Public Domain *Contributors:* Franz Eugen Köhler, Köhler's Medizinal-Pflanzen

Image:Piper_cubeba_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-244.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Piper_cubeba_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-244.jpg *License:* Public Domain *Contributors:* Franz Eugen Köhler, Köhler's Medizinal-Pflanzen

Image:Piper_nigrum_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-107.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Piper_nigrum_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-107.jpg *License:* Public Domain *Contributors:* Franz Eugen Köhler, Köhler's Medizinal-Pflanzen

Image:Piscidia_piscipula_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-109.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Piscidia_piscipula_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-109.jpg *License:* Public Domain *Contributors:* Franz Eugen Köhler, Köhler's Medizinal-Pflanzen

Image:koeh-110.jpg *Source:* <http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Koeh-110.jpg> *License:* unknown *Contributors:* -

Image:Platanthera_bifolia_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-245.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Platanthera_bifolia_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-245.jpg *License:* Public Domain *Contributors:* Franz Eugen Köhler, Köhler's Medizinal-Pflanzen

Image:Podophyllum_peltatum_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-246.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Podophyllum_peltatum_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-246.jpg *License:* Public Domain *Contributors:* Franz Eugen Köhler, Köhler's Medizinal-Pflanzen

Image:Polygala_senega_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-247.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Polygala_senega_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-247.jpg *License:* Public Domain *Contributors:* Franz Eugen Köhler, Köhler's Medizinal-Pflanzen

Image:Populus_nigra_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-112.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Populus_nigra_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-112.jpg *License:* Public Domain *Contributors:* Franz Eugen Köhler, Köhler's Medizinal-Pflanzen

Image:Potentilla_erecta_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-248.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Potentilla_erecta_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-248.jpg *License:* Public Domain *Contributors:* Franz Eugen Köhler, Köhler's Medizinal-Pflanzen

Image:koeh-113.jpg *Source:* <http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Koeh-113.jpg> *License:* unknown *Contributors:* -

Image:Prunus_dulcis_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-250.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Prunus_dulcis_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-250.jpg *License:* Public Domain *Contributors:* Franz Eugen Köhler, Köhler's Medizinal-Pflanzen

Image:Prunus_laurocerasus_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-249.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Prunus_laurocerasus_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-249.jpg *License:* Public Domain *Contributors:* Franz Eugen Köhler, Köhler's Medizinal-Pflanzen

Image:Koeh-251.jpg *Source:* <http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Koeh-251.jpg> *License:* unknown *Contributors:* -

Image:koeh-252.jpg *Source:* <http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Koeh-252.jpg> *License:* unknown *Contributors:* -

Image:Pterocarpus_santalinus_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-114.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Pterocarpus_santalinus_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-114.jpg *License:* Public Domain *Contributors:* Franz Eugen Köhler, Köhler's Medizinal-Pflanzen

Image:Punica_granatum_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-115.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Punica_granatum_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-115.jpg *License:* Public Domain *Contributors:* Franz Eugen Köhler, Köhler's Medizinal-Pflanzen

Image:Punica_granatum_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-116.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Punica_granatum_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-116.jpg *License:* Public Domain *Contributors:* Franz Eugen Köhler, Köhler's Medizinal-Pflanzen

Image:Quassia_amara_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-117.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Quassia_amara_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-117.jpg *License:* Public Domain *Contributors:* Franz Eugen Köhler, Köhler's Medizinal-Pflanzen

Image:Quercus_lusitanica_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-253.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Quercus_lusitanica_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-253.jpg *License:* Public Domain *Contributors:* Franz Eugen Köhler, Köhler's Medizinal-Pflanzen

Image:Quercus_petraea_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-118.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Quercus_petraea_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-118.jpg *License:* Public Domain *Contributors:* Franz Eugen Köhler, Köhler's Medizinal-Pflanzen

Image:Quercus_suber_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-254.jpg *Source:*

Image:Santalum_album_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-128.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Santalum_album_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-128.jpg *License:* Public Domain *Contributors:* Franz Eugen Köhler, Köhler's Medizinal-Pflanzen

Image:Sassafras_albidum_Koeh-260.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Sassafras_albidum_Koeh-260.jpg *License:* unknown *Contributors:* -

Image:Schleichera_oleosa_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-261.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Schleichera_oleosa_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-261.jpg *License:* Public Domain *Contributors:* Franz Eugen Köhler, Köhler's Medizinal-Pflanzen

Image:Schoenocaulon_officinale_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-262.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Schoenocaulon_officinale_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-262.jpg *License:* Public Domain *Contributors:* Franz Eugen Köhler, Köhler's Medizinal-Pflanzen

Image:Scopolia_carniolica_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-263.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Scopolia_carniolica_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-263.jpg *License:* Public Domain *Contributors:* Franz Eugen Köhler, Köhler's Medizinal-Pflanzen

Image:Senna_alexandrina_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-031.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Senna_alexandrina_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-031.jpg *License:* Public Domain *Contributors:* Franz Eugen Köhler, Köhler's Medizinal-Pflanzen

Image:Senna_alexandrina_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-264.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Senna_alexandrina_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-264.jpg *License:* Public Domain *Contributors:* Franz Eugen Köhler, Köhler's Medizinal-Pflanzen

Image:Sesamum_indicum_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-129.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Sesamum_indicum_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-129.jpg *License:* Public Domain *Contributors:* Franz Eugen Köhler, Köhler's Medizinal-Pflanzen

Image:koeh-265.jpg *Source:* <http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Koeh-265.jpg> *License:* unknown *Contributors:* -

Image:Smilax_aristolochiifolia_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-130.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Smilax_aristolochiifolia_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-130.jpg *License:* Public Domain *Contributors:* Franz Eugen Köhler, Köhler's Medizinal-Pflanzen

Image:Strophanthus_hispidus_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-131.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Strophanthus_hispidus_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-131.jpg *License:* Public Domain *Contributors:* Franz Eugen Köhler, Köhler's Medizinal-Pflanzen

Image:Strychnos_ignatii_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-132.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Strychnos_ignatii_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-132.jpg *License:* Public Domain *Contributors:* Franz Eugen Köhler

Image:Strychnos_nux-vomica_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-266.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Strychnos_nux-vomica_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-266.jpg *License:* Public Domain *Contributors:* Franz Eugen Köhler

Image:Strychnos_toxifera_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-267.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Strychnos_toxifera_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-267.jpg *License:* Public Domain *Contributors:* Franz Eugen Köhler, Köhler's Medizinal-Pflanzen

Image:Styrax_benzoin_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-133.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Styrax_benzoin_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-133.jpg *License:* Public Domain *Contributors:* Franz Eugen Köhler, Köhler's Medizinal-Pflanzen

Image:Symphytum_officinale_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-268.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Symphytum_officinale_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-268.jpg *License:* Public Domain *Contributors:* Franz Eugen Köhler, Köhler's Medizinal-Pflanzen

Image:Syzygium_aromaticum_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-030.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Syzygium_aromaticum_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-030.jpg *License:* Public Domain *Contributors:* Franz Eugen Köhler, Köhler's Medizinal-Pflanzen

Image:Tamarindus_indica_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-134.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Tamarindus_indica_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-134.jpg *License:* Public Domain *Contributors:* Franz Eugen Köhler, Köhler's Medizinal-Pflanzen

Image:Tanacetum_cinerariifolium_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-269.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Tanacetum_cinerariifolium_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-269.jpg *License:* Public Domain *Contributors:* Franz Eugen Köhler, Köhler's Medizinal-Pflanzen

Image:Tanacetum_coccineum_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-035.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Tanacetum_coccineum_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-035.jpg *License:* Public Domain *Contributors:* Franz Eugen Köhler, Köhler's Medizinal-Pflanzen

Image:Tanacetum_coccineum_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-037.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Tanacetum_coccineum_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-037.jpg *License:* Public Domain *Contributors:* Franz Eugen Köhler, Köhler's Medizinal-Pflanzen

Image:Tanacetum_parthenium_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-036.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Tanacetum_parthenium_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-036.jpg *License:* Public Domain *Contributors:* Franz Eugen Köhler, Köhler's Medizinal-Pflanzen

Image:Taraxacum_officinale_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-135.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Taraxacum_officinale_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-135.jpg *License:* Public Domain *Contributors:* Franz Eugen Köhler, Köhler's Medizinal-Pflanzen

Image:Tetraclinis_articulata_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-270.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Tetraclinis_articulata_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-270.jpg *License:* Public Domain *Contributors:* Franz Eugen Köhler, Köhler's Medizinal-Pflanzen

Image:koeh-136.jpg *Source:* <http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Koeh-136.jpg> *License:* unknown *Contributors:* -

Image:Theobroma_cacao_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-137.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Theobroma_cacao_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-137.jpg *License:* Public Domain *Contributors:* Franz Eugen Köhler, Köhler's Medizinal-Pflanzen

Image:Thymus_serpyllum_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-138.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Thymus_serpyllum_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-138.jpg *License:* Public Domain *Contributors:* Franz Eugen Köhler, Köhler's Medizinal-Pflanzen

Image:Thymus_vulgaris_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-271.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Thymus_vulgaris_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-271.jpg *License:* Public Domain *Contributors:* Franz Eugen Köhler, Köhler's Medizinal-Pflanzen

Image:Tilia_cordata_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-139.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Tilia_cordata_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-139.jpg *License:* Public Domain *Contributors:* Franz Eugen Köhler, Köhler's Medizinal-Pflanzen

Image:Toxicodendron_succedaneum_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-272.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Toxicodendron_succedaneum_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-272.jpg *License:* Public Domain *Contributors:* Franz Eugen Köhler, Köhler's Medizinal-Pflanzen

Image:koeh-273.jpg *Source:* <http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Koeh-273.jpg> *License:* unknown *Contributors:* -

Image:Tripleurospermum_inodorum_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-178.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Tripleurospermum_inodorum_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-178.jpg *License:* Public Domain *Contributors:* Franz Eugen Köhler, Köhler's Medizinal-Pflanzen

Image:Triticum_aestivum_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-274.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Triticum_aestivum_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-274.jpg *License:* Public Domain *Contributors:* Franz Eugen Köhler, Köhler's Medizinal-Pflanzen

Image:Tussilago_farfara_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-142.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Tussilago_farfara_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-142.jpg *License:* Public Domain *Contributors:* Franz Eugen Köhler, Köhler's Medizinal-Pflanzen

Image:koeh-275.jpg *Source:* <http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Koeh-275.jpg> *License:* unknown *Contributors:* -

Image:Urceola_elastica_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-276.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Urceola_elastica_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-276.jpg *License:* Public Domain *Contributors:* Franz Eugen Köhler, Köhler's Medizinal-Pflanzen

Image:Drimia_maritima_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-277.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Drimia_maritima_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-277.jpg *License:* Public Domain *Contributors:* Franz Eugen Köhler, Köhler's Medizinal-Pflanzen

Image:Valeriana_officinalis_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-143.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Valeriana_officinalis_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-143.jpg *License:* Public Domain *Contributors:* Franz Eugen Köhler, Köhler's Medizinal-Pflanzen

Image:Vanilla_planifolia_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-278.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Vanilla_planifolia_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-278.jpg *License:* Public Domain *Contributors:* Franz Eugen Köhler, Köhler's Medizinal-Pflanzen

Image:Veratrum_lobelianum_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-279.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Veratrum_lobelianum_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-279.jpg *License:* Public Domain *Contributors:* Franz Eugen Köhler, Köhler's Medizinal-Pflanzen

Image:Verbascum_phlomoides_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-144.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Verbascum_phlomoides_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-144.jpg *License:* Public Domain *Contributors:* Franz Eugen Köhler, Köhler's Medizinal-Pflanzen

Image:Viola_tricolor_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-280.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Viola_tricolor_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-280.jpg *License:* Public Domain *Contributors:* Franz Eugen Köhler, Köhler's Medizinal-Pflanzen

Image:Viscum_album_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-281.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Viscum_album_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-281.jpg *License:* Public Domain *Contributors:* Franz Eugen Köhler, Köhler's Medizinal-Pflanzen

Image:koeh-145.jpg *Source:* <http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Koeh-145.jpg> *License:* unknown *Contributors:* -

Image:Willughbeia_coriacea_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-282.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Willughbeia_coriacea_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-282.jpg *License:* Public Domain *Contributors:* Franz Eugen Köhler, Köhler's Medizinal-Pflanzen

Image:Zea_mays_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-283.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Zea_mays_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-283.jpg *License:* Public Domain *Contributors:* Franz Eugen Köhler, Köhler's Medizinal-Pflanzen

Image:koeh-146.jpg *Source:* <http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Koeh-146.jpg> *License:* unknown *Contributors:* -

Image:Gtk-dialog-info.svg *Source:* <http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Gtk-dialog-info.svg> *License:* GNU Lesser General Public License *Contributors:* David Vignoni

Fișier:Abiu.jpg *Source:* <http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Abiu.jpg> *License:* Creative Commons Attribution 2.0 *Contributors:* Jailson Salsi from Blumenau, Brasil

Fișier:Abrus_precatorius_pods.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Abrus_precatorius_pods.jpg *License:* Public Domain *Contributors:* Forest & Kim Starr

Fișier:Gatunek_trujący.svg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Gatunek_trujący.svg *License:* Creative Commons Attribution-ShareAlike 3.0 Unported *Contributors:* Bayo, Mareklug, MesserWoland, Multichill, Segu, 6 anonymous edits

Fișier:Abrus_precatorius_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-002.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Abrus_precatorius_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-002.jpg *License:* Public Domain *Contributors:* Franz Eugen Köhler, Köhler's Medizinal-Pflanzen

Fișier:Acacia_catechu_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-003.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Acacia_catechu_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-003.jpg *License:* Public Domain *Contributors:* Franz Eugen Köhler, Köhler's Medizinal-Pflanzen

Fișier:Acacia_senegal_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-004.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Acacia_senegal_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-004.jpg *License:* Public Domain *Contributors:* Franz Eugen Köhler, Köhler's Medizinal-Pflanzen

Fișier:Acokanthera_schimperi_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-150.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Acokanthera_schimperi_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-150.jpg *License:* Public Domain *Contributors:* Franz Eugen Köhler, Köhler's Medizinal-Pflanzen

Fișier:Aconitum_ferox_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-005.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Aconitum_ferox_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-005.jpg *License:* Public Domain *Contributors:* Franz Eugen Köhler, Köhler's Medizinal-Pflanzen

Fișier:Aconitum_napellus_230705.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Aconitum_napellus_230705.jpg *License:* Creative Commons Attribution-ShareAlike 2.5 *Contributors:* Bernd Haynold

Fișier:Vaccinum_myrtillus_260405.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Vaccinum_myrtillus_260405.jpg *License:* GNU Free Documentation License *Contributors:* User:BerndH

Fișier:Blueberry.jpeg *Source:* <http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Blueberry.jpeg> *License:* GNU Free Documentation License *Contributors:* User:Yakudza

Image:Blåbær 1.jpg *Source:* <http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Blåbær 1.jpg> *License:* GNU Free Documentation License *Contributors:* Banangraut

Image:Bieszczady Flora.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Bieszczady_Flora.jpg *License:* unknown *Contributors:* Bukk, Selso, Skorpion87, Überraschungsbilder

Image:Billberries.jpg *Source:* <http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Billberries.jpg> *License:* GNU Free Documentation License *Contributors:* Filip Vaculik

Image:Vaccinum_myrtillus_020503.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Vaccinum_myrtillus_020503.jpg *License:* GNU Free Documentation License *Contributors:* User:BerndH

Imagine:Disambig-dark.svg *Source:* <http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Disambig-dark.svg> *License:* Creative Commons Attribution-ShareAlike 3.0 Unported *Contributors:* Stephan Baum

Fișier:Ribes_grossularia_L..jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Ribes_grossularia_L..jpg *License:* Public Domain *Contributors:* Bdk, EugeneZelenko, Farbenfreude, Franz Xaver, Mindmatrix, Wst

Fișier:Stachelbeeren-WJP-1.jpg *Source:* <http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Stachelbeeren-WJP-1.jpg> *License:* GNU Free Documentation License *Contributors:* Walter J. Pilsak, Waldassen Original uploader was W.J.Pilsak at de.wikipedia

Fișier:Centaureacyanus.jpg *Source:* <http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Centaureacyanus.jpg> *License:* Public Domain *Contributors:* Bdk, EugeneZelenko, Farbenfreude, MPF, Pschemp, Quadell, Stanmar, WayneRay

Fișier:Centaurea_cyanus_0002.JPG *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Centaurea_cyanus_0002.JPG *License:* Creative Commons Attribution-ShareAlike 3.0 *Contributors:* H. Zell

Fișier:Kornblume (Knospe) - chaber blawatek - Centaurea cyanus .jpg *Source:* [http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Kornblume_\(Knospe\)_-_chaber_blawatek_-_Centaurea_cyanus_.jpg](http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Kornblume_(Knospe)_-_chaber_blawatek_-_Centaurea_cyanus_.jpg) *License:* Creative Commons Attribution-Share Alike *Contributors:* Aorg1961

Fișier:Centaurea_cyanus_002.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Centaurea_cyanus_002.jpg *License:* Creative Commons Attribution-ShareAlike 3.0 Unported *Contributors:* Goku122, Quadell

Fișier:Field_Hamois_Belgium_Luc_Viatour.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Field_Hamois_Belgium_Luc_Viatour.jpg *License:* Creative Commons Attribution-ShareAlike 3.0 Unported *Contributors:* Luc Viatour

Fișier:Aloe_vera_flower_inset.png *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Aloe_vera_flower_inset.png *License:* Creative Commons Attribution-ShareAlike 3.0 *Contributors:* Collage by en:User:MidgleyDJ, original images from Wikimedia commons (Image:Aloe_vera_offsets.jpg and Image:Aloe_vera_C.jpg). Original uploader was MidgleyDJ at en.wikipedia

Fișier:Polygala_vulgaris_290504.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Polygala_vulgaris_290504.jpg *License:* GNU Free Documentation License *Contributors:* User:BerndH

Fișier:Koehler1887-PimpinellaAnisum.jpg *Source:* <http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Koehler1887-PimpinellaAnisum.jpg> *License:* Public Domain *Contributors:* Franz Eugen Köhler, Köhler's Medizinal-Pflanzen

Image:Koehler1887-GardenAngelica.jpg *Source:* <http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Koehler1887-GardenAngelica.jpg> *License:* Public Domain *Contributors:* Franz Eugen Köhler, Köhler's Medizinal-Pflanzen

Fișier:Artichokes.jpg *Source:* <http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Artichokes.jpg> *License:* Public Domain *Contributors:* Ayacop, Julio, Wst

Fișier:Artischockenbluete.jpg *Source:* <http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Artischockenbluete.jpg> *License:* Creative Commons Attribution-ShareAlike 2.0 *Contributors:* User:burgkirsch

Fișier:Braunschweig_Botanischer_Garten_Artischocke.JPG *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Braunschweig_Botanischer_Garten_Artischocke.JPG *License:* GNU Free Documentation License *Contributors:* ComputerHotline, Ufudu, Überraschungsbilder

Fişier:Artischockenblueten.JPG *Source:* <http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fişier:Artischockenblueten.JPG> *License:* Creative Commons Attribution-Sharealike 3.0 *Contributors:* 3268zauber

Fişier:Kakaofruechte.JPG *Source:* <http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fişier:Kakaofruechte.JPG> *License:* GNU Free Documentation License *Contributors:* Parvus7

Imagine:Theobroma cacao2.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fişier:Theobroma_cacao2.jpg *License:* GNU Free Documentation License *Contributors:* Aotake

Imagine:Cacao-pod-k4636-14.jpg *Source:* <http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fişier:Cacao-pod-k4636-14.jpg> *License:* Public Domain *Contributors:* Original uploader was Kbh3rd at en.wikipedia

Imagine:Cacao.jpeg *Source:* <http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fişier:Cacao.jpeg> *License:* Public Domain *Contributors:* Claus Bunks aka Afrobrasil on flickr

Image:Flag of Cote d'Ivoire.svg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fişier:Flag_of_Cote_d'Ivoire.svg *License:* Public Domain *Contributors:* User:Jon Harald Søby

Image:Flag of Ghana.svg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fişier:Flag_of_Ghana.svg *License:* Public Domain *Contributors:* Benchill, Fry1989, Henswick, Homo lupus, Indolences, Jarekt, Klemen Kocjancic, Magasjukur2, Neq00, OAlexander, SKopp, ThomasPusch, Threecharlie, Torstein, Zscout370, 5 anonymous edits

Image:Flag of Indonesia.svg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fişier:Flag_of_Indonesia.svg *License:* Public Domain *Contributors:* Drawn by User:SKopp, rewritten by User:Gabbe

Image:Flag of Nigeria.svg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fişier:Flag_of_Nigeria.svg *License:* Public Domain *Contributors:* User:Jhs

Image:Flag of Brazil.svg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fişier:Flag_of_Brazil.svg *License:* Public Domain *Contributors:* Brazilian Government

Image:Flag of Cameroon.svg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fişier:Flag_of_Cameroon.svg *License:* Public Domain *Contributors:* (of code) cs:User:-xfi-

Image:Flag of Ecuador.svg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fişier:Flag_of_Ecuador.svg *License:* Public Domain *Contributors:* President of the Republic of Ecuador, Zscout370

Image:Flag of Colombia.svg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fişier:Flag_of_Colombia.svg *License:* Public Domain *Contributors:* SKopp

Image:Flag of Mexico.svg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fişier:Flag_of_Mexico.svg *License:* Public Domain *Contributors:* Alex Covarrubias, 9 April 2006 Based on the arms by Juan Gabino.

Image:Flag of Papua New Guinea.svg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fişier:Flag_of_Papua_New_Guinea.svg *License:* Public Domain *Contributors:* User:Nightstallion

Image:Flag of Malaysia.svg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fişier:Flag_of_Malaysia.svg *License:* Public Domain *Contributors:* Drawn by User:SKopp

Image:Flag of the Dominican Republic.svg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fişier:Flag_of_the_Dominican_Republic.svg *License:* Public Domain *Contributors:* User:Nightstallion

Image:Flag of Peru.svg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fişier:Flag_of_Peru.svg *License:* Public Domain *Contributors:* User:Dbenbenn

Image:Flag of Venezuela.svg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fişier:Flag_of_Venezuela.svg *License:* Public Domain *Contributors:* Alkari, Bastique, Denelson83, DerFussi, Fry1989, George McFinnigan, Herbythyme, Homo lupus, Huhsunqu, Infrogmation, K21edgo, Klemen Kocjancic, Ludger1961, Neq00, Nightstallion, Reisio, Rupert Pupkin, Sarang, ThomasPusch, Vzb83, Wikisole, Zscout370, 12 anonymous edits

Image:Flag of Sierra Leone.svg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fişier:Flag_of_Sierra_Leone.svg *License:* Public Domain *Contributors:* Zscout370

Image:Flag of Togo.svg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fişier:Flag_of_Togo.svg *License:* Public Domain *Contributors:* Aaker, Ahsoous, Alkari, EugeneZelenko, Fry1989, Homo lupus, Klemen Kocjancic, Mattes, Mxn, Neq00, Nightstallion, Reisio, ThomasPusch, Vzb83

Image:Flag of India.svg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fişier:Flag_of_India.svg *License:* Public Domain *Contributors:* User:SKopp

Image:Flag of the Philippines.svg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fişier:Flag_of_the_Philippines.svg *License:* Public Domain *Contributors:* Aira Cutamora

Image:Flag of the Solomon Islands.svg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fişier:Flag_of_the_Solomon_Islands.svg *License:* Public Domain *Contributors:* User:SKopp

Fişier:Milk thistle flowerhead.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fişier:Milk_thistle_flowerhead.jpg *License:* unknown *Contributors:* Fir0002, Julia W, Rocket000, 1 anonymous edits

Fişier:Arnica chamissonis0.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fişier:Arnica_chamissonis0.jpg *License:* GNU Free Documentation License *Contributors:* Quadell

Fişier:Arnica montana - Köhler-s Medizinal-Pflanzen-015.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fişier:Arnica_montana_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-015.jpg *License:* Public Domain *Contributors:* Franz Eugen Köhler, Köhler's Medizinal-Pflanzen

Fişier:BambooKyoto.jpg *Source:* <http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fişier:BambooKyoto.jpg> *License:* GNU Free Documentation License *Contributors:* Erin Silversmith, Khoikhoi, Neep, Ravidreams

Fişier:Illustration Abies alba0.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fişier:Illustration_Abies_alba0.jpg *License:* Public Domain *Contributors:* Augiasstallputzer, Cmapm, FSII, MPF, Maksim, Mogelzahn, Rocket000

Fişier:Abies alba 01.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fişier:Abies_alba_01.jpg *License:* GNU Free Documentation License *Contributors:* User:Danielm

Fişier:ArctiumLappa1.jpg *Source:* <http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fişier:ArctiumLappa1.jpg> *License:* Creative Commons Attribution-Sharealike 3.0 *Contributors:* Christian Fischer.

Fişier:Burdockgobo.jpg *Source:* <http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fişier:Burdockgobo.jpg> *License:* Creative Commons Attribution-Sharealike 2.0 *Contributors:* ayustety from Tokyo, Japan

Fişier:Arctium_lappa02.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fişier:Arctium_lappa02.jpg *License:* GNU Free Documentation License *Contributors:* User:Pethan

Fişier:Veronica beccabunga 002.JPG *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fişier:Veronica_beccabunga_002.JPG *License:* Creative Commons Attribution-Sharealike 3.0 *Contributors:* H. Zell

Fişier:Gatunek leczniczy darkgreen on 102 255 0 6C transparent.svg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fişier:Gatunek_leczniczy_darkgreen_on_102_255_0_6C_transparent.svg *License:* Creative Commons Attribution-Sharealike 3.0 *Contributors:* derivative work: Mareklug talk Gatunek_leczniczy_black_and_white.svg: *derivative work: Mareklug talk Gatunek_leczniczy.svg: MesserWoland Gatunek_chroniony_prawnie_w_Polsce_\$_darkgreen_on_102_255_0_6C_transparent.svg: Mareklug

Fişier:Veronica beccabunga bäckveronika.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fişier:Veronica_beccabunga_bäckveronika.jpg *License:* Public Domain *Contributors:* Bdk, Nicke L, Quadell

Fişier:Sambucus nigra flori bgju.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fişier:Sambucus_nigra_flori_bgju.jpg *License:* unknown *Contributors:* -

Image:SambucusEdulus-Ripe.jpg *Source:* <http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fişier:SambucusEdulus-Ripe.jpg> *License:* Creative Commons Attribution-Sharealike 3.0 *Contributors:* Edal Anton Lefterov

Fişier:Colchicum autumnale 01.JPG *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fişier:Colchicum_autumnale_01.JPG *License:* Creative Commons Attribution-ShareAlike 3.0 Unported *Contributors:* Lestat (Jan Mehlich)

Fişier:RO SJ Brandusa.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fişier:RO_SJ_Brandusa.jpg *License:* Creative Commons Attribution 2.5 *Contributors:* Nicu farcas

Fişier:Basil-Basilico-Ocimum basilicum-albahaca.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fişier:Basil-Basilico-Ocimum_basilicum-albahaca.jpg *License:* Creative Commons Attribution-Sharealike 3.0,2.5,2.0,1.0 *Contributors:* Castielli

Fişier:Basilic-spice.jpg *Source:* <http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fişier:Basilic-spice.jpg> *License:* Creative Commons Attribution-ShareAlike 1.0 Generic *Contributors:* Henna, Ies, Quadell

Fişier:Basil seed drink.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fişier:Basil_seed_drink.jpg *License:* Creative Commons Attribution-ShareAlike 3.0 Unported *Contributors:* User:TheKMan

Fişier:Potatoes.jpg *Source:* <http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fişier:Potatoes.jpg> *License:* Public Domain *Contributors:* EugeneZelenko, MPF, Quadell, Ranveig, Szumyk, WikipediaMaster, 1 anonymous edits

Fişier:Dumont - Portrait of Antoine Parmentier.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fişier:Dumont_-_Portrait_of_Antoine_Parmentier.jpg *License:* Public Domain *Contributors:* Francois Dumont (1751-1831)

Fişier:Papas Peruonorum.png *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fişier:Papas_Peruonorum.png *License:* Public Domain *Contributors:* Gryffindor, Leyo

Fişier:Potato blossom.JPG *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fişier:Potato_blossom.JPG *License:* GNU Free Documentation License *Contributors:* EugeneZelenko, Quadell

Fişier:Hippophae rhamnoides Sturm41.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fişier:Hippophae_rhamnoides_Sturm41.jpg *License:* Public Domain *Contributors:* Johann Georg Sturm (Painter: Jacob Sturm)

Image:Hippophae rhamnoides-01 (xndr).JPG *Source:* [http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Hippophae_rhamnoides-01_\(xndr\).JPG](http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Hippophae_rhamnoides-01_(xndr).JPG) *License:* Creative Commons Attribution-ShareAlike 3.0 Unported *Contributors:* User:Svdmolen

Image:Sanddorn mit Beeren.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Sanddorn_mit_Beeren.jpg *License:* Creative Commons Attribution-ShareAlike 2.5 *Contributors:* Túrelío

Image:Hippophae rhamnoides4 beentree bialowieza.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Hippophae_rhamnoides4_beentree_bialowieza.jpg *License:* GNU Free Documentation License *Contributors:* Beentree, Eusebius, Mariluna

Image:Hippophae rhamnoides 051012.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Hippophae_rhamnoides_051012.jpg *License:* Creative Commons Attribution-ShareAlike 2.0 *Contributors:* Jürgen Howaldt

Fișier:Geum urbanum bgju.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Geum_urbanum_bgju.jpg *License:* Public Domain *Contributors:* Alno, Bogdan, Guérin Nicolas, Ies

Fișier:Geum urbanum Sturm44.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Geum_urbanum_Sturm44.jpg *License:* Public Domain *Contributors:* Johann Georg Sturm (Painter: Jacob Sturm)

Fișier:Cuminum cyminum - Köhler-s Medizinal-Pflanzen-198.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Cuminum_cyminum_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-198.jpg *License:* Public Domain *Contributors:* Franz Eugen Köhler, Köhler's Medizinal-Pflanzen

Fișier:Illustration Cichorium intybus0.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Illustration_Cichorium_intybus0.jpg *License:* Public Domain *Contributors:* Aroche, Augiasstallputzer, FSII, Quadell, Sarang

Fișier:Cikoria.jpg *Source:* <http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Cikoria.jpg> *License:* Creative Commons Attribution-ShareAlike 3.0 *Contributors:* Anders Bjurnemark

Imagine:WegwarteBlüten.jpg *Source:* <http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:WegwarteBlüten.jpg> *License:* GNU Free Documentation License *Contributors:* Farbenfreude, Quadell

Imagine:Cichorium intybus_june02.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Cichorium_intybus_june02.jpg *License:* Creative Commons Attribution-ShareAlike 3.0 Unported *Contributors:* Manfred Heyde

Imagine:Lavender_chicory01.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Lavender_chicory01.jpg *License:* unknown *Contributors:* BlueMonday

Imagine:Cichorium intybus.jpeg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Cichorium_intybus.jpeg *License:* Creative Commons Attribution-ShareAlike 3.0 Unported *Contributors:* Kristian Peters -- Fabelfroh 09:25, 18 November 2006 (UTC)

Fișier:Thymus serpyllum - Köhler-s Medizinal-Pflanzen-138.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Thymus_serpyllum_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-138.jpg *License:* Public Domain *Contributors:* Franz Eugen Köhler, Köhler's Medizinal-Pflanzen

Fișier:RO BV Thimus serpyllum.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:RO_BV_Thimus_serpyllum.jpg *License:* GNU Free Documentation License *Contributors:* Nicu farcas

Fișier:Primula elatior 170405a.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Primula_elatior_170405a.jpg *License:* GNU Free Documentation License *Contributors:* User:BerndH

Fișier:Primula elatior foret-domaniale-koeur-la-grande 55 07042007 1.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Primula_elatior_foret-domaniale-koeur-la-grande_55_07042007_1.jpg *License:* Creative Commons Attribution-ShareAlike 3.0 Unported *Contributors:* Olivier PICHARD

Fișier:Illustration Carduus nutans0.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Illustration_Carduus_nutans0.jpg *License:* Public Domain *Contributors:* Augiasstallputzer, FSII, Quadell

Fișier:Datura stramonium - Köhler-s Medizinal-Pflanzen-051.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Datura_stramonium_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-051.jpg *License:* Public Domain *Contributors:* Franz Eugen Köhler, Köhler's Medizinal-Pflanzen

Image:DaturaStramonium-plant-sm.jpg *Source:* <http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:DaturaStramonium-plant-sm.jpg> *License:* GNU Free Documentation License *Contributors:* GeorgHH, Polyparadigm, Quadell, WayneRay, 2 anonymous edits

Image:Datura stramonium white flower.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Datura_stramonium_white_flower.jpg *License:* unknown *Contributors:* DALIBRI, Joseolgon, Lusitana, Quadell, Tintazul

Image:Datura fruit.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Datura_fruit.jpg *License:* Creative Commons Attribution-ShareAlike 3.0 Unported *Contributors:* Epibase, Goku122, Philmarin, Quadell, 1 anonymous edits

Image:Bieluń dziedzierzawa Datura stramonium Seed.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Bieluń_dziedzierzawa_Datura_stramonium_Seed.jpg *License:* Creative Commons Attribution 3.0 *Contributors:* Nova

Fișier:Equisetum arvense stem.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Equisetum_arvense_stem.jpg *License:* GNU Free Documentation License *Contributors:* Cookie, MPF, Orchi, Rasbak

Image:Equisetum.arvense.jpg *Source:* <http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Equisetum.arvense.jpg> *License:* Attribution-ShareAlike 3.0 Unported *Contributors:* James K. Lindsey

Image:Equisetum arvense sporangium.jpeg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Equisetum_arvense_sporangium.jpeg *License:* Creative Commons Attribution-ShareAlike 3.0 Unported *Contributors:* Kristian Peters -- Fabelfroh 12:38, 2 August 2006 (UTC)

Image:Equisetum arvense 2005 spring 003.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Equisetum_arvense_2005_spring_003.jpg *License:* Creative Commons Attribution-ShareAlike 2.1 *Contributors:* Kropsoq

Image:Equisetum arvense fr.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Equisetum_arvense_fr.jpg *License:* Creative Commons Attribution-ShareAlike 3.0 Unported *Contributors:* F. Lamiot

Fișier:Achillea millefolium - Köhler-s Medizinal-Pflanzen-149.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Achillea_millefolium_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-149.jpg *License:* Public Domain *Contributors:* Franz Eugen Köhler, Köhler's Medizinal-Pflanzen

Fișier:Illustration Potentilla anserina0.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Illustration_Potentilla_anserina0.jpg *License:* Public Domain *Contributors:* Augiasstallputzer, Chris.urs-o, Cmapm

Fișier:Potentilla anserina 001.JPG *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Potentilla_anserina_001.JPG *License:* Creative Commons Attribution-ShareAlike 3.0 *Contributors:* H. Zell

Fișier:Illustration Coriandrum sativum0.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Illustration_Coriandrum_sativum0.jpg *License:* Public Domain *Contributors:* Prof. Dr. Otto Wilhelm Thomé

Fișier:Coriandrum sativum 003.JPG *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Coriandrum_sativum_003.JPG *License:* Creative Commons Attribution-ShareAlike 3.0 *Contributors:* H. Zell

Fișier:Graines coriandre.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Graines_coriandre.jpg *License:* unknown *Contributors:* Jastrow at fr.wikipedia

Fișier:Starr 070906-8875 Coriandrum sativum.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Starr_070906-8875_Coriandrum_sativum.jpg *License:* Creative Commons Attribution 3.0 *Contributors:* Forest & Kim Starr

Fișier:Starr 081031-0407 Coriandrum sativum.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Starr_081031-0407_Coriandrum_sativum.jpg *License:* Creative Commons Attribution 3.0 *Contributors:* Forest & Kim Starr

Fișier:Nordens flora Alchemilla vulgaris.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Nordens_flora_Alchemilla_vulgaris.jpg *License:* Public Domain *Contributors:* Bdk, CarolSpears, Sannab

Fișier:Alchemilla vulgaris.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Alchemilla_vulgaris.jpg *License:* Creative Commons Attribution-ShareAlike 3.0 *Contributors:* Aconcagua

Fișier:Illustration Filipendula ulmaria0.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Illustration_Filipendula_ulmaria0.jpg *License:* Public Domain *Contributors:* Augiasstallputzer, Chris.urs-o, FSII, Ies, Quadell

Fișier:Filipendula-ulmaria.JPG *Source:* <http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Filipendula-ulmaria.JPG> *License:* Creative Commons Attribution-ShareAlike 3.0 Unported *Contributors:* Sten Porse

Fișier:Rhamnus frangula01.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Rhamnus_frangula01.jpg *License:* Public Domain *Contributors:* Robert H. Mohlenbrock @ USDA-NRCS PLANTS Database / USDA SCS.

Fișier:Koeh-199.jpg *Source:* <http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Koeh-199.jpg> *License:* unknown *Contributors:* -

Fișier:Cannabis sativa Koehler drawing.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Cannabis_sativa_Koehler_drawing.jpg *License:* Public Domain *Contributors:* W. Müller

Fişier:Récolte de la résine de cannabis, Uttarakhand, Inde 288x512.ogv *Source:*

http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fişier:Récolte_de_la_résine_de_cannabis,_Uttarakhand,_Inde_288x512.ogv *License:* Creative Commons Attribution-Sharealike 3.0,2.5,2.0,1.0

Contributors: Récolte_de_la_résine_de_cannabis,_Uttarakhand,_Inde.ogv: Yann (talk) derivative work: Pristurus (talk)

Fişier:Viburnum 01.JPG *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fişier:Viburnum_01.JPG *License:* Creative Commons Attribution-ShareAlike 3.0 Unported *Contributors:* Lestat (Jan Mehlich)

Fişier:Lycium-barbarum-fruits.JPG *Source:* <http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fişier:Lycium-barbarum-fruits.JPG> *License:* Creative Commons Attribution-ShareAlike 3.0 Unported *Contributors:* Sten Porse

Fişier:Koeh-086.jpg *Source:* <http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fişier:Koeh-086.jpg> *License:* unknown *Contributors:* -

Image:Illustration Laurus nobilis0.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fişier:Illustration_Laurus_nobilis0.jpg *License:* Public Domain *Contributors:* Quadell, Rtc

Image:Laurus-nobilis-flowers.JPG *Source:* <http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fişier:Laurus-nobilis-flowers.JPG> *License:* Creative Commons Attribution-ShareAlike 3.0 Unported *Contributors:* Sten Porse

Image:20050515-007-laurus-nobilis.jpg *Source:* <http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fişier:20050515-007-laurus-nobilis.jpg> *License:* Creative Commons Zero *Contributors:* Gary Houston Ghouston 16:40, 2 Jun 2005 (UTC)

Fişier:Illustration Berberis vulgaris0.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fişier:Illustration_Berberis_vulgaris0.jpg *License:* Public Domain *Contributors:* Augiasstallputzer, FSII, Quadell

Fişier:Melittis melissophyllum 010603.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fişier:Melittis_melissophyllum_010603.jpg *License:* GNU Free Documentation License *Contributors:* User:BerndH

Fişier:Ephedra distachya.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fişier:Ephedra_distachya.jpg *License:* GNU Free Documentation License *Contributors:* Bilou, Ies, Photohound, Sten, WayneRay, Wickey-nl, Zeimusu, 2 anonymous edits

Fişier:Illustration Herniaria glabra0.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fişier:Illustration_Herniaria_glabra0.jpg *License:* Public Domain *Contributors:* Augiasstallputzer, Romanm

Fişier:Illustration Foeniculum vulgare0.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fişier:Illustration_Foeniculum_vulgare0.jpg *License:* Public Domain *Contributors:* Otto Wilhelm Thomé

Fişier:Foeniculum vulgare.JPG *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fişier:Foeniculum_vulgare.JPG *License:* GNU Free Documentation License *Contributors:* Taken by Carsten Niehaus (user:Lumbar).

Fişier:Gc2 passiflora incarnata.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fişier:Gc2_passiflora_incarnata.jpg *License:* Public Domain *Contributors:* Hans-Simon Holtzbecker

Fişier:Photos-photos 1088121309 BeelyBee.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fişier:Photos-photos_1088121309_BeelyBee.jpg *License:* unknown *Contributors:* PiccoloNamek

Fişier:Calendula officinalis - Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-024.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fişier:Calendula_officinalis_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-024.jpg *License:* Public Domain *Contributors:* Franz Eugen Köhler, Köhler's Medizinal-Pflanzen

Fişier:RO SJ Calendula.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fişier:RO_SJ_Calendula.jpg *License:* Creative Commons Attribution-Sharealike 2.5 *Contributors:* Nicu farcas

Fişier:RO BV Calendula 1.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fişier:RO_BV_Calendula_1.jpg *License:* Creative Commons Attribution-Share Alike *Contributors:* Nicu farcas

Fişier:2006-10-22Calendula01.jpg *Source:* <http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fişier:2006-10-22Calendula01.jpg> *License:* Creative Commons Attribution-ShareAlike 3.0 Unported *Contributors:* Wildfeuer

Fişier:2006-12-05Calendula11-02.jpg *Source:* <http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fişier:2006-12-05Calendula11-02.jpg> *License:* Creative Commons Attribution-ShareAlike 3.0 Unported *Contributors:* Wildfeuer

Fişier:Calendula officinalis 003.JPG *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fişier:Calendula_officinalis_003.JPG *License:* Creative Commons Attribution-Sharealike 3.0 *Contributors:* H. Zell

Fişier:Calendula officinalis 004.JPG *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fişier:Calendula_officinalis_004.JPG *License:* Creative Commons Attribution-Sharealike 3.0 *Contributors:* H. Zell

Fişier:Clusius Enzian02.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fişier:Clusius_Enzian02.jpg *License:* GNU Free Documentation License *Contributors:* Tigerente

Image:Gentiana frigida-flowers.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fişier:Gentiana_frigida-flowers.jpg *License:* unknown *Contributors:* Original uploader was Dixi at pl.wikipedia

Fişier:Szerbtövis.jpg *Source:* <http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fişier:Szerbtövis.jpg> *License:* Creative Commons Attribution-Sharealike 3.0 *Contributors:* Vadassy Rita

Fişier:Gentiana verna (1).JPG *Source:* [http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fişier:Gentiana_verna_\(1\).JPG](http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fişier:Gentiana_verna_(1).JPG) *License:* Creative Commons Attribution 3.0 *Contributors:* Philipp Weigell

Fişier:Gentiana spp Sturm11.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fişier:Gentiana_spp_Sturm11.jpg *License:* Public Domain *Contributors:* Johann Georg Sturm (Painter: Jacob Sturm)

Fişier:Frühlings Enzian Gentiana verna 09.JPG *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fişier:Frühlings_Enzian_Gentiana_verna_09.JPG *License:* Creative Commons Attribution-Sharealike 2.5 *Contributors:* böhringer friedrich

Fişier:Gentiana lutea 2.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fişier:Gentiana_lutea_2.jpg *License:* Creative Commons Attribution-Sharealike 3.0,2.5,2.0,1.0 *Contributors:* ghislain118Ghislain118 <http://www.fleurs-des-montagnes.net>

Fişier:Gentiana lutea - Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-066.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fişier:Gentiana_lutea_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-066.jpg *License:* Public Domain *Contributors:* Franz Eugen Köhler, Köhler's Medizinal-Pflanzen

Fişier:2006-10-18-Humulus04.jpg *Source:* <http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fişier:2006-10-18-Humulus04.jpg> *License:* Creative Commons Attribution-ShareAlike 3.0 Unported *Contributors:* Wildfeuer

Image:Hop mannelijke plant Humulus lupulus male plant.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fişier:Hop_mannelijke_plant_Humulus_lupulus_male_plant.jpg *License:* Creative Commons Attribution-ShareAlike 3.0 Unported *Contributors:* Rasbak, Überraschungsbilder

Image:Hop bloemen vrouwelijke plant Humulus lupulus female.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fişier:Hop_bloemen_vrouwelijke_plant_Humulus_lupulus_female.jpg *License:* GNU Free Documentation License *Contributors:* Rasbak

Image:Hop mannelijke bloeiwijze Humulus lupulus male plant.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fişier:Hop_mannelijke_bloeiwijze_Humulus_lupulus_male_plant.jpg *License:* GNU Free Documentation License *Contributors:* Rasbak

Image:Humulus lupulus 070805.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fişier:Humulus_lupulus_070805.jpg *License:* Creative Commons Attribution-Sharealike 2.5 *Contributors:* Bernd Haynold

Fişier:Hamei1.jpg *Source:* <http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fişier:Hamei1.jpg> *License:* Creative Commons Attribution 3.0 *Contributors:* Original uploader was Goliath at ro.wikipedia

File:Anthriscus sylvestris - Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-162.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fişier:Anthriscus_sylvestris_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-162.jpg *License:* Public Domain *Contributors:* Franz Eugen Köhler, Köhler's Medizinal-Pflanzen

Fişier:Inula helenium - Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-210.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fişier:Inula_helenium_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-210.jpg *License:* Public Domain *Contributors:* Franz Eugen Köhler, Köhler's Medizinal-Pflanzen

Fişier:Inula helenium 003.JPG *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fişier:Inula_helenium_003.JPG *License:* Creative Commons Attribution-Sharealike 3.0 *Contributors:* H. Zell

Fişier:Ginebre02.jpg *Source:* <http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fişier:Ginebre02.jpg> *License:* GNU Free Documentation License *Contributors:* Ayacop, MPF, Quadell, Vicens

Fişier:Illustration Linum usitatissimum0.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fişier:Illustration_Linum_usitatissimum0.jpg *License:* Public Domain *Contributors:* Augiasstallputzer, Chris.urs-o

Fişier:Illustration Gypsophila paniculata0.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fişier:Illustration_Gypsophila_paniculata0.jpg *License:* Public Domain *Contributors:* Augiasstallputzer, FSII, Guérin Nicolas

Fişier:Hyssopus officinalis.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fişier:Hyssopus_officinalis.jpg *License:* GNU Free Documentation License *Contributors:* Lemmikipuu, Quadell, Überraschungsbilder

Fişier:Mentha_x_piperita_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-095.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fişier:Mentha_x_piperita_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-095.jpg *License:* Public Domain *Contributors:* Franz Eugen Köhler, Köhler's Medizinal-Pflanzen

Fişier:RO BV Mint .jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fişier:RO_BV_Mint_.jpg *License:* Creative Commons Attribution-Sharealike 3.0 *Contributors:* Nicu farcas

Fişier:Pinus mugo.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fişier:Pinus_mugo.jpg *License:* GNU Free Documentation License *Contributors:* user:Raul654

Fişier:Single lavender flower02.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fişier:Single_lavendar_flower02.jpg *License:* unknown *Contributors:* Fir0002, Laitche, Rocket000, Solipsist, Überraschungsbilder, 1 anonymous edits

Fişier:Illustration Glycyrrhiza glabra0.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fişier:Illustration_Glycyrrhiza_glabra0.jpg *License:* Public Domain *Contributors:* Augiasstallputzer, FSII, Quadell

Fişier:Syren.jpg *Source:* <http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fişier:Syren.jpg> *License:* GNU Free Documentation License *Contributors:* User OlofE on sv.wikipedia

Fişier:Starflower_1.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fişier:Starflower_1.jpg *License:* Creative Commons Attribution-Sharealike 2.5 *Contributors:* Yummifruitbat

Fişier:Borage-overv-hr.jpg *Source:* <http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fişier:Borage-overv-hr.jpg> *License:* GNU Free Documentation License *Contributors:* Ayacop, FoeNyx, Franz Xaver, Man vyi, Nilfanion, TeunSpaans

Fişier:Verbascum densiflorum S2.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fişier:Verbascum_densiflorum_S2.jpg *License:* GNU Free Documentation License *Contributors:* Schnahacken

Fişier:Verbascum densiflorum Sturm18.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fişier:Verbascum_densiflorum_Sturm18.jpg *License:* Public Domain *Contributors:* Johann Georg Sturm (Painter: Jacob Sturm)

Fişier:Illustration_Rosa_canina0.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fişier:Illustration_Rosa_canina0.jpg *License:* Public Domain *Contributors:* Otto Wilhelm Thomé

Image:Rosa canina blatt 2005.05.26 11.50.13.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fişier:Rosa_canina_blat_2005.05.26_11.50.13.jpg *License:* GNU Free Documentation License *Contributors:* Michael Becker

Image:Rosa canina2.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fişier:Rosa_canina2.jpg *License:* GNU Free Documentation License *Contributors:* Butko

Image:Rosa canina hips.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fişier:Rosa_canina_hips.jpg *License:* GNU Free Documentation License *Contributors:* Butko, Queryzo, Rex

Image:Rosa canina.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fişier:Rosa_canina.jpg *License:* GNU Free Documentation License *Contributors:* Butko, Nejmlez, Queryzo

Fişier:Origanum majorana.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fişier:Origanum_majorana.jpg *License:* GNU Free Documentation License *Contributors:* user:Raul654

Fişier:Hyoscyamus niger_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-073.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fişier:Hyoscyamus_niger_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-073.jpg *License:* Public Domain *Contributors:* Franz Eugen Köhler, Köhler's Medizinal-Pflanzen

Fişier:Atropa belladonna_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-018.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fişier:Atropa_belladonna_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-018.jpg *License:* Public Domain *Contributors:* Franz Eugen Köhler, Köhler's Medizinal-Pflanzen

Fişier:Vaccinium vitis-idaea 20060824 003.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fişier:Vaccinium_vitis-idaea_20060824_003.jpg *License:* Public Domain *Contributors:* Jonas Bergsten

Fişier:Ripe, ripening, and green blackberries.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fişier:Ripe,_ripening,_and_green_blackberries.jpg *License:* Creative Commons Attribution-Sharealike 3.0,2.5,2.0,1.0 *Contributors:* Ragesoss

Fişier:Cetraria islandica_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-032.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fişier:Cetraria_islandica_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-032.jpg *License:* Public Domain *Contributors:* Franz Eugen Köhler, Köhler's Medizinal-Pflanzen

Fişier:Cetraria islandica.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fişier:Cetraria_islandica.jpg *License:* GNU Free Documentation License *Contributors:* User:Tigerente

Fişier:Koeh-091.jpg *Source:* <http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fişier:Koeh-091.jpg> *License:* unknown *Contributors:* -

Image:Chamomile@original size.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fişier:Chamomile@original_size.jpg *License:* unknown *Contributors:* Fir0002 20D

Image:Matricaria recutita.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fişier:Matricaria_recutita.jpg *License:* GNU Free Documentation License *Contributors:* Mussklprozz

Image:Cabbage_butterfly.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fişier:Cabbage_butterfly.jpg *License:* Creative Commons Attribution 2.0 *Contributors:* User:Franz Xaver

Image:Matricaria recutita 2006 1.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fişier:Matricaria_recutita_2006_1.jpg *License:* Public Domain *Contributors:* Jjmihai

Fişier:Koeh-265.jpg *Source:* <http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fişier:Koeh-265.jpg> *License:* unknown *Contributors:* -

Fişier:Brassica nigra_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-170.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fişier:Brassica_nigra_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-170.jpg *License:* Public Domain *Contributors:* Franz Eugen Köhler, Köhler's Medizinal-Pflanzen

Fişier:Althaea officinalis_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-008.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fişier:Althaea_officinalis_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-008.jpg *License:* Public Domain *Contributors:* Franz Eugen Köhler, Köhler's Medizinal-Pflanzen

Fişier:Nymphaea alba 0002.JPG *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fişier:Nymphaea_alba_0002.JPG *License:* Creative Commons Attribution-Sharealike 3.0 *Contributors:* H. Zell

Fişier:Illustration Nymphaea alba0.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fişier:Illustration_Nymphaea_alba0.jpg *License:* Public Domain *Contributors:* Augiasstallputzer, Rocket000

Fişier:Nuphar lutea (Detail) 24072005-1.jpg *Source:* [http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fişier:Nuphar_lutea_\(Detail\)_24072005-1.jpg](http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fişier:Nuphar_lutea_(Detail)_24072005-1.jpg) *License:* Creative Commons Attribution-Sharealike 2.0 *Contributors:* Anglia, Ies

Fişier:Illustration Nuphar lutea0.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fişier:Illustration_Nuphar_lutea0.jpg *License:* Public Domain *Contributors:* Augiasstallputzer, Chris.urs-o, Kilom691

Fişier:Acorus calamus1.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fişier:Acorus_calamus1.jpg *License:* Creative Commons Attribution-ShareAlike 1.0 Generic *Contributors:* J.F. Gaffard, Autoreille, France

Fişier:Koeh-230.jpg *Source:* <http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fişier:Koeh-230.jpg> *License:* unknown *Contributors:* -

Fişier:Ononis spinosa06.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fişier:Ononis_spinosa06.jpg *License:* GNU General Public License *Contributors:* Quadell, Stef1432

Fişier:Violatricolorarvensis.jpg *Source:* <http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fişier:Violatricolorarvensis.jpg> *License:* Public Domain *Contributors:* Bdk, Orchi, Rosarinagazo, Siebrand

Fişier:Pansy Viola tricolor Flower 2448px.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fişier:Pansy_Viola_tricolor_Flower_2448px.jpg *License:* Creative Commons Attribution-Sharealike 2.5 *Contributors:* Photo by and (c)2007 Derek Ramsey (Ram-Man)

Fişier:Carica papaya - papaya - var-tropical dwarf papaya - desc-fruit.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fişier:Carica_papaya_-_papaya_-_var-tropical_dwarf_papaya_-_desc-fruit.jpg *License:* GNU Free Documentation License *Contributors:* Phyzome is Tim McCormack

Image:Carica papaya - Papaya - var-tropical dwarf papaya - desc-leaf.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fişier:Carica_papaya_-_Papaya_-_var-tropical_dwarf_papaya_-_desc-leaf.jpg *License:* GNU Free Documentation License *Contributors:* Pethan, Phyzome, Wilfredor, Zhangsqing

Image:Papayer-mâle-Réunion.JPG *Source:* <http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fişier:Papayer-mâle-Réunion.JPG> *License:* Creative Commons Attribution-Sharealike 2.5 *Contributors:* User:Bouba

Image:Carica papaya 1.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fişier:Carica_papaya_1.jpg *License:* GNU Free Documentation License *Contributors:* Franz Xaver

Image:Carica papaya dsc07806.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fişier:Carica_papaya_dsc07806.jpg *License:* Creative Commons Attribution-Sharealike 2.0 *Contributors:* User:David.Monnaux

Fişier:Taraxacum officinale_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-135.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fişier:Taraxacum_officinale_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-135.jpg *License:* Public Domain *Contributors:* Franz Eugen Köhler, Köhler's Medizinal-Pflanzen

Fişier:Dandelion(Taraxacum).JPG *Source:* [http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fişier:Dandelion\(Taraxacum\).JPG](http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fişier:Dandelion(Taraxacum).JPG) *License:* Creative Commons Attribution-Sharealike 3.0 *Contributors:* kikiricky

Fişier:Plantago-media.JPG *Source:* <http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fişier:Plantago-media.JPG> *License:* GNU Free Documentation License *Contributors:* E rulez, Franz Xaver, Quadell, Siebrand, Sten, WayneRay

Image:Plantago alpina0.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Plantago_alpina0.jpg *License:* GNU Free Documentation License *Contributors:* Panterka, Quadell, WayneRay

Image:Plantago lanceolata_plant.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Plantago_lanceolata_plant.jpg *License:* GNU Free Documentation License *Contributors:* Kurt Stueber

Image:Ribwort 600.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Ribwort_600.jpg *License:* GNU Free Documentation License *Contributors:* sannse

Image:Plantago nivalis.JPG *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Plantago_nivalis.JPG *License:* GNU Free Documentation License *Contributors:* Susana Rams

Image:Ribwort flower spike 800.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Ribwort_flower_spike_800.jpg *License:* GNU Free Documentation License *Contributors:* User:les

Image:Plantago coronopus0.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Plantago_coronopus0.jpg *License:* GNU Free Documentation License *Contributors:* Panterka, Quadell

Image:Plantago-media-stepposa10.jpg *Source:* <http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Plantago-media-stepposa10.jpg> *License:* GNU Free Documentation License *Contributors:* JoJan, Quadell

Image:Plantago-maritima-flowers.JPG *Source:* <http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Plantago-maritima-flowers.JPG> *License:* Creative Commons Attribution-ShareAlike 3.0 Unported *Contributors:* Sten Porse

Fișier:Bright red tomato and cross section02.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Bright_red_tomato_and_cross_section02.jpg *License:* unknown *Contributors:* Amada44, Fir0002, Jonkerz, Julia W, Manuelt15, Mindmatrix, Nikola Smolenski, Qyd, Rocket000, Selket

Image:Fleur.JPG *Source:* <http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Fleur.JPG> *License:* Creative Commons Attribution-ShareAlike 3.0 Unported *Contributors:* toony

Image:TomaterosaFleisch.jpg *Source:* <http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:TomaterosaFleisch.jpg> *License:* GNU Free Documentation License *Contributors:* Goldlocki

Image:Tomato P5260299b.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Tomato_P5260299b.jpg *License:* GNU Free Documentation License *Contributors:* Goldlocki

Fișier:Illustration Petroselinum crispum0.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Illustration_Petroselinum_crispum0.jpg *License:* Public Domain *Contributors:* Prof. Dr. Otto Wilhelm Thomé

Fișier:Agropyron cristatum.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Agropyron_cristatum.jpg *License:* Public Domain *Contributors:* CarolSpears, WayneRay

Fișier:Illustration Pulmonaria officinalis0.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Illustration_Pulmonaria_officinalis0.jpg *License:* Public Domain *Contributors:* Augiasstallputzer, Nilfanion

Fișier:Pulmonaria officinalis bluete.jpeg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Pulmonaria_officinalis_bluete.jpeg *License:* Creative Commons Attribution-ShareAlike 3.0 Unported *Contributors:* Kristian Peters -- Fabelfroh 08:01, 14 May 2005 (UTC)

image:Crataegus-monogyna-frugt.JPG *Source:* <http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Crataegus-monogyna-frugt.JPG> *License:* GNU Free Documentation License *Contributors:* Lokal Profil, Quadell, Siebrand, Sir Antoni, Sten, 1 anonymous edits

Fișier:Artemisia absinthium.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Artemisia_absinthium.jpg *License:* GNU Free Documentation License *Contributors:* user:Raul654

Fișier:Coltsfoot.jpg *Source:* <http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Coltsfoot.jpg> *License:* Creative Commons Attribution-ShareAlike 2.5 *Contributors:* Andreas Trepte

Fișier:Asarum europaeum flower 050403.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Asarum_europaeum_flower_050403.jpg *License:* Creative Commons Attribution-ShareAlike 3.0 Unported *Contributors:* Bernd Haynold

image: Prunus spinosa001.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Prunus_spinosa001.jpg *License:* Creative Commons Attribution-ShareAlike 3.0 Unported *Contributors:* Christof Bobzin

Fișier:Illustration Lythrum salicaria0.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Illustration_Lythrum_salicaria0.jpg *License:* Public Domain *Contributors:* Augiasstallputzer, Chris.urs-o, Kilom691, Magister Mathematicae, Quadell, WayneRay

Fișier:Stellaria_media_NRM.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Stellaria_media_NRM.jpg *License:* Creative Commons Attribution-ShareAlike 3.0,2.5,2.0,1.0 *Contributors:* Aelwyn

Fișier:StellariaMedia001.JPG *Source:* <http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:StellariaMedia001.JPG> *License:* Creative Commons Attribution-ShareAlike 3.0 Unported *Contributors:* Hugo.arg

Fișier:Rubia tinctorum - Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-123.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Rubia_tinctorum_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-123.jpg *License:* Public Domain *Contributors:* Franz Eugen Köhler, Köhler's Medizinal-Pflanzen

Fișier:Rubia tinctorum 001.JPG *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Rubia_tinctorum_001.JPG *License:* Creative Commons Attribution-ShareAlike 3.0 *Contributors:* H. Zell

Fișier:Melissa officinalis - Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-094.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Melissa_officinalis_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-094.jpg *License:* Public Domain *Contributors:* Franz Eugen Köhler, Köhler's Medizinal-Pflanzen

Fișier:Stinkende gouwe bloem en knoppen Chelidonium majus.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Stinkende_gouwe_bloem_en_knoppen_Chelidonium_majus.jpg *License:* GNU Free Documentation License *Contributors:* Epibase, Quadell, Rasbak, Romanm

Fișier:Illustration Rosmarinus officinalis0.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Illustration_Rosmarinus_officinalis0.jpg *License:* Public Domain *Contributors:* Donarreiskoffer, Kilom691, Quadell, Rtc, 1 anonymous edits

Fișier:JBaum.JPG *Source:* <http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:JBaum.JPG> *License:* GNU Free Documentation License *Contributors:* Helix84, Quadell

Fișier:Cerantonia siliqua 1.JPG *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Cerantonia_siliqua_1.JPG *License:* Creative Commons Attribution-ShareAlike 2.1 *Contributors:* Ximenx

Fișier:Carobs.JPG *Source:* <http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Carobs.JPG> *License:* Creative Commons Attribution-ShareAlike 2.5 *Contributors:* Look2See1, OsvaldoGago, Quadell

Fișier:Adonis vernalis - Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-152.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Adonis_vernalis_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-152.jpg *License:* Public Domain *Contributors:* Franz Eugen Köhler, Köhler's Medizinal-Pflanzen

Fișier:Adonis vernalis, Ponidzie, spring 2007.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Adonis_vernalis,_Ponidzie,_spring_2007.jpg *License:* unknown *Contributors:* Quadell, Vindicator

Fișier:Salvia officinalis - Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-126.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Salvia_officinalis_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-126.jpg *License:* Public Domain *Contributors:* Franz Eugen Köhler, Köhler's Medizinal-Pflanzen

Fișier:Saponaria-officinalis-flower.jpg *Source:* <http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Saponaria-officinalis-flower.jpg> *License:* GNU Free Documentation License *Contributors:* Andre Engels, Guérin Nicolas, TeunSpaans

Fișier:Caryophyllaceae sp Sturm25.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Caryophyllaceae_sp_Sturm25.jpg *License:* Public Domain *Contributors:* Johann Georg Sturm (Painter: Jacob Sturm)

Fișier:Eryngium planum bgju.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Eryngium_planum_bgju.jpg *License:* Creative Commons Attribution-ShareAlike 3.0 Unported *Contributors:* Alno, Bogdan, Llez

Fișier:Illustration Trigonella foenum-graecum0.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Illustration_Trigonella_foenum-graecum0.jpg *License:* Public Domain *Contributors:* Prof. Dr. Otto Wilhelm Thomé Flora von Deutschland, Österreich und der Schweiz 1885, Gera, Germany

Fișier:Centaurea benedicta - Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-043.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Centaurea_benedicta_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-043.jpg *License:* Public Domain *Contributors:* Franz Eugen Köhler, Köhler's Medizinal-Pflanzen

Fișier:Cnicus benedictus flor.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Cnicus_benedictus_flor.jpg *License:* GNU Free Documentation License *Contributors:* Cookie, Quadell

Fișier:Illustration Sambucus nigra0.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Illustration_Sambucus_nigra0.jpg *License:* Public Domain *Contributors:* Augiasstallputzer, CarolSpears, Eugene van der Pijll, Panterka, Romanm

Fișier:Sambucus nigra 004.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Sambucus_nigra_004.jpg *License:* Creative Commons Attribution 2.5 *Contributors:* Willow

Fișier:Sambucus nigra2.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Sambucus_nigra2.jpg *License:* Creative Commons Attribution-ShareAlike 2.0 *Contributors:* Eugene van der Pijll, Nova, Überraschungsbilder

Fișier:Feverfew.jpg *Source:* <http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fișier:Feverfew.jpg> *License:* Creative Commons Attribution 2.5 *Contributors:* Cillas, TommyBee, VSION

Fişier:Illustration Quercus robur0.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fişier:Illustration_Quercus_robur0.jpg *License:* Public Domain *Contributors:* Prof. Dr. Otto Wilhelm Thomé Flora von Deutschland, Österreich und der Schweiz 1885, Gera, Germany

Fişier:QuercusRobur ZasiegGatunku01.png *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fişier:QuercusRobur_ZasiegGatunku01.png *License:* GNU Free Documentation License *Contributors:* User Borch3kawki on pl.wikipedia

Fişier:Acorns in Scotland.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fişier:Acorns_in_Scotland.jpg *License:* GNU Free Documentation License *Contributors:* MPF, Rasbak, Twid, 3 anonymous edits

Fişier:Hypericum perforatum i01.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fişier:Hypericum_perforatum_i01.jpg *License:* Public Domain *Contributors:* Prof. Dr. Thomé, Otto Wilhelm

Fişier: Sint-janskruid bloeiwijze (Hypericum perforatum).jpg *Source:* [http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fişier:Sint-janskruid_bloeiwijze_\(Hypericum_perforatum\).jpg](http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fişier:Sint-janskruid_bloeiwijze_(Hypericum_perforatum).jpg) *License:* GNU Free Documentation License *Contributors:* Rasbak

Fişier: StJohnswort-leaves.jpg *Source:* <http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fişier:StJohnswort-leaves.jpg> *License:* Public Domain *Contributors:* Dataportal

Fişier: Hypericum-perforatum-frutos.jpg *Source:* <http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fişier:Hypericum-perforatum-frutos.jpg> *License:* Creative Commons Attribution-Sharealike 2.5 *Contributors:* Luis Fernández García, Millars

Fişier: Hypericum perforatum plant belair park.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fişier:Hypericum_perforatum_plant_belair_park.jpg *License:* Creative Commons Attribution 3.0 *Contributors:* Peripitus

Fişier:Melilotus officinalis 002.JPG *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fişier:Melilotus_officinalis_002.JPG *License:* Creative Commons Attribution-Sharealike 3.0 *Contributors:* H. Zell

Fişier:Melilotus officinalis - Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-093.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fişier:Melilotus_officinalis_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-093.jpg *License:* Public Domain *Contributors:* Franz Eugen Köhler, Köhler's Medizinal-Pflanzen

Fişier:Origanum vulgare 2.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fişier:Origanum_vulgare_2.jpg *License:* Creative Commons Attribution-Sharealike 3.0 *Contributors:* Franz Xaver

Fişier:ChristianBauer flowering oregano.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fişier:ChristianBauer_flowering_oregano.jpg *License:* Creative Commons Attribution 2.0 *Contributors:* Franz Xaver, Linnea, Quadell, 1 anonymous edits

Fişier:Illustration Leonurus cardiaca0.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fişier:Illustration_Leonurus_cardiaca0.jpg *License:* Public Domain *Contributors:* Donarreiskoffer, Quadell, Rtc

Fişier:Symphytum officinale 01.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fişier:Symphytum_officinale_01.jpg *License:* Creative Commons Attribution-ShareAlike 3.0 Unported *Contributors:* User:Nova, User:Nova

Fişier:Symphytum officinale - Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-268.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fişier:Symphytum_officinale_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-268.jpg *License:* Public Domain *Contributors:* Franz Eugen Köhler, Köhler's Medizinal-Pflanzen

Fişier:Sommerlinde_(Tilia_platyphyllos).jpg *Source:* [http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fişier:Sommerlinde_\(Tilia_platyphyllos\).jpg](http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fişier:Sommerlinde_(Tilia_platyphyllos).jpg) *License:* Creative Commons Attribution-Sharealike 2.5 *Contributors:* Aka, Darkone, 2 anonymous edits

Fişier: Capsella_bursa-pastoris.JPG *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fişier:Capsella_bursa-pastoris.JPG *License:* Creative Commons Attribution-Sharealike 2.5 *Contributors:* CarolSpears, Dysmorodrepanis, Selso, Werekmeister, Wst

Fişier:Centaurium erythraea - Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-058.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fişier:Centaurium_erythraea_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-058.jpg *License:* Public Domain *Contributors:* Franz Eugen Köhler, Köhler's Medizinal-Pflanzen

Fişier:Centaurium erythraea (plant).jpg *Source:* [http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fişier:Centaurium_erythraea_\(plant\).jpg](http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fişier:Centaurium_erythraea_(plant).jpg) *License:* Creative Commons Attribution-Sharealike 3.0 *Contributors:* Hans Hillewaert

Fişier:Polygonum aviculare flower kz.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fişier:Polygonum_aviculare_flower_kz.jpg *License:* Creative Commons Attribution-ShareAlike 3.0 Unported *Contributors:* Krzysztof Ziarnek

Fişier:Polygonum aviculare Sturm63.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fişier:Polygonum_aviculare_Sturm63.jpg *License:* Public Domain *Contributors:* Johann Georg Sturm (Painter: Jacob Sturm)

Fişier:Agrimonia eupatoria01.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fişier:Agrimonia_eupatoria01.jpg *License:* GNU Free Documentation License *Contributors:* User:Pethan

Fişier:Illustration Agrimonia eupatoria0 clean.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fişier:Illustration_Agrimonia_eupatoria0_clean.jpg *License:* Public Domain *Contributors:* User:Kilom691

Fişier:Marrubium vulgare 002.JPG *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fişier:Marrubium_vulgare_002.JPG *License:* Creative Commons Attribution-Sharealike 3.0 *Contributors:* H. Zell

Fişier:573 Marrubium vulgare.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fişier:573_Marrubium_vulgare.jpg *License:* Public Domain *Contributors:* Bdk, Chris.urs-o, Cirt, Dim Grits

Fişier:Illustration Urtica dioica0.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fişier:Illustration_Urtica_dioica0.jpg *License:* Public Domain *Contributors:* Augiasstallputzer, Cocoloi, Donarreiskoffer, Kilom691, Rtc

Imagine:Brennnessel.jpg *Source:* <http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fişier:Brennnessel.jpg> *License:* GNU Free Documentation License *Contributors:* Anghy, Franz Xaver, Hydro, Mbc, Simplicius

Imagine:Urtica dioica17 ies.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fişier:Urtica_dioica17_ies.jpg *License:* Creative Commons Attribution-ShareAlike 3.0 Unported *Contributors:* Frank Vincentz

Imagine:Urtica dioica20 ies.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fişier:Urtica_dioica20_ies.jpg *License:* Creative Commons Attribution-ShareAlike 3.0 Unported *Contributors:* Frank Vincentz

Imagine:Urtica dioica30 ies.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fişier:Urtica_dioica30_ies.jpg *License:* Creative Commons Attribution-ShareAlike 3.0 Unported *Contributors:* Frank Vincentz

Fişier:Valeriana officinalis.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fişier:Valeriana_officinalis.jpg *License:* GNU Free Documentation License *Contributors:* user:Raul654

Fişier:5p pwy pansies.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fişier:5p_pwy_pansies.jpg *License:* Public domain *Contributors:* Original uploader was Koyaanis Qatsi at en.wikipedia Later versions were uploaded by Velvetdazzle at en.wikipedia.

Fişier:Violet_toporas.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fişier:Violet_toporas.jpg *License:* Public Domain *Contributors:* Bogdan, Quadell

Fişier:Koeh-145.jpg *Source:* <http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fişier:Koeh-145.jpg> *License:* unknown *Contributors:* -

Fişier:Strugure.jpg *Source:* <http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fişier:Strugure.jpg> *License:* Creative Commons Attribution 2.5 *Contributors:* Utilizator:Alicestefanescu

Fişier:Convolvulus arvensis.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fişier:Convolvulus_arvensis.jpg *License:* GNU Free Documentation License *Contributors:* Bohème, Farbenfreude, Ies, Liné1, Quadell

Fişier:Convolvulus arvenvis with mites.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fişier:Convolvulus_arvenvis_with_mites.jpg *License:* Creative Commons Attribution-ShareAlike 3.0 Unported *Contributors:* Alvesgaspar

Fişier:MistletoeInSilverBirch.jpg *Source:* <http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fişier:MistletoeInSilverBirch.jpg> *License:* Creative Commons Attribution-Share Alike 2.0 Generic *Contributors:* Havang(nl), Ies, JackyR, MPF, OrangeDog, Pmx, Solipsist

Image:Viscum album fruit.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fişier:Viscum_album_fruit.jpg *License:* Creative Commons Attribution-ShareAlike 3.0 Unported *Contributors:* Nova

Image:Jemiola.jpg *Source:* <http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fişier:Jemiola.jpg> *License:* Creative Commons Attribution-Sharealike 2.5 *Contributors:* Jan Jerszyński

Image:Viscum album fruit kz.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fişier:Viscum_album_fruit_kz.jpg *License:* Creative Commons Attribution-ShareAlike 3.0 Unported *Contributors:* Kenraiz

Fişier:Hibiscus trionum.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fişier:Hibiscus_trionum.jpg *License:* Creative Commons Attribution-Sharealike 3.0,2.5,2.0,1.0 *Contributors:* bdk

Fişier:Hibiscus trionum flower closeup.jpg *Source:* http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fişier:Hibiscus_trionum_flower_closeup.jpg *License:* Creative Commons Attribution-Sharealike 3.0 *Contributors:* la la means I love you

Imagine:ViennaDioscoridesPimpernel.gif *Source:* <http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Fişier:ViennaDioscoridesPimpernel.gif> *License:* Public Domain *Contributors:* Dsmdgold

Licență

Creative Commons Attribution-Share Alike 3.0 Unported
//creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/